

AUM

* * *

Imdamiesi darbo, pasirūpinsime, kad nepailstume veikime. Iš neišmanymo galima prisipildyti mintimis, kurios silpnina ir apsunkena sąmonės plėtrą. Bet prisiminsime apie Pirmąją Jėgą. Pakartosime pažangos ir nenuilstamumo Šaltinio pagrindus.

Visa Suteikiantis pagrindas dažnai pamiršamas, todėl būsime dėmesingi, kad išvystume Pirmąją Jėgą.

* * *

1. Pažvelkime į vaivorykštę - joje nėra sodrios raudonos spalvos, nėra juodos; tarp aukštųjų spindulių atrasime tikrai švytėjimą ir spalvos subtilumą. Žemės paviršių pasiekia kai kurios spalvos, primenančios apie aukščiausias sferas. Kai kurie žmonės mėgsta šiuos Aukščiausiojo Pasaulio atgarsius, bet kiti, priešingai, pirmenybę teikia patiems sodriausiems dažams, ir pagal tokį požymį galima teisingai skirstyti žmones. Jeigu kuriam dar subtili spalvos kokybė nesuvokiama, tas žmogus nesugebės suvokti aukštųjų pasaulių. Nebandykite netgi liesti tokio žmogaus, jis užlietas raudonu rūku. Dažnai tokie žmonės sunaikinami, nes jiems pasikeisti beveik neįmanoma, bet jiems nepadės ir daugelis vaistų.

2. Gydytojas pastebi, kad kai kurie vaistai veikia žmones visiškai skirtingai. Kai kuri nuostabi gyvybinė priemonė tam tikriems žmonėms tikrai sužadins lytinį potraukį. Vaistais galima išbandyti žmones. Žema prigimtis iš medžiagų pasisavina tikrai žemiausią. Bet kiekviena prie aukščiausio prisijungusi jėga pasisems tikrai aukščiausią. Tokį dėsni reikia atsiminti. Netgi gydytojas retai teisingai numato įvairias vaistų pasekmes. Tuo tarpu, visame yra bendramatiškumas.

3. Gydytojas gali būti tikroju padėjėju žmonijos dvasiai pakilti. Gydytojo protą turi sustiprinti širdis. Neįmanoma, kad gydytojas būtų tamsus neigėjas. Ne gali gydytojas nebūti psichologu ir negali jis nepaisyti stebuklingos psichinės energijos.

Nenuostabu, kad gydytojas minimas užrašų apie Aum pradžioje. Dera paminėti visus, kas yra atsakingi už ryšį su aukščiausiomis energijomis.

4. Jeigu žemiškos medžiagos taip skirtingai veikia žmones, tai kaip skirtingiau juos veiks aukščiausios energijos! Žmonės nuo seno suprato, kad teisingam šių spindulių priėmimui reikia, kad organizmas būtų harmonijos būsenoje. Išmintingieji tam siuntė šventųjų maldų jėgą. Aum, arba skambesyje OM, buvo tokia garsinio veržlumo sintezė. Malda, proto darbas yra nuostabi pasiekimai, duodantys sveiką dvasios būseną. Kiekvienas savaip į dvasios susitelkimą įnešdavo pagalbines priemones; kas ieškojo sprendimo muzikoje, kas dainoje, kas šokyje; egzistavo netgi grubūs apgirtimo ir ekstazės metodai. Daug nukrypimų, klystkelių, bet iš esmės žmogus siekė sukurti ypatingą aukštą nuotaiką, sąlygojančią aukštųjų energijų priėmimą.

5. Negali išgyventi žmogus, nė karto nepajutęs širdies šilumos. Žinoma, tai bus ugninis pojūtis, bet kada jis apsigaus šviesia diadema ir vaivorykšte, jis jau apsigaus su aukščiausiomis energijomis.

Žmonės neturi kalbėti ir skųstis, kad jiems niekas neprieinama, priešingai, netgi žemiškame gyvenime jie gali jausti didžiąsias energijas. Negali žemiškasis kūnas visada jausti tokius pasireiškimus, jis sudegs. Bet aukštoji dvasios būseną vis tik gali patirti Palaimos spindulius.

Tegu žmonės nesiskundžia, o tyriau gyvena.

6. Kada susimąstysite, tada išvysite Mūsų kelią. Mes pasiruošę padėti visur, kur dėsniams leidžia. Mes liūdime, kada matome, kad, nepriėję išsigelbėjimo ribos, bepročiai puola bedugnėn. Kiek minčių sunaudota, kad priversti iki paprasčiausios ir geriausios pasekmės. Bet dažnai tamsa apgaubia bepročius, ir jie drįsta kėsintis į Aukščiausią. Panašiai atsitinka, jei į vandenyno bangas mestum akmenį. Išties, jis sukels šiek tiek pūslę, bet argi jis paveiks galingą tėkmę? Taip yra su visais išsišokimais prieš didžiąsias energijas. Patsai aršiausias puolimas atsimuša į neįveikiamos dvasios uolą. Tamsiųjų jėgų gyrimasis tikrai parodo jų beprotybę.

Galingas AUM nuslopins pati beprotiškiausią, aršų puolimą.

7. Daug kas vyksta dabar. Veltui kažkas galvoja, kad kažkas neegzistuoja, kada tai jau yra. Taip ir su ištisomis tautomis - vieni vaikšto mirę, kiti žengia naujai gimę. Taip yra visame kame.

8. Gerai pažįstate minčių, siunčiamų iš Aukščiau žaibiškumą ir netikėtumą. Tokių minčių užmiršimas parodo, kaip kitokia energija įsiveržia į įprastą sąmonės sandarą. Toks užmaršumas priklauso ne nuo sąmonės kokybės, bet nuo visiškai kitų stiprių energijų priežasčių. Reikia prisiminti, kaip sunku išlaikyti atmintyje tokias siuntas. Pastangos atsiminti nepadedą, jeigu ir atsiminta, tai kažkaip netikėtai, kitaip tariant, prisilietus panašiai energijai.

Senovės išmintis mokė, kad norint atsiminti tokias siuntas, reikia spausti trečiąją akį. Patarimas labai protingas, nes trečiosios akies centras tokiu būdu gali sulaikyti minties spindulį - tiesiog spaudžiant pirštu virš tarpukio.

Taip pat gerai žinote, kad aukščiausio samadhi būseną žemiškajam kūnui yra pavojinga. Aukščiausių energijų jėga trapiems apvalkalams nepakeliama, bet dera įveikti įprastinių nuotaičių būseną, ir tada aukščiausių sparnų prisilietimai bus nebe tokie pavojingi. Vėl prisiminsime įmanomus pakilios būsenos pasiekimo būdus, jais bandydavo apsisaugoti nuo Aukščiausių Jėgų pavojaus. Bet geriausia priemonė bus nuolatinis mąstymas apie Aukščiausias Jėgas. Tokiu būdu psichinė energija pripranta prie Aukštųjų Jėgų poveikio galimybės, ir nervinė medžiaga pagal jėgas tvirtėja, kad nebūtų sukręsta. Juk netgi geriausias draugas gali sukelti sukrėtimą, jeigu įžengs nelauktai.

9. Mažai kas neišsigąs, jeigu papasakoti, kas būtent supa žmogų. Išvardinsime spindulius ir visus cheminius poveikius, kaip tolimųjų pasaulių, taip ir pačios Žemės. Juk atspindėti ir lūžę spinduliai labai skiriasi nuo pagrindinių. Kada gi žmogus išgirs, kad vietoj oro, žemiškame suvokime, jį supa granuliacijų kristalai ir netgi nepaliaujantys sprogimai, tai daugelis širdžių išsigąs. Juk oras mėlynas ir tuščias. Žemė tvirta ir nejudri, o Saulė atlieka žibinto funkciją! Paklauskite prekeivio už kampo, jo vaizduotė nedaug tesiskirs nuo nurodytosios. Tikrai mažuma žmonių bando mąstyti apie tai, aks juos supa.

10. Nenorėjimas mąstyti užtveria kelią į ateitį. Tuo tarpu, įsivaizduokime kiekvieno šimtmečio sąmonių skirtumą. Galima stebėtis sąmonės savybių skirtumais. Tamsumo laipsnis bus beveik tas pats, bet jo savybės bus skirtingos. Reikia Kultūros istorijoje pastebėti šiuos svyravimus, nes gausis

visai nuostabi besisukanti spiralė. Įžvelgsime, kaip šie žiedai beveik lietėsi ir žemėjo, kad grįžtų aukštin. Todėl galima būti optimistu.

11. Galiu džiaugtis, kada Matau žvalius karius. Kelių daug, ir persekiotojai nepasivys. Be to, kiekvienas mūšis su tamsa yra garbingas veiksmas. Kiekvienas tamsos išsklaidymas yra žmogaus pareiga. Didvyris rago garsu iškviečia drakoną, kad jį nugalėtų. Kol drakonas po žeme, prie židinio žmonės nebus ramūs. Kiekvienas bjaurasties sunaikinimas jau bus ateities kūrimas.

Negali suglumti didvyris.

12. Kuriant, tyrinėjant, atrandant, visur pasireiškia psichinė energija ir minčių siuntos iš išorės. Gali būti žmogiškos siuntos, arba iš Subtiliojo Pasaulio, arba Ugninio ir pagaliau, iš nenusakomų Aukštųjų Sferų. Dažnai nelengva atskirti siuntų pobūdį. Tam reikia daug stebėti save ir aplinką. Po stebėjimų pavyks atskirti kai kuriuos požymius. Žemiškos mintys lengviau lieka sąmonėje, bet piktos mintys gali sukelti nemalonus pobūdžio nervinį sukrėtimą. Subtiliojo Pasaulio mintys kels tam tikrą širdies virpesį ir bus įsisavinamos ne taip lengvai, netgi gali kelti galvos skausmus, tarsi įsiskverbdomos į smegenis.

Ugninės mintys yra tarsi meteorai, ir kada ugninių šauklių skrydis uždega aplinkinę atmosferą, jis netgi sukelia garso gaudesį. Ugninių minčių reiškinį lydi ugnys ir netgi tarsi išmuša įprastinio mąstymo tėkmę. Ugninės mintys trunka akimirką ir yra lengvai užmiršamos. Bet, retai pasiekiančios, Aukštųjų Sferų siuntos prilygsta žaibui ir netikėtumu ir širdies persmelkimu. Tikrai nedaugelis žmonių išlaiko šiuos žaibus. Galima išvardinti daugelį minčių siuntų požymių, bet ypač svarbu išvis suvokti tokių siuntų egzistavimą.

13. Reikia pripažinti širdyje, kad žmonės neatskirti nuo Aukščiausių Pasaulių. Toks tvirtas suvokimas padės pažinti vieną didžiausią stebuklą į kokią stratosferą bepakiltume, kokius skrydžius besugalvotume, visur skries aukščiausia mintis. Tikrai pagalvokite, kad mintis iš Begalybės skrieja per visus Pasaulius. AUM yra Palaima. Jau gilioje senovėje žmonės matė Dieviškąją Išmintį kaip visą pripildančią energiją.

Argi ne didis stebuklas - mintis iš Begalybės?!

14. Gyva mintis iš Begalybės jau yra žmogaus kaip gyvos dvasinės būtybės įtvirtinimas, kaip pasiuntinio, kaip šviesaus sargo. Nedaugelis suvoks stebuklingą gyvos erdvinės minties reikšmę. Argi nesužydės pasaulis sąmonei, suvokusiai gyvos minties grožį?

Teigiu, kad iš Begalybės liejasi pasiekiamai išreikšta mintis.

15. Erdvinė mintis kartais aiškinama tolimųjų pasaulių minties įtampa ir svyravimais. Mintis, tarsi sukdamasi Begalybės megafone, apsivalo, ir, išaukštinta, grįžta į išreikštuosius pasaulius. Ne kartą žmonės bandė siūlyti savo mechaninius aiškinimus. Bet visos tokios pastangos tikrai įrodo mąstymo ribotumą. Žmogus iš egoizmo nori, kad jo pačio mintis grįžtų išaukštinta. Bet kada žinome Hierarchijos beribiškumą, tai daug aukštesnis sprendimas bus savo vietoje. Nemenkinsime ten, kur galima išaukštinti!

16. Mintis gali judinti kūnus ir daiktus. Taip pat turi atsispindėti ir erdvinė mintis. Galima nurodyti bandymus, atliktus jau prieš daugelį amžių; prie buveinės lubų tvirtindavo daugelį siūlių, įvairaus storio ir spalvos, ir, vėliau, ramioje patalpoje siūsdavo mintis. Vadinamoji dvasios arfa

pradėdavo svyruoti, tuo metu pastebėdavo, kaip atskiros mintys kliudydavo atskiros spalvos siūlus; vėliau stebėdavo, kaip gali veikti mintys, pasiūstos iš toli. Žinoma, tokio stebėjimo metu reikia mokėti išsivaduoti nuo savųjų nevalingų siuntų. Visi prisimena, kaip kartais be regimos priežasties pradėdavo judėti lengvi daiktai; skeptikams tai tikrai skersvėjis, toks pat, kaip ir jų galvose. Žmogiškas egoizmas nenori priimti, kad be jo didenybės gali egzistuoti dar kažkas.

17. Reikia atminti visokius erdvinės minties pasireiškimus. Kiekvienas gali jausti tarsi neregimą voratinklį ant veido. Kiekvienas gali jausti prisilietimą ir atsigręžti į kitiems negirdimą kvietimą. Žmogus gali be aparato girdėti radijo bangas, vadinasi, ir kitas bangas žmogaus imtuvas gali priimti. Labai svarbu pastebėti, kad netgi jautrumas gali atsiliiepti fizinei bangai. Taip pat galima priimti ir tolimųjų pasaulių mintis.

18. Ar daugeliui rūpi erdvinė mintis? Taip nedaugeliui, kad ir pasakyti graudu. Ar galima nugyventi visą gyvenimą, negalvojant apie Aukščiausią? Tokio vegetavimo pavyzdžiai akivaizdūs. Bet niekas, niekur, niekada neturi lygiuotis į žemiausią. Todėl atminsime, kas žmogui suteikia nors vieną priartėjimą prie tolimųjų pasaulių. Juk toks priartėjimas žmogų nutolina nuo viso žemiausio. Vien tik tolimųjų pasaulių regėjimas jau perkeičia visą gyvenimą. Nors dalelytės gyvenimo kituose pasauliuose suvokimas jau amžinam išliks ryškiu prisiminimu- toks priartėjimas jau yra sąmonės nušvitimas. AUM Palaima, ir pagalba paruošta kiekvienam, pasirengusiam palikti kūnišką krantą. Reikia vertinti netgi menkiausią prisijungimą prie erdvinės minties.

Tegu vietoj abejonių ir neigimo suskambės tolimųjų pasaulių stygos. Kiekvienas balsų pojūtis per atstumą jau yra pergalė prieš erdvę. Kai kurie pažįsta sferų muziką ir erdvės dainą. Nedaugelis priartėjo prie šios pakopos, bet vis tik jie, šie gyvenimo keitėjai, egzistuoja. Saugosime tokius tolimųjų pasaulių pranašus.

19. Tikrai reikia suprasti pagalbos reikšmę. Kiekvienas trokšta pagalbos savaip, bet nedaugelis supras tikrąją pagalbą. Taip ir dabar, kada pasaulis dreba, daugelis žmonių nepastebi ugninio pavojaus. Kažko ypatingo atsiradimui jiems reikalingas Arkangelas aukštumo sulig dangum! Kiekvieną dieną įvyksta kažkas neįsivaizduojama. Taip praėjo metų savaitė, laikykite, kad jau vyksta! Daugelis tautų keičia savo pavidalą.

20. Ir Žemės nepalikite be priežiūros. Tolimųjų pasaulių suvokimas turi praplėsti sąmonę, bet neturi nugręžti nuo žemiškų kančių. Kitaip kiekvienas nuskries toli ir paliks savo židinį.

Reikia turėti bendramatiškumo, kad dangiška ir žemiška gyventų taikoje.

21. Žemiško darbo patobulinimas nepakenks tolimųjų pasaulių pažinimui. Darbo kokybė išugdys ir sugebėjimą susitelkti visuose planuose. Ne atimsime, bet padauginsime galimybes. Kas siekia tobulėti be egoizmo, tas gali atrasti kelią į Aukštuosius Pasaulius.

22. Laivas suspės sugrįžti, kai jūra rami. Bet jūrininkai žino, kaip kyla audros, ir atsižvelgs į netikėtą kliūtį. Taip pačiuose geriausiuose sprendimuose galima numatyti ir stichines kliūtis. Bet nebaisūs chaoso sukilimai ten, kur dvasia veržiasi į Aukštuosius Pasaulius - ji tarsi skrieja virš chaoso bangų.

23. Kiekvienas akmuo planetoje sukurtas mintimi. Kiekvienas daiktas apgaubtas minties kūryba. Reikia gerbti kiekvieną sukurtą daiktą. Reikia atrasti pakantumo netobulumui. Juk kiekvienas kūrėjas kažkada buvo netobulas. Kiekviena patirtis buvo pasiekta ir darbu, ir įtampa. Tiktai tokiu suvokimu išmoksime gerbti kūrybą. Nuo mažo suvoksime ir didį. Tam, kad tikslingai pradėtų skambėti AUM, reikia prisipildyti pagarbos kūrybos didybei.

Taip Palaimos sąvoka bus nuostabi dovana. Tiktai geriausias siekis bus atlygintas. Geriausio matas suprantamas kaip atitikimas Aukščiausiam Pradui. Styga nusidrieks nuo kažko iki kažko. Neįtvirtinta styga plevėsuos erdvėje.

24. Be išorinio heroizmo žygdarbio galimas vertingas nematomas žygdarbis. Dvasioje šventasis suvokia aukščiausią kūrybą ir taip tampa Kūrėjo padėjėju. Žemėje ir virš Žemės, dviejuose Pasauliuose susilieja siekianti pažinimo mintis, ir toksai žygdarbis skamba žmonijos išsigelbėjimui.

25. Kam sakyti - AUM, jeigu galima pasakyti - malda? Iš esmės, tai tas pats, tiktai savo senumu ir subtilumu sąskambis AUM bus stipresnės vibracijos. Tegu sąskambis apie aukščiausią Sąvoką bus apmąstytas. Žodis yra vibracija, tokie sąskambiai reikalingi erdvės harmonizacijai.

Šventieji meldžiasi ne dėl savęs.

26. Ateis ir įtikinės, kad netgi pats aukščiausias Mokymas jų netenkina. Jie nori dar kažko. Paklauskite jų, kokios asmeninės naudos jie geidžia? nesuklysite klausdami. Nepasitenkinimas labai dažnai kyla iš asmeninės naudos troškimo. Pati Begalybė netraukia tokių veidmainių. Jie smalsauja tiktai ieškodami kūniškų malonumų. Neilgai jie priklausys Mokymui, išeis, kai tiktai pajus ne kūnišką, bet dvasinį. Patys baisiausi išdavikai susiformuoja būtent iš tokių, neradusių sidabrinųjų. Taip nei Palaima, nei AUM nepalies, nenušvies - širdis iš anglies liks juoda ir pavirs pelenais.

27. Patys matote, kaip geriausios širdys kenčia nuo žmonių tamsių kėslų. Nežemiškos tyros mintys piktoms būtybėms tiktai patyčių tikslas. Neįmanoma apsaugoti, kuo pripildytas oras apie Žemę! Tamsos tarnų minčių pavidalai - kaip nesuskaičiuojami nagai! Gyvenimo simbolis - kryžius jų perkirstas kaip neleistina kilimo priemonė. Netgi jei šis ženklas įspėja apie pavojų, tamsos tarnai stengsis jį sudaužyti. Nedera nepastebėti tamsiųjų pinklių.

Reikia išmintingai žinoti tikrovę, kad dar labiau vertintum Palaimą, duotąją išsigelbėjimui.

28. Burtai neleistini kaip nusikaltimas žmonijai. Nereikia būrimo suprasti kaip blogio, nukreipto prieš vieną asmenybę. Būrimo pasekmės daug žalingesnės - jis pažeidžia kosminius reiškinius, jis į antžemio sluoksnius įneša sąmyšį. Jeigu raganius nesugebėjo įveikti priešininko, tai dar nereiškia, kad jo smūgis nenužudė kelių žmonių, kažkur, galbūt, skirtingose šalyse. Galbūt, piktos valios vibracija įsitvirtino pačioje netikėčiausioje vietoje. Neįmanoma įsivaizduoti, kiek mirčių ir ligų sukėlė pikta valia! Erdvėje sklando nagų debesys, niekas nenumatys, kur nutūps šis nuodingas būrys. Stipri dvasia apsigins nuo piktų siuntų, bet kažkur silpnas žmogus gaus jų užkratą. Neįmanoma įvertinti tokios kosminės žalos. Tiktai AUM skambesio galia gali įnešti harmoniją tarp išderintų vibracijų. Netgi Palaima pasieks ne pilnai, jeigu pakeliui ji bus naudojama blogio išsklaidymui. Galima labai saugoti žmoniją nuo bet kokio raganavimo.

29. Niekas neturi šaipytis iš maldos. Netgi jeigu ji bus primityvi, ji vis tik bus dvasingumo ženklų. Nedera žmogui menkinti geriausio brolio siekio. Žmogus neturi teisės šaipytis, kada

aukojama Aukščiausiam. Paprastai žemi žmonės ypač užsipuola kitų maldas. Jiems AUM ir kitos maldos bus tikrai neleistinų juokų šaltinis. Labai dažnai tokia menka sąmonė sutinkama kaip grubaus tamsumo ženklas.

30. Aplink tikėjimus susiformavo reikšmingi bruožai. Senovėje buvo reikalaujama, kad šventikas prieš maldą apsipraustų ir užsivilkėtų švarius rūbus. Dabar gavosi priešingai - atsirado prabangūs išoriniai apdarai, bet vidinė švara pamiršta. Palyginsime tokias esminių sąvokų involiucijas ir susimąstysime apie dvasingumo padėtį. Kreipimosi į Aukščiausią reikšmė pamiršta. Daug knygų parašyta, bet širdys nutilo. Taip reikia atminti, kad reikalinga ne apdaro prabanga, bet tyrumas.

Tegu kelio tyrumas veda prie širdies tyrumo. Malda nekyla iš purvinos širdies.

31. Nei vienas tikėjimas nevertė statyti šventyklų. Jos gimė palaipsniui kaip garbinimo išraiška. Pirmasis Priesakas visada dvasingas ir pripildytas nuoširdumo. Tik vėliau dvasios dėsnis paklūsta žemiškiems įstatymams.

Kiek geriausių sparnų apdegino žemiškos ugnys! Reikia įveikti visus žemiškus skliautus, kad veržliai pakilti aukštyn. Todėl tegu šventas sąskambis AUM pripildys širdį Palaima, kaip buvo geriausiomis žmonijos dienomis.

32. Dažnai rasite priminimą, ką reiškia sąskambis. Žmonės jį įsivaizduos kaip garsų skambesį, bet skambesys gali būti negirdimas, kaip širdies įtampa. Juk širdis dainuoja, ji skamba ir pripildo visą organizmą ypatingos energijos. Pati malda AUM gali būti ir širdyje, bet sukurs tą patį spinduliavimą, kaip ir garsus skambesys. nuolatinio veržlumo, kaip širdies maldoje.

Reikia priprasti prie širdingos išraiškos. Niekaip negalima geriau išreikšti savo nuolatinio veržlumo, kaip širdies maldoje.

33. Teisingai pastebėjote, kad kai kuriuose mantramuose nėra prasmės, o yra tikrai skambesys. Todėl matome, kaip reikalinga yra vibracija. Dėl tos pačios priežasties daug kas nebuvo užrašoma, bet buvo perduodama žodžiu. Juk raidės, be tikslaus skambesio, nesukuria pasekmės. Be to, ir pati balso kokybė turi ypatingą reikšmę. Krūtininis balsas rezonuos daugiau, negu išorinis, plokščias ar nosinis. Taip ne tikrai pati melodija, bet balso kokybė bus reikšminga. Laikau, kad balso kokybė dabar mažai vertinama. Ne jėga, ne išraiška, bet midinis magnetizmas - tas pats pagrindas reikalingas kiekvienam dainavimui. Daug balsų praranda įgimtas savybes dėl išorinio formavimo.

34. Malda nebus negraži, ji ir iš arti, ir iš tolo neš tą patį galingą mantramą.

Pamilkite skambesio grožį. Žmogaus balsas jau yra stebuklas. Galima matyti, kaip balsas paveikia netgi be žodžių. Kiekvienas girdėjo choras per atstumą - žodžiai jau nusitrynė, bet garso magija gyvavo.

Taip visada reikia priminti, kiek stebuklų glūdi žmoguje.

35. Malda yra garbinimas ir susižavėjimas. Malda, prašanti kažko sau, jau yra vėlesnis reiškinys. Kaip žmogus gali melsti kažko sau? Tarsi Aukščiausia Išmintis nežinotų, ko žmogui reikia!

Malda yra laidininkas į Palaimos srautą. Srautas liejasi su pertekliumi, bet prie jo reikia prisijungti. Reikia atrasti širdies santykį, tinkamą aukščiausios, šventos Vertybės susitikimui, todėl kiekvienas prašymas sau bus netinkamas veiksmas. Tikrai tada, kai religijos tapo valstybinių įrankiu,

jos prisipildė kasdieniais prašymais už užmokestį. Malda ir užmokestis - nesuderinami! Todėl taip daug žmonių nusigręžia nuo apmokėtų apeigų. Pats garbinančios maldos džiaugsmas išsisklaido nuo metalo skambesio.

36. Jūs girdėjote paukščių maldą - mažieji broliai moka pasveikinti šviesą. Jie atranda geriausią žavesio Šviesos didybe išraišką. Augalai stiebiasi į šviesą, tiktai žmonės svajoja apie skrandį, kada dvasia turėtų prisipildyti Aukščiausia didybe. Taip vyksta šventvagystė, kuri prilygsta savižudybei. Parašyti geriausi himnai, bet skaito juos be širdies virpulio - kaip sudaužytų indų skambesys.

Metas vėl atsigręžti į pradus, kad netgi mažųjų brolių pavyzdys galėtų vėl sugražinti į aukščiausius kelius.

37. Malda gali būti palyginta su magnetu. maldos veikimas įtempia širdį ir pritraukia iš erdvės geriausias mintis; netgi jeigu tokios žemiškų sluoksnių mintys nebus pati Palaima, jos vis tik bus geros. Praturtinimas tokiomis mintimis suteikia naujų jėgų. tarsi susitikimas su draugais. Reikia branginti tokius draugus. Su jais galima ir nesusitikti, bet jie artimi. Pati erdvė jų pilna, tereikia pasiūsti jiems gerą mintį. Malda turi magneto savybę.

38. Maldos antipodas - nešvankios kalbos. Jos glumina ir teršia erdvę. Miestuose draudžiama statyti gamyklas, kupinas nuodingų dujų, bet šventvagystė ir nešvankios kalbos savo pasekmėmis - žalingesnės. Žmonės nenori išsivaduoti nuo pačios kenksmingiausios medžiagos, sukeliančios bauginančius sugriovimus. Jau Nekalbu apie ligas, sukeltas pažeistos atmosferos. Baisiau už visas ligas bus sluoksnių apie planetą sugriovimai. Kiek gi maldų ir gerų minčių reikia, kad užpildyti šias erdvės bedugnes ir opas! Jeigu bevandenės dykumos viesulai yra pavojingi, tai tą patį galime stebėti, kada žmonija nuskurdina aplink save gyvybines jėgas. Juk sunykę griaučiai kaip pūvantys grabai.

Saugokitės nešvankių kalbų!

39. Negalima susitarti su šėtonu. Pas šėtoną galima tiktai vergija. Šėtono sumenkinti negalima. Galima tiktai be baimės jį pulti ir žengti per jį. Egzistuoja senovinis padavimas, kaip šėtonas nusprendė įbauginti atsiskyrėlį. Jis pasirodė jam pačiu siaubingiausiu pavidalu. Bet šventasis prisipildė ugnimi ir taip puolė šėtoną, kad perėjo kiaurai jį, tarsi pradegindamas. Širdies ugnis stipresnė už šėtono liepsną. Reikia prisipildyti tokia ugnimi, tada visos pašaipos pavirs nudegimo grimasomis - taip pulsime šėtoną.

40. Kiekvienas žmogus netgi savo butyje išreiškia savo prigimties ypatumus. Nedaugelis ypač mėgsta kalnų viršūnių mėlį, ten geriausiai įsitvirtindami dvasia; kitiems reikalinga žaluma, ir ją vadina vilties spalva; treči gyvena miestų ankštumoje ir ten jaučiasi geriausiai. Skirtingos bus ir tokių žmonių maldos. Mažai jie supras vienas kitą. Todėl reikia ugdyti sąmonę, kad ji taptų pakanti ir galėtų prisiliesti prie įvairių būties briaunų.

41. Vieno atsiskyrėlio paklausė: kaip jis gali išbūti nuolatinėje tyloje? Jis labai nustebė ir pasakė: "Priešingai, niekada netyliu, ir bendrauju nepaliaudamas - taip daug pašnekovų mane aplanko". Atsiskyrėlis taip priartėjo prie Nematomo Pasaulio, kad jis jam tapo visai apčiuopiamas. Malda virto bendravimu, ir Pasaulis įsitvirtino visoje didybėje. Tokiai dvasiai perėjimas į Subtilųjį Pasaulį išvis neįjuntamas.

Pašnekesiuose apie gėrį galima kilti bet kuriomis pakopomis. Iš pradžių išorinė malda, tada širdies malda ir vėliau bendravimas apie Gėrį.

42. Egzistuoja nuomonė, kad malda yra kažkas atsieto nuo kasdienybės: tuo tarpu ji yra gyvenimo pagrindas. Be ryšio su Aukščiausiu Pasauliu žmonija neįsivaizduojama, - ji bus blogesnė už žvėris! Taip į ryšį su Aukščiausiu Pasauliu galima žvelgti kaip į Būties pagrindą. Neturi reikšmės, kokia kalba bus meldžiamasi. Mintis neturi savo kalbos, užtat ji visą persmelkianti.

43. Vieni visiškai atsiduoda maldai, kiti moka maldą suderinti su darbu. Nelyginsime, kas vertingiau, kad tikrai malda ir ryšys su Aukščiausiu Pasauliu egzistuoję ir žadintų gyvybę. Nesistebėkite, jeigu dirbančiojo geriausios kokybės darbas bus atliktas šaukiantis Aukščiausiosios Pagalbos. Nesistebėkite, jeigu pati trumpiausia malda pasieks geriausiai.

Taip prisijungsime prie Aukščiausiojo Pasaulio, ne pagal įsakymą, bet širdies trauka. Žemišką gyvenimą galima perkeisti tikrai ryšiu su Aukščiausiuoju Pasauliu, kitaip kančių nesumažės, priešingai, jos prives iki pražūties. Tamsumas turi būti išvytas, bet geriausias nušvitimas yra iš Aukščiau.

44. Galbūt, atsiras tokios tamsios sąmonės, kad išvis nežvelgs ryšio su Aukščiausiuoju Pasauliu būtinybės - šiukšlės visur egzistuoja, bet saugokite vaikus nuo tokios tamsybės. Suakmenėjusi širdis jau ne širdis, bet atliekų gabalas.

Taip visame kame atrasime vietą bendravimui su Aukščiausiuoju Pasauliu.

45. Sąmonės ramybė kyla iš Aukščiausiojo Pasaulio pažinimo. Nėra didesnio džiaugsmo ir grožio, kaip Aukščiausiojo Pasaulio buvimo teigimas. Malda atsirado iš gyvo ryšio su Aukščiausiuoju Pasauliu tikro atpažinimo. Patsai tokio ryšio suvokimas daro žmogų stipriu ir veržliu.

Parodykite pagarbą viskam, kas turi Aukščiausiojo Pasaulio požymių.

46. Nejaugi žmonės nemato visų šėtoniškų pinklių prieš Aukščiausiąjį Pasaulį?!

47. Žmogus meldžia atleidimo ir nekeičia gyvenimo būdo. Žmogus liūdi dėl savo nelaimių, bet neatsisako nei vieno įpročio, kurie jį atvedė į liūdesio būklę. Bet vien tik atleidimo malda neturi prasmės, jeigu gyvenimas nėra ištaisomas. Ne liūdesys, ne veidmainystė, kada Aukščiausia Išmintis apsunkinama savigailos. Taip pat neturi reikšmės priverstinė malda. Kol žmonės nesuvoks ryšio su Aukščiausiuoju Pasauliu reikšmės, jie tikrai bus šventvagiškai nenuoširdūs. Nesumeluosi Tiesai, nenuslėpsi nuo visą persmelkiančios Šviesos. Ir kam slėpti šventą, pateisintą širdimi? Ryšys su Aukščiausiuoju Pasauliu bus patrauklus, kada širdis įtvirtins savo nuosprendį.

48. Gėris ir blogis išbandomi širdimi - taip iki Aukščiausiojo galima atnešti nepažeidžiamą teigimą. Galima pripažinti visą sąlyginį netobulumą, bet, nepaisant to, galima be abejonės teigti, kur yra gėris. Bando nustatyti nusikaltėlius pagal kraujo spaudimą, bet nežvelgia, kad vien tik įtarinėjimas gali sujaudinti visą organizmą! Geriau prisijungti prie Aukščiausiojo Pasaulio, kur visi slapti užrašai yra atverti.

49. Sapnai belaikiai - jie įrodo žemiškų matų sąlyginumą. Taip pat mintis gali pasiekti Aukštuosius Pasaulius, nereikalaudama tam laiko. Pačiam greičiausiam oro paštui vis tik reikia laiko. Tegu tyrinėja minties greitį, tokie stebėjimai naudingi tolimųjų pasaulių suvokimui.

50. Skambesys gali būti suvoktas teisingai, bet vis tik neduoti pasekmių. Todėl nepamiršime širdies energijos, kuri turi lydėti skambesį. Būtų negarbinga, jeigu garsas turėtų lemiamą reikšmę. Daug dainininkų tada galėtų pasiekti rezultatų. Garsas tuščias, kaip skambantis varis. Girdėjote apie tai, kaip vibracija buvo sudaužyti stikliniai indai. Bet netgi tokią vibraciją turi lydėti mintis. Netgi šalutinės minties banga gali sustiprinti pasekmes. Todėl mintis tokia vertinga, kaip variklis.

Nedera stebėtis, kad, kalbant apie maldą, reikia priminti apie vibracines sąlygas. Toks visų bendravimo su Aukščiausiuoju Pasauliu savybių tyrinėjimas bus tikruoju keliu. Širdis stebėjimuose nebus pamiršta, o visos kitos ypatybės turės paklusti širdžiai.

51. Apart širdies, turėkite aiškią sąmonę. Negalima matyti per drumstą vandenį. Kiekvienas bangavimas bus visiškai toks pat, kaip vandenyje taip ir sąmonėje. Reikia atrasti teisingą matą tarp atjautos ir sielos nerimo. Žemiškos sąlygos nelengvos, kad išvengtų įjaudrinimo, kuris toks pražūtingas sveikatai. Ryšys su aukščiausiuoju pasauliu duoda jautrumą ir aiškumą, nesudrumstą tamsiomis čiurkšlėmis.

52. Vienijimasis ir pergalė – geriausia mantra. Tamsiųjų jėgos sudūžta į tokią uolą. Taip pat reikia prisiminti, kad netrukdyti tuščiai Mokytojo. Tegul meilė ir ištikimybė taip pat gyvena širdyje.

53. Įvairios apeigos, lydinčios maldas rodo kažkieno – tai tikslingus bandymus sustiprinti maldos prasmę. Daug amžių žmonės kaip įmanydami stengsi, kad įtvirtinti aukščiausio pasaulio svarbą. Bet dabar žmonija vėl tolsta nuo pagrindinių dėsnių priėmimo. Vietoj ritualų, mokslas priartina teisingą kelią, bet gyvenimo sumaištyje mokslo kvietimai lieka vieniši.

Tad reikia vėl įtikinti aukščiausio pasaulio egzistavimu. Gėda žmonijai, kad ji atsiplėšė nuo pažinimo kranto!

54. Kas nauja, laikoma senu. Todėl nauja yra tai, kas pamiršta ir turi būti nuplauta, kitaip vietoj nuostabių veidų užsiliks apdulkėjusios grimasos.

Kviečiame visus, kas geba be šmeižimo priartėti prie didžiųjų atvaizdų. Tegul aprens juos pagal savo tautos paprotį: juk sutiksime visuose keliuose, vedančiuose į aukščiausiąjį pasaulį.

55. Žmonės žino, kad kiekvienas mato daiktus per savo šviesą. Jau yra paaiškinimų apie skirtingaakių sandarą, bet visiškai nelaiko svarbiu, kad žmonės mato per savo aurą. Kiekvienas turi aplink save savo spalvą ir mato per ją. Pasakykite gydytojams šią tiesą ir jie juoksis, nesišpinduliuojimų spalva neregima ir akių ligų vadovėliuose neminama. Net aklumas galimas nuo sukrėtimo. Taip ir kurtumas ir kiti jausmai priklausomi nuo širdies. Pats išspinduliuojimas priklauso nuo širdies būsenos. Reiškia viskas, kas iš širdies išplaukia kaip malda, labai įvairiaspalvis. Saugokimės skaisčiai raudonos ir juodos maldos.

56. Malda, paprastai, iššaukia žydrą ir violetinę liepsną. Gali būti sidabrinė malda, bet neina įsivaizduoti rudos maldos. Šviesos pagrindas žemiškoje būtyje labai esminis. Galima balsą nutaikyti, bet širdies išspinduliuojimo nesuklastosi.

57. Malda yra apvalanti. Nereikia to suprasti atsietai. Dvasinė sveikata yra svarbiausiu pagrindu kūno sveikatai. Būtent malda, kaip realus ryšys su aukščiausiuoju šaltiniu bus geriausiu apvalytoju nuo visų susirgimų. Užkrėtimas pasireiškia, kai kūnas atveria įėjimą blogio pasiuntiniams. Kiekvienas kūnas yra linkęs daugeliui susirgimų, bet dvasinė stiprybė neleidžia plėtotis tokiems sukilimams. Kai dvasia gali teisingai maitintis aukščiausiomis energijomis, ji apsaugos ir kūną nuo pavojų.

Todėl galima tvirtinti, kad malda yra apvalytoja.

58. Atsiranda neišmanėlių, kurie mano, kad malda išvis netinkama dalykiniame gyvenime. Reikia pasakyti jiems: kokią veiklą jie skaito nesuderinamą su malda? Akivaizdu, pikta ir savanaudišką reikalą? Būtent blogyje nėra vietos maldai, bet kiekvienam gėrio darbui reikia maldos, atveriančios aukščiausias jėgas.

Tad naujajame pasaulyje reikia įtvirtinti objektyvias realybes. Nebūsime pažangos priešininkas, jei priminsime apie tai, kas pastoviai ir nekintamai bus būties dėsniu.

59. Galima matyti, kokie negarbingi būdai siejami su malda. Negali išsituštinimas padėti ryšiui su aukščiausiuoju pasauliu. Aukščiausiųjų regėjimų liudininkai patvirtins, kad jie net negali išstovėti ant kojų nuo stiprių vibracijų. Be to, prieš regėjimus būna ypatinga dvasios ramybė. Ar sukimasis ir vartalojimas gali būti nuostabaus reiškinio prieangiu? Ir negali žmogus priverstinai prišaukti aukščiausiojo pasaulio reiškinio. Galima atkviesti Subtilųjį Pasaulį, bet aukščiausiojo pasaulio didingumas pranoksta žemiškąją prigimtį. Atsiskyrėliai metų metus laukia Aukščiausio Žodžio. Net didieji pasišventėliai tik vieną kartą galėjo talpinti aukščiausio pasaulio pasireikšimą nežalojant sveikatos. Bet pats aukščiausias pasaulis žino, kada ką galima.

60. Pagarba Hierarchijai įtvirtins aukščiausio pasaulio artumą. Kaip patikimus tiltus į kitą krantą, jūs atrasite bendradarbiavimą su Hierarchija. Kiekvienas tikėjimas atveria angelus – saugotojus ir vadovus, ir guodėjus – skirtingais vardais tas pats Hierarchijos suvokimas. Iš tikro, tegul kiekvienas supranta savaip, bet tegul kiekviena širdis veržiasi aukštyn.

Tik toks tobulėjimo kelias. Malda yra pokalbis apie Patį Gražiausią.

61. Malda įkvepia žinioms. Kiekvienas, kuris suvokė tokio pokalbio didingumą, neišvengiamai veršis pažinti. Toks sąmonės augimas pareikalauš visapusiško mokslinio pažinimo.

Filosofija, kaip ir gamtos mokslai, papasakos apie tuos pačius kelius į aukščiausią pasaulį. Neišmanėliai kalba apie materialius mokslus, kurie neigia viską, kas nematoma grubia akimi. Bet jie jau žino apie subtilius atomus ir supranta mikroskopo ir teleskopo būtinybę. Iš tiesų, jie patys daro mokslą tuščiu apvalkalu. Kai sąmonėje pasireišk aukščiausiojo pasaulio požymiai, tada kiekvienas mokslas persitvarkys. Nėra tokių žinių, kurios netvirtintų didingo ryšio tarp pasaulių. Nėra tokių kelių, kurie nevestų į aukščiausiąjį pasaulį. Kas nejaučia vienijimosi ir Begalybės didingumo, tas nepriaugo savo sąmone. Malda nėra mirtino išgąščio šūksnis, bet pašnekesys - pilnas meilės ir ištikimybės.

62. Jeigu kas nors savyje turi buką neigimą be mąstymo konstrukcijos išdėstymo, reikia į tokį skurdą žvelgti, kaip į beprotystę. Jūs patys ne kartą sutikote tokius bepročius. Nieko, apart gailėsčio

jie nesukelia. Kaip smulkus krautuviniškas skaičius pažįsta tik dėl savo praturtėjimo, bet juokiasi iš aukštosios matematikos, taip ir tamsuolis iš didžio žygdarbio erškėčių daro sau dantų šepetėlį.

Darbas, taip pat kaip ir žinios, veda į aukščiausiąjį pasaulį. Juk kiekvienas darbas yra pažinimas. Tad darbas yra malda.

63. Meldžiantis dažnai įvyksta išgydymai. Nesunku suprasti, kad ryšys su aukščiausiuoju Pasauliu padeda širdžiai ir nervais neša gydančią Palaimą. Nesunku tai suprasti bent iš reliatyvaus mokslinio taško. Bet neišmanymas toks, kad reikia tvirtinti ir apie tokį paprastą argumentą; negalima praleisti nei vienos galimybės paminėti aukštąjį pasaulį. Taip kuriama dar viena malda.

64. Baisu matyti beprotybę, kai pyktis nori nutrinti nuo Žemės veido visa ką protingą; kaip pražūtingas viesulas veikia pyktis. Tik ryšys su aukščiausiuoju pasauliu gali duoti pusiausvyrą.

65. Ypatingai bjauru matyti, kai iš vienos pusės lieka geriausia ištikimybė aukščiausiam pasauliui, o iš kitos – tamsus satanizmas pilna to žodžio prasme. Taip gyvenimo pavyzdžiuose galima atrasti Armagedono pavidalą. Reikia prisiminti, kaip Šviesos jėgos nepaliaujamai naikina tamsą. Malda bus ir karo sūksniu, kai vardan aukščiausiojo naikinamas melas. Išsklaidydami melą, tarnaujame Šviesai.

66. Susierzinimas netinkamas maldai. Melo sunaikinimas turi vykti rodant Ugninį Kalaviją, bet ne susierzinimą.

67. Malda ne prižemina, bet išaukština. Jei kas po maldos pasijus prislėgtas, reiškia, kad maldos kokybė nebuvo aukšta. Žmogus nesulyginamas su Begalybe, bet aukščiausios energijos kibirkštis yra svarbi net neįsivaizduojamose erdvėse. Aukščiausios energijos kibirkštis duota kiekvienam žmogui, ir kaip jos nešėjas, jis apgaubiamas aukštu įpareigojimu. Jis – tiltas su aukščiausiais pasauliais; reiškia, kad tamsuolis, neigiantis aukščiausią pasaulį, tuo pačiu neigia ir savo žmoniją.

Priminimas apie aukščiausią pasaulį yra kaip išbandymo akmuo kiekvienai dvasiai.

68. Dvasinis pradas yra pirm kiekvieno veiksmo. Negali būti kūniško veiksmo be pirmiau einančio dvasinio apsijungimo. Taip kiekvienas, neigiantis dvasinį pradą, visus savo veiksmus padaro beprasmiškus. Evoliucija negali toliau tęstis, jei bus atmestas jos pagrindinis variklis. Juodasis amžius turi savybę neigti pradus ir pagrindus. Bet kaip tik tokia tamsa laikina. Žmogus turi ruoštis priimti Šviesą, bet tam, kad nesutapatinti su kurmiu, jis turi suvokti savyje Šviesos esmę.

Kai kalbu apie Aukščiausiąjį Pokalbį, visų pirma siūlau suprasti realybę visoje begalybėje.

69. Malda nesuderinama su prievarta. Pirmoji vaiko malda neturi būti išjuokta ar papeikta. Berniukas meldėsi: „Viešpatie, mes pasiruošę Tau padėti“. Praeivis labai pasipiktino ir vaiką pavadino išpuikėliu. Tokiu būdu pirmasis savęs atsisakymo jausmas buvo išpeiktas. Mergaitė meldėsi dėl mamos ir dėl karvės – ir tokia malda buvo išjuokta. Liko prisiminimas apie kažką beveik juokingo, tuo tarpu toks rūpestis buvo jaudinantis.

Grasinimas dievu taip pat yra didi šventvagystė. Draudimas melstis savais žodžiais jau yra įsibrovimas į jauną sąmonę. Gali būti, kad vaikutis prisimena kažką labai svarbaus ir tęsia savo mintį aukštyn. Kas gi gali įsibrauti, kad užgesinti šviesų polėkį! Pirmasis pamokymas maldai bus pamokymu visam gyvenimiškam keliui.

70. Namų aplinka daro įtaką visam gyvenimui. Net pati vargingiausia lūšna gali neižveisti dvasinio jausmo. Nereikia galvoti, kad vaikai nepastebi gyvenimo tuštybės. Priešingai, jie labai jaučia visos buities struktūrą, todėl malda geriau gyvena švariame name.

Pasaulis keičia odą, todėl geriau pralaukti po stogu. Sapnas nurodytas tam. Ne tik patys įvykiai mirtį nešantys, bet sąmonė apnuodijimu apsunkinta. Negalima išsigąsti, bet reikia prisiminti, kad atgaiva ateina iš viršaus. Tvirtinu pergalę. Kiekvieną dieną išgirsite apie griautinio dundėjimą. Ne viskas dar apiforminta, bet sumaištis didelė.

Taip laiku ir taip teisingai įtvirtinote Mano Vėliavą. Grasinimai neišgąsdino jūsų, nes Mes su jumis ir jūsų mintys apie Mus. Jau jaučiate būtinybę apsijungti, bet dar labiau suprasite šią būtinybę.

71. Malda naudinga bet koku laiku, bet ypač keičiantis srovėms, kai kreipimasis į aukščiausiąjį pasaulį ypač pageidautinas: saulei tekant ir po saulėlydžio. Be to, prieš užmiegant, gerai yra kreiptis į aukščiausiąjį pasaulį.

Sapnai nesuprasti mokslo. Poilsio idėja bus primityvi. Jeigu dvasinis aktas yra pirm kiekvieno veiksmo, tai į tokią neįprastą būseną, kaip miegas, reikia ypatingai atkreipti dėmesį. Žmonės beveik pusę gyvenimo atiduoda save nematomam pasauliui. Prieš įeinant pro šventus vartus, reikia apvalyti sąmonę. Mintis apie aukščiausiąjį pasaulį, mintis apie sergėtojus nutviekis nuvytusią sąmonę ir susitikimai gali būti geriausi, ir puolimai atremti. Tik nuoširdi mintis apie aukščiausiąjį pasaulį gali būti nepažeidžiamu šarvu.

Taip suvoksime visa, kas tolimame kelyje gražiausia ir reikalingiausia.

72. Tegul širdis savo dūžiais visada primena apie dvasinį maistą. Neatpraskite nuo maldos, nenuvykite gėrio minčių. Daugybę kartų žmogus praranda teisę įeiti. Draugams ir bendradarbiams aukščiausias pasaulis - ne naikinanti ugnis. Žmonės gyvenime saugosi nudegimų, tad tegul jie taip pat atsakingai žvelgia į savo ateitį.

73. Gerai yra susirinkti vardan minties apjungimo – taip galima atnešti erdvinę naudą. Tokia mintis yra malda – ne apie save galvokite, susirenkate dėl gėrio. Pagalba draugams tokia tolina nuo savasties!

Skaitau: pačios vertingiausios valandos, kai mintis siunčiame draugams ir visiems, kas varge.

74. Su kuo galima sustiprinti mintis? Tik su Guru. Jis kaip uola, prie kurios galima pasislėpti nuo blogo oro. Pagarba Guru yra kelias į aukščiausiąjį pasaulį. Bet chaosas nepakenčia tvarkos. Reikia atkreipti dėmesį į minties pagrindinius principus, kad nepasiduoti viesului.

75. Yra žmonės, kurie tikina, kad niekada nesimeldžia, bet nežiūrint nieko, jie išsaugo pakylėtą nuotaiką – priežasčių daug. Gal būt jie kalbasi su aukščiausiu pasauliu dirbdami, to nepastebėdami. Gal būt sąmonė jų širdies gilumoje saugo liepsningus kreipinius, negirdimus žmogui. Gal būt iš ankstesnių gyvenimų liko svetimų kalbų hieroglifai, besiilsintys šventoje atmintyje. Taip neretai žmonės pradeda kartoti nežinomą žodį, svarbų netikėtoje tarmėje. Daug slaptųjų prisiminimų saugoma sąmonėje. Daug geriausių poelgių vyksta dėl buvusių gyvenimų sancaupų. Nereikia savęs suvaržyti teiginiais, kurie kyla iš gilių išgyvenimų.

76. Niekas nesinešioja nebūdingos jam minties. Savas svarstymas bus atsakingu prieš visą pasaulį. Taip vienas atsiskyrėlis meldėsi tik kartodamas sava kalba: „Tu, Tu, Tu!“. Jis tikino, kad trumpiausiu tvirtinimu jis sukonzentravo stipriausią galią. Skirtingomis kalbomis skirtingai, bet sąmonės veržiasi ten pat.

77. Tamsuolis – skeptikas paklaus: „Kodėl tikėti kažkokiais tai aukščiausiais pasauliais? Niekada nesu girdėjęs nieko panašaus“. Teks atsakyti: „Kai kurios gyvūnų rūšys nežino apie aukščiausius pasaulius, bet žmonės matė ir jautė daugybę kartų aukščiausius prisilietimus ir gali kalbėti apie tikrovę. Jei kas nė karto nejautė neregimo pasaulio priartėjimo, reiškia jo centrai apmirę“. Taip prisieis atsakyti skeptikams – neišmanėliams.

Kokia gi galima malda neigėjų lūpose? Negalima netgi kalbėti apie maldą šalia tamsuolių. Žeminančių bandymų vaisius bus kartus. Išugdytos sąmonės jausmas pasakys, kur negalima liesti aukščiausių pasaulių.

78. Kai kurie iš didžiausios pagarbos tvirtina: „Ne Tai, Ne tai“, kad neįžeisti palyginant. Kiti iš viso draudžia tarti žodį *dievas*, kad nesumenkinti aukščiausios didybės,- taip žmonės skirtingai priartėja prie Begalybės. Sąmonės gilumoje jie jaučia, kad negalima išreikšti ar palyginti to, kas aukščiau už bet kokį įsivaizdavimą. Aklas apčiuopia žemųjų sluoksnių akmenis, bet nežino bokšto aukščio. Bet žmogus negali atsiplėšti nuo Hierarchijos Laiptų. Keleivis prieis iki šio kopimo pakopų.

Dainuoja Šviesos Kelias ir skamba neišmatuojamos erdvės.

79. AUM skamba ne kaip vardas, bet kaip sąvoka. Supratęs, pasieks skambesį, kuris bus sąskambyje su sferų muzika. Tik labai retai žemiškąja ausimi galima išgirsti šį sferų skambesį, bet tamsuolis šį skambesį priims kaip užesį ausyje.

Tad eisime ten, kur skamba pati Begalybė.

80. Didi Meilė glūdi aukščiausiojo pasaulio pagrinde. Tokiai kokybei atitiks tik tokia pat meilė. Pati labiausiai reiškia pagarba nepasieks paskirties be meilės. Kokia gi ištikimybė bus be meilės? Koks gi ugingumas išdžiūvusioje širdyje? Meilei išsiskleidus, galima laukti bendramatiškumo su aukščiausiuoju pasauliu. Kiekvienas daiktas tyrinėjamas tik mylint jį. Kiekvienas sunkumas įveikiamas meilės jėga.

Iš tikro, didi meilė yra aukščiausiojo pasaulio pagrindu.

81. Didysis Tarnavimas gali būti kiekvieno žmogaus paskirtimi. Naujas gyvenimas prasideda tam, kuris ryžtasi didingai tarnystei. Kiekvienas pats pamatuos savo įėjimą. Kiekvienas pats prisakys sau ne menką, bet didį tarnavimą ir pats save būtinai pakvies į aukščiausiąjį pasaulį.

Tad didingasis tarnavimas yra pareiga ir garbė.

82. Mokantis išvelgti pačiame menkiausiame aukščiausiojo pasaulio buvimą – jau kopimo aukštyn kelyje. Iš tikro, visame kame reikia save susieti su aukščiausiuoju pasauliu. Be tokio atsidavimo kelias bus ilgas.

Tarpe pačių žemiškiausių sąlygų, visgi galima susitelkti į aukščiausiąjį pasaulį ir šis nuostabus pasaulis taps artimu. Dvasia jau žemiškajame kūne išmoks susisieti su aukščiausiuoju pasauliu, tarsi grįš į nuostabią tėvynę. Trauka yra netgi žemiškai, laikinai tėvynei, tai dar didesnė trauka yra

amžinajai tėvynei. Tik chaosas gali slėpti nuo žmogaus jam priklausantį lobį. Harmonijos skambesys nugali chaoso sumaištį. AUM!

83. Stebuklai negali būti kažkuo atsietu nuo dvasios, sujungtos su aukščiausiuoju pasauliu. Kiekvienas neįprastas žemiškas reiškinys yra paties aukščiausiojo pasaulio dalelė, kitaip sakant, realybė. Tas pats harmoningas skambesys atvers slaptingus įėjimus. Bet pastebėkite pačius menkiausius aukščiausiojo pasaulio ženklus. Iš tokių mažų grūdelių išauga stiprus, aukščiausias medis.

Reikia stebėti įdėmiai visus ženklus. Nepraleiskite daugybės reiškinys, kuriuos jūs dėl savo kūno apgaulės, laikote nevertais dėmesio – kūnas grubus, tik širdis plaka vardan aukščiausiojo pasaulio. AUM!

84. Aukščiausiojo pasaulio Ugnis arba Šviesa nėra visiškai nepaprastas reiškinys. Gerokai dažniau, nei manote, šios kibirkštys prasiskverbia į žemiškuosius sluoksnius. Žinoma, juos aiškina kaip elektrinius reiškinys. Jų esmė nesvetima tam, ką priimta vadinti elektra, bet tokios pasiuntos vyksta nuo aukščiausiojo pasaulio mąstymo energijos. Ne atsitiktinai tvyksteli tokios ugnys ir šviesos – ar paskatinimas, ar išpėjimas, ar patvirtinimas skamba pasiūstomis šviesomis. Paprastai žmonės skundžiasi, kad netikėtai atlekia šie žinianešiai. Įprasto darbo metu staiga galima pamatyti šviesinį patarimą. Gal būt, jis turi įkvėpti didvyriškumą ar budrumą ir priminti apie aukščiausiąjį pasaulį, kad padėti sąmonėn dar vieną tvirtą akmenį?

Nuostabios aukščiausiojo pasaulio ugnys ir šviesos. Jos nenudegina ten, kur gėris. Jos kaskart priverčia pamąstyti apie tą Neregimą Didybę. Šiuos tiltus reikia priimti reikia kaip vienio kelią. Baisu pabijoti Šviesos, nes tada ugnis taps naikinančia liepsna. Baimei ne vieta ir siaubas pats save sunaikina.

85. Įtikėjimas yra pasitikėjimas. Todėl aukščiausiojo pasaulio suvokimas bus nepamirštas visuose gyvenimuose. Tokia kokybė niekada nepakis. Tuo labiau reikia įsisąmoninti aukščiausiąjį pasaulį. Patvirtinimas neužtruks.

86. Visoje žmonijos istorijoje galima matyti Aukščiausios dvasios, Šventosios dvasios, Šventosios Dvasios Guodėjos ir daugybės pavadinimų suvokimą, vedantį į aukščiausiąjį pasaulį. Toks visų amžių ir tautų pavirtinimas turi priversti netgi neišmanėlius susimąstyti. Negali visa žmonija klysti! Žmonės įvairiomis sąlygomis jausdavo tą patį aukščiausią ir nuostabiausią pradą. Dvasios reiškinį žmonės laikė filosofiniu akmeniu. Galima atrasti tautų išsaugotus pačius įvairiausius didingosios tikrovės požymius. Tai ne savanaudiška įtaiga, bet tiesos atpažinimas. Tegul ieško Senajame Egipte ar Babilone, tarp neatskleistų majų kultūrų, - visur po išpuoselėtais simboliais galima atrasti tuos pačius aukščiausius įvaizdžius.

Taip mokslas gali vesti į aukščiausiąjį pasaulį.

87. Maloningumas yra viena iš aukščiausiojo pasaulio savybių, todėl kiekvienas savo ruožtu turi mokėti parodyti šią savybę visur, kur yra gėrio kibirkštis. Tegul nepavargsta ieškoti šios Palaimos. Taip galime amžinoje sargyboje priimti ant savo pečių tarnystę aukščiausiam pasauliui. Nereikia puikuotis tokiu išskirtinumu. Ypatingas išpuikimas – nepadoru, bet ypatingas džiaugsmas - leistina.

88. Ryšys su aukščiausiuoju pasauliu dosniai praturtina sąmonę. Savo tikslą aukštosios pasiuntos pasiekia įvairiai. Jas galima pastebėti sapne, galima priimti jas būdravimo metu kaip akimirksninę mintį. Nereikia liūdėti, kad kai kada tokios mintys tuoj pat pamiršamos, tiksliau, jos paskęsta sąmonėje. Gal būt mintis buvo skirta subtiliajai sąmonei. Tik tam tikru laiku ji pasireišk, bet kol kas iki termino turi gyventi ir turtinti sąmonę.

Sako, kad sąmonės augimas kaip žolės augimas. Negali žmogus pastebėti žolės augimo kiekvieną valandą, bet taip pat nepastebimai pasirodys žiedo užuomazga. Galima tik tam tikrais periodais pastebėti sąmonės pokitį, bet toks pasikeitimas nenusakomas. Sąmonė plečiasi sinteze, ji negali tobulėti siaurai. Sąmonės tobulėjimas vyks nuo centro, apimant naujo suvokimo sferas.

Pasiuntos mokslininkams taip pat nebus materialiai siauros, jos pastūmės mintį plačiu akiračiu. Protas duos dėklą liepsningam kardui. Taip plačiu mastu duodamos užduotys iš aukščiausiojo pasaulio. Žemiškieji apribojimai nuleis virš žeminę mintį iki žmogiškojo žodžio, bet sąmonės gilumoje bus išsaugotas dangiškojo hieroglifo atspaudas.

89. Naudinga priimti bendravimą su aukščiausiuoju pasauliu kaip būtinybę švaraus oro. Nereikia sėdėti dvokiančioje užnuodytoje atmosferoje. Net patys tamsiausi žmonės supranta nuodų žalą.

Taip pat pastebima, kad dvasiškai tobulėjant, žmonės išsilaisvina nuo nemalonių kvapų, būdingų neišsivysčiusiems organizmams. Pagalvokime, kad aukščiausias pasaulis gali pakeisti kraujo sudėtį! Nemanykime, kad tokie poveikiai antgamtiški; priešingai, jie bus patys natūraliausi. Kai žmogus grįžo iš švaraus oro, jis maloniai kvepia, taip pat kvepia sąmonė, nušviesta Palaimos.

90. Net žemiška mintis gali judinti fizinius daiktus – galima įsivaizduoti visą aukščiausiojo pasaulio kuriančiąją minties galią! Žmonės kalba, kad minčių susidūrimas išreiškia tiesą. Taip žmonės, patys neįtardami, tvirtina didžią tiesą. Iš tikro, kuriančioji mąstymo energijos galia yra ta paslaptis, apie kurią diskutuoja išminčiai. Iš tikro, ne viena mintis, bet mintijimo srovių susikirtimas sukuria kilimo spiralę. Tam galima parodyti daug mokslinių bandymų, bet visų pirma reikia nurodyti fizinę minties galią. Jeigu lengvi daiktai gali judėti minties jėgos veikiami, tai šitai galima įsivaizduoti begalybės progresijoje. Ne dvasinis, ne etiškas, bet fizinis išskaičiavimas gali padėti įsivaizduoti aukščiausiąją didybę. Žmonės gali suprasti, kad jų energija gali duoti milžiniškas pasekmes: juk minties potencialas patikėtas kiekvienam ir gali būti panaudotas moksliskai, protingai ar būti iššvaistomas – viso ko žalai. Tokiu būdu, malda gali būti didžiu moksliniu bandymu ir įrodymu.

Kai tariu AUM, galvoju apie naudą pasauliui.

91. Nereikia galvoti, kad tikrasis mokslas negali būti paminėtas ryšyje su malda dėl Aukščiausiojo Gėrio. Kiekvienas pažinimas gali būti labai artimas aukščiausiajam pasauliui, bet kiekvienas gali stebėti ir skirtinguose pasaulio kraštuose gali susidaryti mąstymo srovės, kurios susikirsdamos gali sukurti naujų galimybių verpetą. Juk aukščiausias pasaulis yra pati nuostabiausia galimybė.

92. Plati žmonijos sfera. Savo viršūne per didvyrius, šventuosius ji liečiasi su aukščiausiuoju pasauliu; apačioje ji gamina kosmines šiukšles, kurios papildo kaimynines planetas akmenimis. Nenusakomas tolimas tarp pasišventusiųjų, jau nutviekstų aukščiausiojo pasaulio Šviesa ir šiukšlinų padugnių.

Sunku įsivaizduoti, kad pagrindinis energijos potencialas buvo duotas kiekvienam žmogui, bet kaip skirtingai žmonės pasielgė su didžiąja dovana! Net pati vaizduotė neapima tokios bedugnės. Žmonės skaito sunkiu tai, kas jiems nepatinka ir lengvu, kas jų neapsunkina; nuo tokio sąlyginumo gresia išskirstančios prarajos. Žmonės nepripranta savo sąmonėje laikyti aukščiausiąjį pasaulį, bet nesunku pakeisti tuštumos pojūtį gyvenimu begaliniu. Kiek nuostabesnis aukščiausiojo pasaulio suvokimas, nei savęs pasmerkimas akmeninėms grandinėms!

Kodėl gi pradėti iš pradžių, jei galima begaliniai kopti?

93. Galima bet kurį jausmą auginti. Bebaimiškumas taip pat ugdomas. Galima užduoti sau bebaimiškumo užduotis vietoje prisipildymo siaubo jausmu.

Šmėklos taip pat realios, kaip šešėliai ant smėlio. Mes žinome, nuo ko atsiranda šešėlis Taip ir Subtiliojo Pasaulio veidai nėra neįmanomi. Bet neišsigąskime, o garsiai išstarkime Mokytojo vardą.

94. Ugnies daug, todėl suprantamos bangos, apdeginančios ir varginančios. Ugnis požeminė ir ugnis antžeminė giminingos, bet tolimos pagal poveikį. Žmonės nenori suprasti savo poveikio požeminei ugniai. Astrologiniai ženklai leidžia galvoti apie ypatingą atsargumą, bet vietoj to žmonės tik padidina pavojų. Ar svarbu dvikojams, kad kitame žemyne dėl jų tvyksteli pražūtinga liepsna!

95. Kosmoso dėsnis tvirtas, bet tuo pat metu matome lyg tai jo svyravimą. Jei imsime karma, tai ir ji gali būti pakeista; taip pat grįžimo į materialų gyvenimą terminai gali būti įvairūs – nuo akimirksninio iki tūkstantmečių. Nežinantys gali nesuvokti, kaip gi tvirtumas taip gali nukrypti. Bet toks neišmanymas tik patvirtins nesutalpinimą.

Taip pat nebus suprasta, kokia energija gali būti lemiama. Visose kosminėse amplitudėse pagrindų pagrindu bus mintis, ji gali pakeisti karma, ji gali nulemti terminus, ji atveria vartus ir gali juos užverti. Ji užaugina sparnus. Ji priartina prie aukščiausiojo pasaulio. Ji gali nublokšti į prarają. Dėsnis remiasi mintimi. Minties išmintis yra skydas ir apsauga nuo chaoso. Iš tikro, mintis viešpatauja virš aršaus chaoso.

Iš tikro, Kosmoso dėsnis nepajudinamas, bet mintimi nutviekstas ir todėl racionalus. Palyginamumo suvokimas išmokys suprasti pagrindinį dėsnį.

Tad visada prisiminkime kuriančiąją mintį. AUM!

96. Karmos pasikeitimas daugeliui atrodo neįmanomas; bet jie klysta, pamiršdami nežemišką teisingumą. Juk galima akimirksniu patirti pačius aukščiausius suvokimus. Kur gali žengti koja, ten gali nuskristi mintis. Kai kuriuose kultuose nugramzdindavo į sapną ir įtaigos būdu priversdavo skubiai patirti visą sunkių pasekmių kelią. Taip suprasdavo neišvengiamumą, bet ir dėsnio pagreitinimą. Mintis kuria gyvenimą.

97. Sunkiai įsisąmoninamas ne tik karmos dėsnis, bet dar sunkiau priimamas paprasčiausias persikūnėjimo dėsnis. Dažnai ir seniausių laikų metraščiai kalbėjo apie tokį gyvenimų pasikeitimą. Neretai Subtilaus Pasaulio gyventojai perduodavo Žemės žmonėms savo žinią. Neretai žmonės prisimena savo praeitus gyvenimus. Įsikūnijimai buvo pripažįstami daugelį amžių, bet vėliau vėl pamiršti ir netgi buvo draudžiama galvoti apie juos. Sunku suprasti, kodėl vyko tokia kova prieš tikrovę. Kai kada buvo galima galvoti, kad išmintingieji nori dėmesį nukreipti tik į ateitį, bet tokia išmintis būtų vienpusė.

Žmonės turi siekti neriboto žinojimo. Negalima įsakyti nežinoti. Negalima atimti iš žmogaus teisės tobulėti. Tegul žino ir prisimena, bet gyvenimo Mokytojas nubrėš ribą tarp praeities ir ateities.

Tad neužmerkime akių prieš tikrovę. Įsikūnijimo dėsnis teisingas. Dvasios grūdas nepažeidžiamas ir amžinas. Begalybė įtvirtina amžinybę, bet kiekvienas gali matyti begalybę – vadinasi, kiekvienas gali suvokti amžinybę.

Negalima neigti, kai vaikai tvirtina apie savo praeitą gyvenimą. Jie fiziškai žino, kas vyko aplink juos. Dabar bus dažnai ypatingai greitai įsikūnijama. Daugelis Subtilaus Pasaulio gyventojų skuba sugrįžti ir tai liudija evoliucijos plėtrą ir subą. Ir šiame pagreitėjime galima matyti pasaulių suartėjimą.

98. Žmones reikia labai stipriai įtikinėti, kad jie gali pastebėti savo gyvenimuose vykstančius svarbiausius momentus. Žmonės dažnai nemoka skirti svarbiausio nuo niekinio. Dažnai į pačias pagrindines egzistavimo gaires nekreipiama dėmesio. Mokykla turi pagelbėti tokiam švietimui.

99. Žmonėms ypatingai sunku atskirti savyje, kas svarbiausia. Gydytojas, jei apčiuopia piktybinį vidinį auglį, suskubs perpjauti išorinius audinius, kad išvengti pavojaus, bet menkasieliai pagailės odos ir žus nuo besiplečiančio auglio. Jei reikia kažkam teikti pirmenybę, tai kas svarbiausia, tebus apsaugota. Kreipiantis į aukščiausiąjį pasaulį taip pat reikia rasti laiko pamąšymui apie tai, kas svarbiausia.

100. Trigubas palimpsestas pateikia trijų Pasaulių ženklų sluoksniavimosi pavyzdį. Įsivaizduokime pergamentą, ant kurio buvo parašytas kosmogoninis traktatas, paskui jis pats pasitarnavo meilės sonetui ir galiausiai ant jo buvo parašyta audinių ir kailių sąskaita. Per aiškius turgaus skaičius bus nelengva skaityti širdies jausmų atvėrimą ir beveik neįmanoma išnagrinėti traktatą apie patį svarbiausiąjį. Argi ne tas pat vyksta su trijų pasaulių hieroglifais? Patyręs mokslininkas moka skaityti pačius sudėtingiausius rankraščius ir nušvitusi sąmonė gali suprasti aukčiausiojo pasaulio vaizdų svarbą.

Turgaus supainiotus ženklus nepriimkime kaip Visatos dėsnius.

101. Visi palyginimai pravers susitikus su tamsuoliais. Neigėjai mėgsta nugriauti, bet nepasiūlys jokios išeities ir sprendimo. Jie išjuoks patį geriausią kreipimąsi, bet nemoka suregzti ir trijų raidžių.

102. Žmonės tampa dievoti artėdami prie perėjimo į Subtilųjį Pasaulį. Jie nepastebi, kad toks skubotas pataikavimas netoli nuo šventvagystės. Tai ne Aukščiausio Pasaulio suvokimas, bet skubotas mokestis už geresnę vietą. Tuo tarpu artėjimas prie Aukščiausio Pasaulio turėtų prasidėti nuo pirmųjų žemiško gyvenimo dienų.

Ne sąlyginės apeigos, bet širdies malda Nuostabų Pasaulį padaro artimu ir aktuali. Prie pačio Aukščiausio galima artėti su taure, pripildyta geriausių minčių. Galima atnešti geriausius bandymus, užtikrinant, kad jie nukreipti gėrio link. Kada gėris gyvuoja, jis atvers visus vartus į Aukščiausiąjį Pasaulį.

103. Žmonės, netgi žinantys apie Subtilųjį Pasaulį, mano, kad minties tobulinimą galima atidėti iki jo. Jie klysta, būtent čia turi būti suformuota mąstymo kryptis. Ją galima vystyti, kada impulsas duotas. Mąstymo patyrimas turi būti įtvirtintas žemiškuoju mąstymu. Negalima įžengti į Subtilųjį Pasaulį sumišus ir išsiblaškius. Kada sąmonė aiški, ji neša aukštyn, kaip dujos kai kelia oro balioną.

Niekas nesulaikys žemutiniuose sluoksniuose tvirtos sąmonės, siekiančios gėrio, todėl neatidėliosime mąstymo įtvirtinimo. Be šio kelio nėra trumpiausio ryšio su Aukščiausiuoju Pasauliu.

104. Tyloje pamąstyti apie Aukščiausiąjį Pasaulį - tai lyg geriausi vaistai. Taip galima apčiuopti būties santykinumą. Bet toks matas nebus apribojimas, priešingai, jis sustiprins minties skrydį. Kada sąmyšių gausa užvaldys pasaulį, tada sakykite patį paprasčiausią.

Bet negali žemiška būtis būti baigtinė, ir tokioje laikinoje būsenoje galima tikrai išlavinti tai, kas reikalingiausia ateities skrydžiui, kitaip tariant - mintį. Sparnai auga tikrai mintimi.

105. Tikriausiai jūsų dažnai klausia apie Subtiliojo Pasaulio prisilietimus žemiškame gyvenime. Būsime teisūs sakydami, kad toks prisilietimas nenutrūkstamas. Nei vienas žemiškas veiksmas nelieka be atsako iš Subtiliojo Pasaulio. Kiekviena žemiška mintis sukuria arba džiaugsmą ir pagalbą, arba piktdžiugą ir griauinančias siuntas iš Astralinio Pasaulio. Netgi nestiprios dvasios saugos žemiškas mintis. Juk žemiškos, stiprios mintys ir Subtiliajame Pasaulyje sukelia gilią vibraciją, todėl taip natūralu, kad Subtilusis Pasaulis turėtų atsiliepti ir į žemiškas mintis. Kada sakau, kad krentanti iš paukščio sparno plunksna sukelia griaustinį tolimuosiuose pasauliuose - tai nėra simbolis, bet tikrai priminimas apie visos būties kooperaciją. Reikia priprasti, kad tuštumos nėra. Reikia įtvirtinti žmogaus užduoties svarbos, jo pareigos suvokimą.

Kada žmogus imasi bendrauti su Subtiliuoju Pasauliu, jis, išties, narsus, bet šventa yra tokia narsa. Subtilusis Pasaulis išklauso tokius šauksmus ir supranta jų reikšmę. Toks Bendravimas pritraukia daugybę klausytojų, tarsi bendradarbių, todėl maldoje neturi būti išreikštas egoizmas, geriausia malda bus - savęs atsižadėjimas ir gėrio troškimas.

Tegu Mokymas nepaliaus tvirtinti apie ryšio su Aukščiausiuoju Pasauliu naudą, tikrai taip galima įtvirtinti didįjį Tarnavimą.

106. Nenusiminsime, jeigu atsakymas pasieks ne visuomet. Nesistebėsime, jeigu atsakymas pasieks nelauktą akimirką. Išmoksime suprasti antžemio sąlygas ir svarbiausia - suprasime didįjį nematomą darbą. Bet jau žinote, kad Aukščiausiojo Pasaulio Jėgos nežino poilsio. Tokia šviesi Galia tegu ves kiekvieną keleivį nakties valandą.

107. Lengvabūdiškumas, smalsumas, abejonė ir netikėjimas yra iš vienos tamsios šeimos. Įsivaizduokime didi matematiką, kalbantį apie sudėtingas formules pradinukams. Jie ne tikrai nesupras didžiųjų užduočių, bet nedelsiant išsiugdys netikėjimo pašaipą. Taip pat, kai kažkas priartėja prie Aukščiausiojo Pasaulio iš smalsumo, galima laukti visų pasekmių, tokių kaip abejonė ir išdavystė. Jeigu sąmonė tokio lygio, kad gali smalsauti ten, kur turėtų gerbti didybę - ten galima išvelgti kosmines šiukšles. Argi galima priartėti prie Aukščiausiojo Pasaulio iš smalsumo? Greičiau galima dėti ranką į ugnį, taip apdegs abejonė.

Reikia širdyje neštis pagarbą Aukščusiajam Pasauliui, kaip patį svarbiausią ir nuostabiausią žemiškame gyvenime.

108. Tegu kas nors pasakys, kad jis jau dažnai girdėjo kvietimus į Aukščiausiąjį Pasaulį - juo blogiau jam, nes toks kurtumas neleistas. Bet daugelis kvietimus pavadins netinkamais dalykiniame gyvenime; žmonės tokie tolimi nuo tikrojo Būties suvokimo, nepaisant milijonų metų planetos egzistavimo. Tuo skambiau atnešime kvietimą į Aukščiausiąjį pasaulį.

109. Sulaukėjimas ir sugrubimas dabar pasiekė neįtikėtiną dydį. Sulaukėjimas, galiausiai, įsivaržė į miestus ir sutrypė visus dvasios želdinius. Daugumos sąmonė sugrįžo į patį tamsiausią amžių. Mašinos triukšmas užgožia dvasios šauksmą, todėl kiekvienas kvietimas į Aukščiausiąjį Pasaulį yra išsigelbėjimo šauksmas.

110. Pilnas pasiekimas įmanomas tiktai esant pilnam pasitikėjimui. Tiktai tokios pilnatvės suvokimas gali priartinti prie žygdarbio. Iš išorės negalima įteigti, kas yra tikrasis pasitikėjimas, tiktai širdis gali padėti atrasti šį gydantį kelią.

Guru nereikia garbinimo, bet pasitikėjimas Mokytoju bus vienintelis gyvybiškas ryšys su Aukščiausiuoju Pasauliu. Pažinus pasitikėjimo vertę čia, Žemėje, tokį pat pasitikėjimą galima išlaikyti ir per visą Hierarchiją. Teisinga, kad Guru supratimas yra tvirtas visos tautos ramstis. Guru sugriovimas bus ir pasiekimų pražūtis.

Tad atminsime apie pasitikėjimo pilnatvę.

111. Aukščiausiasis Pasaulis buvo visos žmogiškos, valstybinės ir visuomeninės kūrybos pagrindas. Jeigu žmonės ir nežino pirminės savo visuomeninių darinių kilmės, tai netgi tarpinėse būsenose galima matyti gyvo ryšio su Aukščiausiuoju Pasauliu pėdsakus. Nereikia menkinti planetos egzistavimo ir gyvybės joje senumo, teisingiau būtų padidinti šį skaičių. Tiktai nepamirškime, kad žemynai daug kartų keitė savo padėtį, ir dabar dar ties aiškiais galima įžvelgti daugelio atradimų galimybes. Todėl būsime atsargūs apribodami žemiškąją problemą. Laukiniuose žmonėse įžvelgsime išmintingas išėjusias tautas. Iš išlikusių įstatymų galima tvirtinti, kad Aukščiausiojo Pasaulio suvokimo impulsas pasireiškėdavo nuo neatmenamų amžių.

112. Teisinga suprasti, kad vadinamieji šventieji gyvūnai buvo ne dievybės, bet natūralios vietinių sąlygų pasekmės. Ir dabar žmonės dažnai kalba apie šventą pareigą, tai suprasdami ne kaip religines apeigas, bet naudingus moralinius veiksmus. Senovės sąlygos dažnai reikalavė ypatingo dėmesio gyvūnams ar medžiams ir augalams. Šventas reiškė neliečiamas. Taip buvo išsaugoma kažkas būtino ir reto. Ir tą pačią apsaugą dabarties žmonės vadina draustiniais, todėl reikia labai rūpestingai žvelgti į neaiškias sąvokas. Taip daug primaišyta religijos srityje, kad dėl laikmečio tolumo paviršutiniškai stebėtojai visiškai negali atskirti esmės nuo vėlesnių sankaupų. Šventykla ir dabar yra susirinkimo vieta, kur kartu su apeigomis perkama ir parduodama bei aptariami vietiniai reikalai. Toks maišymasis vyksta ir dabar, todėl nebūkime pernelyg griežti gyvūnams ir kitiems užmirštiems senovės simboliams.

113. Malda turi būti džiugi, nes bendravimas su Aukščiausiuoju Pasauliu, būtent, bus kupinas žavesio ir iškilmingumo. Bet toks džiaugsmas bus ypatinga išmintis. Jis įmanomas tiktai suvokus tikslumą. Jis bus gydantis, esant visiškam pasitikėjimui. Jis suskambės narsa, kai kelias bus vienas.

Daug kalba apie samadhi, bet ar daugelis patyrė skirtingas tokios ekstazės pakopas? Toks džiaugsmas išlaisvina nuo bet kokio liūdesio, todėl tokio džiaugsmo kelias yra Tiesos kelias.

114. AUM nuodugnai paaiškintas įvairiuose raštuose. Vibracijų subtilumas ir skambesio išmintis, ir sandaros grožis seniai žinomi, bet jeigu širdis mirusi, tai netgi toksai "sezamas" neatvers užrakto.

Vėl reikia atminti apie bendramatiškumą ir širdies esmės tvirtinimą. Beširdiškumui neprieinamas AUM!

115. Viena iš priežasčių, kodėl samadhi įvyksta taip retai, yra žmonių nemokėjimas elgtis su tokia pakilia būseną. Jie pasistengs nutraukti bet kokios pakilios būsenos pradžią. Be to, žmonės nepaliks ramybės pasinėrusio į samadhi ir savo grubiais metodais sukels pavojingą sukrėtimą. Bet netgi kasdieniame gyvenime reikalingas atsargumas vieniems su kitais. Žmogus, patyręs sukrėtimą, turi būti paliktas ramybės. Bet retai žmonės laikosi netgi tokio primityvaus atsargumo.

Taip negalima be pavojaus suteikti samadhi, kol žmogiškasis mąstymas nesuvoks, kaip elgtis su Aukščiausiomis energijomis. Todėl kiekviena mintis apie Aukščiausiojo Pasaulio realumą jau bus naudinga.

116. Didysis Tarnavimas apima visą žmoniją. Nei tautybės, nei jokie kiti suskirstymai neturi riboti Tarnavimo Gėriui. Nelengva išvengti įvairių sankauptų, sukurtų per tūkstantmečius. Tikrai Aukščiausiojo Pasaulio suvokimas gali padėti nugalėti visas prietarų ir atavizmo liekanas. Tuo pačiu neįmanoma suteikti jausmams savivalę prieš karmines nuostatas. Teisingumas netgi nepalankiomis sąlygomis vis tik nurodys teisingą atpažinimą. Asmenybė kaip atsakingas vienetą bus sprendimo objektu. Sunku atskirti asmenybės vertę viršum visų sąlyginių apdarų; tik ištikimybė Tarnavimui atvers akis, kad labai aiškiai išvelgti dvasios grūdą.

Tiktai Aukščiausias Pasaulis suteiks aukščiausią požiūrį.

117. Ašaros ir seilės keičia savo sudėtį pagal dvasios būseną. Kiekvienas atodūsis jau skiriasi savo chemine sudėtimi. Jeigu kvėpavimą sunku ištirti dėl jo įprasto paviršutiniškumo, tai atodūsis, sukeliantis organizmo virpesį, jau bus rodiklis. Galima pastebėti, kad gilus atodūsis sukelia kažką panašaus į vidinį spazmą. Tokie nerviniai susitraukimai parodo sustiprintą psichinės energijos atidavimą. Ji, priklausomai nuo impulso, paskatins ir kai kurių organų veiklą, kurie atodūsiui suteiks ypatingą chemiškumą. Tariant AUM pasireiškia atodūsis, kurio chemiškumas bus labai naudingas.

118. Vieni mano, kad žmogus nuolat miršta, kiti žino, kad žmogus nepaliaujamai gimsta. Vieni vadovaujasi siaubu, kiti džiaugsmu. Vieni įteigia sau mirtį, kiti pažįsta gyvenimą. Taip žmogus didžia dalimi lemia savo ateitį. Galima būti tikriems, kad lemiantis sau mirtį nežino apie Aukščiausiąjį Pasaulį. Galbūt, jis atlieka išorines apeigas, bet jo širdis toli nuo tiesos.

Gyvenimo teigimas yra Šviesos teigimas. Žmogaus dvasia nemirtinga, bet tokia paprasta tiesa žmonėms nėra artima, nes jie labiau rūpinasi kūnu, negu dvasia.

119. Gyvenimas įpareigoja žmogų kilti, tuo tarpu mirtis yra leidimasis žemyn. Patys žmonės iš principo nori suvokti mirtį kaip griovimą. Pati būtis teigia amžiną atsinaujinimą. Kiekvienas miršta vakarykštei dienai ir atsinaujina rytojui. Kiekvieną dieną vyksta visų trijų pradų atsinaujinimas. Kiekvieną dieną ir valandą žmogus priartėja arba nutolsta nuo Aukščiausiojo Pasaulio.

Tegu kiekvienas savo minties kokybe padės savo kilimui ir Aukščiausiojo Pasaulio suvokimui.

120. Ramybė yra dvasios vainikas.

121. Aura turi daugelį savybių, ji matuojama ne tiktai pagal dydį, bet ir pagal vidinę įtampą. Būtent įtempta aura yra ir geriausias skydas, ir pats galingiausias poveikis. Spinduliavimas kartais būna geras savo spalva, bet nepakankamos įtampos.

Auros stiprėjimas vyksta bendraujant su Aukščiausiuoju Pasauliu, kada nukrenta egoizmas ir suliepsnoja savęs atsižadėjimas. Taip kiekvienas bendravimas su Aukščiausiuoju Pasauliu sustiprins spinduliavimą. Šis dalykas turi būti stebimas mokliškai.

122. Išties, bendraujant su Aukščiausiuoju Pasauliu galima stebėti, kad sulenktos arba sukryžiuotos kojos turi gilią reikšmę. Tegu gydytojai ištirs, kokią įtaką kraujotakai ir nerviniams centrams turi toks galūnių įtempimas. Tegu atkreipia dėmesį ir į kvėpavimo takų būklę. Tas, kas suvokė kvėpavimo organų kanalų sutepimą, tas jau sugebėjo pajusti šių laidininkų reikšmę.

123. Išmintingo gydytojo dalyvavimas visuose, ypač naudinguose, pasireiškimuose yra būtinas - tegu nemano, kad Mes vengiame mokslinių stebėjimų, priešingai, Mes vertiname kiekvieną mokliškai pagrįstą mintį.

124. Pavojaus akimirkos įtampoje žmogaus jėgos padidėja, taip pat ekstazės būseną suteikia antžemiškų jėgų antplūdis. Jeigu jau tokia įtampa įtvirtinta, tai šį momentą galima ir pratęsti, kitaip tariant, žmogui galima suteikti pastovų jėgų padidėjimą. Tiktai reikia, kad jėgų šaltinis taptų pastoviu ir artimu. Taip Aukščiausiojo Pasaulio suvokimo klausimas taps aktualus ir pats mokslas pažvelgs į jį kaip į evoliucijos variklį. Galima ne tiktai svajoti apie tokį suartėjimą, bet galima ir priartėti prie Aukščiausiojo Pasaulio žemiškais matais. Kiekvienas pasaulių suartėjimas jau yra pergalė prieš kūną.

125. Pasauliniai įvykiai dažnai vyksta ne pačiais veiksmais, bet veiksmų artėjimo ženklais. Žmonės daug ką daro po džiaugsmo ženklu tada, kai džiaugsmo dar nėra, arba po siaubo ar karo ženklų, kai tai dar neįvyko. Daug kas vyksta tiktai po ženklų, todėl tokie refleksai įgyja pačią svarbiausią reikšmę gyvenimo pokyčiams. Tai galima matyti daugelyje pavyzdžių. Kam gi patsai karas su visomis nelaimėmis, jeigu vien miražas gali įtempti energiją! Daug kas kuriamo visiškai realiai, varoma vien tik miražo. Maja kartais gali būti galingiausiu varikliu.

Todėl reikia taip įdėmiai išvelgti vedančius ženklus. Tokių ženklų supratimas, žinoma, spartina evoliuciją. Todėl visų svarbiausias tebūnie vedantis Pradas.

126. Jei pavyks sukelti judėjimą vien tik po ženklų, tai bus labai sėkminga. Patys didžiausi pertvarkymai vyksta nepastebimai, bet tiktai pasekmės parodys, kas įvyko. Taip visame kame galima matyti judėjimą po ženklais. Simbolio sąvoka ne kas kita, kaip priminimas apie ženklą. Ištisu tautų sėkmė vyksta po simboliu.

Manau, kad galima pačias pavojingiausias perėjas pasiekti vedamam Aukščiausiojo Ženklo.

127. Aukščiausiojo Pasaulio atpažinimas turėtų vykti laisvai, laisva valia ir geranoriškai. Prievarta nepriimtina tokiame aukščiausiam dalyke. Taip kiekvienas mokytojas turi dėstyti apie Aukščiausią Pasaulį kaip apie Aukščiausią džiaugsmą. Niekas džiaugsmo nepavadins prievarta. Niekas nesmerks atnešančio tikrąjį džiaugsmą. Bet kiek įkvėpimo reikia išsiugdyti savyje, kad tapti džiaugsmo pranašu! Jeigu mokytojas pasiekė tokią pakopą, jis užsitarnauja visokeriopos pagarbos.

Aukščiausias Pasaulis yra sąmonės išbandymo akmuo.

128. Kodėl savo Guru išdavystė yra toks baisus nusikaltimas? Pirmuosius tris metus galima įtvirtinti sąmonę, bet vėliau Guru pasirinkimas jau tampa galutiniu. Toks dėsnis turi gilią prasmę. Guru yra tiltas į Aukščiausiojo Pasaulio pažinimą. Tokia žemiška pakopa lengvai nustatys ryšį su Aukščiausiuoju Pasauliu, todėl negalima pasirinkti Guru ir jį išduoti - tai reikėtų nutraukti ryšį su Aukščiausiuoju Pasauliu amžinai. Galima patekti į pačią tamsiausią įtaką, kai gelbstinti gija nutraukta. Žmonės dar gali judėti, maitintis, miegoti ir piktžodžiauti, bet raupų užkratas jau gali skverbtis. Taip pat ir išdavikai dar gali vegetuoti, bet žmogiškasis orumas bus prarastas. Taip galima matyti išmintingus dėsnius, sukūrusius gyvas pakopas į Aukščiausiąjį pasaulį.

129. Reikia džiaugtis kiekvieno gydytojo priartėjimu, panorusio tyrinėti Pasaulių suartėjimo pagrindus. Kada trigubas ženklas veda į Trigubą Vienybę, tada žmogiško organizmo stebėjimai tampa reikalingais ir būtinais. Trejybės esmė gali pasireikšti visame organizme. Gydytojas turi žinoti apie Subtilųjį ir Aukščiausiąjį Pasaulius. Tikrai taip mąstydamas, jis galės apčiuopti subtiliausias organizmo būsenas. Ir jam nebus tuščias ženklas - AUM!

130. Jeigu kažkas pastebės nors išorinius šių metų įvykius, jis išvys pačią nuostabiausią pasaulinių mūšių kitimo metraštį. Žinoma, tai bus tikrai išorinių ženklų rinkimas, bet ir tokia lentelė bus didžiausios svarbos istorinis dokumentas. Žinoma, išoriniai ženklai bus tikrai vidinio judėjimo kibirkštys, bet tokie bauginantys sukrėtimai neišgąsdins tikrai pačių išventintųjų.

Taip pat galima stebėti kai kurių asmenų ryšį su pasauliniais įvykiais. Niekas nesupras, kaip asmenys įkūnija pasaulinį judėjimą.

131. Sunerimęs vaikas priglunda prie motinos kelių, jis neprašo kažko sau, bet jaučia tvirtą atramą ir apsaugą. Taip pat, anksčiau ar vėliau, sukrėstas žmogus atsigręžia į Aukščiausiąjį Pasaulį. Jam nebus kur eiti, jis gali gėdytis neprašytų liudininkų, gal būt paslapčia jo širdis suvirpės pačiu Aukščiausiu.

132. Tarp daugelio žodžio AUM apibūdinimų atminsime, kad A yra Mintis - Pagrindas, U yra Šviesa - Pradžia ir M yra Paslaptis, Šventa.

133. Vėl paklaus - kodėl kalbama apie tris būsenas, kai jų žinoma daugiau? Dera tvirtai nurodyti, kad egzistuoja du keliai: skaidymo kelias ir sintezės kelias. Galima atrasti daugybę tarpinių būsenų, taigi pasauliai pasirodys esantys viena susijusi visuma. Bet vėliau teks vėl išskirti svarbiausias grupes ir tada vėl prieisime prie trigubos sandaros. Netgi Žemėje galima matyti didžiulę dvasios būsenų įvairovę. Galima matyti, kaip žmonės kartais beveik susiliečia su Subtiliuoju Pasauliu, bet kai kuriuose Subtiliojo

Pasaulio sluoksniuose sąmonė nėra aukštesnė už žemišką sąmonę. Taip pasauliai ne tikrai susiliečia, bet netgi persmelkia vienas kitą. Eiliškumo dėsnis griežtai išreikštas visoje Gamtoje. Netgi kataklizmai, tarsi išeinantys iš sferų ribų, iš esmės paklūsta kažkokiam nežemiškam ritmui.

Taigi neskaidysime ten, kur galima dėsningai sugrupuoti. Žmogus taip nutolo nuo aiškių sąvokų, kad jam reiktų įžengti per paprasčiausius Vartus.

134. Žmogui būtinas realus pažinimas ir Aukščiausiojo Pasaulio suvokimas. Religijos atnešė pačius baisiausius karus. Labiausiai sukrečiantys žiaurumai kilo iš konvulsiškų minčių apie

Aukščiausiąjį Pasaulį. Tokia siaubinga būseną rodo, kad Aukščiausias Pasaulis nesuvoktas visa jo Didybe.

Nuostabaus, Didžio Pasaulio atpažinimas suteiks tikrojo mąstymo srautą. Ne žudikas, bet išmintingas kūrėjas pažins Aukščiausiąjį Pasaulį. Dvasioje, aukštumoje, žmogus gali įkvėpti bendravimą su Aukščiausia Gاليا.

Taip tikrai realus Aukščiausiojo Pasaulio suvokimas suteiks žmonijai pusiausvyrą.

135. Pusiausvyra sudaro Būties pagrindą. Kada gi žmogus žemiškame gyvenime praranda pusiausvyrą? Kada jis sukrėstas ar serga, tada jis svyruoja ir žengia apgraibomis, griebdamasis atsitiktinių daiktų. Argi ne tas pats vyksta, kai serga žmogaus dvasia ir praranda pusiausvyrą Aukščiausiojo Pasaulio atžvilgiu?

Paklauskite įvairių tikėjimų žmonių, kaip tvirtai jie įsivaizduoja Aukščiausiąjį Pasaulį. Jūs gausite daugybę išsiskiriančių atsakymų. Daugelis išvis atsisakys atsakyti, prisidengę nenoru kalbėti apie tokį dalyką. Kiti pakartos išmoktas formules, kurios negyvena jų širdyse. Treti teigs, kad Pasaulis sukurtas du tūkstančiai metų prieš Kristaus gimimą. Taip, vietoj dvasingų atsakymų, kupinų meilės ir iškilmingumo, galima gauti sausų lapų šūsnį.

Tuo tarpu, patsai gyvenimas kaip Nematomos Būties atspindys, turi stumti žmogaus sąmonę. Pusė gyvenimo atiduodama paslaptinai būsenai, kurios mokslas nepaaiškina. Be to, kiekviena jautri ausis ir akis gali pastebėti daug ką, kas netelpa buityje.

Žmonės pusiausvyra vadina abejingumą ir bukumą, bet pati Gamta sako, kad pusiausvyra yra įtampa. Laikykite, kad įtampa yra priartėjimas prie Atradimų Kelio.

136. Tarp pačių aukščiausių žodžių atminkite, kad iš kiekvienos dovanos dalį gauto reikia atiduoti bendram labui. Ne tikrai materialiai, bet ir dvasiškai šį pagrindą reikia suprasti kaip dėsnį, vedantį Pusiausvyros link.

137. Iki šiol abejojama gyvybe dangiškuosiuose kūnuose. Netgi geriausi astronomai nedrįsta pasisakyti šiuo klausimu. To priežastis yra žmogaus puikybė. Jis nenori priimti įsikūnijimo kitomis sąlygomis, negu žemiškos, galimybės. Taip pat trukdo ir Begalybės baimė. Argi daugelis drįs pamąstyti apie tokį tolimą gigantą kaip Antaris, kuris Paukščių Tako okeane už savęs numato begalinę Erdvę. Tuo tarpu žmonės turi mąstyti apie gyvenamus tolimuosius pasaulius.

Žmonės negali priartėti prie jų žemiškoje būsenoje, bet subtiliajame kūne geriausios dvasios jau buvo priartėjusios prie tokių planetų ir nusinėdavo atsiminimus apie paviršiaus sandarą, apie grožį, apie gyventojus. Reti tokie bandymai, bet vis tik jie egzistuoja. Jie gali įtvirtinti suvokimą apie begalinę realybę. Greta trijų Nematomų Pasaulių reikia suvokti ir gyvenamus pasaulius. Reikia suvokti šiuos minčių okeanus, kurie gimdo sferų muziką. Taip uoliai kreipsime mūsų mintį link tolimųjų draugų ir bendradarbių, ir Globėjų. Mintis apie gyvybę tolimuosiuose pasauliuose nėra antgamtiška. Žmogus tvirtai nueis žemišką kelią žinodamas apie supančią Didybę.

138. Išmintingieji taip pat ne kartą patarė laikytis arčiau Žemės. Ar toks patarimas neprieštaraus minčiai apie Begalybę? Visai ne. Mes įsikūnijome Žemėje ir tam buvo daugybė priežasčių. Jeigu mūsų sargyba saugo Žemę, turime ją ir mylėti. Taip, neįmanoma rūpintis nemylimu.

Pati Žemė pilna dar nepanaudotų turtų. Galima sustiprinti planetą, tobulinant jos sveikatą. Žemiškoje sveikatoje galima neužmiršti ir Aukščiausios Didybės - taip gims tikroji pusiausvyra.

139. Pasaulio Lobyne daug Priesakų ir pasakojimų, teigiančių Aukščiausią pasaulį. Žmonės negali teisintis neturintys nurodymų, vedančių į pažinimą. Paprastai galima girdėti skundžiantis nežinant kelio į Aukščiausiąjį Pasaulį. Veidmainiški tokie skundai! Patys aimanuojantys nepasivargino paieškoti Šaltinio. Galima pastebėti, kaip besiveržiantys žmonės, netgi pačiose sunkiausiose sąlygose atranda jėgų surasti Šviesą. Mes stebime tokius šviesos nešėjus, kurie įveikia neįsivaizduojamus sunkumus.

Dėsnis pasiūstas; Kelias nurodytas, - tegu ieškantis atras.

140. Mintis - ieškančiojo draugė. Mintis valdo viską. Mintis kiekviename raumenų judesyje. Mintis veda ir įtvirtina. Mintis atranda kelius prie Priesakų ir Nurodymų. Mintis, jeigu nėra niekinama, pamokys, kaip atskirti Aukščiausią nuo žemo. Minties gyvybė nepaliaujama ir beribė. Ji teigia judėjimą ir ritmo suvokimą. Mintis neapleidžia nei dieną, nei naktį. Mintis pakelia sąmonę, kada mąstymo procesas tampa mylimu.

141. Kiekvieną akimirką žmogus arba kuria, arba griauna. Pasaulis kupinas prieštarų minčių. Daugelis ligų sukelta griaunančiomis mintimis. Daugelis žudynių kyla toli nuo minčių ar susikertančių minčių, bet beveik neįmanoma įteigti žmogui, kad jo privalumas nuolatiname mąstyme. Neįmanoma apsaugoti, koks atsakingas yra žmogus už mąstymo kokybę. Širdis plaka nuolat, toks pat nuolatinis ir minties pulsas. Bet apie tai nepriimta kalbėti.

Žmogus arba kuria, arba griauna.

142. Bepročiai nežino, ką valdo! Paprastai į švaistymą žvelgia su panieka, bet argi mintis nešvaistoma? Argi didi dovana, sunkiai gauta, nenaikinama? Mintis kaip didi Mokytojo dovana švaistoma nemokšiškais veiksmais. Taip žmonės pasirenge išduoti netgi savo planetą, kad tik nereiktų mąstyti.

Jau daug kartų Mes nurodėme minčių reikšmę ir vėl grįšime prie to paties. Kaip ligoniams reikia pakartotinių vaistų, taip Nepaliausime teigti pirminį pagrindą - AUM!

143. Dabar pažvelgsime į antrąjį Trigubo pavadinimo ženklą, Pradžią Šviesą. Žmonės taip sumaišė Šviesos sąvoką su apšvietimu, kad negali įsivaizduoti, kad Šviesa yra energija. Nežvelgsime į tokią Begalybę, kur ir mintis, ir šviesa, ir visa būtis susilieja į vieną; pagal žemišką sąmonę suvoksime Šviesą kaip gydančiąją energiją, be kurios gyvybė neįmanoma. Šviesa labiausiai prasiskverbiantis gelbstintis pasiuntinys. Mes aiškiai suvokiame skirtumą tarp žmogaus rankomis uždegtos ugnies ir kosminės Šviesos. Ne ugnis, bet švytėjimas supa kiekvieną gyvą būtybę. Geranoriškas mąstytojas apsigaubia vaivorykšte ir gydo savo šviesa. Mes šitiek kartų nurodėme šį ateities spinduliavimą. Mes sakėme, kad tokiu matu bus perkeista pati gyvenimo sandara. Šviesą teisėtai galima vadinti atnaujinančiu pradū. Mintis ir Šviesa taip tampriai susiję, kad galima mintį pavadinti šviesą nešančia.

144. "Nesibaigianti tamsa!" taip sušunka žmogus, puolęs į neviltį. "Šviesa užgeso", - sako žmogus, praradęs viltį. Viskas, kas susiję su šviesia ateitimi, siejama su Šviesa. Bet žmonės nemoka džiaugtis Šviesa kaip energija. Kaltas ir gydytojas, ir mokslininkas, kurie taiko gydymą spinduliais, bet nesinaudoja proga paaiškinti apie Šviesos reikšmę; ir raumenis, ir kaulus, ir nervus- viską veikia Šviesos spinduliai. Smegenys gyvuoja Šviesa, gyvybiškai smegenų medžiagai reikalingi Šviesos

spinduliai. Galima išvardyti visas fiziologines aplinkybes, ir jos pasirodys esančios Šviesos Mokymu.

Reikia išvystyti dėmesingumą, kad pastebėtum, kokia nuostabi apykaita vyksta tarp mąstančių būtybių spinduliavimo ir išorinių Begalybės spindulių; kaip sidabrinės gijos, įsitempia erdviniai spinduliai. Galima matyti Šviesos kondensaciją elektriniuose reiškiniuose. Žmogaus ranka iš erdvės iššaukia nuostabią ugnį. Ur. žino, kaip vien nuo prisilietimo suliepsnoja nedeginanti ugnis. Tokie reiškiniai reti, bet jie egzistuoja ir rodo, kokią reikšmę turi aukščiausio dvasingumo ryšys erdvinės srovės siuntimui. Bet tokius ženklus reikia priimti visiškai ramiai. Šviesa nesiderina su susierzinimu ir baime.

145. Baimė ir siaubas sukuria savotišką magnetą. Galima nuspėti, ką pritrauks toks tamsus magnetas! Žmonės pastebi, kad nuo baimės aptemsta akyse. Būtent tamsa apgaubia žmogų, apimtą baimės.

Žmogus kiekvieną akimirką iššaukia Šviesą arba tamsą.

146. Subtiliojo Pasaulio Šviesa nesusijusi su žemišku saulės šviesos suvokimu. Žemuose sluoksniuose aptemdytos sąmonės kuria patamsius, bet kuo aukštesnė sąmonė ir mintis, tuo šviesesnis nežemiškas švytėjimas. Būtent Subtiliojo Pasaulio gyventojai mato ir Žemę, ir Šviesulius, bet žemiškos spalvos kitaip atsispindi sąmonėje. Taip pat ir Subtiliojo Pasaulio mintys, nors ir pagrįstos ta pačia energija, bet jų procesas savotiškas, Pusiausvyros dėsnis normuoja mąstymo ekscesus.

147. Pačioje švariausioje vietoje patsai tyriausias sniegas prisotintas žemiškomis ir kosminėmis dulkėmis taip erdvė pripildyta netgi stebint grubiai. Pridėkite daugelį srovių ir spindulių, ir gausite realybės pavidalą - visa tai supa įsikūnijusias būtybes. Subtiliojo Pasaulio mintys liejasi nepaliaujamai, kartais žmogus apsisuka ir surinka nuo minties smūgio, bet jis vis tik nepagalvoja apie kažką, kas atėjo iš išorės. Žmogus mato kibirkštis ir ištikus ugninius blyksnius, bet priskiria visa tai sau. Neįmanoma išmokyti žmonių žvelgti į aplinką su pagarba. Žmonės šitaip nesupranta pusiausvyros, kad arba puola į šventeiviškumą, arba prisipildo puikybės. Toks sunkus žmonėms tiltas į Tolimus Pasaulius.

148. Trečiasis Šventos Paslapties ženklas taip pat suvoktas tikrai nedaugelio. Lengvabūdiškumas šnibžda, kad visa Šventa nereikalinga. Puikybė pataria, kad viskas turi būti prieinama, bet žmogus, apakintas žaibo, dejuoja apie nepakeliamą Šviesą. Žmogus, prislėgtas minties luitu, skundžiasi negalįs jos sutalpinti. Išties, Šventas yra bendramatiškumas, kuris suteikia galimybę kilti nesvyruojant.

Paslaptimi laikosi Pasaulis. Begalybė neturi ribų.

149. Šventumas yra ir rūpestingumas, ir tikslingumas. Galima pasodinti gėles, kurios gali išaugti šioje dirvoje. Reikia žinoti, kada ir kam galima patikėti grūdus,- taip išauga Guru sąvoka. Reikalingiausia ir paprasčiausia forma Guru pasakys patį būtinausią. Jeigu Jis apsaugos tai, kas Šventa, vadinasi, kurį laiką taip reikia. Negali būti tarinėjimo, kad Guru piktavališkai kažką nuslepia. Reikia priimti Guru kaip Vadovą, tokiu būdu ir paslapties sąvoka pakinta.

Labai svarbu suvokti, kad vadinamoji Didžioji Paslaptis nėra kliūtis, bet tikrai kelio apsauga. Jeigu žmogus dar nesusiruošė į kelią dėl abejonės ir baimės, tai joks matas jo nepastūmės. Vidury

kelio toksai keleivis apsisuk gal, bet žengti atgal bjauru. Todėl Guru padės atrasti geriausią kelią. Jis paaiškins, kad tai, kas šventa, yra neišgrobstytas lobis.

150. Bendramatiškumo praradimas tolygus kelio praradimui. Argi galima neigti tai, kas nežinoma? Argi galima teigti baigtinumą prieš Begalybės veidą? Argi galima leisti piktžodžiavimą, kada pokalbio dalykas nežinomas? Argi galima pasipriešinti visai Šviesai ir visai minčiai? Kaip beprotybė aptemdo protą, taip ir Šviesos kelio išdavystė panardina į tamsą.

151. Išdavikų vardai taip pat bus įrašyti į Žmonijos Istoriją. Bet kur gi eis išdavikai Subtiliajame Pasaulyje, kada atmintis praskaidrės? Ne gėda prieš kitus, bet nenumaldomas gėdos kartėlis širdyje nugins išdavikus į ledą ir ugnį. Ir kur gi bus tie, kurie skatino jų išdavystes? Kodėl gi jie nepadeda savo sūnums? Jie neateis jų ieškoti tamsoje. Siaubinga išdavikų būseną - dvasios ir kūno žudikų!

152. Negalima neatsargiai išlieti nuodų. Daugelis užsikrės, ir niekas nesupras, kur glūdi nuodai. Tamsieji nuodytojai, ar žinote visas savo aukas? Bet neliksité nežinioje. Išryškės jūsų regėjimas, ir išvysite visose pusėse savo darbus taip nuteis patys save nuodytojai.

153. Kiekvienas žmogus savyje nešiojasi paslaptį. Tikrai retai atsiveria praeities uždanga, kada ir žemiškoje būtyje gausu subtiliosios energijos. Tikrai peržengus Žemės ribas, žmogui nušvinta dalies savo paslapties pažinimas. Nuostabus procesas, kada subtilioji energija atveria sancaupų taurę. Atmintis staiga nušvinta, ir praeitis iškyla visoje tiesoje. Galima stebėtis, kaip žmogus pasikeičia tuo momentu, kada jis palieka žemiškąją sferą. Tai vadina mirtimi, bet tai yra gimimas, todėl gaila, kada subtilusis kūnas ilgai miega. Ypač nuostabus perėjimas išlaikant sąmonę, tada aiškiai galima įsivaizduoti, kaip nukrenta žemiški skarmalai ir iškyla amžinos sancaupos - jos gali pasirodyti kaip tikrasis lobis. Galima suprasti, kodėl toks subtiliausias lobis negali būti apreikštas grubiose sąlygose.

154. Žmonės gali tobulinti žemiškas sąlygas; esmė ne turtuose, ne valdžioje, bet tame iškilmingumo virpesyje, kuris prieinamas subtiliems išrinktiesiems. Kiekvienas toksai aukščiausias virpesys jau yra pergalė prieš kūną.

Per šventes iš šventos skrynelės ištraukia senovinį verpalą. Ne kiekvieną dieną subtiliausią darbą galima palikti grubiam uraganui. Galima džiaugtis, kada žemiškame gyvenime darbas suteikia aukščiausią džiaugsmą.

155. Be žemės drebjimų gali būti ir oro sukrėtimai. Gali įvykti tarsi kontūzija, kada žemiška sfera sukrečiama. To priežastis ne tikrai susikertančios srovės, bet ir Subtiliojo Pasaulio sąlygos. Atradimuose neretai apčiuopiama kažkas nežinomo. Tuomet galima prisiminti apie Nematomą Pasaulį, kupiną energijų. Laikau, galima pasiūlyti rašytojams surinkti tokius nežinomus faktus; taip bus sukaupta naujų palyginimų knyga.

156. Jeigu poveikiai iš Subtiliojo Pasaulio tokie dažni, tai turėtų nusistovėti gilūs ir ilgalaikiai santykiai tarp abiejų Pasaulių bendradarbių. Taip ir yra. Santykiai įtvirtinami ne tik pagal kraujo giminybę, kiek pagal dvasios artumą. Dažnai tokie bendradarbiai susitinka ir žemiškame plane, nors jie gali būti skirtingų tautybių ir skirtingos padėties, bet vidinis jausmas juos suartins. Tarp jų ypač

lengvai gims pasitikėjimas, nors gali būti ir priešingos išimtys. Nedėkingumas yra grimzdimas į tamsą.

157. Planetos gyvenimas gali būti suvoktas kaip visų jos sukurtų pradų visuma. Juo didesnė visų mąstančių planetos gyventojų atsakomybė. Manoma, kad jie - planetos karūna, bet jeigu karūnoje vietoj brangakmenių pasirodo besanti anglis, tai žala jau bus planetinio mąsto. Bus sugriautos visos jungiančios srovės.

158. Kada Kalbu apie bendravimą su Subtiliuoju Pasauliu, Nepatariu tokiam bendravimui imtis kokių nors dirbtinių priemonių. Šis bendravimas natūraliai egzistuoja visame gyvenime. Dera tiktai blaiviai jį pastebėti. Be jokių narkotikų galima pastebėti aplink save daugybę ženklų, kurie aiškiai peržengia siauros žemiškos būties ribas.

Reikia suprasti, kaip tokie natūralūs stebėjimai gali praplėsti žmonijos požiūrį į gyvenimą. Malda virs bendravimu, ir garbinimas bus ne dogmatiškas, bet gyvybingas ir kupinas meilės.

Be meilės nėra kūrybos.

159. Galima džiaugtis tuo, kas atranda vietą širdyje, kitaip tariant, tuo, ką mylime. Argi galima be meilės tarti minties, Paslapties, Šviesos ženklus? Paslaptis virs nuslėpimu, mintis sumanymu, ir Šviesa gaisro nuodėguliu - taip galima iškreipti patį Nuostabiausią. Bet tikrasis meilės kelias neprileis šventvagystės. Vaiduokliška virs tikrove; prekybos triukšmas atsidurs savo vietoje; žmogus suvoks, kas yra Iškilmingumas.

Taip nušvis Didysis Tarnavimas.

160. Kartais jūsų tarsi nebūna dabartiniame gyvenime. Kartais galite girdėti tolimųjų pasaulių skambesį. Kartais galite jausti tolimų vietovių orą ir aromatą, - daugelį reiškinį įtvirtinate kasdieniniame gyvenime. Išties, nemeluojate patys sau, jausdami šiuos akimirksnio prisilietimus, parodančius, kokia galinga yra žmogiška būtybė. Negalima prisiversti jausti tokius Erdvės Kvietimus, jie pasiekia tiktai atviras širdis. Gudrūs gyvenimo "išminčiai" pabandys įrodyti, kad jūsų pojūčiai yra tiktai savitaiga, bet kiekvienai savitaigai reikia pasiūsti minties įsakymą. Jūs gi puikiausiai žinote, kad tokie vidiniai pojūčiai pasiekia nelauktai, ne žmogiška vaizduote. Jūs persikeliate į tolimes šalį - dvasios pasireiškimai tokie pat greitai, kaip Šviesa. Taip galima pradėti suvokti judėjimo Subtiliajame Pasaulyje greitį.

161. Kiekvienam tikrajam pažinimui reikalingas visiškas pasitikėjimas ir natūralumas. Reikia labai teigti šį pažinimą kaip tobulėjimo pagrindą. Galima įrodyti, kad abejonė ir dirbtinumas bus pikčiausiais priešais. Jie praryja gyvybinę energiją, jie - kaip aštrios kliūtis. Kiek jėgų reikia įdėti, kad tęsti kelią pražūtingais šuoliais. Todėl šventas skambesys gali sugražinti mintį į esmę ir Šviesą.

Taip įveiksime visas kliūtis ir pamilsime. Ilgai nekalbėsime apie tai, ką reikia pamilti, nes širdis žino.

162. Tamsa baigtinė, ir Šviesa apreikšta Begalybėje. Kiekvienas, kuris žino šią paprasčiausią tiesą, jau nenugalimas. Gali būti prielaidos apie silpną Šviesą ir apie tada pergalė neįmanoma. Kiek beduotum mažatikiui, jis viską didžiulę tamsą paskandins tamsos vandenyne. Taip paimsime Šviesos ginklą kaip pati patikimiausią.

163. Reikia tirti gamtos reiškinių ryšį su pasauliniais įvykiais. Galima atrasti būdingus atitikimus, jie dar kartą parodys, kad planeta yra gyvas organizmas. Visa, kas priklauso planetai sąveikauja kaip vieno kūno organai, todėl neįmanoma į kiekvieną būtybę žvelgti kaip į nepriklausomą individą. Visos būtybės priklauso vienai organizacijai ir turi suvokti, jog yra atsakingi bendruomenės nariai. Tokiu būdu, galima stebėti griežtai išbaigtą pasaulio sandaros struktūrą.

Nereikia stebėtis, matant nuolatinės pastangos maištauti prieš tvarkos dėsni. Chaoso jėga kaip sūkurys, ir silpnos sąmonės lengvai pasiduoda tokiai epidemijai. Būtent į chaoso potvynius reikia žvelgti kaip į užkrečiamas epidemijas.

Stebėkite ir sugretinkite įvykius. Tokie stebėjimai padės suprasti atitikimo ir sukibimo dėsni. Mokymas duoda užuominas, kurias patvirtina tikrovė.

164. Kodėl gydytojai beveik nekreipia dėmesio į atmosferos slėgį? Jie siunčia ligonius į vandenį, ar prie jūros, ar į kalnus, bet neperspėja, kad oro kokybė gali būti visiškai pakitusi dėl srovių veikimo. Egzistuoja įvairūs stebėjimo punktai, bet jie turėtų tapti ir žinių, naudingų gydytojams, skleidėjais. Sveikatą turi saugoti valstybė.

165. Teisingai pastebėjote, kad didieji Poveikiai vyksta ypatingu būdu. Dažnai žmonės išoriškai prieštarauja, bet patys kuo puikiausiai priims atsiųsta. Bet Mums svarbu, kad įvyktų tai, kas naudinga. Nereikia reikalauti, kad kažkas vyktų pagal šiandienos matus - svarbi pasekmė. Mes turime būti kantrūs ir nekreipti dėmesio į nemokšišumą ir grubumą. Todėl reikia žvelgti į vykstančio esmę.

166. Laikau, galima vaikus nuo pat mažų dienų nukreipti Aukščiausiojo Pasaulio pažinimo link. Tai nebus prievarta, nes padės vaikams lengvai prisiminti tą daugybę, kas greitai užmirštama. Be to tokie pasireiškimai nubūs nepalyginamai nuostabiomis formomis. Tauta siekia grožio ir iškilmingumo, esant tokiems pradams galima papasakoti apie Antžemio Didybę. Nedera atimti geriausių šalies sankaupų - kiekviena tauta turi savo išraišką.

Įveikti ribotumą galima tikta plečiant sąmonę. Reikia žinoti, kaip apdairiai plečiant sąmonę galima prieiti iki žmonijos širdies. Jau išnyksta daugelis ribų, bet tokiuose naujuose keliuose reikalinga meilė žmonijai. Reikia ugdyti šią savybę kartu su kūno ir dvasios švara. Tegu dvasios higiena užims savo vietą mokyklose, tada Aukštasis Bendravimas bus geriausias metas.

167. Gyvenimas nereikalauja jokių pagundų. Gyvenimas gali būti perkeistas bet kokiomis sąlygomis. Dvasios Bendruomenė yra aukščiausias gyvenimo perkeitimas. Daugelis tamsuolių nenori suprasti, kad Dvasios Bendruomenė nepriklauso nuo išorinės formos. Ji kuriama ten, kur sąmonės plėtros sąvoka yra gyva.

168. Dvasios Bendruomenė įmanoma ten, kur egzistuoja gyvas Magnetis; tada prie kiekvienos sandraugos galima prijungti ir bendravimą nepaisant visų žemiškų sienų. Kada Bendruomenė gyvena vieninteliu Tarnavimu Tiesai, tada kliūtys neegzistuoja, ir ypatinga abipusė pagalba bus natūrali išraiška.

Dėkingumas auga be prievartos, todėl džiaugsmo reiškinys ypač įtvirtina Dvasios Bendruomenę - visi panorės padaryti kažką gero.

169. Dera skaityti iš naujo Pradų ir Pagrindų knygas. Išvis reikia atnaujinti perskaityto įspūdžius. Be reikalo galvoja, kad knyga, perskaityta prieš tris metus, nebus nauja skaitant ją iš naujo. Patsai

žmogus pasikeitė per tuos metus. Jo sąmonė ir supratimas negalėjo likti tokia pačia lygyje; visoje aplinkoje įvyko pokyčiai, žmogus negalėtų grįžti prie ankstesnių sąlygų. Atnaujintu akiračiu žmogus knygoje išvelgs naują turinį. Todėl perskaityta knyga neturi būti amžinam dedama į rūsį. Žinojimas gyvuoja, ir kiekvienas jo ženklas turi būti gyvas.

170. Nežino žmogus, kuris jo veiksmas geriausias, todėl puikavimasis veiksmais yra tamsuoliškumas. Žmonių veiksmai priklauso nuo daugelio sąlygų. Tolinieji Pasauliai bus pagalbininkais ar priešininkais. Priežastys ir paskatos įrašytos tokiuose ilguose ritiniuose, kad pasekmės negali būti perskaitytos žmogiškomis akimis.

Todėl leisime Aukščiausiam Pasauliui spręsti, patys gi sutelksime visas savo jėgas ir geriausius siekius.

171. Stebėkite, kas vyksta su pojūčiais Aukščiausiojo Bendravimo metu. Galima pastebėti, kaip palaipsniui dingsta galūnių pojūtis, ir, pagaliau, vienintelė širdis bus jaučiama. Tai nebus skausmas, bet tarsi įtampa ir prisipildymas. Bendravimas gali vykti bet kokioje kūno padėtyje stovint, sėdint ir gulint. Šio apsakymo pojūčio širdyje pasireiškimas vadinamas sidabrinė gija. Ji gali būti tarsi vyniojama ir traukti, bet toks ryšys yra artumo ženklas.

172. Žmonės dažnai kalba apie antrininkus, jie mato tarsi pačius save. Tokiam reiškiniui daug paaiškinimų. Paprastai pamiršta pati natūraliausia - būtent astralinio kūno atsiskyrimą. Subtilūs kūnas atsiskiria dažniau, negu galvoja. Jis gali įgauti kūnišką pavidalą, bet jį matys ne visi; norint matyti subtilų kūną, reikalingas aiškiaregystės laipsnis. Bet pats žmogus gali lengviau matyti save, kaip snaudulio būsenoje, taip ir būdamas budrus. Nedaugelis atkreipia dėmesį į tarpinę snaudulio būseną. Tuo tarpu, būtent joje vyksta svarbūs pasireiškimai.

Bet žmogus kasdieniame gyvenime neužiima tokiais stebėjimais: arba jis visiškai neigia, kad jo pojūčiai pamokantys, arba puola į dirbtinę įtampą, kuri negali būti laikoma natūralia, todėl taip būtina yra ieškoti pusiausvyros. Jeigu ją sunku įtvirtinti, tai, bent jau reiktų apie ją prisiminti ir jos siekti.

173. Žmonės iš visko nori padaryti įprastą ir niekingą; bet kada žmonės išvelgia tai, kas netelpa jų rėmuose, tada vietoje dėmesingumo kyla sąmyšis. Tokio neįprasto dydžio įvykiai, žinoma, bus palaikyti atsitiktinumu. Taip neprotingai plėšomi labai brangūs audiniai. Įvykių akivaizdumas dažnai būna sukrečiantis, bet, nepaisant to, bus atrasti žodžiai, kurie paneigs netgi tai, kas akivaizdu. Žmonės moka skaldyti akmenis ir gali likti ties skaldos krūva.

174. Žmonija panaikina genčių skirtumus, todėl su ypatingu atsargumu reikia kalbėti apie gentis. Netgi tos gentys, kurios dar skiriasi savo išvaizda ir kalba, iš esmės nebus nuo seno atskirtos. Aiškus skirstymas pagal sąlyginius pavadinimus, bet ne pagal kraują. Vyksta maišymasis, kuris toks būdingas keičiantis rasei. Juo labiau reikia kalbėti apie žmoniją, o ne apie sąlyginius šakų persipynimus.

Nuostabu stebėti perduotų Pagrindų vienybę. Nereikia pamiršti kiekvieno žmogaus individualios išraiškos, retai ji bus gentinė. Kiekvienos valstybės istorija parodys, kiek keleivių praėjo jos žemę. Sąžiningi tyrinėjimai leis galvoti apie žmoniją kaip apie visumą.

175. Prie klausimo apie žmoniją kaip apie vieningą širdį reikia grįžti dažnai. Pernelyg daug tamsuoliškumo ir kliūčių ten, kur turi būti draugiškas bendradarbiavimas. Reikia parašyti žmonijos širdies susiskaidymo istoriją.

176. Psichiniuose tyrimuose užmirštas vienas esminių dalykų, Niekada neatliekamas pačio žemiausio laukinio ir pačio aukščiausio mąstytojo sąmonių palyginimas. Žinoma, toksai darbas reikalauja ilgų stebėjimų. Bet tokių sąmonių skirtumas bus pribloškiantis. Jis ne tikrai leis spręsti apie žmonijos įvairovę, bet ir nukreips mintį link gyvūnijos ir augmenijos pasaulių suvokimo.

Išties, gyvūnai turi išsivysčiusią sąmonę. Ji pasireiškia ne tikrai gyvūnų dresiravime, bet būtent gyvenime laisvėje. Taip pat nebus absurdiška kalbėti apie augalų sąmonę. Mes jau žinome apie augalų nervus, bet, dar daugiau, galima atskirti ne tikrai reagavimą į šviesą, bet ir prierašumą prie tam tikro žmogaus. Iš vienos pusės žmogaus psichinė energija, tačiau iš kitos taip pat bus trauka prie tam tikro asmens. Galima pastebėti, kaip augalas, kad mylimam asmeniui padarytų gerą, netgi žydi neįprastu laiku. Daug detalių galima atrasti tiesioginiuose stebėjimuose.

Bet Mes norime priminti, kad sąmonė gyvuoja daug giliau, negu mano.

177. Mineralai taip pat turi sąmonės užuomazgą, bet ši kalba pernelyg nutolusi nuo žmogiškosios. Su mintimi ir kalba galima atlikti daugybę bandymų, bet tokiems tyrinėjimams reikia daug laiko ir ypatingos kantrybės. Kas gali pasiaukoti, kad be regimų pasekmių atkakliai tęstų bandymus? Taip pat galima žinoti, kad pasekmės gali atsirasti netikėtoje vietoje. Juk psichinės energijos dėsniai kartais sunkiai apčiuopiami. Jie veikia daug plačiau už žmogaus vaizduotę.

178. Pyktis yra kaip rūdys.

179. Neįmanoma pykti neapnuodijant sąmonės. Ne tikrai kūniški nuodai, bet daug blogesnis irimas įnešamas pykčiu, iš jo atsiranda didžioji dalis kosminių šiukšlių. Mes negalime abejingai žiūrėti į piktą naikinimą.

180. Jau kalbėjau apie psichinės energijos dėsnio sudėtingumą. Neseniai jūs dar kartą galėjote tuo įsitikinti. Asmuo, niekada nematęs, gauna žinią apie atmintiną dieną. Jeigu pagalvoti apie tokio žmogaus pritraukimo tikslingumą, galima suprasti, koks savalaikis šis veiksmas. tolimas žmogus gauna psichinę žinią, ir tuo pačiu įtvirtinamas ryšys tolimose pasaulio dalyse.

Todėl reikia tyrinėti psichinius reiškinius plačioje erdvėje. Sunku susieti psichinės energijos pasekmes, kada nėra abipusės informacijos. Taip gydytojai ir mokslininkai turi griežtai sugretinti faktus.

181. Išties, žinomas gydytojas gydo ne vien medikamentais, bet psichine energija. Tokią apreikštą energiją reikia papildyti - toks sustiprinimas eina iš Ašramo. Tokiu būdu, jūs matote bendradarbiavimą tolimais atstumais. Tikrai patys siunčiantys energiją gali jausti jos nutekėjimą, bet, savo ruožtu, jie gaus naudingą spindulį.

182. Vadinamieji simboliniai sapnai aukštame lygyje išreiškia ryšį su Nematomu Pasauliu. Negali viena sąmonė sintezuoti, ji turi gauti impulsą iš Aukščiau, kad matytų ateitį paprastame ir aiškiam simbolyje.

183. Dar apie poveikį. Galbūt jūs girdėjote apie vieno chemiko, parodžiusio poveikių kovą, bandymą? Jis pakvietė draugus, kad išklaustyti žinomų rašytojų; tuo pat metu jis paruošė keletą cheminių junginių, galinčių sukelti juoką, arba ašaras, arba susierzinimą, arba gaudulį. Pačiose jautriausiose skaitymo vietose chemikas pripildydavo erdvę priešingo poveikio dujomis. Gavosi, kad laidotuvių metu klausytojai juokėsi, džiaugsmo metu verkė, o skaitant taikių įvykių aprašymą niršo. Taip po eilės bandymų tapo akivaizdu, kad žodį nugalėjo kažkas nematoma ir nejaučiama.

Jeigu netgi gana grubus dujų poveikis gali įveikti kalbą ir jos sukurtus vaizdinius, tai koks nepalyginamai stipresnis bus psichinės minties energijos poveikis, kuri taip pat kuria vaizdinius!

Taip visame gyvenime susipina ir grubūs ir patys aukščiausi poveikiai. Teisinga žinoti ir apie patį tamsiausią apsidimą, ir apie aukščiausią įkvėpimą. Vadinkite, kaip norite, bet tokie poveikiai egzistuoja.

184. Patyręs gydytojas, suteikęs medicininę pagalbą, sako ligoniui: pamirškite apie ligą. Jis žino, kad paprastai žmonės nemoka sau įteigti pasveikimo. Todėl geriau tegu nevargina savęs abejonėmis apie savo būklę. Žmonės galėtų sau padėti pasveikti, nukreipę jėgas į gijimą, bet jie linkę atimti patys iš savęs jėgas, neleisdami gamtai atlikti savo gydančio darbo.

Argi ne naudinga prisiminti apie poveikius, kada kalbame apie Aukščiausius Pasaulius?

185. Siunčiantis poveikį ne visada žino apie tai, kas vyksta. Jis pastebės, kad jo energija išseko, jis gali nelaukta pajusti nuovargį, bet kaip dosnus aukotojas savo geriems darbams jis nežino saiko. Taip gimis atjauta, o vėliau meilė žmonijai.

Tas, kas myli, - gali prieiti prie Aukščiausio Bendravimo.

186. Kada žmogus suvokia visus poveikius, tada jis gali pradėti veikti savarankiškai. Jis išmoks atpažinti, kur Aukščiausias Hierarchinis Įkvėpimas ir kur žemiausi sugriovimai. Ne taip lengva atpažinti visus spąstus, bet laimė, kai širdis virpa naudingumo Aukščiausiam Pasauliui suvokimu.

Per visą gyvenimą išbarstyti prisilietimai prie Aukščiausiojo Pasaulio, netgi mažuose buities reikaluose galima išvelgti aukščiausios įtampos kibirkštis. Negali būti veiksmų, kurie nebūtų įtempti, jeigu jie susiliečia su Aukščiausiuoju Pasauliu.

Reikia pamilti tokią įtampą, be jos negali būti didžiojo Tarnavimo!

187. Jeigu žmogus veržiasi į Aukščiausiąjį Pasaulį, jis nedarys blogų darbų. Pats pavadinimas Aukščiausiasis Pasaulis - jau pasako, kad viskas, kas su juo susiję, bus aukšta. Tegu tokį veržlumą žmonės vadina skirtingais vardais, jo esmė viena, ir jo veikimas visada naudingas žmonijai. Ne apie išorinį veikimą Kalbu, bet apie širdies ugnį, kuri kiekvieną darbą sušildys nuostabia kokybe.

188. Kalvis kūju išskelia daugybę kibirkščių. Negalvosime, kad jis juodadarbis. Atėjo laikas peržiūrėti kastas. Jų pradžia nusitrynė per amžius, jų pasekmės visiems prieš akis.

Todėl tegu kiekviena širdis atneš Aukščusiajam Pasauliui geriausią mintį.

189. Trigubas sąskambis tariamas kaip OM! Tarsi dvi raidės susilieja, bet ir pagrindas ir pradžia išties susilieję į vieną Nedalomą. Galima visur stebėti, kaip tikslingai nustatyti skambesio dėsniai.

190. Kas nori lengvo gyvenimo, tas geriau išvis negyvena. Kas savavališkai reikalauja atlyginti pagal nuopelnus, tas tegu nemąsto apie Aukščiausiąjį Pasaulį, Kas vertina kūnišką pasaulį, tas yra vargšas Aukščiausiam Pasaulyje.

191. Nesuvoksime vertybių tikrai žemiškais matais, šių metų nepritaikytum netgi Subtiliajame Pasaulyje. Išmoksime lengvai praplėsti matus, kitaip netgi mažiausios erdvės dalelės mus prislėgs.

192. Tegū nemano kas nors, kad Kviesdami į Aukščiausią Pasaulį, Mes atitraukiame nuo Žemės. Priešingai, tikrai Aukščiausio Pasaulio didybė išlaiko ir visus kitus gyvenimo pasireiškimus. Žemė nebus niekinga planeta, kada ją supa ta pati energija, kuri kupina Aukščiausiosios Šviesos. Kiekvienas palyginimas sus Aukščiausiuoju Pasauliu ir žemiškas mintis daro geranoriškomis.

Tiktai blogis gali atskirti pasaulius; tiktai tamsumas gali skaidyti reiškinius; tiktai nesupratimas gali teigti, kad žemiškasis gyvenimas nėra dalis nuostabios kūrybos, - todėl nukreipsime visą mokslą, kad pasiektume teisingą pažinimą. Niekas negali atskirti širdies, jeigu joje yra ištikimybės jausmas, grožio pojūtis.

193. Šeimininkė, iš pieno gavusi sviesto gabalėlį, tuo jau pažino labai svarbią Kosmogoniją. Ji suprato, kaip užgimsta dangaus kūnai. Bet prieš tai, kol ėmėsi plakimo, šeimininkė pasiuntė apie tai savo mintį; tiktai susijungus minčiai ir plakimui gimsta naudinga masė, vėliau atsiranda ir sūris, jau su gyventojų užuomazga. Nesijuoksime iš tokio mikrokosmo, ta pati energija suka ir pasaulių sistemas. Reikia tikrai tvirtai suvokti minties reikšmę, didžiosios energijos reikšmę. Argi ne nuostabu, jog ta pati energija spindi kiekvieno žmogaus širdyje?

194. Laiškų patirtis turi didelę reikšmę. Jeigu galima vaizdžiai parodyti, kaip rankraštis prisotintas psichine energija, tai toks įrodymas būtinai turi būti pridėtas prie kitų tos pačios energijos panaudojimų. Žmogus besiliesdamas kiekvieną daiktą prisotina savąja energija. Be to, žmogus ant visko palieka savo charakteristiką. Pagal laiškus galima pažinti rašiusiojo lygį - tai galima išvystyti ir su kitais daiktais. Žmogaus pavidalas - ne paslaptis.

195. Kol žmogus bendrauja akis į akį, daugelis sunkumų neiškyla, tačiau bet koks susibūrimas jau kupinas sunkumų. Juk žmogus netgi viena mintimi gali sugriauti bet kokio susibūrimo vientisumą. Bandė žmonių sąmones suartinti įvairiausiai smilkalais ir degindami dervingas medžiagas, bet ir tokios priemonės negalėjo pakylėti susibūrimų būsenos. Juk jokia prievarta neįmanoma pastatyti Širdies Šventovės. Įvairūs amžiai ir tikėjimai nesugebėjo sukviesti žmonių vieningam pakiliam siekiui.

Bet galima įsivaizduoti žmonių grupę, apsijungusių be prievartos, palaipti jie gali suvokti mintį, vedančią į Aukščiausiąjį Pasaulį. Galima džiaugtis, kada renkasi gėrio vardan ir nusprendžia nešti šį gydantį gėrį visais keliais.

Teigiu, kad galima atlikti daugelį naudingų veiksmų, kada energija nebus švaistoma neveikliams ginčams ir barniams. Kur gi bus Aukščiausiasis Bendravimas, jeigu smegenys ir širdis apimti skaisčiai raudona liepsna? Netgi pats Mūšis už Aukščiausiąjį pasaulį negimdys skaisčiai raudonos liepsnos. Galima rubininė narsumo šviesa, bet kiekvienas susierzinimas jau bus jėgų praradimas.

196. Kurukšetra - čia, Žemėje. Armagedonas pavaizduotas kaip žemiškas laukas. Senosios šventos Babilono kovos taip pat turi žemiškus pavadinimus. Visų dvasingiausia Žemėje turi pavadinimą.

Taigi pažinsime Pasaulių vientisumą. Kada žmonės sukurs gyvenimą ant Nedalumo didybės pagrindo, jie perkeis visą Būtį.

197. Auka ir pagalba kuriamos paslapyje, tokia šių veiksmų prigimtis. Tiktai Aukščiausiasis Pasaulis žino, kas kam padėjo. Nedylančiuose metraščiuose užrašytos aukos. Nuostabus šventos širdies aukos dėsnis.

198. Visi tikėjimai nurodo netarti be reikalo Aukščiausiojo Vardo, ir šis dėsnis yra nuostabus, jame išreikštas aukščiausias bendramatiškumas. Netgi žemiški vaikai yra saugomi, bet kokiam rūpestingam reikia būti su Aukščiausia Sąvoka. Kada kolonoje patariau pažymėti bendramatiškumą, tai kiekvienas galėjo suprasti stulbinančią progresiją. Beje, atsiras dvikojų, kurie ant kapitelių užkels save. Niūri tamsumo bedugnė!

199. Pasakyta: daug bus duota motinų, tėvų, žmonių, seserų ir brolių, netgi toks aiškus nurodymas neprivers susimąstyti - kur tai įvyks? Nenori pagalvoti apie žemiškus gyvenimus! Patys išmintingiausi Priesakai nepasiekia uždarytų ausų.

200. Argi gali piktieji kalbėti apie Gėrį? Būkite žinojimo mokiniais ir pamilkite aukščiausiąjį pasaulį.

201. Aukščiausiojo pasaulio dėsnių kibirkštys Žemės paviršiuje gausiai paskleistos. Galima jas surinkti, kaip pačius brangiausius lobius. Renkant tai, viskas taps nuostabiai gražu. Laisvos valios derinius papuoš aukščiausias tikslingumas, suvokus visas dalyvaujančių dalių jungtis. Iš tiesų, visas gyvenimas tampa naudingų užduočių, Aukščiausios Minties pavestų, išpildymu.

Ne darbas, lenkiantis į kuprą, bet didvyriškas įveikimas bus meilės – nugalėtojos ženklui!

202. Centrų sužadėjimas neiššaukė pakankamai gydytojų dėmesio. Labai svarbu pastebėti, kad kiekvieno centro įsiliepsnojimas duoda vietinio organo simptomus, bet pats organas sveikas, tik vibruoja į centro ugnį. Galima įsivaizduoti, kiek klaidingų ligų skelbia gydytojai, jei jie nepripažįsta pagrindinės pojūčių priežasties. Taip pat menkai tyrinėjama pati užsiliepsnojimo priežastis. Galima nurodyti tik kosmines sąlygas, bet ne mažiau svarbi ir žmonijos bendra būklė.

Žmonės, nešantys ant savęs Žemės našta, yra kaip giganto Atlaso simboliai. Tokių pasaulio kolonų labai mažai, žmonės turi juos saugoti kaip žaibolaidžius, bet vietoj to, geriausiu atveju žmonės juokiasi iš kažkokio - tai isteriškumo ir nenori gilintis į pačią reiškinių esmę.

Nebus tai suprasta, kol nesuvokti trys pasauliai ir jų sąveika.

203. Ar galima atlaikyti Žemės apgultį, jei nesuvokta Hierarchija? Aukščiausiojo pasaulio Mokymas siunčiamas kaip gelbstintis siūlas. Toks siūlas gali tapti stipriu lynu, bet žemiškosios ugnys gali sudeginti patį stipriausią lyną. Todėl žemiškosios ugnys gali tarnauti aukščiausio pasaulio ugniai.

204. Tas, kas gali girdėti sferų muziką, tas taip pat girdi erdvinius klyksmus. Nesupraskite kokius klyksmus kaip nereikšmingus simbolius: jie skrieja ir iš Subtilaus Pasaulio, ir nuo Žemės. Žmonija gali miegoti, bet jos širdis gali klykti ir dejuoti. Dieniniame gyvenime daugelis širdžių miega, bet kai protas netrukdo ir sąmonė nubunda, tada širdis regi tikrovę. Ne atsitiktinai buvo sakoma, kad žmonės miega dieną, o naktį būdrauja.

Pagal klyksmų laipsnį galima spręsti apie žmonijos sąmonės praregėjimą. Ji klykia, kai atsiveria tikrovė. Taip pat pasakyta: turgus yra tikrovės uždanga. Po turgaus dulkėmis nutyla širdis. Reikia giluminiai suvokti aukščiausiąjį pasaulį, kad su jo ženkle mokėti pereiti gatvės purvą.

Nereikia kristi neviltingai dėl baisių erdvės aimanų. Jie išreiškia pasaulio sumaištį ir jūs žinote, koks gilus šis pasimetimas. Tas, kuris žino, tas jau nebesutrinka. Tas, kuris savo sąmone prisilietė prie aukščiausiojo pasaulio, tas tvirtas ir nenugalimas. Jis suteikė laisvę savajai dvasiai – nesunaikinamai ir pasireiškiančiai Begalybėje.

Reikia būti pasiruošusiam išgirsti ne tik didingąją sferų muziką, bet ir gyvuliško siaubo kauksmą. Neįmanoma žinoti tik vieną būties pusę. Tik visos kūrinijos pažinimas įtvirtins pergalę. Neišmanėlis bijo kiekvienos tamsos, bet pažinusiam netgi tamsa yra palyginimas su šviesa. Žinantis apie Šviesos Pasaulį, nepabijos tamsos.

Tad reikia pažinti nuostabiąją sferų muziką, bet ir suvokti, kad šioje pakopoje girdimi ir pasaulio klyksmai.

205. Jei surinksime faktus, tai suprasime įvykių intensyvumą. Galima matyti, kad kiekvieną valandą vyksta neįprasti įvykiai.

206. Atliekant bandymus su psichine energija, reikia atkreipti dėmesį į skirtingus reiškinių atspalvius. Pirminis stebėjimas duos schemą, bet dėmesingas tyrinėtojas atras daugybę savitų smulkmenų. Pavyzdžiui, jūs pastebėjote neįprastą kryžiaus formos judėjimą virš stebimojo smegenų. Iš tikro, toks judėjimas labai liūdinantis. Jis reiškia arba aukščiausio laipsnio apsidimą arba beprotystę. Taip pat galima pastebėti, kad per trumpą laikotarpį parodymai stipriai keičiasi. Todėl reikia atlikti pakartotinius stebėjimus. Juk psichinė energija kaip vandenyno bangos: jose daug tėkmių, daug aplinkybių įtakoja iš vidaus ir iš išorės. Labai svarbu stebėti dvasios temperatūros kreives. Taip pat labai svarbu pažymėti, kada pasirodys ta pati kokybė ir gyvam ir mirusiam. Nemažai priežasčių tokiam reiškiniui. Gal būt, gyvenimas jau atsitraukė, gal būt, apsidimas aptemdė pagrindinę prigimtį, gal būt įniršis užgesino visus centrus. Gal būt liga užvaldo organizmą, bet bet koku atveju toks reiškinys vertas dėmesio.

Galima stebėti sąmonės rato augimą ir reikia džiaugtis tokiu žygdarbiu. Taip pat reikia atkreipti dėmesį į bet kokį virpėjimą, sustojimus, permušimus ir nukrypimus nuo taisyklingų figūrų. Jie priklauso nuo psichinės būsenos ir nuo skirtingų susirgimų. Todėl reikia stebėti ir sveikus, ir ligonius. Tokį pat darbą tęsti su rankraščiais, su spalvotais paviršiais ir bendrai su daiktais, buvusiais žmogaus rankose.

Tokiu būdu ir klausimas apie žmogaus aurą, ir žmogaus sankaupas ant daiktų gali įgauti naują kryptį. Žinoma, pačio stebėtojo aiški sąmonė daug padeda. Susierzinimas - blogas palydovas.

207. AUM savo aukščiausiu skambesiu sąmonę įveda į geriausią būseną, kad stebėti psichinę energiją. Galima džiaugtis, kad paprastomis priemonėmis galima priartėti prie labai svarbios ir akivaizdžios patirties.

208. Mintis apie Mus, kaip sąmonės apvalymas, tapatus žvilgsniui į tolį. Tada žmogaus dvasia įgauna ypatingą bebaimiškumą, kuris rusena ir perneša per pavojus. Be aukščiausio pasaulio sunku leistis į kelionę.

209. Nereikia nerimauti, jei kas nors žodį „fiziologija“ pritaikys aukščiausiajam pasauliui. Žinoma, kiekvienas sąmoningas žmogus parinks labiau vertingą pavadinimą, bet dėl vidutinio supratimo ir materija ir fiziologija nebus neteisingomis sąvokomis. Materija yra dvasia, fiziologija yra būties dėsnis. Niekas negali sakyti, kad dvasia netalpina visko. Fiziologija yra tik sąlyginė daugelio veikiančių dėsnių apibrėžiamoji.

Žinoma, esant giluminiam tyrinėjimui, atsiras ir tikslesni apibūdinimai. Bet net pačioms aukščiausioms sąvokoms galima rasti atitikmenis fiziniėje kasdienybėje. Žmonės skaudamo danties ar atviros žaizdos neapriša labai stipriai. Jie supranta būtinumą priėti orui, kad neprarasti naudingų medžiagų, taip pat ir dvasinis pažinimas neturi prarasti bendravimo su aukščiausiuoju pasauliu. Taip, kaip kūno higiena būtina žemiškajam gyvenimui, taip reikalinga ir dvasios profilaktika. Nesistebėkite, kad ir Mes taikome gydymo terminus dvasiai, bet juk tokiu būdu ir gydytojas pajus, kad jo sfera artima aukščiausiajam pasauliui.

Tegul kiekvienas savo mastu, nors ir mechanikos terminais, keliauja į tą Vienio Kelią.

210. Tad negalima drausti laisvo pažinimo. Toks draudimas bus neišmanymo liudijimas. Pažinime kitoks bus tikrasis kelias. Kuo įvairesni bus tyrinėjimai, tuo nuostabesnės bus pasekmės. Nušvitusiai akiai negali būti tamsių kelių, tyrinėdama pačius įvairiausius žmonijos siekius, ji išvelgs ypatingą atkaklumą. Mes ne neigėjai, nes neigimas trukdo išplėsti tyrinėjimą. Daug hieroglifų išbarstyta pasaulyje, bet, tik esant geranoriškumui, galima prisiartinti prie šventųjų ženklų.

211. Žmonėms reikia išsilaisvinti nuo bet kokio savęs išaukštinimo santykiyje su jiems dar nepažintu. Galima nuolat pastebėti, kad neišmanėliai įžeidžiai svarsto apie visa, kas jiems nepasiekama. Būtina, kad mokslininkai pirmieji parodytų deramą plačių galimybių pavyzdį. Evoliucija visiškai negalima, kai žmonės nepripažįsta begalinio pažinimo galimybes. Kartoju, tobulėjimo sėkmė prasideda nuo savęs tobulinimo.

Kiekvienas, norintis priartėti prie Didžiosios Tarnystės, privalo išsilaisvinti iš puikybės.

212. Reikia stengtis atrasti paprasčiausias reiškinių priežastis. Žmonės pastebi, kad aiškiagirdystė pavyksta švintant saulei. Priežasties tam ieškoma labai toli nuo tikrovės. Manoma: organizmas pailsėjo po nakties; galvoja: priešaušrio srovės padeda. Bet patį paprasčiausią natūralų sprendimą pamiršta. Žinoma, artimiausia priežastis tame, kad žmogus, miegodamas susilietė su Subtiliuoju Pasauliu ir jame sustiprino savo subtiliąsias savybes.

Tokie palyginimai galimi daugelyje sričių, bet visi jie tik įrodo, kad žmogus mažai galvoja apie aukščiausius pasaulius ir tuo taip praranda galimybę teisingiausiam sprendimui.

213. Miegas yra priartėjimas prie subtiliosios sferos. Miego būseną svarbi ir psichinės energijos požiūriu. Ji neabejotinai sustiprėja ypatinga savo kokybe; kitaip sakant, ji įgauna savitą Subtilaus Pasaulio kokybę.

214. Bus žmonių, kurie nepanorės suprasti, kas yra puikybė. Padėsime jiems suprasti ir pasakysime: ne menkinkite ir išsivadуйте nuo bjauraus žeminimo kirmino. Menkintojas beveik

kaip išdavikas. Tokiai gyvatei esant, negali būti ir kalbos apie pašnekesį su aukščiausiuoju pasauliu. Menkinimas – netinkama transformacija! Niekinančiai mąstantis ir pats atsidurs niekingame kelyje. Menkinančiai mąstant negalimas didis pokalbis. Galima kalbėtis paprasčiausiais žodžiais, bet jų prasmė nebus niekinga. Kam rūpi savo artimą paversti menkysta, tas matuoja savo niekingu matu.

215. Bus piktų žmonių, kurie žodyje AUM įtars kažką nederamo. Jie sakys: „Kodėl pamiršti kiti nuostabūs simboliai? Koks kėslas nepaminti kitų puikių sąvokų?“

Pasakysime: “Niekas nepamiršta, niekas nepaniekinta, niekas nesunaikinta. Mes ne menkintojai ir nesame išpuikėliai. Tačiau niekas negali paneigti senovinės sąvokos AUM reikšmingo trejybės kumo. Nereikia atmesti pirminių ženklus. Vietoje priešiško tamsuoliškumo, geriau parodykite žmoniškumą ir išreikškite meilę pažinimui. Pasielkite meilę!”

216. Yra žmonės, galintys be aparato pagauti radijo bangas. Toks gebėjimas nėra didelis pasiekimas, bet galima jį palyginti su minties perdavimu; pagrindinė energija ta pati. Jeigu pasiūsta labiau grubi radijo banga gali būti priimta, tai visiškai galima ir sekanti pakopa. Žmonės nuolat priima erdvines mintis ir transformuoja jas į savo kalbą, bet netgi tokią paprastą tiesą reikia tvirtinti.

Nesuprantama, kodėl žmonės taip priešinasi paprasčiausiai minties kaip energijos sąvokai. Tarsi ši tiesa gali sudrebinti žmonių židinius! Tiesa, energija gali išpurtyti šiek tiek dulkių, bet namai nuo to taps švaresni.

Nevenkite pakalbėti apie mintį, kaip apie variklį.

217. Kai kūnas pavargo būti vienoje padėtyje, patariama pakeisti pozą. Taip ir visose gyvenimo aplinkybėse. Kiekvienas pasikeitimas turi savas priežastis. Išmokime spręsti apie jas, nes kiekvienas būvis įrodys savo pranašumus.

Kartoju, tvirtindamas kantrybę.

218. Gyvenimo pagrindas turi būti tyras. Tiesa, kai kurie dvikojai visą gyvenimą praleidžia purve. Jie visgi kažkaip vegetuoja, bet kiekvienas, pripratęs prie švaros, purve dūsta.

Visiškai taip ir maistas. Kas priprato prie švaraus maisto, tam nesveika prisipildyti nešvariais irimo produktais. Kas dar vaikystėje priprato prie nešvaraus maisto, tam pasekmės nebaisios, bet turi prisiminti, kad nešvariame maiste glūdi pačių baisiausių ligų užuomazgos. Galima nekreipti dėmesio tik kurį tai laiką, bet vėliau pasėlis duos derlių.

219. Letargija yra ypatinga nepaaiškinama būseną tarp miego ir mirties. Širdis beveik nedirba, kūnas nejudrus ir veido išraiška nežemiška. Tuo tarpu žmogus yra gyvas ir ne tik yra gyvas, bet ir grįžta į būdravimą dėl savos priežasties, kurios niekas nesupranta. Letargija prasideda netikėtai ir aplinkiniams tokios tarpinės būsenos aplinkybės niekada nebus žinomos. Mūsų kalba kalbant, tai ilgalaikis subtilaus kūno atsiskyrimas. Ši būseną nėra liga ir turi būti žiūrima kaip į nenatūralią organizmo įtampą santykyje su Subtiliuoju Pasauliu. Tai gali įvykti dėl pervargimo, išsigandus, dėl sukrečiančios nelaimės ar netikėto džiaugsmo. Ypatingai nuostabi prabudimo akimirka. Dalyvaujantieji paprastai labai kenkia nederamais šūksniais ir klausimais. Kiekvienas toks klausimas jau yra įtaiga. Reikia labai atsargiai elgtis, kad neišblaškyti išsaugotus išpūdžius. Dažniausiai todėl, žmonės, sugrįžę iš letargo įtikinėja, kad jie nieko neprisimena. Tiksliau, tokie prisiminimai išmušti iš sąmonės kažkokiais tai nederamais klausimais ar triukšmu. Tokiu būdu

dingsta galimybė susipažinti su Subtiliuoju Pasauliu. Pabundant, labai naudingas rožių aliejaus aromatas.

220. Taip pat reikia atkreipti dėmesį į taip vadinamus traukulių priepuolius. Jie parodo nervinių centrų vystymąsi. Reikia parodyti ypatingą ramybę, esant tokiai būsenai. Tokių vaikų prigimtis labai turtinga, bet kūno skydas privalo būti stiprus. Tokiuose reiškiniuose reikia išvelgti tarsi Taurės perpildymą. Ne veltui senovėje tai vadino Dieviškuoju Apsilankymu. Esant tokiems priepuoliams, reikalinga visiška visų aplinkinių ramybė, šiluma, rožių aliejaus aromatas, tolygi temperatūra.. Kai kuriose tautose buvo naudojama tyli muzika ir tai galėjo padėti, nes pagalba turi būti psichinė.

221. Kiekvienas nervinis priepuolis gali būti išgydytas esant aplinkinių ramumui ir veikiant garsui, spalvai ir tolygiai temperatūrai. Bet sunku rasti visas šias sąlygas. Be to, būtina naudoti kaip tik tą garsų, spalvų ir aromatų derinį, kurie individualiai reikalingi šioje būsenoje.

Todėl labai svarbu, kad vyktų kuo daugiau bandymų su garo, spalvų ir aromatų poveikiu. Jau mokyklose galima atlikti daugelį naudingų tyrinėjimų. Sunku nuosavuose namuose rasti tam ypatingą kambarį su pakankamais prietaisais. Bet mokyklose ir ligoninėse reikia turėti gerą patalpą su kai kuriais prietaisais. Taip prie įtaigos galima prijungti daugelį naudingų sąlygų.

222. Daugelį paralyžių galima išgydyti sustiprinta įtaiga. Daug ligų, pavyzdžiui vėžio užuomazga, tuberkuliozė ir skrandžio opos gali būti sustabdytos įtaiga, sustiprintu psichiniu poveikiu. Galima pastebėti, kad kančia dėl vėžio sustiprėja nuo skaisčiai raudonos spalvos, bet violetinė ramina. Taip ir garsuose mažorinis konsonansas sustiprins violetinio spindulio poveikį, bet disonansas sustiprins skausmus.

Neatimsime iš gydytojų galimybės naujiems atradimams. Tegul tyrinėja daugelį derinių, bet reikia priminti apie mokslo artimiausius kelius. Kai gydymo pagrinde yra sąskambis, tada galima įsivaizduoti, koks energijos subtilumas bus iššauktas į pagalbą žmonijai.

223. Niekas negali psichinio poveikio vadinti burtininkavimu. Tegul toks tamsuoliškas vertinimas liks tolimoje praecityje. Priešingai, bet koks psichinis energijos tyrinėjimas yra tikras progresas.

224. Be reikalo manoma, kad psichinis gydymas organizuotas gerai. Bandymai gydyti šviesa ar garsu yra menki ir išskaidyti. Niekas neužsiima tyrinėti aromato atitikmens spalvoms bei garsams. Bet didžiausia klaida tame, kad beveik nėra gydytojų, kurie suvoktų atitikmenį tarp pasaulių. Be šių pagrindų pažinimo galima nugrimzti į siaurą materialų planą, bet psichinės energijos sfera apima visus planus. Ji gali būti pažinta tik visu subtilumu. Gydytojas negali kalbėti apie apsidimą, jei jis pats neturi supratimo apie Subtilųjį Pasaulį! Gydytojas negali suprasti gydymo spinduliais, jei jis nepažįsta spalvų skalės. Negali atpažinti subtilios tonacijos, jei kas mėgsta grubiąją muziką. Negalima paskirti gydymo aromatais, jei kas pats jų negali atpažinti.

Kalbu ne tam, kad pažeminčiau gydytojus, priešingai, norėčiau juos apginkluoti dėl žmonijos išgelbėjimo. Jau per daug nuodų pasidaugino. Daug lėšų nukreipta tik į psichinės energijos naikinimą, todėl ne tik miestuose, bet ir gamtoje jau pažeidžiama prana neatpažintų srovių įsiveržimu. Reikia suprasti, kad žmonija neturi teisės nuodyti Žemės atmosferos; ji atsakinga už planetos higieną.

Gydytojų galima prašyti dėmesingai žiūrėti į pasaulių tarpusavio sąveiką ir savo pojūčių subtilinimą. Negali piktas žmogus kalbėti apie gėrį. Grubus negali spręsti apie subtilumą.

225. Pažinus įtaigą, galima galvoti apie priemones, ją sustiprinančias. Bet pirmiau reikia pažinti visas įtaigos stadijas. Jei žmogus pastoviai įteigia ir pastoviai randasi įtaigos įtakoje, tai kaip gi dėmesingai reikia mokėti atskirti žemiškojo ir subtilaus poveikio laipsnį! Dėl šio mokslinio tyrinėjimo

Reikia, kad pats mokslininkas pažintų pasaulių gradacijas. Jei jis bus neigėjas, tai užaugins tik tamsuolių kartą.

226. Nė vienoje medicinos mokykloje nedėstoma psichologija. Toks dalykas iš viso neegzistuoja. Žodis „psichologija“ siejamas su pedagogika, bet ne su psichinės energijos savybėmis. Negalima leisti, kad medicininis išsilavinimas galėtų apeiti šį pagrindinį dalyką. Psichinės energijos pažinimas atkreipia dėmesį į vaistus. Vaistų reikės mažiau, kai gydytojai taikys psichinį gydymą. Pagalba psichine energija atnaujins visus gyvenimo reiškinius. Aukščiausią būties sąvoką neatskirksime nuo medicininės pagalbos. Daugelis senovės šaltinių nurodo, kad šventikai buvo ir gydytojais. Taip buvo pabrėžiama, kad gydytojas privalo turėti autoritetą, kitaip jis vaikščios paskui ligą, neturėdamas galimybės užkirsti jai kelią.

Bet reikia atrasti drąsų žodį, kad įtvirtinti aukščiausią pasaulių ryšį, kaip tautos sveikatos garantą. Sveikatos žmonės neturės, kol nežinos, kodėl jie neša žemišką sunkumą. Sąmonės neįmanoma patenkinti viena mažos planetos sfera. Siaubas kaustys širdį, kuri bus atsietą nuo nuostabios pasaulių vienybės idėjos.

Te gydytojas, kaip mokslo žynys, į namus įneš Šviesos Pasaulio pažinimą.

227. Tegul tauta vertina kiekvieną žinojimą!

228. Tegul valdovas pirmas parodys pagarbą mokslui. Nes dažnai kaip tik valdovas mano, kad jam nebūtina nusilenkti žinojimui.

Per žinias vėl įeis aukščiausiojo pasaulio suvokimas. Kito kelio nėra!

229. Tegul žmonės parodo, ką jie nori ne vegetuoti, bet tapti geresniais. Jie pamiršta nuostabų patobulėjimo dėsnį. Dažnai žodis „evoliucija“ suprantamas kaip kažkokia tai įpiršta pareiga, bet tobulėjimo džiaugsmas ne nuo primetimo ir susijusi su dvasios grūdu. Tik taip suprantant, galima praeiti visus tamsos tarpeklis.

230. Visada patariu užrašyti įvairius stebėjimus, iš jų, laikui bėgant, susidarys vertinga kronika. Tokie užrašai padės evoliucijos istorijos tyrinėjimui. Pavyzdžiui, priminsiu vieną užrašą. Vienas pratyres stebėtojas pasakoja apie savo susitikimą su žinomu veikėju: „Pokalbio metu buvo galima pastebėti, kad pašnekovas buvo tarsi apsnūdimo būsenoje. Tuo metu prie jo buvo galima išvelgti tamsoką debesėlį, kuris bangavo ir keitė vietą. Buvo galima suprasti, kad subtilusis kūnas beveik išėjo iš mano pašnekovo, bet jis išliko ramus, dėstydamas savo būsimo pasisakymo planą. Atsisveikint, jis nusiėmė žiedą ir netikėtai paprašė manęs priimti jį atminčiai. Po trijų valandų mano pašnekovą nužudė piktadarys. Kyla klausimas: jei subtilusis kūnas matė pasirengimą žmogžudystei ir dvasia jau davė žiedą atminčiai, tai kodėl sąmonė neįspėjo apie sąmokslą? Matomai, mes turime reikalą su labai sudėtingu Aukščiausios Išminties dėsniu“. Taip prancūzų kalba užrašė stebėtojas.

Galima prisiminti ne vieną stebėjimą, kai žmonės nesuvokia, kodėl kažkas nežino artimos ateities. Galima suprasti sudėtingus karmos dėsnius ir patirtis subtiliajame pasaulyje.

231. Labai naudinga tyrinėti senovines kalbas, jose užfiksuota žmonijos minties istorija. Galima stebėti, kokios sąvokos vystėsi ar sunyko. Paimkime sanskritą ir lotynų kalbą; galima pastebėti, kad lotynų kalba jau apsiėjo be labai gilių sąvokų ir Roma, besiveržianti į materializmą, nesulyginama su Indijos minties paminklais.

Kalba yra tautos metraštis, žodynas yra kultūros istorija.

232. Tautos siela yra atvira knyga. Galima sužinoti, kiek ji skamba kiekviename reiškinyje. Tautos tyrinėjimas yra mokslas. Kas nori pažvelgti į ateitį, turi žinoti, kokius vartus galima atverti. Tautoje gėris ir pasitikėjimas gali būti suvokti kaip vienis. Galima pamatuoti, kur lobis, o kur atplaišos.

233. Paguoda – suvokiant tris pasaulius. Niekas kitas negali įvertinti tiesos vertės.

234. Neabejotinai sutiksite užuominas, kodėl aukščiausias pasaulis minimas tuose pat puslapiuose, kaip ir mokslas. Taip kalbės tie, kas nesuvokia aukščiausiojo pasaulio ir menkina mokslą. Tokie mokslinčiai labai paplitę ir dėl savo beširdiškumo labai pikti. Jie užima įvairius visuomeninius postus ir todėl gali pašnabždėti daugelyje vietų. Atsakyti jiems – beviltiška. Kiekvienas nuoširdus žmogus džiaugsis kiekvienu aukščiausio pasaulio gėrio suvokimu. Kiekvienas protingas žmogus įvertins žodį, apginantį mokslą.

Iš žemiškųjų dalykų meilė ir kūryba labiausiai derinasi su aukščiausiojo pasaulio sąvoka. Paminėjus aukščiausiąjį pasaulį, garbingas žmogus džiaugsis. Aptariant mokslą, jis nuoširdžiai žavėsis. Jei abi sąvokos išsaus tik smerkimą, tai bus mirusios širdies požymis. Neliūdėkite, sutikę neigėjus ir smerkiančius; tai taip pat neišvengiama, kaip Šviesos ir tamsos egzistavimas. Jausminis žinojimas pakuždės, kur tas tamsos laipsnis, kai tolimesni įtikinėjimai neįmanomi. Sėti galima geroje dirvoje. Jūs jau žinote, kad suprantantys draugai ateina ne žemiškuoju suvokimu. Būna, kad net džinai stato šventyklas, bet aukščiausias pasaulis ir žinios jiems nepasiekiami. Anksčiau ar vėliau jie pasipiktins ir sugrįš į tamsą. Ar pateikti pavyzdžių?

Tad patarnaukite aukščiausiajam pasauliui ir mokslui. Tegul per meilę žinioms nušvis mintis apie aukščiausiąjį pasaulį.

235. Ypatingai nesuprantama, kai žmonės nuo garbinimo puola į menkinimą. Jie stengiasi pavaizduoti tai, ko pavaizduoti neįmanoma, gaunamas klaidingas vaizdas, kuris tik sumenkina aukštąją sąvoką. Daug tokių klaidingų pristatymų išbarstyta per amžius. Žmonės tvirtina apie neregimąjį ir čia pat šviesą apgaubia akmenine forma.

Laikas palyginti.

236. Ne paperkamas aukščiausias pasaulis, bet žmonės, vietoj apvalymo mintimi ir darbu, visgi stengiasi papirkti Aukščiausiąją Malonę. Tokiame tamsume esant, visiškai ne norima pagalvoti apie pasaulių esmę. Maldos užgimimo istorija rodo, kad pirmiau buvo deklamuojami himnai, po to maldavimai už visus ir tik vėliau žmogus išdrįso įkyriai reikalauti kažko sau. Duota pakankamai įrodymų, kad visa, kas pagimdyta savasties, evoliucijai netinkama. Negalima nupirkti malonės ir teisingumo. Argi ne gėda, kad prisieina tvirtinti tokius žodžius?

Galima įtarti, ar tik nevyksta involiucija. Kali Jugos pabaigoje galimas toks reiškinys. Nurodyti baisūs kataklizmai. Bet ar gali būti kas baisiau už katastrofą dvasioje? Jokie žemės drebjimai nesulyginami su sąmonės pakrikimu. Reikia įtempti visas jėgas, kad išlaikyti žmoniją nuo bedugnės, todėl būtina kasdien mąstyti apie aukščiausiąjį pasaulį.

237. Teisingai pastebėta, kad kai kurie augalai turi muskuso kvapą, - naudinga surinkti medžiagą apie tokius augalus. Jie neturi visų vertingų gyvybės nešėjų savybių, bet jie padės išlaikyti budrumą. Kai kada galima pastebėti, kad ir greta augantys augalai įgauna tą pat kvapą; šaknys ir dirva gali būti laidininkais.

238. Prie pačių sudėtingiausių dalykų galima prisiartinti paprasčiausiu keliu, - svarbiausia dėmesingumas. Net labiausiai patyrę stebėtojai kasdienybėje jį išbarsto. Bet aukščiausias pasaulis nori meilės ir pripažinimo. Kaip gi kitaip materialiose sąlygose išvelgti subtilius požymius?

239. Pasaulyje viskas nepakartojama. Taip galima įsisąmoninti, kiek daug neįprasto. Be tokio suvokimo, žmonės neras savo žemiškojo vaidmens. Negalima mąstyti apie evoliuciją, jei nežinomos pirminės priežastys ir siekiamas tikslas. Žemiškoji egzistencija beprasme be priežasties ir pasekmės suvokimo. Jei žmonės bent iš dalies suvoktų aplinkos nepaprastumą, mintį jie lengviau galėtų sutelkti link aukščiausiojo pasaulio. Negalima be pereinamosios pakopos įkalbėti žmones kreiptis į tokią išskirtinę sferą, kaip aukščiausias pasaulis. Jei akis palaiapsniui išvelgs aplinkos įvairovę, ji lengviau išmoks atpažinti subtilius reiškinius. Iš tiesų, viskas turi būti ugdoma.

240. Gali paklausti, kodėl žmonės neprivalo žemiškajame pasaulyje prisiminti savo subtilių gyvenimų. Viena iš priežasčių, kodėl negalima prisiminti visko iš Subtiliojo Pasaulio, yra negalėjimas sutilpti į kūno apvalkalą. Iš tikro, dvasia negalėtų priimti materialiosios evoliucijos, jei ji išsaugotų savyje prisiminimą apie Subtilaus Pasaulio erdves. Iš Subtilaus Pasaulio galima kai kada išvelgti ugingąją didybę, kurią fizinis pasaulis gali suvokti tik išskirtiniais atvejais. Net geriausios dvasios tik retkarčiais gali prisiminti savo žemiškuosius egzistavimus, bet labai retai jos suvokia save Subtiliojo Pasaulio sąlygose. Kai kada subtilaus kūno atsiskyrimas atneša tam tikrą Subtilaus Pasaulio gyvenimo pažinimą. Prisiminti subtilius egzistavimus labai sunku ir nesuderinama su žemiškomis sąlygomis.

241. Jums gali paaiškinti, kad trys AUM raidės reiškia praeitį, dabartį ir ateitį. Tokia prasmė yra pagrįsta. Pagrindas – praeitis. Šviesa – dabartis ir artėjimas prie Slėpiningojo - ateityje. Žinoma, įvairių aiškinimų sėjėjai turi omenyje geriausius aiškinimus. Bet tokie paaiškinimai dažnai pasiūsti iš žemiškojo supratimo. Mintis neturi nei praeities, nei dabarties, nei ateities; mintis amžina, kaip Begalybė. Jeigu samprotausime apie Begalybę, tai visi dydžiai pasikeis, iškils sąvokos baigtinio ir begalinio. Beribiame nebus nepagrįstų traktavimų, nes Begalybėje viskas talpinama.

Todėl, kai kalbame apie pagrindų didingumą, venkime žemiškų matų naudojimo. Tuo labiau nesiremkime baigtiniu, nes iš esmės pabaigos nėra.

242. Tegul mintys skrenda naudingai. Reikia jas ugdyti, kad mąstytojų tolimi atstumai netrikdytų. Pirmiau, nei pajusite save visų planetų svečiu, reikia sąmonę pripratinti prie Žemės mažų mastų. Ypatingi nusikaltimai užgimdavo dėl Žemės ir jos vietos Visatoje neteisingo įsivaizdavimo. Iš to kildavo religijų pritemimas, valstybinis neišprusimas ir ankstyvi susirgimai.

Todėl mintis turi ne tik apgaubti Žemę, bet ir mėgti minčių skrydžius į tolimus pasaulius.

243. Atrodytų, tai kas pasakyta – paprasta. Bet kodėl taip retai taikoma? Ne abstraktus dalykas tai, ne minčių blaškymasis numatytas. Reikia visiškai realiai užakcentuoti minčių kryptį. Bet tik nedaugelis supras skirtumą tarp laisvai besiblaškančios minties ir realios minties. Tik būtinybėje gali žėrėti aukščiausias pasaulis.

Taip pat menkas supratimas apie erdvės pripildymą. Apie tai daug rašyta, bet daugeliui žmonių toks pranešimas bus nesuprantamas.

Mintį reikia ugdyti.

244. Daug nuorodų kantrybės ugdymui. Bet kas gi bus tas bandomasis akmuo? Naudinga pradėti pokalbį su siauraregiu neigėju. Tegul jis išdėsto nerealius prasimanymus, bet kantrus mąstytojas atrems kiekvieną neišmanymą neneigdamas. Mąstytojas mąstymo kūrime pasisaugos nuo susierzinimo – kantrybės pamokos metu nesusierzinama. Tegul nemokšos pyksta, juk jie neturi kitų argumentų, bet kantrybės tyrėjas nesižemins priemonėmis, būdingomis nemokšoms.

Nepažinus kantrybės neįmanoma galvoti apie Begalybę. Aukščiausiojo pasaulio užduoties mąstai reikalauja kantrybės išbandymo.

245. Mąstytojai persekiojami. Bet tegul ujamieji sako: „Mus varote, bet mūsų mintys jau pasėtos ir niekas negali sunaikinti mintį erdvėje“.

Nėra prasmės išvyti mąstytoją. Juk jo gėrybė nesunaikinama pasaulyuose. Mintis ne tik nesunaikinama, ji netgi auga erdvėje. Pats mąstytojo pašalinimas iš fizinio pasaulio duoda jam plačią mąstymo erdvę. Žudikai ir nuodytojai elgiasi neprotingai; jie mano išsilaisvinti nuo mąstytojo pasėlių, bet tuo jie tik sustiprina juos.

246. Šalia vieno gerbiamo mokytojo susibūrė daug mokinių. Užsiėmimai vyko sėkmingai, bet pasklido gandas, kad atokiame mieste pasirodė kitas mokytojas. Palaipsniui ši žinia mokiniuose pasėjo abejonę, prieštaringas mąstymas susilpnino jų dėmesį.

Mokytojas kartą pasakė: „Eisiu į kalnus, jūs gi įsitvirtinkite Mokyme“. Mokytojas išėjo. Neilgai trukus, mokinius netikėtai aplankė naujas mokytojas, tuo juos pradžiugindamas. Pagaliau vienas mokinytis, norėdamas pasakyti kažką malonaus naujam mokytojui, sušuko: „Tavo Mokymas daug pranašesnis ir suprantamesnis nei ankstesniojo!“ Tada naujasis mokytojas nusiėmė turbaną, išskleidė drabužius, pakeitė veido išraišką ir visi mokiniai atpažino savo pirmąjį mokytoją. Jie labai sumišo ir šnabždėjo: „Kodėl pakeitė tu įvaizdį?“ Jis gi jiems pasakė: „Norėjote naujo mokytojo ir puikaus Mokymo – aš jums tame padėjau“. Taip galima ir senosiose sakmėse atrasti žmogiškąsias savybes, būdingas visiems amžiams.

247. Nereikia mestis į naują tik dėl pagrindų neigimo. Pažinimas yra Mūsų patarimas ir įsakymas. Pažinimas neturi nieko bendro su išdavyste ar šventvagyste. Ten, kur bujoja piktžodžiavimas, ten neieškokite tikro pažinimo. Niekas neslėps subtiliausio žiedelio piniginiėje, norėdamas jį sugadinti. Subtilumas reikalauja subtilaus elgesio. Ne tik rečiausiomis šventėmis, bet ir kasdienybėje nereikia plėšyti apdarų. Per šventes žmonės saugo rūbus, bet kasdieniniame gyvenime jais nesirūpina. Kiek gi subtiliausių apdangalų žūsta!

248. Neatsargumas atves į suklydimą. Kur ankstesnis ir kur naujasis? Reikia būti tausojančiu.

249. Matote patys, kiek žmonės nesupranta paprastų žodžių prasmės. Tokiam lygiui esant, reikia pasaugoti sumišusius protus ir tvirtinti kaip kurtiems. Daug kartų, kalbėdami su kurčiaisiais, jūs negalėjote būti užtikrinti, ar daug jūsų žodžių pasiekė jų sąmonę. Labai sunku suprasti visus klausos, regėjimo trūkumus ir kitus jausmus. Bet eikite žinodami, kad tik nedaugelis klausytojų išgirs, nedaugelis pamatys, bet erdvė mato ir girdi. Taip eikite.

250. Jau stebėjote, kad esant tam tikrai regos įtampai, galima įžvelgti praeitų įsikūnijimų veidus. Galima aiškiai matyti, kaip persiformuoja dabartinis veidas į praeities amžių veidą. Vibracijos ir kristaliniai dariniai įrodo tam tikros energijos buvimą. Negali būti klausimo dėl savitaigos, nes abu veikiantys asmenys nežino į ką išsilies dariniai. Dažnai jie prasideda ne nuo veido bruožų pasikeitimo, bet nuo kažkokio tai galvos apdangalo ar rūbų detalės. Pats veido charakteris keičiasi visiškai nepastebimai ir pačiais netikėčiausiais bruožais. Galima pažymėti, kad veidai retai būna dabartiniu atvaizdu. Esant tokiems netikėtiems pasikeitimams bet koks išankstinis nusistatymas negalimas. Pati labai skausminga akių įtampa rodo, kad procesas ne mentalinis, bet psichinė energija veikia per akių centrus. Tokie dažni bandymai gali pakenkti regai, bet tokių fizinių aiškiaregysčių buvimas ypatingai svarbus. Gali būti aiškiaregystė per įtaigą, bet tada psichinė energija veiks per smegenis ir visada galima įtarti įtaigą iš šalies, iš pačio hipnotizuotojo. Kur kas įtikinamiau, kai psichinė energija veikia betarpiškai. Toks pat betarpiškumas įtakoja veiksmus su gyvenimo švytuokle. Savitaiga taip pat atmetama. Sąžiningas tyrinėtojas nežino būsimų rezultatų. Jis pats būna nustebintas labiau, nei kiti dalyviai. Pirmu ir antru atveju stebėtojai nepageidautini. Nereikia arti turėti kažko, galinčio įtakoti psichinę energiją.

Tokie bandymai vyko nuo neatmenamų laikų. Be to jie tarnavo ir valstybiniuose ir teisminiuose dalykuose. Reikia pripažinti visą neįprastą tokių su psichine energija bandymų naudą. Ir dvasinės ligos ir dvasios svyravimai ir pats nuoširdumas bus įrodyti, taip pat ir apsėdimas.

251. Jeigu surinkti visus psichinės energijos bandymus, tai gausis vertingas priėjimo prie Aukščiausio Pasaulio lobis. Nieko nenatūralaus ar tamsaus neapsunkina tokių stebėjimų. Taip natūralūs, sąžiningi ir naudingi bus didžiosios psichinės energijos stebėjimai.

252. Pasiūlys ir tokį AUM aiškinimą: pirma išreikšta ant Pagrindo, antra apreikšta subtiliausiose energijose; trečia - Nenusakoma ugnyje ir didybėje. Kiekvienas aiškinimas iš esmės susiveda į tą pačią trejopą sandarą, nuo kurios, kaip nuo Tiesos, nepabėgsi.

Taip pat pasakys, kad bendroji "taip" prasmė bus toks pat teigimas. Jį galima atrasti visuose tikėjimuose, kartais jis netgi išoriškai suskambės. Taigi neįsitrauksime pernelyg į aiškinimus, kurie buvo ne kartą keičiami. Svarbiausia, kad sąvokos esmė būtų nepajudinta. Sutelksime visą pastovumą.

253. Nepastovumas senovėje buvo ypač smerkiamas. Jis buvo vadinamas pražūtimi. Dėl jo nebuvimo buvo priekaištaujama kaip dėl tobulėjimo priešingybės. Svyravimas buvo laikomas tamsumu ir pirminio išsilavinimo nesėkme. Buvo manoma, kad nuo tikrųjų pagrindų mokinys nenuklys, bet pradės nepaliaujamai tobulėti.

254. Tobulėjimas nebuvo laikomas kažkuo egoistišku. Pagerinimas turi omenyje visuotinę gerovę ir, savo prigimtimi, negali būti asmeninė nuosavybė. Pavyzdys: kiekviena gera mintis erdvėje jau yra visiems naudinga.

255. Daugelyje šalių, kada žmonės nori patvirtinti nepajudinamai, jie iškilmingai ištaria žodį *Amen*, arba *Amin*. Daugelio žodžių pasireiškimus galima atrasti senuosiuose šaltiniuose. Kada pažvelgsime į žodžio *Amen* graikišką, žydišką, egiptietišką, šumerišką reikšmę, tai per daugelį pakopų prieisime prie to pačio trigubo simbolio įtvirtinimo.

Taip, vietoj suskaidymo, žinojimas tikrai išmokys apjungimo. Tikrai iš prigimties pikti gali siekti sumenkinti ir suskaidyti. Kiekvienas žinojimo pasekėjas visur atras auksinį Didybės ir Šviesos vienybės kelią.

256. Atsiras žmonės, kurie ypač nekenčia patvirtinimų ir įrodymų. Tokie žmonės bus tikri tamsuoliai. Teisinga būtų paklausti: ar jie kada nors turėjo sąmonę, ar jie kilę iš gyvuliškos būsenos?

Dažnai jūs gali paklausti: ar sąmonė susidėvi? Dvasios grūdas tvirtas, taurė kaupiasi, bet sąmonės pakopa gali svyruoti. Svarbiausia to priežastis bus tingumas Subtiliajame Pasaulyje. Tokia savybė gali uždaryti dvasios grūdą ir taurę daugybe užraktų. Ypač į tokį tingumą gali būti linkusi silpna sąmonė, nugyvenusi žemiškąjį gyvenimą neįveikdama kliūčių ir be darbo. Galima stebėti, kaip tokios sąmonės kabinasi į Subtilųjį Pasaulį; ne du tūkstančius metų, bet daug ilgiau jos norėtų susilaikyti nuo naujo išbandymo. Taip gimsta pikti neigėjai.

257. Subtiliajame Pasaulyje galima būti žemutiniuose sluoksniuose daugelį šimtmečių. Nereikia stebėtis kai kurių žmonių išradingumu, beprotybėje jie gali padaryti daug ką, neįmanomo sveikam žmogui. Savotiška beprotybė egzistuoja Subtiliajame Pasaulyje. Be abejo, dėsnių reikalauja naujo įsikūnijimo, bet gali būti tokia sąmonės beprotybė, kad tikrai didžiulis blogis gali gimti. Kaip bailūs kariai nusikerta sau pirštus, kad išvengtų mūšio, taip ir bepročiai, esantys Subtiliajame Pasaulyje, įsigudrina išvengti kvietimo po darbo vėliavomis. Negalima visiškai išvengti dėsnio, bet laikinai slapstytis tamsoje įmanoma.

258. Jeigu mokslininkams pasakyti apie įmagnetintą vandenį, jie gali priimti tokį išsireiškimą; bet jeigu pasakyti apie užkalbėtą ar užkerėtą vandenį, tai būsite palaikyti tamsuoliais. Tuo tarpu, skirtumas tikrai pavadinime, bet iš esmės bus panaudota ta pati energija.

Metas mokslui plėsti akiratį, nesigėdinant atsitiktinių pavadinimų. Būtent dėl pavadinimų kyla visos gyvenimo dramos. Reikia nuo mažų dienų išvelgti esmę.

259. Jūs žinote, kaip dirba psichinė energija subtiliausiuose pasireiškimuose. Žmonėms sunku įsivaizduoti, kad kiekvienas minties pasireiškimas jau palieka fiziškai pastebimą pėdsaką. Argi nenuostabu stebėti minties vingiavimą kiekvienoje rankraščio eilutėje? Taip pat ne mažiau nuostabu, kaip viena psichinė energija iššaukia kitos, nusėdusios ant daikto, pasirodymą. Tokiu būdu galima suprasti, kaip atmosfera, prisotinta psichinės energijos nuosėdomis, pasireiškia matomais kristalais. Bus laikas, kada atras minties svorį.

260. Daugelis skausmingų pojūčių kyla iš psichoatmosferinės įtampos. Turime omenyje ne tikrai atmosferos slėgį, bet būtent psichines bangas, kurios gali sukurti ne tikrai nuotaikas, bet ir atsilipti nerviniuose centruose. Neįmanoma įsivaizduoti, kaip atmosfera prisotinta psichine energija, tokios

emanacijos sukelia pasekmes ne tiktai gyvūnams, bet ir augalams, todėl negalima lengvabūdiškai visų reiškinų priskirti tiktai grubioms fizinėms sąlygoms. Daug subtiliausių psichinių pasireiškimų dar neištirta, bet ir suvokimas dažnai yra primityvus. Jūs ne kartą stebėjote tokį neįprastą neatitikimą.

261. Ir taip, jūs stebėjote, kad psichinė energija, nusėdusi ant daikto, nenutrinama nei atstumo, nei kokiomis kitomis sąlygomis. Bet tuo didesnė žmogaus, kaip tokios galios nešėjo, atsakomybė. Apie tai seniai pasakyta, bet šventos frazės neleido žmonėms suvokti psichinės energijos galios reikšmę. Kokią teisę turi žmogus teršti supančią erdvę nešvariomis mintimis!

Reikia daug rašyti apie pagrindinės energijos reikšmę, kitaip netikslus, netobulas mąstymas vėl pamirš klestėjimo šaltinį. Žmonės dar neparasė vienos istorijos, o būtent: užmiršimų istorijos. Tokia involiucijos kronika būtų naudinga. Žinoma „senųjų periodų tyrinėjimas labai nelengvas, nes daugelis dalykų laukia atradimo, bet ir tas nedaugelis duomenų, kuriuos turi žmonija, jau yra pakankami, kad pastebėtum daugelį užmiršimo bangų.

262. Gerus ir piktus dalykus kuria žmogus. Geros mintys ir gėrio prisilietimai sukurs palaimą, ir, priešingai, pikti prisilietimai gali sukurti labai užkrečiantį židinį.

Nežvelgsime lengvabūdiškai į psichinės energijos esmę.

263. Vykdamas psichinės energijos bandymus tam tikras nuovargis neišvengiamas. Toks pojūtis tiktai parodo, kad veikia būtent energija. Negalima šios energijos menkinti kaip žemosios fiziologinės jėgos. Ją galima stebėti visose sferose ir pastebėti jos sustiprėjimą erdvėje. Patirtis aukštesiose sferose gali duoti reikšmingų pasekmių.

264. Tyrinėjant Tikėjimų Istoriją galima pastebėti, kaip ne kartą žmonija jau įgydavo subtilų suvokimą, bet vėliau siekė pamiršti ir paneigti jau suvoktą. Galima matyti kaip nuo seno žmonės suvokdavo persikūnijimo dėsni tam, kad pykčio traukuliuose vėl ji paneigtų. Šventikų neigimą galima suprasti kasta gindavo savo prerogatyvas, o Būties dėsnis galėjo sulyginti žmonių teises.

Tai vyko įvairiais amžiais, bet pažinimo ir tamsumo bangos visur vienodos. Jos sukelia bangas, reikalingas sąmonės tobulėjimui. Todėl kiekvienas siekiantis pažinimo įgyja dvasios ramybę tarp audrų ir neramumų.

Neliksime tamsume, kada žinojimas beldžiasi į visus vartus.

265. Žinojimas visada bus teigiamas ir teigiantis. Nėra laiko užsiimti neigimu ir draudimais. Netikėjimas ir paklydimai bus tamsos lemtis. Žinojimas ieško, tyrinėja ir teigia. Kada jis susiduria su prieštaravimais, jis visų pirma išbando - ar nėra kažko regimo? Ar neatsirado prieštaravimo vaiduoklis? Žinojimo dvikova negali vykti su vaiduokliu, todėl žinojimas, visų pirma, draugiškai ištirs regimus prieštaravimus. Žinojimas neleidžia kivirčytis priešais Aukščiausiąjį Pasaulį. Pasikeitimas nuomonėmis nebus kivirčijimasis.

266. Žmonijoje šitiek daug nepakantumo ir žvėriškumo, kad nesunku padaryti išvadą apie tamsumo laipsnį. Toks tamsumo laipsnis verčia tvirtinti apie pagrindus. Kokia nauda iš to, kad žmogus išmoko skaityti, tačiau liko žvėrimi! Ir gyvūnai išmoko pažinti kai kuriuos ženklus, bet vis tik buvo žvėrimis, pasirošusiais pralieti kraują.

Todėl reikia ypač trumpai ir skubiai pasakyti apie tamsumo gėdą.

267. Kiekviena malda yra pradžia, bet ne pabaiga. Paprastai malda suprantama kaip kažkas baigiamoji. Negali bendravimas su Aukščiausiuoju Pasauliu likti be pasekmių. Kiekvienas šventų Vartų atvėrimas jau atnaujins sąmonės stygą. Atsinaujinimas nebus praeityje, bet turės nukreipti į ateitį. Malda, tokiu būdu, bus Vartai į ateitį. Reikia atminti šią kuriančią jėgą. Negalima savęs apriboti išorine malda, toks apsimetimas bus pati žalingiausia šventvagystė. Bet negalima įtvirtinti bendravimo su Aukščiausiuoju Pasauliu jėgos, kol nebus suvokta esminė energija. Todėl Subtiliojo Pasaulio žinojimas padės nutiesti pakopą link Aukščiausiojo Pasaulio.

Subtilusis Pasaulis jau beveik tampa laboratorine sąvoka. Tegu pavadinimai bus skirtingi, bet ieškojimų tikslas bus vienas. Nesukliudysime mokslininkams, kurie artėja prie Didžiojo Nežinomojo. Mums nesvarbu, kaip jie pavadins Vieningos Šviesos kibirkštis. Artėdami jie įtars daugelį susiskaidymų. Savotiškai jie bus teisūs, nes psichinė energija jiems parodys savo pavidalą pagal tyrinėtojo energijos kokybę.

268. Psichinės energijos įvairovė parodo jos galią. Ji negali likti inertiška. Ji, kaip tikroji ugnis, vibruoja ir veikia nepaliaujamai. Žmonės gali galvoti, kad jų energija ramiai miega, bet iš esmės ji negali likti neveikli. Toks jos ryšys su Aukščiausia Energija.

269. Kiekvienas, norintis tyrinėti psichinę energiją, visų pirma turi užsiimti savo psichinės energijos bandymais. Įvairiuose bandymuose galima pastebėti, kaip veikia savoji energija. Kiekviena energija turi ypatingas savybes. Klaidinga manyti, kad jeigu dėsnis yra vienas, tai ir visi daliniai pasireiškimai bus vienodi.

Kuo subtilesnė energija, tuo jos savybės bus sunkiau atskiriamos grubiu regėjimu. Taip, visų pirma, reikia tvirtai nustatyti pagrindinę savybę, kuri bus išbandymu akmeniu. Tokia savybė bus minčių tyrumas siekiant atnešti neegoistišką naudą. Žygdarbio spinduliai tyrinėjant psichinę energiją bus geriausi šviesuliai. Dėmesingumas taip pat bus tokių bandymų draugas. Bet koksai išankstinis nusistatymas bus žalingas.

Psichinė energija nusėda ant visų daiktų. Jos sankaupos bus priskiriamos prie erdvinių sankaupų, todėl galima tyrinėti ne tikta asmeninės, bet ir apjungiančios energijos būseną. Tam reikia stebėti šviesą arba lietaus vandenį. Išvis stebėjimų vystymas suteiks daug naujų derinių.

270. Bandymams taip pat naudinga Subtiliojo ir Aukščiausiojo Pasaulių pagalba. Tyras mąstymas jau užsitikrins bendradarbiavimą. Nereikia jokių iššaukimų, bet širdies sąskambis jau sukurs šviesų tiltą.

Taip visur galima rasti didžiausią naudą. Jau vien mintis apie psichinę energiją suteiks galimybę praplėsti sąmonę.

271. Pažinimas yra ypatinga sąmonės savybė. Jis nepriklauso nuo proto; nepriklauso nuo aplinkos; nepriklauso nuo mokyklinio išsilavinimo, - jis auga širdies srityje. Žmogus, sukaukęs šią savybę, negali būti atskirtas nuo pažinimo. Psichinės energijos dėka jis atras galimybę pažinti netgi pačiomis bjauriausiomis aplinkybėmis.

Ypač svarbu stebėti tokius žmones nuo mažens. Jie skiriasi nuo juos supančiųjų ir tarsi žino savo paskirtį. Kartais šis žinojimas netgi pasireiškia netikėtais žodžiais. Kartais patys vaiko veiksmai rodo, kaip jo dvasia ieško kažko konkrečiau, bet tokie siekiai paprastai būna nesuprasti. Labai išjuokta šventa ypatybė, kviečianti kilti. Bet ateities epochoje būtent tokie ypatingi pažinėjai bus įvertinti.

272. Veltui kažkas teigia, kad Nematomas Pasaulis neegzistuoja, toks melas prilygs minties neigimui. Mintis taip pat nematoma, bet tikrai tamsumas neigia mąstymo procesą. Taip galima pradėti neigti visas energijas, nes jos nematomos. Be to, argi Nematomas Pasaulis yra nematomas visiems? Tegū neigėjai nesprenžia pagal save. Sprendimas pagal save sėja egoizmą.

273. Gali pasirodyti, kad Mokymas duodamas viename išmatavime, bet jeigu sugretinti Mokymo tęstinumą, tai galima matyti kylančios spiralės vijas. Tokios vijos kuriamos, kad žmonija nepastebimai judėtų pirmyn. Kaip žolės augimas nematomas kiekvieną akimirką, taip ir nauja spiralės vija nežeidžia sąmonės. Juk žmogiškasis protas negali talpinti ugninės sandaros, ir todėl jam reikia tikslinga duoti tai, ką jis gali priimti. Bendramatiškumo nebuvimo pasekmės bjaurios, ir Pasaulyje niekas negali kurti bjaurasties dėl savo tamsumo. Statinys turi būti harmoningas, todėl pamokoma palyginti Mokymo duodamas pakopas; gausis reikšmingi kilimo laiptai.

274. Jeigu žmogus jums pasakys: "Aš padariau viską, kas mano jėgoms", netikėkite, jis teisinasi, bet tuo pačiu ir apriboja. Kada žmogus įsivaizduoja, kad viskas išsemta, būtent tada jis praranda raktą nuo gelbstinčio įėjimo. Dažnai, iš tamsumo ar iš tingumo, žmonės atsisakydavo geriausių sprendimų. Kiek kartų Mes tvirtinome apie širdies energijos neišsenkamumą, bet patsai žmogus gali ją uždaryti ir atimti iš savęs geriausių galimybę. Iš esmės, teiginys apie išsemtas visas jėgas, be visa to, dar ir egoistiškas. Ar ne savigaila pataria atsitraukti ir nusiplauti rankas? Dažnai žmogui gaila savęs ir jis užkerta kelią Aukščiausioms Jėgoms.

Kada žmonės įsisąmonins energijų sąryšį, jie atras atramą ir bus neįveikiami.

275. Teisingai atkreipiate dėmesį į auros atremtus smūgius. Būtent nedaugelis suvokia tokius minčių puolimus. Paprastai tokius reiškinius žmonės priskiria atsitiktinėms fizinėms priežastims, bet išsivysčiusi sąmonė netgi miegodama atras tikrąją priežastį. Sąmonė yra ištikimas skydas. Aura ir sąmonė sudaro apsauginius Šarvus.

276. Žmonės paprastai vengia žodžio "vienijimasis", jie jo bijo. Tuo pat metu jie daug kalba apie atjautą, bet pamiršta, kad abi sąvokos yra tapačios, viena be kitos neišsivaizduojama. Taip pat ir į kitas sąvokas žmonės bando įdėti mažiau atsakomybės. Atjauta gali apsiriboti žodžiais, bet vienijimasis turi išsukti veiksmą. Kiekvienas veiksmas jau gąsdina silpnadvasius. Jie nenori suprasti, kad kiekviena atjautos mintis jau yra stiprus veiksmas, jeigu mintis tinkamai išreikšta. Dažnai atjauta apsiriboja tuščiu garsu. Tokiu būdu, nėra nei kuriančios minties, nei veiksmo. Atjauta sunaikinta beprasmybe, vienijimasis sunaikintas neveiklumu. Žmogus šalinasi atsakomybės, bet tuo pačiu nugrimzta į beširdiškumą.

277. Aukščiausiosios energijos dalelės, kurios yra kiekviename žmogiškajame organizme, atitinkamai turi būti ir kitose Gamtos karalijose. Gyvūnų karalija ir augalų karalija moka išsaugoti energijos dalį ir Subtiliajame Pasaulyje. Ypač kai kurie gyvūnai, buvę greta žmogaus, išsaugo ryšį su subtiliojo gyventojų organizmu. Kada Patariu būti gailestingiems gyvūnams, tai Turiu omenyje, kad geriau susitikti mažus draugus, negu priešus. Žinoma, visame reikia išsaugoti bendramatiškumą, kitaip galima įgyti nenaudingą gyvūnišką spinduliavimą.

Taip pat, kada Nurodau augalinį maistą, Saugau nuo subtiliojo kūno persmelkimo krauju. Kraujo esmė labai tvirtai prisotina kūną ir netgi subtilųjį kūną. Kraujas toks nenaudingas, kad netgi

kraštutiniais atvejais Mes leidžiame mėsa, rūkytą saulėje. Taip pat galima turėti tas gyvūnų dalis, kur kraujo substancija visiškai perdirbta. Taip augalinis maistas turi reikšmę ir gyvenimui Subtiliajame Pasaulyje.

278. Dažnai klausia: ar gyvūnai Subtiliajame Pasaulyje išsaugo savo pavidalą? Retai, nes sąmonės nebuvimas dažnai juos daro beformiais - migloti kontūrai kartais kaip energijos impulsai, bet dažnai netgi neapčiuopiami. Gyvūnai, žinoma, priskiriami žemutiniams Subtiliojo Pasaulio sluoksniams. Tokie patamsiai gali bauginti miglotais pavidalais. Laikau, kad žmogaus kūnas neturėtų pasilikti šiuose sluoksniuose, bet neretai žmonės savo sąmone panašėja į gyvūnus.

279. Subtilusis Pasaulis pripildytas gyvūnų prototipų, bet tikrai tvirta sąmonė juos išvelgia. Žinoma, tokių gyvūnijų atstovų rūšys nesuskaičiuojamos, nuo sudėtingiausių iki yrančių kaip šiukšlės. Nereikia galvoti, kad visi Subtiliojo Pasaulio gyventojai turi vienodą regėjimą.

Geras aiškus regėjimas priklauso nuo sąmonės aiškumo, todėl nuo pradžios iki pabaigos Mes patariame rūpintis aiškia sąmone. Seniai pasakyta, kad gėris negyvena drumstame šulinyje.

280. Galima stebėti, kaip vienu metu Žemėje gyvena pačio įvairiausio išsivystymo lygio būtybės - nuo pirmųjų laukinių iki pačių subtiliausių mąstytojų. Kažkas tikins, kad Žemėje neolito laikotarpis, bet kitas įrodinės, kad Žemė jau įžengė į Aukso Amžių,- abudu vadovausis regimybe. Taip pat ir kosminiuose svarstymuose nereikia stebėtis, jog labai skirtingi periodai susiliečia. Tokia įvairi Pasaulio Sandara savo didžiojoje Begalybėje.

281. Minios psichinė energija turi būti stebima. Galima nustatyti jėgos augimą sustiprinta progresija,- būtent, kur du apsiungę viena mintimi, ten jau yra trijų jėga. Bet nereikia pamiršti, kad kiekviena priešiška mintis suryja daugybę supančios energijos, todėl taip retai galima stebėti sėkmingą apsiungimą. Būtent vienas arklys gali sulaukyti visą karavaną, ir sėkmingas rezultatas gali būti sugriautas. Vėl bus nuaustas geriausių energijų audinys, bet žmonija dosniai švaisto jai skirtus pasiekimus. Taip lengva prieiti prie suvienytų energijų vertingumo. Tai ne abstrakcija, bet pati fizinė realybė.

Žmonės nori viską užkariauti ir pasisavinti, bet minties jėga jiems tuščia svajonė! Taip švaistomos tikrosios brangenybės.

282. Melagis dar įsitikinęs, kad jo melas nebus atskleistas. Žudikas mano, kad jo nusikaltimas išliks paslapyje. Kartais galima girdėti, jog teismuose naudojama įtaiga ir psichinė energija, bet tokie bandymai lieka pavieniai, ir nesuvokiamos natūralios kovos su blogiu galimybės.

283. Reikia pasipriešinti blogiui kaip chaoso pasireiškimui. Ištosos šalys ginasi nuo vandenyno, kuris gali jas užlieti amžinam. Jungtinis visos tautos darbas sukuria įspūdingus apsauginius statinius. Taip pat ir chaosas gali praryti visą tautos turtą. Reikia suvokti, kad chaoso bangos įsiskverbia į žmonijos sąmonę. Evoliucija yra chaoso antipodas. Nebūsime kurti chaoso griaudėjimui!

284. Sunkiai žmonės išdrįsta ištarti paprasčiausią dėsni: "Palaimintos kliūtis - jomis augame". Išbandymai gana lengvai priimami, tačiau tol, kol jie neatėjo. Niekas nenori kliūtimis pagreitinti tobulėjimo.

Bet dar nepakenčiamiau žmogui girdėti apie kančių naudą. Priežastis ne tame, kad kas nors bijotų skausmo ar nepatogumų, bet jie nesuvokia gyvenimo be žemiškos būties. Jie pasiruošę iškentėti nakvynės nepatogumus vardan rytojaus šventės, bet rasti bendrą matą gyvenimui ir Begalybei jie nelinkę.

Begalybės siaubas yra labiausiai neleistina mąstančios būtybės gėda.

285. Kur gi bus mintis apie Begalybę, jeigu žmogus apsiriboja žemiška būtimi? Niekas nepadės vaikui džiaugsmingai pažvelgti į ateitį, todėl ir darbas tapo prakeikimu. Tiesa, žmonės gyvena ilgiau, bet kam toks atidėliojimas, jeigu jie kaip ir anksčiau nežino apie Begalybės didybę!

286. Ir kitas nesuvokimas kenkia žmogaus augimui, jis nekreipia dėmesio į tai, kas vyksta aplink jį, jam reikia kažko svetimo. Tiktai svetima daro įspūdį, bet vertingiausia, artima neskatina dėmesio ir tyrinėjimo. Toks bendramatiškumo nebuvimas yra tamsumo pasekmė. Reikia visame kame teisingai stebėti. Tokia aplinkybė labai įprasta, bet išvystyta sąmonė turi ištaisyti ir tokį apribojimą.

287. Psichologija yra mokslas apie mintį. Minties tyrinėjimai negali apsiriboti viena tauta ir vienu tautos sluoksniu. Skirtingų genčių sąmonės palyginimai duos netikėtas išvadas. Galima pastebėti, kad minties potencialas nepriklauso nuo išorinės civilizacijos. Taip pat galima įsitikinti, kad turtingumas nebus minties palydovu. Pačios, atrodytų, sunkiausios sąlygos sąlygoja minties gilumą. Lėšų netekimas skatina sąmonės subtilėjimą.

Istorija rodo, kaip kūrėsi tikrųjų minčių lizardai, todėl mokslas apie mintį yra mokslas apie Būtį. Minties tyrinėjimų negalima apsinkinti jokiais apribojimais. Be to, šis mokslas turi būti amžinai gyvas, nes mintis nuolat vibruoja ir gyvena erdvėje. Taip siekis ištyrinėti mintį atves prie vadinamųjų fenomenų suvokimo, kurie yra ne kas kita, kaip nesuvokta psichinė energija įvairiuose pasireiškimuose.

288. Visiškai neleistinos yra kenkėjiškos ir savęs besigailinčios maldos. Kada žmogus rėkia: "už ką?" - jis nemąsto nei apie praeitį, nei apie ateitį. Jis atskiria save nuo Aukščiausiųjų Jėgų, tarsi kaltindamas Jas. Toks pat apgailėtinas yra žmogus, kurstantis Aukščiausias Jėgas kenkti. Ir puikybė ir tamsumas skamba, kada žmogus, vietoj susiliejiimo su Aukščiausiomis Jėgomis, bando jas nukreipti neapykantos ir žiaurumo keliu.

289. Galima aptikti pačių keisčiausių bandymų ištirti minties perdavimą per atstumą. Pririšdavo išvaškuotą šilkinį siūlą aplink rankos riešą ir tokiu siūlu sujungdavo du žmones per atstumą. Dėmesį kreipdavo į šilko švarumą ir ypatingas vaško savybes. Daug galvojo, kaip geriau izoliuoti siūlą virš žemės, bet užvis mažiausiai prisiminė, kad psichinei energijai nereikia siūlų ir vaško. Žmonėms atrodė, kad būtent mechaninė priemonė jiems suteikia sėkmę. Bet pirmasis, pasiūlęs tokį metodą, siūlą tiesiog laikė simboliu, ties kuriuo reiktų sukcentruoti dėmesį.

290. Jeigu egzistuoja minties perdavimas per atstumą, tai turi būti įmanomas ir tokių minčių perėmimas erdvėje. Išties, reikia gerai atminti šią aplinkybę. Be pašalinių minčių įsiskverbimo, ir žemiškajame, ir Subtiliajame Pasaulyje galimos ypatingos aplinkybės, leidžiančios perimti mintis. Aurų vienodumas gali palengvinti minties priėjimą, kada žmonės ilgai gyvena kartu arba susirašinėjo, tada jie gali įsiterpti į srovę. Jeigu tokie žmonės tapo pavojingais, tada būtina nutraukti

ryšį tarp aurų. Toksai poveikis negali būti žaibiškas, kitaip jis atsilieps sveikatai. Kiekvienas toksai procesas turi vykti palaipsniui.

291. Visos ydos turi būti išgyventos natūraliai. Kiekviena aistra negali būti nutraukta įsakymu ir prievarta. Subtilios sąmonės veržlumas sukurs tvirtą tiltą. Reikia pažinti naudą, ir tada teisinga evoliucija ateis. Bet be suvokimo neįmanoma įveikti žemiškas, žemasias aistras.

Sfera, supanti Žemę, sutankinta žmonių aistromis. Jokios jėgos neišsklaidys šio rūko, sukurto pačios žmonijos. Todėl ir sąskambis, ir spalva, ir geriausios mintys bus kaip priešnuodis nuo chaoso užkrato.

292. Ypatingai sunkių srovių metu Mokytojas turi priminti apie visas aplinkybes, kurioms reikia pasipriešinti. Nereikia manyti, kad tokie sustiprinti priminimai yra užuominos į užmaršumą, priešingai, jie turi tikrai sustiprinti, kada įvykių sudėtingumas tarsi nutrina kelio aiškumą.

Įvykių sudėtingumas yra išreikšto susidūrimas su chaosu arba Šviesos su tamsa. Pačiame stipriausiame mūšyje galima matyti daugybę pereinamųjų pakopų, todėl suprantamas suglumimas tų, kas nelabai suvokia subtiliausias kryptis. Aplink vaivorykštę daug įvairių lūžių.

293. Jeigu ištirti erdvines nuosėdas miestuose, tai tarp nuodingų medžiagų galima aptikti kažką panašaus į imperilą. Atsargiai stebint ši nuodą galima įsitikinti, kad tai yra imperilas, iškvėptas piktavališku kvėpavimu. Neabejotina, kvėpavimas, kupinas pykčio, bus žalingas. Jeigu susierzinus organizme kaupiasi nuodai, jeigu gleivės gali tapti nuodingos, tai ir kvėpavimas gali tapti nuodingu. Reikia įžvelgti, kiek pykčio iškvėpiama, kokią blogio įvairovę gali sudaryti nauji nuodų deriniai milžiniškuose žmonių susibūrimuose! Ja sustiprins įvairūs yrančio maisto ir įvairiausių atliekų, kurios mėtosi gatvėse netgi sostinėse, kvapai. Metas pasirūpinti galinių kiemų švara. Švara reikalinga ir kieme, ir žmogaus kvėpavime. Imperilas, iškvėpiamas susierzinusių žmonių, yra tas pats purvas, tos pačios gėdingos atliekos. Būtina įdiegti į žmonijos sąmonę, kad kiekvienos atliekos gali užkrėsti artimuosius. Yrančios dorovės atliekos blogiau už visus išsiveržimus.

294. Niekas negali pateisinti nuodų gaminimo, tai tolygu žudymui ir savižudybei. Netgi labiausiai neišsivystę žmonės jaučia, kada įeina toksai nuodų nešėjas. Su juo įžengia ir nusiminimas, ir susirūpinimas, ir baimė. Kiek fizinių ligų suliepsnoja įsiskverbus imperilui, - tarsi padegėjas įsiskverbė.

295. Minties perdavimo per atstumą greitis neįtikėtinas. Bet egzistuoja sąlygos, kurios sulėtina netgi šią žaibišką energiją, būtent imperilu apnuodyta atmosfera. Minties stebėjimai gali paskatinti nuostabias išvadas, tiek fizines, tiek psichines. Galima matyti, kaip pikta mintis pagimdo imperilą, fizinę medžiagą, vėliau tapati medžiaga įsimašo į psichinį perdavimą, ir netgi gali kliudyti greitai gauti siuntą. Taip imperilas palaipsniui gali apsunkinti minčių pasekmes. Atkreipkite dėmesį į tai, kad imperilą gimdo egoizmas, bet vėliau jis veikia plačias mases. Vadinas, egoizmas yra nusikalstamas ne tikrai savininkui, bet ir tautai.

Daug naudingiausių stebėjimų suteikia minties bandymai. Būtent tokie samprotavimai pasipriešins egoizmui. Kiekvienas suvaržymas jau yra pasiekimas.

296. Galima stebėti daugybę primityvių metodų, kaip iššaukti iš atminties įvykius. Galima skaityti, kaip vienas valdovas palenkė galvą iki kelių, kad kraujo apytakos pokytis padėtų nubusti

miegančiai atminčiai. Žinoma, kad atsiskyrėliai daužėsi į krūtinę, kad paveiktų taurę. Daugybė pavyzdžių rodo, kad fizinė kraujotaka susijusi su psichinėmis funkcijomis. Juo labiau reikia gerbti mokslą, kuris tyrinėja fizinę gyvenimo pusę, bet tuo pačiu atveria naują, dvasinį, visos Būties ryšį.

297. Geras įrankis visuose bandymuose tikrai atvers naujas savo savybes. Išties, visa, kas gera nebijo išbandymų. Kiekvienas išbandymas išmokys naujų sąlygų, kurios galėjo likti nepastebėtos. Kas bijo išbandymų, tas bailus tamsuolis. Kada žmogus pasiruošęs širdimi priimti visus gyvenimo išbandymus, vadinasi, jis gali mąstyti apie tobulėjimą. Jis gali atskirti, kur žala ir kur nauda.

Koks džiaugsmas paskirti save visuotiniam gėriui, ne abstrakčiam, bet sąmoningam tobulėjimui!

298. Mes dažnai minime gydytojus ir mokslininkus, bet nereikia manyti, kad ir kiti užsiėmimai neturėtų būti minimi, kada kalbame apie Aukščiausiąjį Pasaulį. Įstatymų leidėjai ir teisėjai, argi jie gali taikyti žemiškus įstatymus, neturėdami supratimo apie Pasaulio Sandaros įstatymus? Kaip jie įtvirtins žemiškąją teisę, jei nemąstys apie pasaulinį teisingumą! Negalima izoliuoti Žemės nuo visų Pasaulių, reikia suprasti sąveiką tarp žemiško Pasaulio Subtiliojo, kad turėtum teisę spręsti apie žmonių poelgius. Neįmanoma apsiriboti kažkokiais atsitiktiniais, ankstesniais sprendimais, kurie neatitinka tikrovės. Kiekvienas laikmetis turi savo ypatybes, ir be evoliucijos padėties suvokimo teismas bus neteisis. Taip teisėjas prisiima didžiulę atsakomybę, kad išliktų ant pasaulinio teisingumo bangos.

299. Taip pat ir kūrėjai turi pasisemti įkvėpimo iš Pasaulinio Pažinimo lobyno. Laikmečio stilius susiklosto iš gyvenimo, praturtinto žinojimu. Kokie nuostabūs kūriniai, kuriuose išreikšta mintis apie Grožį. Galima matyti, kaip išsisos epochos suklestėjo kūrybiniu įkvėpimu. Pati kūrinų kokybė jaučiama medžiagos tvirtume. Kūrėjai turi žinoti ir tvirtas priemones. Argi gali kūrėjas neigti Aukščiausiąjį Pasaulį?

300. Nereikia sakyti apie veržlumo link Aukščiausiojo Pasaulio prasmę poetams, muzikantams, dailininkams, skulptoriams, dainininkams, nes jų grožio išraiška pagrįsta įkvėpimu. Kas gi gali nustatyti ribą tarp įkvėpimo ir Hierarchijos Įkvėpimo. Tokia riba tarp įkvėpimų neatskiriama. Kiekvienas įkvėpimas turi savyje dalelę Hierarchijos Įkvėpimo. Tikrai pati širdis gali nustatyti susižavėjimo laipsnį. Patsai grožio dalyvis gali pajauti, kada virš žemiškos išraiškos nusileidžia Vedantis Pradas. Todėl grožio tarnų nereikia įtikinėti jo viršūnėmis.

Jeigu kas nevirpa kuriančio grožio suvokimu, jis nebus darbininku kūrybos lauke.

301. Tvirtos žmogiško darbo sritys taip pat negali atsiskirti nuo Aukščiausiojo Prado. Žemdirbio darbas netobulės, jeigu jis bus padieniu vergu. Kiekvienas darbas turi kūrybos sritį. Žemiška mintis supančios žemiškomis ribomis, bet evoliucija savyje talpina ir Aukščiausiąjį Pradą.

Tegu bus parašytos knygos apie įvairių sričių darbą. Tegul jose palygina vergišką, ribotą darbą su darbu įkvėptu ir begaliniu. Reikia visiškai moksliskai parodyti, kokios galimybės atsiveria atnaujinus darbo kokybę. Žmonės, prislėgti buities, praranda akiratį. Taip pat žmogaus akys negali iškart apsiprasti su Šviesa. Tegul mokslas visokeriopai padeda plėsti akiratį.

302. Gyvenimo smulkmenose galima pastebėti, kiek kosminių bangų paliečia Žemę. Tikrai tamsuoliai gali neigti, jog didžiosios srovės dažnai persmelkia erdvę. Įvykiai gali būti nurodyti,

tačiau taip pat įspūdinga atsekti įvykių ryšį su psichiniais ir fiziniais reiškiniais. Ir be astrologijos, tikrai stebint gamtą, galima sugretinti fizinius reiškinius su įvykiais.

Žmonija kuria daugiau, negu numano.

303. Reikia pasakyti žmogui: neseikink savęs; nepasitenkinimas, abejonė, savigaila ryja psichinę energiją. Tamsaus darbo reiškinys siaubingas vaizdas! Galima palyginti šviesaus ir tamsaus darbo, kai žmogus pats save apvogė, pasekmes.

Laikau, kad mokslas ir šiuo klausimu turėtų padėti. Jau egzistuoja aparatai kraujo spaudimui matuoti, taip pat rasis aparatai palyginti prislėgtai ar įkvėptai organizmo būsenai. Galima įsitikinti, kad žmogus, nepasidavęs nurodytų trijų blogybių veikimui, dirba dešimt kartų geriau; be to, jis išlaiko imunitetą nuo visų ligų. Taip vėl galima akivaizdžiai įsitikinti, kad psichinis pradas valdo fizinį.

Ypač dabar galima matyti, kiek žalos daro sau žmonija. Kiekviena mintis arba kūrybos akmuo, arba nuodai širdyje. Nereikia galvoti, kad kalbėdami apie savęs nuodijimą, Mes turime omenyje kažką naujo - ši tiesa sena kaip Pasaulis! Bet kada laivas artėja prie sudužimo, tada bendram darbui reikia sutelkti visas jėgas.

304. Žemiški rūpesčiai, kaip akmenys nuo kalno- kuo žemiau, tuo griūties antplūdis veržlesnis. Ar ne geriau pakilti į pačią viršūnę, kur nėra griūvančių akmenų? Veržimasis aukštyn perkeičia ir žemiškus rūpesčius. Jie nors ir lieka, tačiau jų prasmė keičiasi.

Taip galima pažinti, jog viršūnė naudingesnė už tarpeklį.

305. Apsėdimas ir savęs nuodijimas artimi kaimynai. Ir viena, ir kita žmonės vienodai mažai pripažįsta. Nuodijant save lengvai galimas apsėdimas, bet esant apsėdimui apsinuodijama galutinai; toks apsinuodijimas negrįžtamas. Kai kas teigia, kad esant apsėdimui sveikata ne tikrai nepablogėja, bet dargi pagerėja. Didelis paklydimas, - tikrai nervinė įtampa sukuria regimą sveikatą. Bet svetimos psichinės energijos įsiveržimas neišvengiamai atvers kelią įvairiems užkratams. Apsėdimas nėra psichizmas, bet yra viso organizmo pažeidimas. Pasakysime tiksliai: apsėdimas yra ne tikrai psichinė liga, bet ir viso organizmo užkrėtimas. Daugelio epidemijų pagrindas yra apsėdimas. Žinoma, tamsusis apsėdėjas nesirūpins pasekėjo sveikata. Kiekviena liga jau yra irimas, kuris malonus tamsai. Dvi psichinės energijos negali ilgai gyventi kartu. Galimas periodinis apsėdimo susilpnėjimas, tokį metodą apsėdėjai naudoja, jeigu jie brangina auką.

306. Veržimasis į Aukščiausiąjį Pasaulį yra geriausia priemonė prieš apsėdimą. Mintys apie Aukščiausiąjį Pasaulį yra geriausi priešnuodžiai. Pakilios mintys ne tikrai veikia nervinę medžiagą, bet ir apvalo kraują. Kraujo sudėties priklausomybės nuo mąstymo tyrimai labai charakteringi.

307. Išties, atmosfera sunki. Pas Mus pastebimas žemutinių sluoksnių prie Žemės sutankėjimas. Priežasčių tam daugybė, bet negali mūšis neturėti pasekmių. Juo labiau reikia saugoti sveikatą ir būti atsargiems visame kame.

Kada Kalbu apie vienijimąsi, turiu omenyje ne tikrai dvasinę būtinybę, bet ir fizinę sveikatą. Žmonės nenori žinoti šios paskutinės aplinkybės ir vėliau skundžiasi liūdnomis pasekmėmis.

308. Sveikstant galima pastebėti, kaip kartais kažkas kliudo procesui. Galima manyti, jog pats ligonis sulaiko organizmo viržimąsi savo neigiamu požiūriu, bet galima įsitikinti, kad egzistuoja ir

kitos, nuo žmogaus nepriklausančios priežastys. Erdvinės srovės yra stiprūs visokių reakcijų sukėlėjai. Ligoninėse, kur galima stebėti daugelį individų, dera sumaniai stebėti, kodėl to pačio vaisto vartojimas veikia skirtingai. Tarp erdvinių sąlygų atsiras daugelis atsakymų. Nereikia manyti, jog žydras, giedras dangus jau bus naudingų srovių ženklų; gali būti, jog rūstus, debesuotas dangus įtvirtins geriausias sroves.

Mažai stebi erdvines sroves, mažai kreipia dėmesio į įvairias žmogaus nuotaikas. Negalima visko paaiškinti mintimis, pripildančiomis erdvę. Be to, egzistuoja subtiliausi tolimųjų pasaulių chemizmai, tokios srovės susiliečia su žemaisiais antžemio sluoksniais. Galima įsivaizduoti, kokie deriniai gali gautis! Žmogus ir šiuo atveju mažai rūpinasi savo artimu.

309. Pasekite mokslo vystymąsi per paskutinę pusę amžiaus; galima stebėtis žinojimo progresu. Reikia mokyklose vaizdžiai parodyti, kuo buvo mokslas viso labo prieš penkiasdešimt metų ir ko jis pasiekė dabar. Toks pribloškiantis palyginimas gali atverti žmonijai akis į ateities galimybes. Negalima būti šitokiam tamsuoliui, kad draustum žinojimo vystymąsi. Nepanašus į žmogų, kas persekioja mokslą! Pakartosime šį priekaištą daugybę kartų, kol labiausiai gauruotas mąstymas susigės.

Toksai priminimas savalaikis ir todėl, jog mokslas, netgi greitai augdamas, neįvykdė netgi dešimtosios dalies jai skirtos šiame periode. Daug priežasčių žmonijos sąstingyje. Bet vis tik graudu matyti, kad geriausi mokslo varikliai nevertinami. Žmonės nori ištirti erdvę, kuklios stratosferinės ekskursijos, teleskopiniai bandymai, šviesulių stebėjimai - viskas sukasi užburtame rate, nes nepripažinta psichinė energija. Be jos pats drąsiausias skrydis liks vaikišku užsiėmimu. Be psichinės energijos neįžvelgti erdvės kelių.

Tas pats vyksta visose mokslo srityse. Neprotinga nepaisyti aukščiausios energijos. Tarsi religinių karų ir persekiojimo metais, drąsus ir įžvalgūs tyrinėtojai turi slėptis, kaip alchemikai nuo inkvizicijos. Tokia gėdinga būklė neleistina.

310. Tegu nemano, kad priminimas apie inkviziciją nesavalaikis. Deja, ji taikoma daugeliui. Įvairios gyvenimo sritys patiria inkvizicinį spaudimą. Būtent tamsus pradas žlugdo geriausius pradmenis. Tamsa glūdi rūmuose taip pat, kaip ir lūšnose.

Neraminsime savęs, jog kažkokie protai už visus kažką sugalvos. Žmonija privalo mąstyti, ji turi vieningai siekti tobulėti. Negalima, kad tamsumo chaosas prabangiais rūbais išiveržtų ir šaipytųsi iš pažinimo.

311. Įvairiose šalyse įkuriamos stotys atmosferos sąlygoms tirti. Būtent, reikšmingi sąlygų stebėjimai pačiose įvairiausiose šalyse.

Lygiai taip pat turi būti koordinuojami įvairiose šalyse psichinės energijos pasireiškimų stebėjimai. Galima matyti, kaip kartais tolimiausiose šalyse vienu metu įsiliepsnoja dvasios pakilimai, liudijantys apie kažkokias aukštesnes priežastis. Taip pat galima pastebėti ir prislėgtumą, pasireiškiantį tarp visiškai skirtingų žmonių. Tokie masiniai reiškiniai turi būti tiriami. Tačiau nėra jokios Įstaigos, kuri prisiimtų tokį svarbų uždavinį. Galbūt atsiras pavieniai stebėtojai, suvokiantys tokio lyginamojo tyrimo reikšmę, tačiau jų pastangos bus padrikos ir paskės sumaištis ir abejonių vandenyne. Atrodytų, kad esama Draugijų, skirtų Aukščiausiajai Išminčiai, bet jos neturi mokslinių skyrių.

Reikia visų tautų bendradarbiavimo, kad būtų rūpestingai fiksuojami ir lyginami psichinės energijos reiškiniai. Toks visuotinis stebėjimas parodys aukščiausiosios energijos vienybę. Tik tokiais tyrimais galima natūraliai prieiti prie aiškaus supratimo apie Aukštesnįjį Pasaulį.

Kokia kalba, kokiais žodžiais pasiekti žmones, kad jie suprastų, kur glūdi jų pažanga!

312. Būtent, siaubingas laikmetis, tačiau dauguma žmonių nejaučia vykstančio priežasčių. Galima skambinti visais varpais: Armagedonas! Bet žmonės tiktai paklaus: kiek kainuoja Armagedono svaras? Niekada dar nebuvo tokio niekingo ir didžio sumaišymo. Galima būtų tikėtis, kad žmonės, jei nesupranta, tai bent jau netrukdytų Mūšiui, bet jie trukdo, ir patys tiesiausi keliai tampa vingiuotais.

313. Daug nedėkingumo. Patariu ir jums ateičiai apsišarvuoti kantrybe ir prieš nedėkingumą ir tamsumą. Svetimi dažnai rūpestingesni, todėl Mes visų pirma skiriame žmones pagal dėkingumo požymį.

314. Kiekvienas gali stebėti psichinės energijos reiškinius bet kurioje vietoje ir bet kuriuo metu. Reikia sutelkti dėmesį ir nors trumpai užfiksuoti pastebėtus pasireiškimus. Tikriausiai, tarp tokių užrašų bus ir nereikalingų, bet nereikia suglumi. Užrašai turi didžiulę reikšmę, nes psichinės energijos pasireiškimai ypač greitai pasimiršta. Kiekvieną dieną vyksta kažkas neįprasto. Nereikia manyti, kad reikšmę turi tiktai kažkokie sukrečiantys reiškiniai, kartais pagauta mintis ar reikalingų puslapių suradimas gali suteikti labai įspūdingą psichinės energijos darbo pavyzdį. Be to, dėmesingumo kelias kartu išugdys ir kantrybę, savybę, būtiną tyrinėtojiui.

315. Jūs plačiai susirašinėjate su įvairiomis šalimis. Jeigu jūsų draugai pradės tokius pat užrašus apie psichinę energiją, tai lengvai galima sugretinti ne tiktai pačius faktus, bet ir individualų požiūrį į juos. Taip pat ir klimatinės sąlygos, ir vietiniai įvykiai turi įnešti savitą atspalvį. Visa gyvenimo sąlygų įvairovė gali būti stebima tokiuose užrašuose. Nenukrypstančio dėmesingumo narsa padės pagilinti stebėjimus.

316. Teisinga mintis užrašyti įvairias nuostatas, naudingas žmonijai. Evoliucija reikalauja naujų formų visame kame. Reikia atrasti naudingas išvadas iš susiklosčiusių aplinkybių. Žinojimo ribos plečiasi. Tarp mokslo sričių klostosi nauji santykiai. Daugelis, dar neseniai atrodžiusio atskirtai, pasirodo auga iš vienos šaknies. Atsiranda naujų bendradarbiavimo derinių poreikis. Būtina peržvelgti ankstesnius suskirstymus, kad juos pakeisti tikslingesniais. Toks poreikis yra visuose gyvenimo srityse - nuo filosofijos ir tikėjimo iki pačių praktiškiausių mokslų.

Naudodamas žodį "*praktiški*", tai darau ne pagal reikšmę, bet naudoju tiktai įprastą, priimtina išsireikimą. Juk realybė taip nutolusi nuo vadinamojo praktiškumo. Mokėjimas atskirti, kiek tikrovė aplenkia mechaninį gyvenimo vaizdinį, išmokys suvokti, kokio atsinaujinimo reikia žmonijos evoliucijai.

Neverta nusiminti, kad kai kurios reikalingos įstaigos neiškart suras pripažinimą. Tegul mintis dirba. Žmonės nespėja paskui minties skrydį, ir, nepaisant to, mintis veda pirmyn Pasaulį.

317. Gali paklausti: kas bendro tarp AUM ir naudingų įstaigų? Ir viena, ir kita yra harmonijos išraiška, - tokiu būdu, negali aukštos sąvokos būti atskirtos. Tiktai išankstinis nusistatymas gali taip apakinti, kad nematytum kelių į Vienybę.

318. Kartais žmonės prieina iki tokio ribotumo, kad moka viską paversti niekingu. Pats Aukščiausiasis Bendravimas jiems kaip kruopos į malūną! Veržlumas susilpnėja nuo visų įmanomų prietarų. Toksai užkratas tūno pačiuose įvairiausiuose žmonėse.

Pasakyta apie Vidurio, arba Auksinį, Kelią - geriau pasakyti, apie Takelį, toks siauras praėjimas tarp pabaisų.

319. Daug drakonų sergsti, kad kliudytų bet kokiam judėjimui pirmyn. Įvairiaspalviai šie siaubūnai! Tarp pačių bjauriausių bus pilkas kasdienybės drakonas. Jis netgi iš pačio Aukščiausio Bendravimo bando padaryti tuščią, pilką voratinklį. Bet žmonės netgi kasdienybėje moka išsaugoti atsinaujinimo gaivumą. Žmonės prausiasi kasdieną ir atranda atgaivą prieš sekantį darbą. Taip pat ir dvasinis apsiprausimas neturėtų tapti dulkėtais skarmalais. Nedaugelis moka įveikti kasdienybės drakoną. Bet tokie didvyriai dešimteriojai padidina savo jėgas ir kiekvieną dieną pakelia į Padanges savo naują žvilgsnį.

Jeigu Begalybė egzistuoja, tai ir žmogaus dvasia neturi kasdienybės akimirkos. Džiaugsmas gali gimti iš pojūčių neįprastumo. Bet Aukščiausiasis Bendravimas negali tapti įprastu. Nuobodulys ne Begalybėje, bet žmogiškame ribotume.

Neleisime pilkam drakonui džiūgauti, jis visai nestiprus, ir jo bjaurumas tiktai kasdienybės netvarkoje. Kur pašalinti purvas ir netvarka, ten pilkas drakonas egzistuoti negali.

Taip kasdienybės įveikimas yra Aukščiausio Pasaulio garbinimas.

320. Kas mėgsta tiksliai žinias, tas turi mokėti jas priimti. Daugelis gali kalbėti apie savo ištikimybę tiksliais žiniomis, bet tikrovėje kiekvieną faktą aprens margais prietarų skarmalais. Jie nejaučia savo pačių prielaidų netikroviškumo. Jie moka skūstis duomenų stebėjimams stoka ir tuo pačiu metu nekreipia dėmesio į nepakartojamus įvykius. Jie nori Pasaulio Sandarą pakeisti pagal skrandžio virškinimo būklę. Jie nusigręš nuo išpūdingiausio reiškinio, jeigu jis neatitinka jų nuotaikos. Bet argi toksai tikslaus žinojimo kelias? Kur gi kantrybė? Kur gi geranoriškumas? Kur gi nepailstamumas? Kur gi pastabumas? Kur gi dėmesingumas, kuris atveria vartus?

Nesiliausime tvirtinti, jog visi vartai atsiveria ten, kur nėra skundų, nepasitenkinimo ir neigimo.

321. Smėlio audros yra užkrato židiniai. Reikia pastebėti, kur driekiasi šių baisių kenkėjų bangos. Nenaudinga leisti vykti tokiems sugriovimams. Tauta gali teisėtai pasmerkti tuos, kas leido griauti gyvybę. Ištikus amžius žmonės prisideda prie to, kad pripildyti žemutinius atmosferos sluoksnius griovimo dalelėmis.

Ar ne metas susimąstyti apie psichinės energijos ryšį su supančiais atmosferos sluoksniais? Negalima nuodyti ištikus kartų psichinės energijos! Kiek nuostabių dvasių žūsta nuo planetos apnuodijimo!

322. Darbo ritmas yra pasaulio papuošalas. Darbą galima laikyti pergale prieš kasdienybę. Kiekvienas darbininkas yra žmonijos geradaris. Įsivaizduokime Žemę be darbininkų ir išvysime sugrįžimą į chaosą. Nepalaužiamas atkaklumas sukuriamas darbu, būtent kasdieninis darbas yra brangenybės sukauptas. Tikrasis darbininkas myli savo darbą ir suvokia įtampos reikšmę.

Jau pavadinau darbą malda. Aukščiausioji vienybė ir darbo kokybė kyla iš ritmiškumo. Geriausia darbo kokybė ugdo Grožio ritmą. Kiekvienas darbas savyje turi Grožio sąvoką.

Darbas, malda, grožis - visos Būties kristalo didybės briaunos.

323. Po darbo darbininkas ir geresnis, ir kantresnis. Daug tobulėjimo vyksta dirbant. Darbe - evoliucija!

324. Gėrio kūrimas turi būti tokia natūrali žmogaus būseną, kad apie tokią paskirtį nereikėtų ir kalbėti. Žmogus negali puikuotis savo gerais darbais kaip kažkuo ypatingu; kitaip galima pamanyti, kad įprasta žmogaus būseną blogis ir tiksliai kaip išimtis jis kartais padaro ir kažką gero.

Daug paklydimų susikaupė per tūkstantmečius. Žmonės pradėjo gėrį skaičiuoti auksu. Žmonės pradėjo nešti į šventyklą auksą ir brangenybes, tikindami save, jog tai geriausi pasiekimai pasaulyje. Žmonės įteigė sau melagingas brangenybių sąvokas - jie prisiminė pasakojimą apie auksą kaip blogio šaltinį, bet suskubo pasakojimą paversti pasaka. Žmonijos istorijoje galima atrasti besikartojančių sukilimų prieš auksą. Kiekvienas didis Mokytojas buvo sukilėlis prieš auksą, ir žmonės skubėjo užmušti kiekvieną, kas drįsdavo sukilti prieš jų mėgstamą dievuką. Žinoma, kalbu ne apie patį aukso gabalą, bet apie visą jį supantį siaubą.

325. Tarp sakralumo ypač nežinomas lieka tas, kam suteikė didžiausią naudą pasiūstas gėris. Niekas nežino, kam padėjo jo gėris. Galima numanyti, kad gėrio mintis pasieks tam tikrą asmenį, bet tai bus tiksliai spėjimas. Mintis, galbūt, labai padėjo kažkam mums nežinomam. Tokia mintis bus gėrio pasiuntiniu, ir išgelbėtas žmogus nežinos savo išgelbėtojo, ir jo dėkingumas atsigręs į Aukščiausiąjį Pasaulį. Kada jis norės išreikšti savo pakilų dėkingumą, jis pažvelgs aukštyn, į amžiną Kūrybinės Minties Žaizdrą.

326. Bevardės mintys gauna ir šventą dėkingumą. Kiekviena gėrio mintis gaus ir geriausią dėkingumą. Ne mums spręsti, kur pasigirs dėkingumo daina. Nereikia aplenksti dėkingumo žodžių; pati nuostabiausia dėkingumo daina skamba džiaugsmo akimirka. Bet apie tokį džiaugsmą kažkas pasiuntė mintį.

Ištarsime dėkingai: AUM!

327. Jeigu žmogus perskaitys visas gėrio knygas ir neišmoks kantrybės, talpinimo ir bendramatiškumo, tai jis ne žmogus. Iš tokių kietaširdžių nesuskambės dėkingumas. Apie dėkingumo savybę dažnai Kartoju įvairiais simboliais. Būtina suvokti dėkingumo savybę - kaip Būties deimantą.

328. Paslaptimi laikosi Pasaulis. Apie Paslaptį, apie Šventą kalba visi Priesakai. Tuo pat metu pasakyta: nėra paslapties, kuri netaptų aiški. Mėgėjai paieškoti prieštaravimų gali džiūgauti, jiems atrodo, kad atrasta kažkas nesuderinamo. Bet jie mąstys žemiškai, ir, žinoma, visa antžemiška jiems pasirodys nelogiška. Bet pritaikykite šiuos žodžius Subtiliajam ir Aukščiausiam Pasauliams, ir žemiški prieštaravimai atras savo paaiškinimus. Žinoma, visa, atlikta paslapyje Žemėje, jau bus regima Aukščiausiam Plane, ir Paslaptis, nepasiekiamą Begalybės plane, pasirodys logiška.

Apie žemiškus prieštaravimus reikia mokėti mąstyti, jie kyla tiksliai dėl riboto požiūrio. Kai tiksliai realiai bus suvokti Aukščiausieji Pasauliai, iškart išnyks žemiškas neišmanymas.

329. Gaila, kad bebaigiant aukštąją mokyklą pamirštas naudingas senovėje naudotas išbandymas. Mokiniai turėjo išdėstyti pasirinktą užduotį patiems įvairiausiems klausytojams. Kartu buvo reikalaujama, kad būtų surasti išsireiškimai, suprantami visiems, sunki užduotis. Vieniems reikėjo atrasti paprastus žodžius ir kartu nevarginti labiau išprususių klausytojų. Ne visada

susirinkimas buvo patenkintas, bet mokiniai vis tik dėjo geriausias pastangas būti suprastais ir tuo pat metu paliesti sudėtingas ir aukštas sąvokas. Tokie pratimai reikalingi visada.

330. Ypač reikia saugotis bet kokios neteisybės, iš jos kyla netvarka. Žmogus turi suprasti, kur prasideda neteisybė. Ne žodžiais ji nustatoma, bet širdimi.

331. Supykęs ir susierzinęs žmogus mano esąs stiprus - tai žemiškai. Tačiau jeigu pažvelgti iš Subtiliojo Pasaulio, tai susierzinęs žmogus ypač bejėgis. Jis pritraukia prie savęs daugybę mažų būtybių, mintančių pykčio emanacijomis. Be to, jis atveria savo vartus ir leidžia skaityti mintis netgi žemosioms būtybėms. Todėl susierzinimo būseną ne tikrai neleistina kaip kurianti imperiją, bet ir kaip vartai žemosioms būtybėms.

Kiekvienas susierzinantis, tikriausiai, lengvai sutiks su šiuo paaiškinimu ir nedelsiant susierzins dar labiau, - tokia įprastos žemiškos būtybės prigimtis. Galima stebėtis, kaip lengvai jos sutinka, kad juo lengviau atsiribotų. Kartu bus sugalvoti neįprasti pasiteisinimai. Galbūt, patsai Aukščiausias Pasaulis liks kaltas dėl chaotiškos lengvabūdžio Žemės gyventojų sąmonės! Keista stebėti, kaip kaltina Aukščiausiąjį Pasaulį visais savo nusižengimais!

Taip galima matyti, kaip pačias paprasčiausias tiesas reikia kartoti.

332. Negalima kaltinti tų reiškinių, kurių priežastys nežinomos. Tikrai Subtiliojo Pasaulio reiškinių pažinimas gali praplėsti suvokimą. Galima prisiminti pasakėčią apie akląjį, kuris gavęs smūgį dramblio straubliu, tikino, kad jį mušė Dievo Ranka.

Su visa pagarba žvelgsime į Aukščiausiąjį pasaulį.

333. Kokiu būdu nustatyti ribą tarp pasipiktinimo ir susierzinimo arba tarp sukrėtimo ir baimės? Niekas neras žodžių, apibūdinančių tokius, beveik susiliečiančius jausmus. Bet bus laikas, kada mokslas atras būdą ištirti medžiagą, išskiriamą su kiekviena emocija. Grynai cheminis pagrindas paaiškins, kur, kada prasideda tam tikras jausmas.

Gyvenimo švytuoklė savo judėjimu parodo psichinės energijos pokytį. Taip pat tiksliai bus nustatytas ir jausmų chemizmas. Psichinės energijos svyravimų išraiška parodo, kaip nuolat gyvuoja vibracija ir žymi netgi nedidelius energijos nukrypimus. Taip ir jausmų chemizmas negali būti pastovus. Žmogaus mikrokosme galime stebėti, koks įtemptas kosminių vibracijų pasireiškimas. Nereikia manyti, kad visi stebėjimai yra nereikalingi, priešingai, argi žmogaus prigimties pažinimas neveda prie žmonijos tobulėjimo?

334. Patikiu Mokymą kiekvienam, kuris gyvena visuose Pasauliuose. Nelaikykite tokio apibūdinimo nepritaikomu. Žmogus, būtent, gyvena visuose Pasauliuose. Kiekvieną dieną jis aplanko Pasaulius, bet negali suvokti šių nebuvimo akimirklų. Tikrai nedaugelis suvokia nebuvimo pojūtį. Belaikėi dvasiai nereikia daug laiko. Tokie pojūčiai labai būdingi išvystytoms sąmonėms.

335. Gyvenimo švytuoklė kartais gali ilgai nejudėti. Tokie ženklai bus šalia paralyžiaus iš pykčio. Neatsitiktinai išsireiškimas "užspringo pykčiu". parodyta, kad pyktis yra ribotas. Pykčio srautas nėra begalinis. Tikrai reikia stebėti energijos vibracijos svyravimus.

336. Bet koks Tiesos neigimas yra tamsuoliškumas ir kenkia ne tiktai pačiam neigiančiajam, bet ir erdvei. Kova prieš Tiesą užkrečia erdvę, bet yra ir dar bjauresnis veiksmas, kada žmonės, kartą pažinę Tiesą, vėliau nuo jos pasitraukia. Beprotiškas toksai pasitraukimas į tamsą!

Žmonijos istorijoje galima rasti, kada jau buvo suvoktos Tiesos dalelės, bet vėliau, dėl kraštutinio tamsumo, kai kurie melagingi mokytojai bandė vėl paslėpti nuo tautos tikrąją daiktų esmę, radosi aktai, kurie kažkada bus vertinami kaip gėdingi istorijos puslapiai. Kartu nebūdavo pateikiama jokių įrodymų, bet uzurpatoriai įsakydavo paneigti tikrovę. Tarsi buvo liepiama netikėti saule todėl, kad kažkas, dėl silpno regėjimo, negalėjo į ją pažvelgti! Taip pat buvo draudžiamas Subtiliojo Pasaulio dėsnių pažinimas. Kažkas apie jį nežinojo ir iš egoizmo ir kitiems draudė pažinti tikrovę.

Tegu žmonės prisimena, kiek atsitraukimų į tamsą vyko įvairiais amžiais. Galbūt, tokie prisiminimai pastūmės žmoniją teisingumo ir sąžiningumo link.

337. Tarp mokyklinių istorijos tyrinėjimų ir tikėjimų palyginimų tegu nebus pamiršti įvairūs prieštaringi susirinkimų, soborų ir įstatymų leidybos nutarimai. Ne proto gluminimui reikia žinoti Tiesą, bet būsimo kelio sutvirtinimui. Tobulėjimas glūdi žinojimo esmėje.

Niekas negali įsakyti nepažinti Tiesos ir jos nesiekti.

338. Jeigu kada nors iš tamsuoliškumo ar pykčio buvo padarytos klaidos, tai juk negalima išties kartų auklėti pagal tuos pačius paklydimus. Daug kalba a prietarus, bet pasiruošę jaunąją kartą pasmaugti reikalavimais, neturinčiais prasmės.

Nuo buities iki kosmogonijos - visur atrasite daugybę nepagrįstų teiginių, nepatvirtintų bandymais ir stebėjimu. Mąstymo susiaurinimas yra grubus nusikaltimas.

339. Kiekvienos liaukų išskyros, kiekvienas iškvėpimas siunčia psichinės energijos emanacijas. Dosniai kiekvienas žmogus prisotina erdvę, tuo pačiu jis privalo rūpintis geriausia psichinės energijos kokybe. Jeigu žmonės suprastų, kad kiekvienas kvėpavimas turi reikšmę erdvei, jie pasirūpintų apvalyti kvėpavimą. Paprasčiausiu aparatu galima įrodyti psichinės energijos emanacijų buvimą. Galima matyti gyvenimo švytuoklės svyravimuose, kaip nuolat vibruoja energijos. Tas pats metodas įrodys spinduliavimą, kuris vadinamas aura; vadinasi, i erdvę nuolat siunčiamos auros dalelės, ir psichinė energija audžia naują užtvarą.

Kas kalba apie bandymų su psichine energija neįtikinamumą, tas išvis nemąstė apie jos buvimą. Aklas tamsuoliškumas skatina atmosferos nuodijimą. Reikia tai suprasti kuo tiksliausiai. Tyras kvėpavimas nepasiekiamas vaistais.

Psichinė energija yra kvėpavimo apvalymo pagrindas.

340. Daugelis geriausių sąvokų iškreiptos. Nuostabiai skamba "visuotinis atlaidumas", bet žmonės įsigudrino tai bjauriai iškreipti: "Aukščiausios Jėgos viską atleidžia"; tokiu būdu, visi nusikaltimai yra leistini. Bet esmė ne atleidime, kuris pilnai įmanomas, bet padaryto išgyvenime. Teisingas erdvinio sugijimo dėsnis. Padaryta žaizda reikalauja gydymo. Išgijimas reikalauja laiko, nes pažeistas audinys turi sugyti. Geriausias sąskambis - AUM gali skatinti audinio gijimą. bet visi spalvos ir aromato sąskambiai gali padėti, jeigu psichinė energija leis tokį bendradarbiavimą.

341. Kova su tamsuoliškumu turi būti pasaulinis reiškinys. Nei viena tauta negali girtis, kad ji pakankamai apsišvietusi. Niekas negali atrasti pakankamai jėgų, kad pavieniui įveiktų

tamsuoliškumą. Žinojimas turi būti visuotinis ir palaikomas visiškame bendradarbiavime. Susisiekimo keliai nežino kliūčių, taip pat ir žinojimo keliai turi klestėti minčių apsikeitime.

Nereikia galvoti, kad kažkur švietimui padaryta pakankamai. Žinojimas taip plečiasi, kad reikalauja nuolatinio metodų atnaujinimo. Siaubinga matyti suakmenėjusias smegenis, kurios nepriima naujų pasiekimų! Kiekvienas neigėjas jau negali vadintis mokslininku. Mokslas yra laisvas, sąžiningas ir bebaimis. Mokslas gali akimirksniu pakeisti ir nušviesti Pasaulio Sandaros klausimus. Mokslas nuostabus ir todėl begalinis. Mokslas nepaiso draudimų, prietarų ir išankstinio nusistatymo. Mokslas gali atrasti didį netgi ieškodamas mažo. Paklauskite didžiųjų mokslininkų, kiek kartų patys nuostabiau atradimai kilo paprastų stebėjimų proceso metu. Akys buvo atviros ir smegenys neapdulkėję.

Mokančių žvelgti laisvai kelias bus ateities kelias. Būtent kova su tamsuoliškumu neatidėliotina, kaip su irimu ir dūlėjimu. Nelengva kova su tamsiu tamsuoliškumu, jis turi daug bendrininkų. Jis glaudžiasi daugelyje šalių ir slepiasi po įvairiais apdarais. Reikia apsišarvuoti ir narsa, ir kantrybe, nes kova su tamsuoliškumu yra kova su chaosu.

342. Bandymus su psichine energija galima vykdyti įvairiose patalpose ir įvairiu metu. Blanki šviesa kartais netgi padeda energijai pasireikšti. Bet ryški saulės šviesa savo chemizmu gali apsunkinti bandymą. Tokios pat įvairios patalpų sąlygos. Geriausiai tinka patalpa, prisotinta tyrinėtojo chemizmu. Tačiau kiekviena atsitiktinis daiktas gali įnešti savo poveikį. Pačių stebėjimo objektų nereikia laikyti kartu, ypač stebėjimų metu. Taip pat nereikia turėti šalia skambančių daiktų ir styginių instrumentų, kurie gali vibruoti nuo pašalinio poveikio. Pati tyrinėtojo nuotaika turi didžiulę reikšmę. Susierzinimas ir jaudulys negali padėti naudingam tyrimui.

Kada pajusite nuovargį, nereikia prievartauti energijos. Ta jėgą reikia saugoti visomis aplinkybėmis. Ne švaistyti, bet saugoti reikia jėgą, kuri taip nuostabiai praplečia pažinimo sritį.

343. Daiktai, supantys bandymą, ne kartą kėlė pradedančiųjų tyrinėti nuostabą. Kartais pats buitiskiausias daiktas padėdavo bandymui, tačiau kitas, sąmoningai įneštas, tiktai apsunkindavo energijos srautą. Iš to galima spręsti, kaip sunkiai apčiuopiamas subtilių energijų dėsnis.

Taip, bandymui nepadeda gyvūnų vilna, dėl savotiško elektrinio poveikio.

344. Kantrybė yra sąmoningas, planingas vykstančio supratimas. Kantrybę reikia ugdyti kaip tobulėjimo padėjėją. Kvaila įsivaizduoti kantrybę kaip vidinę atrofiją. priešingai, kantrybės procesas yra įtampa. Taip energija dalyvauja įvykiuose, jiems padėdama ir neklaidindama. Taip reikia pratinti besimokančius prie kantrybės jos tikrąją reikšmę.

345. Bando kantrybės kelią suvokti kaip negandų iškentėjimą. Bet toksai suvokimas bus nepakankamas, nes sumenkina energijos prasmę. Žmogus, žinantis, kad jam protingiau savo jėgą panaudoti ne šiandien, bet rytoj, bus tiktai suvokiantis naudingą kelią. Ne kenčiantis jis, bet suprantantis naudą. Todėl taip svarbu apvalyti daugelio sąvokų reikšmę.

Kiekvienas žodis jau sukuria tam tikrą nuotaiką. Bet jeigu pavadinimas netikslus, tai gali kilti liūdesys vietoj džiaugsmo, ir priešingai. Tikslumas reikalingas visame pasaulyje. Kiekvienas psichinės energijos bandymas patvirtina, kad svarbiausios sąlygos - minties tikslumas ir trumpumas - duos geriausius rezultatus.

346. Gyvenimo švytuoklės stebėjimai parodo didžiulę psichinės energijos reikšmę. Patsai paprasčiausias būdas gali pažadinti patį giliausią pažinimą, glūdinti sąmonės gelmėse. Kartu labai svarbu stebėti erdvinę vibraciją, kuri veikia kaip bevielis telegrafas. Kiekviena akimirka gali išryškinti erdvinių srovių kokybę, kurios nusako ištisų tautų būseną.

Argi nenuostabu, kad žmogui duota pažinti tokias pasaulinių įvykių sintezes ir jis taip atsainiai elgiasi su savo vertingu turtu.

347. AUM savo sąskambiu primena apie tą pačią energiją, kuri šventai, minties ugnyje kuria pačias didžiausias galimybes.

348. Neretai vienu metu skirtingose šalyse įvyksta vienodi pasiekimai. Tyrinėtojai, rašytojai, dailininkai staiga gauna tą pačią užduotį. Žinoma, ji gali pasiekti iš išorės, bet gali būti pasiūsta tolimo bendradarbio. Ji gali mintimi perskrieti erdvę ir nušviesti artimiausią, todėl naudinga vykdyti stebėjimus visur. Daug kas lieka neužfiksuota, nes žmonės negali atsiminti, kada kažkas juos įkvėpė, bet pagal jų darbo užduotį galima išvelgti ryšį tarp jų sąmonių. Psichinės energijos bandymams labai svarbu atsekti tokias panašias sąmones.

Mintis ypač lengvai praturtina panašias sąmones. Tokių sąmonių spinduliavimas bus vienos spalvos, bet paprastai sodresnio atspalvio siuntos pasiekia šviesesnį. Tai nereiškia, kad šviesesnis atspalvis yra silpnesnis ar prastesnis, bet spalvos intensyvumas lengviau persismelkia į mažiau sodrius sluoksnius; priešingai, šviesus atspalvis greičiau ištirpsta sodriame ir negali sukelti spinduliavimo virpesio. Toksai auros virpėjimas yra įėjimas į sąmonę.

Nepainiokime auros virpėjimo su smūgiu per ją. Iš pirmojo gimsta įkvėpimas, nuo antrojo - sukrėtimas.

349. Bandymai su psichine energija suteikia džiaugsmo. Kiekvienas stebėjimas suteikia tolimesnio veržimosi galimybę. Nesuskaičiuojamas spėjimų ir palyginimų skaičius. Tokiu būdu nuo buities iki tolimųjų pasaulių galima bandyti psichinę energiją.

350. Psichinės energijos bandymai visada varginantys. Tokios įtampos negalima iššaukti ilgiau kaip pusvalandį, kitaip sveikata gali nukentėti. Bet trumpas pratimas, lydymas užrašų, naudingas, nes kiekviena disciplina tikrai stiprina.

351. Energijos pratybos naudingos. kiekvienas išbandymas pažadina naują jos savybę. Tai ypač reikia atminti, nes neseniai Kalbėjau apie nuovargį esant energijos įtempimui. Tačiau nereikia manyti, kad dėl nuovargio galimybės bandymai nepageidautini. Galima nenuvargstant treniruoti energiją. Ją, kaip ir visa kita, reikia treniruoti. Protingai treniruojant nuovargis sumažėja.

Kiekviena energija turi būti išbandyta veiksmu. Netgi raumenys turi būti treniruojami - taip žmonės gali nuolat ugdyti miegančias juose jėgas. Tokį ugdymą reikia suprasti kaip žmogaus pareigą aukštiesiems pasauliams. Priežasčių daugybė, kodėl energijos gali išlikti miego būsenoje. Galima išvardinti, pradedant karminėmis pasekmėmis. Bet paprastai žmogiška sąmonė miega iš tingumo. Tokia savybė vadinama blogio patalais. Pačios geriausios galimybės neįgyvendinamos, kada tingumo uždanga apsunkina žvilgsnį. Nereikia ieškoti pasiteisinimų, kada kūnas ir dvasia krenta iš tingulio.

Kažkada pasakyta, kad tinginystė blogiau už klaidas.

352. Prie tinginystės prisisiurbia abejonė ir savigaila. Jokia energija nepradės veikti su tokiais nuodingais svarsčiais. Abejonė išėda viską. Bandymai ir savigaila atpalaiduoja netgi stiprius dvasia. Toksai įvadas turi būti pateiktas kiekvienam, kuris nori veikti psichine energija.

353. Psichinė energija gali nurodyti ir maisto kokybę, ir nuodų žalą. Išties, pats žmogus savyje nešiojasi išbandymo akmenį. Tą pačią energiją galima sėkmingai taikyti ir ligų nustatymui. Ypač galima sekti sąlygų pokyčius.

354. Neretai gydytojai pastebi, kad pati pavojingiausia liga staiga praeina beveik be pėdsakų. Tikriausiai, bus manoma, kad gydymas ar kokios išorinės aplinkybės paveikė

351. Energijos pratybos naudingos. kiekvienas išbandymas pažadina naują jos savybę. Tai ypač reikia atminti, nes neseniai Kalbėjau apie nuovargį esant energijos įtempimui. Tačiau nereikia manyti, kad dėl nuovargio galimybės bandymai nepageidautini. Galima nenuvargstant treniruoti energiją. Ją, kaip ir visa kita, reikia treniruoti. Protingai treniruojant nuovargis sumažėja. Kiekviena energija turi būti išbandyta veiksmė. Netgi raumenys turi būti treniruojami - taip žmonės gali nuolat ugdyti miegančias juose jėgas. Tokį ugdymą reikia suprasti kaip žmogaus pareigą aukštiesiems pasauliams. Priežasčių daugybė, kodėl energijos gali išlikti miego būsenoje. Galima išvardinti, pradedant karminėmis pasekmėmis. Bet paprastai žmogiška sąmonė miega iš tingumo. Tokia savybė vadinama blogio patalais. Pačios geriausios galimybės neįgyvendinamos, kada tingumo uždanga apsunkena žvilgsnį. Nereikia ieškoti pasiteisinimų, kada kūnas ir dvasia krenta iš tingulio. Kažkada pasakyta, kad tinginystė blogiau už klaidas.

352. Prie tinginystės prisisiurbia abejonė ir savigaila. Jokia energija nepradės veikti su tokiais nuodingais svarsčiais. Abejonė išėda viską. Bandymai ir savigaila atpalaiduoja netgi stiprius dvasia. Toksai įvadas turi būti pateiktas kiekvienam, kuris nori veikti psichine energija.

353. Psichinė energija gali nurodyti ir maisto kokybę, ir nuodų žalą. Išties, pats žmogus savyje nešiojasi išbandymo akmenį. Tą pačią energiją galima sėkmingai taikyti ir ligų nustatymui. Ypač galima sekti sąlygų pokyčius.

354. Neretai gydytojai pastebi, kad pati pavojingiausia liga staiga praeina beveik be pėdsakų. Tikriausiai, bus manoma, kad gydymas ar kokios išorinės aplinkybės paveikė teigiamai. Bet svarbiausia priežastis, kuri gali sukelti pačias netikėčiausias pasekmes,- psichinė energija visada bus pamiršta; tiktai ji viena gali pakeisti ligos eigą.

355. Visi psichinės energijos bandymai padeda disciplinai. Būtina pripažinti discipliną kaip gelbstintį ritmą. Patys reikšmingiausi bandymai gali būti nedėmesingai atmesti. Kažkas, jau prasidėjusio, gali būti nutraukta. Bet kokia prievarta prieš psichinę energiją prieštarauja prigimčiai. Priminsime bandymus su nuotraukomis. Jeigu pirmoji nuotrauka nepavyko, tai nedisciplinuota sąmonė jau nusivilia. Bet nusivylimo būsenoje jokie bandymai negalimi. Daug sąlygų gali sutrukdyti pirmiesiems bandymams. Silpnadvasiškumas patars, kad ieškojimų nereikia tęsti. Baimė pasirodyti juokingam gali sukliudyti patiems naudingiausiems bandymams.

356. Tarp psichinės energijos bandymų gyvenimo švytuoklė gali būti gana įspūdingas bandymas. Bet tokiems bandymams reikia turėti disciplinuotą energiją. nenaudinga naudoti gyvenimo švytuoklę, kol energija dar nėra įtemptos būklės. Netgi stiprus energijos potencialas nebus naudingas, kol neįvyks natūralus energijos sukaupimas. Visi tokie bandymai vyksta su subtiliausiomis energijomis ir todėl yra ypač jautrūs.

Pats stebėtojas palaipsiui gali suvokti daugelį individualių ypatybių. Nereikia galvoti, kad tokių ypatybių gausa pažeis dėsni, priešingai, atrodančios išimtys bus naujų energijos dalelių junginiai. Vienu instrumentu du muzikantai neišgauna vienodų akordų, bet sunku pasakyti, kuris atlikėjas yra geresnis. Kiekvienas gali suteikti savo vertingą charakterį.

Psichinės energijos bandymų metu bus natūralu prisilaikyti pačios energijos individualumo. Pasaulio sandaros lobyne kiekviena energijos išraiška individuali. Tuo reikšmingesni bus atradimai.

357. Egzistuoja tariami ligoniai, kurie sau įteigia visus ligos požymius. Bet yra ir dar pavojingesni atvejai, kada žmoguje yra ligos užuomazgos ir, vietoj pasipriešinimo, jis pasiduoda ligai ir pats atima iš savęs galimybę pasveikti. Pirmuoju atveju galima lengvai veikti įtaiga, nes pačios ligos nėra, bet antruoju - daug sunkiau. Žmogus pats pagreitina ligos eigą. Jis tampa savo susirgimo tarnu; jis visomis jėgomis bando sustiprinti ligos požymius. Jis nuolat stebi save, bet be jokio noro pasveikti. Jis puola į pražūtingą savigailą ir tuo atmeta bet kokią įtaigos galimybę.

Žmogus netgi išsižeidžia ir pyksta, kai jam sakoma apie išgyjimo galimybę. Taip galima prieiti iki pavojingo nusiminimo būsenos, kuri jau nebegali būti perkeista į jėgų pakilimą, ir veikia kaip priešinga energija, ir žmogus netenka savo pagrindinio gėrio - veržimosi tobulėti.

358. Nenuostabu, kad pagaliau ir ligoninėse naudoja įtaigą. Keleto amžių prirėkė, kad pripažintų šios energijos egzistavimą. Bet ir pripažinimas gana ribotas. Vietoj plataus taikymo gyvenime ja pradeda naudotis tik tai kai kurių chirurginių operacijų metu. Bet juk yra galimybė taikyti tą pačią energiją ir esant pulso nukrypimams ir nervų uždegimams, ir paralyžiui, ir odos ligoms.

Žodžiu, psichinė energija gali padėti žmonijai visuose keliuose.

359. Žmonės nenori matyti įvykių esmės. Bet įvykių esmė nesikeičia nuo asmeninio noro ar neigimo. Niekas negali pasakyti, kad Armagedonas neveda link skirtosios pergalės. Stebina matyti, kaip ilgai žmonės nesuvokia to, kas lemta. Taip esti gaisro metu, kai gyventojai nenori patikėti, jog kažkas jau įvyko.

Pati tikrovė nepadedą ten, kur žmogus pats užsirišo akis.

360. Pastebėkite, kokius būtent reiškinius žmonės priima sunkiausiai. Tarp tokių teisėtų reiškinių ypač sunkiai priimamas belaikis minties perdavimo greitis. Netgi radijo bangų perdavimo greičio stebėjimai neįtikina žmonių. Jie negali įsivaizduoti, kad minčiai laiko nereikia. Niekas nenori suprasti, jog klausianti mintis iškart gali gauti atsakymą.

Taip stebėkite ir daugelį kitų reiškinių, kurių nepriima nepasiruošusios sąmonės. Pagal tokius neigimo ženklus galima suprasti - kuo ypač serga žmonija.

361. Mokėjimas suprasti, kas mažiausiai pasiekia pašnekovus, jau suteikia geriausius kelius pasiekti jų sąmones. Bet neparodykite, kad jūs matote jų būseną. Tokio akylumo žmonės neatleidžia; jie gali tapti priešais.

Reikia suvokti kantrybę, kad sugrįžti prie to pačio dalyko, kuris išreikštas kitaip.

362. Kai kurių etinių sąvokų reikšmė turėtų būti peržiūrėta ne tikrai iš dvasinės, bet ir iš mokslinės pusės. Imuosi peržvelgti pasitikėjimo sąvoką - netgi pirmąkart tautose pasitikėjimas buvo laikomas bendravimo pagrindu. Jau senovėje suprato, kad tokia sąvoka turi ypatingą reikšmę. Tikrai vėliau, augant veidmainystei, žmonės pradėjo apsimetinėti, manydami, kad galima apgauti vidinę sąmonę. Bet tobulėjant moksliniams metodams galima patikrinti tikrojo pasitikėjimo vertę.

Paimkime dviejų žmonių bendravimą. Esant abipusiam pasitikėjimui spinduliavimai bus geri ir nuo energijų derinio netgi gerės. Dabar pažvelkime, jeigu vienas iš bendraujančių yra veidmainis arba jie nepasitiki vienas kitu aura bus apnuodyta, su juodomis ir pilkomis dėmėmis. Dar daugiau, abu veidmainiai kenks abipusiai, ir jų ligų užuomazgoms nebus geresnio platintojo. Be to, erdvė bus užkrėsta tokiu melagingu energijos naudojimu.

Vadinasi, neužtenka pasitikėjimą suvokti kaip abstrakčią etinę sąvoką. Reikia įvertinti pasitikėjimą ir kaip gelbstinčią priemonę.

363. Pasitikėjimas būtinas Aukščiausiam Bendravime. Be pasitikėjimo geriau išvis neliesti tokių dalykų. Blevyžgos gausis vietoj įkvėpimo. Mažytis nepasitikėjimas pačiuose veiksmuose tapatus maro opai, ji pasireiškia ne iš karto visame kūne. Taigi būsime atsargūs su didžiomis Sąvokomis.

364. Esant tikram pasitikėjimui kiekvienas bendradarbio veiksmas jau suprastas geranoriškai. Jeigu reikėjo atlikti tam tikrą veiksmą, vadinasi jis buvo būtinas. Negali būti abejonės tenai, kur dega abipusė ugnis. Taip pat galima pažvelgti ir į kitas bendradarbiavimo rūšis.

365. Audros metu galima stebėti du žmogiškus kraštutinius vieni iš siaubo užsiklos patalais, kiti drąsiai bėgios ir gali gauti pavojingas iškrovas. Visiškai taip pat ir su Aukščiausiuoju Pasauliu daugumos žmonių vaizduotėje - vieni puola į davatkiškumą, kiti - į patyčias. Bet gana retai žmogus suvokia Aukščiausiąjį Pasaulį kaip natūralią ir lydinčią sąlygą.

Žmonės neauklėjami Būties pagrindų suvokime. Patys mokslo pasiekimai yra nuošalyje ir nepadedą perkeisti viso gyvenimo. Būtina tvirtinti apie Aukščiausiąjį pasaulį. Nereikia galvoti, kad tai, kas pasakyta apie jį pakankamai atsispindi žmonių širdyse. Galima atrasti naujus kelius, kad Būties didybė apsijungtų sąmonėje begaliniame suvokime.

Reikia pamilti šiuos stebėjimus, kad be nuovargio ir vulgarumo savęs atsižadėjus, stengtis širdimi.

366. Daugelis žmonių stebi užtemimus, bet į psichinės energijos pusę nekreipia dėmesio. Tuo tarpu jūs galėjote įsitikinti, kad psichinė energija savotiškai reagavo į saulės užtemimą.

Argi nestebina, kad žmonės netyrinėja pagrindinės savo energijos? Išties, ji turi vibruoti į visus reiškinius. Tikrai įdėmus požiūris gali atverti naujas savybes. Reikia nepasitenkinti tais stebėjimais, kurie atlikti praeityje. Kiekvienas laikotarpis suteikia savus rinkinius bandymus.

Galima džiaugtis, kad žmonės turi tokią jėgą, kuri gali perkeisti visą gyvenimą. Bet būsime labai atsargūs, nes subtiliosios energijos reikalauja ir subtilaus elgesio. Galima buvo įsitikinti, kad netgi vieno daikto buvimas galėjo įnešti ypatingą vibraciją.

367. Jūs galėjote pastebėti, kaip srovės veikia psichinę energiją, taip pat galėjote pastebėti, kaip greitai keičiasi srovės ir įvirtinama visiškai kita psichinės energijos įtampa. Tokius stebėjimus reikia

gerai atsiminti. Žmonės nemoka derinti savo veiksmų su erdvės srovėmis. Žmonės mano, kad netgi erdvės srovių tyrinėjimas jau yra kažkokie antgamtiški burtai. Teisingai jūs stebėtės, kad daugelis protingų žmonių, tyrinėjančių psichinius reiškinius, vis tiktai lieka vienetais, neįtakojančiais masių.

Sunku įtikinti žmones jų pačių galia, bet, nepaisant to, visomis priemonėmis tvirtinsime apie nuostabias galimybes.

368. Žinoma, kad kiekvienas blogas veiksmas turi būti išgyventas, bet jūsų paklaus: "Kaip veikia teisingumas su apsėstaisiais? Kas prisiims pasekmes - apsėstasis ar apsėdėjas?" kas gali atskirti, kur apsėdėjo valia ir kur pačiame apsėstajame glūdinti valia?

Apsėdimas įvyksta tiktai kada priėjimas atviras. Dar daugiau, iki apsėdimo jau blogis šnabžda ir paruošia silpną dvasią. Greta tų, kuriems reikia blogio atsiranda ir jų pritrauktos būtybės. Apsėstųjų Karma sunki!

369. Viskam reikalingas energijos judėjimas. Nepainiosime fizinio judėjimo su psichiniu. Taip, jau nuo senovės suprato, jog gimnastika gali būti dvejopa- ir psichinė, ir fizinė. Pirmoji bus netgi veiksmingesnė, negu antroji, jeigu ji panaudota sąmoningai.

370. Psichinės energijos bandymuose galima stebėtis jėgos greitumu perduodant ją per atstumą. Žmonės mano, jog visada reikalingas tęstinis poveikis. Kada sako, jog kažkas ėmė abejoti, visada numano nemažą laiko tarpą. Bet teisingiau būtų pasakyti: blykstelėjo abejonė. Būtent viena tokia akimirka paliks neišdildomą pėdsaką.

Reikia ugdyti savyje psichinės energijos savybių suvokimą. Jeigu kas pasakys, kad jis pakankamai skaitė apie psichinės energijos savybes, pasigailėkite tokio tamsuolio. Juk iki šiol nebuvo kur netgi susipažinti su tikrojo būties pagrindo tyrinėjimais. Stebėjimai buvo pavieniai ir buvo netgi persekiojami. Daugelis vertingų išvadų nebuvo išspausdintos ir pražuvo atskiruose rankraščiuose. Teisingai elgiatės, geranoriškai žvelgdami į pažinimą.

Kliūtims, kylančioms iš tamsumo, reikia paskirti užsitarnautą vietą.

371. Kiekvieną pažinimo siekį sutiksime geranoriškai. Atrasime jėgų atsisakyti asmeninių įpročių ir prietarų. Negalvosime, jog lengva įveikti atavizmą, nes fizinėse sancaupose glūdi daugelio amžių prietarai. Bet jeigu tvirtai suvoksime tokių sancaupų sunkumą, tai jau vienas iš pačių sunkiausių užraktų bus atidarytas. Už jo atsivers ir sekantis, kada suprasime, kam turime veikti žemiškajame pasaulyje. Tiktai tokiu keliu prieisime ir iki trečiojo įėjimo, kur suprasime žmonėms patikėtos pagrindinės energijos brangenybę. Kas išmokys ją pripažinti, tas bus tikrasis mokytojas.

Be Vadovo žmogus neprieina iki savo galios suvokimo. Daug visokių įmanomų pinklių slepiasi žmogaus kelyje. Kiekviena pasislėpusi gyvatė tikisi nuslėpti nuo žmogaus vertingiausią. Jis, kaip pasiklydęs keleivis, nežino, kokioje stichijoje ieškoti pažangos, bet brangenybė yra jame pačiame.

Visų amžių išmintis sako: "Pažink save patį!" tokia patarime dėmesys atkreiptas į patį švenčiausią, kuriam lemta tapti matomu. Ugninė galia, laikinai pavadinta psichine energija, suteiks žmogui kelią į ateities laimę. Nesitikėsime, kad žmonės lengvai pripažins savąjį paveldą. Jie atras visus argumentus, kad paniekintų kiekvieną energijos atradimą. Jie nutylės apie skirtąją savo tobulėjimo savybę, bet, nepaisant to, kelias - vienas!

372. Dera atskleisti tikrąją vadinamųjų mediumų reikšmę. Pagal pačio žodžio reikšmę jie yra tarpininkai tarp pasaulių. Bet nepamirškime, kad visiems žmonėms duotas šis bendravimas, visi

žmonės - mediumai. Žinoma, nepakartojama pasaulio sandaros įvairovė kiekvienam įsikūnijusiam suteikia savąją bendravimo dalį. Bet esmė tame, jog dauguma žmonių nepastebi savo sugebėjimų. Priešingai, jie, tamsuoliškumo spaudžiami, bando užgniaužti kiekvieną savo ypatybės pasireiškimą.

Tai suprasime, kad tarpininkavimas tarp pasaulių duotas kiekvienam žmogui pagal jo saiką ir ypatybes. Kaip nuostabu tyrinėti tokią nepalyginamą įvairovę.

373. Reikia tarp duomenų įvairovės protingai atskirti bendravimo šaltinį. Būtent galimi gana tamsūs pasireiškimai. Nėra prieštaravimo tarpininkų įvairovėje, nes sluoksnių skirtingumas pritrauks ir savo prigimtinius giminaičius. Galimi patys neigiamiausi pasireiškimai, bet vienintelis išgijimas bus mumyse pačiuose. Nušvitimo siekianti sąmonė visame tyrume gali sulaikyti nuo purvino užvažiuojamojo kiemo. Viena - atverti langą į tamsą, kita - įleisti Šviesos švytėjimą.

Žinojimas, sušildytas širdimi, parodys žmonėms nuostabią brangenybę.

374. Visada perspėkite apie žemąjį psichizmą, kuris gali vesti prie apsidėmo. Nėra prieštaravimo, jog energija gali būti nukreipta į gėrį ir į blogį. Ta pati jėga gali tarnauti kūrybai ir naikinimui. Tiktai aukštas mąstymas ir tyra širdis gali garantuoti, jog galia bus naudojama gėriui. Kiekvienas turi atminti, kad jam patikėta tarnauti pasaulio tobulėjimui. Tai jau buvo pasakyta, bet jūs teisingai pastebėjote, kad tamsuoliai gali išvelgti prieštaravimą tame, jog blogis gausins blogį ir gėris tarnaus gėriui.

Kada žmonės nori prieštarauti, jie pasiruošę nepriimti paprasčiausios tiesos. Kur galima nukreipti energiją, jeigu valia ir mintis siekia blogio? Natūralu, galia tekės tamsiu kanalu. Kas trokšta žemiausio, jį ir gaus. Nepakeičiami žodžiai apie apsidėmą, nes jis kelia pavojų gyvenimo tobulinimui. Taip pat ir tarpininkai neturi būti žemi. Tamsumas ir pyktis gali pritraukti tiktai atitinkamus atsakymus. Bet kiekvienas turi siekti tiktai geriausio.

375. Energija gali būti panaudojama visais atvejais. Ji gali parodyti daiktų ar vandens įmagnetinimo laipsnį. Ji, kaip pats jautriausias aparatas, gali akimirksniu apčiuopti srovius svyravimus tolimais atstumais. Ji gali sekti kiekvienos rankraščio eilutės mintis. Ji yra spinduliavimo kokybės rodiklis. Gerose rankose ji yra gėrio ginklas.

Žinoma daugelis, laimei, nežino priėjimo prie galios. Tiktai gerėjant sąmonei galima patikėti psichinę energiją plačiam naudojimui. Tegu šis geras laikmetis ateina greičiau!

376. Kiekvienam kažkas duota. Galima džiaugtis, kad niekas neužkerta artimo kelio. Plati sąmonė nurodo, kokie įvairūs psichinės energijos pasireiškimai, todėl kiekvienas aprašantis turi pasakyti, ką jis išbandė ir pastebėjo. Nereikia apibendrinti pojūčių, nes energijos pasireiškimai priklauso nuo daugelio sąlygų.

Tačiau svarbiausia bus minties tyrumas.

377. Kolektyvinės energijos progresijos tyrimas gali įrodyti, kad vienijimasis ne tiktai etinė sąvoka, bet ir galingas psichinis variklis. Kada tvirtiname apie vienijimąsi, Mes norime įteigti galingos jėgos, esančios kiekvieno žmogaus valioje, suvokimą. Nepatyrusiam tyrinėtojiui neįmanoma įsivaizduoti, kiek padidėja jungtinė energija. Tokiam pasireiškimui dera paruošti sąmonę. Bandymo sėkmė priklauso nuo visų dalyvių veržimosi; jei nors vienas nepanoro dalyvauti visa širdimi, tai bandymo geriau ir nesiimti.

Jau senovėje žinojo apjungtos jėgos galią. Pavieniai stebėjimai kartais apsijungdavo į bendrus tyrinėjimus, gaudavosi ištisa grandinė, ir stebėtojai uždėdavo ranką ant priekyje esančio peties. Galima buvo regėti neįprastus energijos svyravimus; esant suderintam veržlumui gaudavosi įtempta jėga. Tokiu būdu, kada Kalbu apie vienijimąsi, Turiu omenyje realią jėgą.

Tegu atmins visi, kam reikia atsiminti.

378. Psichinė energija senovėje kartais buvo vadinama širdies oru. Tuo norėjo pasakyti, kad širdis gyvena psichine energija. Išties, kaip be oro žmogus negali ilgai išgyventi, taip ir širdis netenka gyvybės be psichinės energijos.

Daugelis senųjų apibūdinimų turėtų būti geranoriškai peržiūrėti. Žmonės seniai pastebėdavo reiškinius, į kuriuos dabar nekreipiamas dėmesys.

379. Vandens, pastatyto šalia miegančio žmogaus, įmagnetinimas jau bus jo spinduliavimo ir jėgos nusėdimo ant daiktų rodiklis. Dera įdėmiai fiksuoti tokias sankaupas, jos gali priminti apie žmogaus pareigą pripildyti aplinką nuostabiomis sankaupomis.

Kiekvienas sapnas - ne tikai moko subtilųjį kūną, bet ir palieka psichines nuosėdas.

380. Taip pat išpūdingi sankaupų jėgos paplitimo bandymai. Galima pastebėti, jog energija garuoja skirtingai. Kai kurie stiprūs spinduliavimai gali veikti nepalyginamai ilgiau, tačiau jie bus pasiūsti tyro mąstymo. Taigi, tyras mąstymas taip pat nėra tikai etinė sąvoka, bet realus jėgos padidinimas. Mok suvokti etines sąvokas priklauso mokslo sričiai.

Negalima lengvabūdiškai skirstyti mokslo į materialų ir dvasinį, tokia riba neegzistuoja.

381. Reikia stebėti ne tikai suderintas šalutines aplinkybes, bet taip pat ir skaidančius pasirodymus. Vertingi įvairiausiai bandymai. Tyrimo pradžioje neįmanoma numatyti, kokie būtent ingredientai sustiprins pasekmes. Padėti gali patys netikėčiausi daiktai, nes subtilių energijų savybės negali būti apribotos. Tokia galimybių begalybė visiškai nepažeidžia tyrimo moksliskumo.

Galima pasitelkti bendradarbiavimą pačių netikėčiausių dalykų, nes subtiliausių energijų savybės negali būti apribotos. Tokia galimybių begalybė visai nepažeidžia tyrimo mokslinio pobūdžio. Galima taikyti individualius metodus ir drąsiai priimti tokius naujus pasireiškimus.

Niekas negali nurodyti, kur baigiasi žmogaus galia. Ne antžmogis, bet būtent pats sveikiausias žmogus gali nušvisti laimingu pasiekimu. Psichinė energija gali būti tyrinėjama kiekvienoje aplinkoje. Nereikia ypatingų brangių laboratorijų, kad ugdytum sąmonę.

Kiekvienas amžius neša žmonijai savo žinią. Psichinės energijos paskirtis padėti žmonijai spręsti jai neišsprendžiamas problemas.

382. Mokėkite kantriai stebėti, kokios sąlygos yra geriausios bandymui. Gali būti kosminės sąlygos, ar ryškios šviesos aplinka, ar mineralai, arba gyvūnų buvimas. Kada Kalbu apie geležį ir azoto mineralus, Turiu omenyje individualią reikšmę. Reikia patiems atpažinti, kur geriau salietra ar sidabro nitratas. Galima atrasti daug derinių, kurie padės sustiprinti psichinę energiją.

383. Galima stebėti, kaip žmogaus buvimas gretimame kambaryje gali veikti energijos srovę. Būtent skirtingi bus tokie poveikiai. Juk žmogus nesuvokia, kaip jis nusiteikęs šiuo metu.

Galima stebėti, kaip žmogus teigia esąs geriausios nuotaikos, tačiau aparatas parodys susierzinimą ar kitus negerus jausmus. Ne iš melo žmogus slėps savo vidinius jausmus, bet dažniausiai iš nemokėjimo atpažinti savo pojūčių.

384. Be psichinės energijos bandymų su spalva, išstirkite su garsu ir aromatu. Galima gauti pavyzdinį muzikos poveikį, stebėkite ir atstumą ir pačias muzikines harmonijas. Daug kalba apie muzikos poveikį žmonėms, bet parodomųjų bandymų beveik neatlieka. Galima pastebėti muzikos poveikį žmogaus nuotaikai, bet tai bus bendra vieta. Žinoma, manoma, kad džiugi muzika suteikia džiaugsmo, o liūdna - liūdesio, bet tokių išvadų nepakanka. Galima patikrinti, kokia harmonija artimiausia žmogaus psichinei energijai? Kokia simfonija gali stipriausiai raminti ar įkvėpti žmones? Reikia išbandyti įvairius muzikinius kūrinius. Pati harmonizacijos kokybė suteiks geriausius nuorodas apie garso ir žmogaus gyvenimo kelius.

Taip pat būtina iširti aromatų poveikį. Reikia priartinti tiek kvepiančias gėles, tiek ir įvairias medžiagas, kurios turi sužadinti ar sumažinti psichinę energiją.

Galų gale, galima apjungti spalvą, garsą ir aromatą ir stebėti visų trijų variklių bendradarbiavimą.

385. Žmonės, pagaliau, supras, kokie galingi poveikiai juos supa. Jie pažins, kad visa gyvenamoji aplinka daro didžiulį poveikį jų likimui. Žmonės išmoks įdėmiai pažvelgti į kiekvieną daiktą. Jie apsups save tikraisiais draugais ir pasisaugos pražūtingų poveikių.

Taip gelbstinti energija padės pertvarkyti gyvenimą.

386. Paprastai pačiam svarbiausiam skiria mažiausiai dėmesio. Bet Mes nesiliausime tvirtinę apie tai, kas neatidėliotinai reikalinga žmonijai. Tarp tokių atrodančių pasikartojimų Mes įtvirtinsime pažinimo troškimą. Žmonės pernelyg priprato, kad kažkas mąsto už juos ir kad pasaulis turi jais pasirūpinti. Bet kiekvienas turi įnešti savąją bendradarbiavimo dalį. Mokėjimas pritaikyti savąją psichinę energiją bus palaišnis sąmonės ugdymas.

387. Nereikia įžvelgti prieštaravimo tame, jog psichinės energijos bandymai sukelia nuovargį. Tamsuoliai gali pasakyti: jeigu ši energija esminė, tai kodėl bendravimas su ja turi sukelti nuovargį? Tokie prieštarautojai nenori suprasti, kad bandymų metu energija tarsi kondensuojasi ir, be to, supančios sąlygos yra pagrindinė nuovargio galimybės priežastis. Supančių sąlygų nenormalumas pažeidžia daugelį jau galimų pasiekimų. Todėl Patariu atlikinėti bandymus už miesto, jau vien tokia sąlyga labai padės.

Taip pat reikia vengti prisotintų barnių ir visokių kivirčių pasekmių. Imperilas bus pagrindinis psichinės energijos vystymosi priešas. Taip pat nenaudinga atmosfera, pripildyta maisto garais. Taip pat nenaudingas gyvūnų buvimas - taip kiekvienas pagal savo galimybes pašalins nenaudingą.

388. Psichinė energija yra subtiliausia, todėl ir elgtis su ja reikia pakiliai ir subtiliai. Reikia tvirtai atminti, kad psichinės energijos jėga yra ugninė galia. Greta išreikštos ir neišreikštos ugnies veržtis reikia ypač apdairiai. Reikia pamilti tokią visą prisotinančią energiją. Negalima į bandymą žvelgti abejojant ar priešišškai. Jau seniai Sakiau apie geranorišką požiūrį, palaišniui Mokiau, kaip priartėti prie pačios svarbiausios sąvokos.

Norint įsisavinti bandymo su psichine energija metodus reikia valdyti savo mąstymą. Ne tiktai tam, kad mokėtum jį nukreipti, bet ir žinoti bei sulaikyti mintį nuo veiksmo.

389. Žmonės retai įsivaizduoja, kaip toli gali veikti psichinė energija. Bet metas suprasti, kad didžiausios svarbos įvykiai vyksta psichinės energijos pagrindu. Galima atrasti nuostabių asmenybių pavyzdžių, kurie sąmoningai ar nesąmoningai buvo didžiųjų sprendimų fokusu.

Mokslininkai gali pripažinti, kad psichinės energijos bandymai pateiks pačias netikėčiausias išvadas. Pernelyg nelengvinsime atradimų sąlygų; kas lengva, to nevertina.

390. Gana apdairiai duodame nurodymus apie psichinės energijos tyrinėjimus. Pirmiausia, kai kurie žmonės žinias gali panaudoti blogiui; antra, kai kurie gali piktnaudžiauti bandymu savo sveikatos atžvilgiu; trečia, kai kurie, neturėdami sugebėjimų šiam bandymui, gali šmeižti apie tai, jog pasakyto neįmanoma įgyvendinti. Tegu tikrai ištikimi žinojimui prisidės prie rimto tyrinėjimo. Visiems teko sutikti daugelį, kurie iš pačio svarbiausio padarydavo pašaipos objektą. Patyčios nėra vien tikrai tamsuoliškumas, jos įrodo sąmonės žemumą.

Teigiu, kad psichinė energija turi būti tyrinėjama su visu dėmesingumu. Aptariant psichinę energiją neturi būti kivirčių. Kiekvienas bandymas gali būti pakartotas suvokiant kiekvieno atvejo individualumą. Būtent, kiekvienas bandymas vyksta ypatingomis sąlygomis. Šią aplinkybę reikia atminti, nes rasis žmonių, kurie netgi iš subtiliausios energijos pareikalaus mechaninio pasikartojimo. Individualumo ir dėsingumo suvokimas dažnai ypač sunkus.

391. Taip pat galima pastebėti srovių pertrūkius. Kaip aviacijoje galima sutikti mirusių erdvių, taip ir srovių stebėjimuose galima užfiksuoti netikėtus apmirimus. Senovėje tokie reiškiniai buvo vadinami Gamtos tylėjimu. Netgi mašinose keičiantis srovėms pastebimas krūptelėjimas. Žinoma, psichinė energija ypač registruoja tokius pokyčius.

392. Natūralu, kad psichinė energija parodys gerus ženklus ties medžiagomis, kurios naudingos žmonėms. Nereikia stebėtis gerų ženklų sutapimu su asmeniniais pojūčiais. Mūsų pojūčiai turėtų sutapti su teisingais vertinimais. Jeigu kokia nors medžiaga žmogui nemaloni, tai paprastai ji pasirodo esanti nenaudinga. To priežastis ne savitaiga, bet tiesioginis jutimas.

Galima pastebėti, kad mes žinome daug daugiau, negu įsivaizduojame. Tiesioginių žinių išgavimo iš sąmonės gelmių procesas bus pagalba psichinei energijai.

Taip psichinę energiją galima pripažinti vadovu visose žinojimo srityse.

393. Pastebėta, kad kai kurios tautos lengvai naudoja psichinę energiją, reikia stebėti tokias šalis. Priežastis gali glūdėti arba pačios tautos ypatybėse, arba gamtiniuose poveikiuose.

Gali būti kai kurie metalai, kurie atitinka vietinių gyventojų sandarą; magnetinės srovės gali būti susijusios su požeminiais vandenimis. Taip pat ir kai kurios miško rūšys gali sustiprinti ar apsunkinti psichinės energijos veikimą. Ažuolas ir spygliuočiai gerai, bet drebulė, alksnis ir mažos guobos retai padeda energijai. Tačiau tokios sąlygos bus tikrai antrinės.

Svarbiausia glūdi žmoguje. Galima matyti, kaip dar neseniai nepaisė svarbių liaukų. Taip pat ir dabar žmonės nemąsto apie psichinę energiją.

394. Fiziologija ir filosofija skirtingomis kalbomis vienodai vengia kalbėti apie pati svarbiausią. Galima organizuoti gausius susirinkimus, bet ypač graudu bus stebėti, kokios vingrybės bus išrastos, kad neištarti pačio paprasčiausio ir neprieiti iki paprasčiausio sprendimo.

Mokėjimas mąstyti paprastai ir aiškiai bus dvasios ugdymo pasekmė.

395. Reikia stebėti minčių siuntas pagal psichinės energijos tėkmę. Siuntos galima nepriimti žodine išraiška, bet psichinės energijos ritmu ji gali atsilipti. Tai nebus pertrūkiai, kaip besikeičiant srovėms, bet vis tik psichinės energijos kontūrai pakis. Galbūt, vietoj apskritimo atsiras elipsė arba pakis apskritimo skersmuo, ar atsiras virpesiai taip galima pastebėti minties prisilietimą, jeigu ji buvo pakankamai stipri. Senovės stebėtojai turėjo pavadinimą, sparnų prisilietimas, nes mintį visada įsivaizdavo sparnuotą.

Daug apgalvotų simbolių liko mūsų supratimui. Simbolių tyrinėjimas leis suprasti senovės mąstymo gelmę. Jeigu retai randame senovės prietaisų, kitaip tariant, aparatų, tai simboliuose galima išvelgti kažką gerokai gilesnio, negu priimta manyti. Bet kasinėjimai gali kartais duoti kažkokių nesuprantamų prietaisų dalių.

Reikia pagalvoti apie senovės mąstymo tėkmę. Tokie tyrimai daiktinių radinių pagrindu gali atvesti prie nuostabių išvadų. Netgi stebint senuosius atvaizdus žmonės dažnai suteikia pačių sugalvotą reikšmę. Reikia būti labai įžvalgiais.

396. Labai svarbus yra klausimas, kaip ilgai išlieka minties nuosėdos ant daiktų? Galima pastebėti, kad kartais jos išlieka per amžius. Kartais geresniam tokių sankauptų išsilaikymui naudojo metalų lydinius. Tokie bandymai užsitarnauja dėmesio, jie rodo, jog žmonės buvo mokslingesni, negu galima manyti. Buities kraštutinumai buvo didžiuliai, bet geriausiu atveju minties kilimas buvo nuostabus.

397. Tyrinėjant rožės emanacijas jūs pastebėjote, jog netgi praėjimas greta gėlės jau veikia jos emanacijas. Vien iš tokio bandymo galima matyti, kokie jautrūs yra augalai ir koks galingas žmogaus poveikis. Ir kitas bandymas turi didžiulę reikšmę. Jeigu žmogus savo energija gali paveikti sekantį aukštą per perdangas ir kilimus, tai kokias išvadas galima padaryti apie žmonių bendrabučius!

Galima suvokti, kad žmogiškas bendravimas įmanomas tiktai esant visiškam geranoriškumui. Vėl etinė sąvoka tampa realiu varikliu. Taip psichologija tampa pačiu veiksmingiausiu mokslu. Labai būdinga epochai, kad netgi vadinamosios abstrakčios sąvokos tampa gyvenimo varikliais.

Gali paklausti, ar prasideda nauja epocha? Išties, prasidėjo, nes į gyvenimą įeina didžiųjų energijų suvokimas - mokslas kyla į naujas aukštumas.

398. Gali atsirasti tokių tamsuolių, kurie ims neigti aukštųjų energijų naudą. Jie prieš iki tokių patyčių, jog ims tvirtinti, kad energijų pažinimas yra klaidingas blogis. Tikriausia, sutiksime nevykusius samprotavimus apie negerą mokslo pradą. Netgi ir dabar yra tamsuolių, kurie sukils prieš žmonijos gerį. Bet nekreipkite dėmesio į šiuos tamsos balsus - jie bus visada. Piktžodžiavimas, patyčios ir šmeižtas - vieninteliai tamsos ginklai. Bet jūs jau stebite nuostabią energiją, ir jokie įžeidinėjimai jūsų nenuliūdins.

399. Naujosios Epochos ženklų daugėja. Jie nežūva mūsųje. Gėlės laukuose nemiršta nuo audros, ir lietus tiktai sudrėkins jų šviežumą. Taip reikia suvokti poliariškumą susidūrimą.

400. Kiekvienas fizinis prisilietimas yra didžiulės įtampos aktas. Kiekvienas gyvūnų dresiruotojas žino prisilietimo jėgą. Netgi sodininkas suvokia fizinės augalų priežiūros reikšmę, bet žmonės tarpusavyje nenori pripažinti atsargumo bendravime. Jau matėte, kaip vien žmogaus priartėjimas pažeisdavo energijos ritmą. Jeigu taip nesunku pasiekti parodomųjų rezultatų, tai kaip gi reiktų panaudoti tokias įtikinamas žinias.

Žmonės nenori priimti bendro gyvenimo dėsnio. Galima nesuskaičiuojamą daugybę kartų tvirtinti apie vienijimosi gerį, ir vis tik tai mažai kas susimąstys apie tokio atkaklumo priežastis.

401. Nedaugelis įsitikino magnetinių judesių reikšme. Bet toksai pasireiškimas turi būti neatskiriamas nuo psichinės energijos, kitaip formuojasi iškreiptas požiūris, jog įtaiga, magnetizmas, aiškiagirdystė, aiškiaregystė ir visi kiti psichiniai reiškiniai yra atskiri ir kyla iš skirtingų šaltinių.

Tuo tarpu, metas suvokti pagrindinės energijos vienybę. Kiekvienas bandymas parodo įvairovę, bet esant pagrindinės energijos vienybei..

402. Žemės drebėjimo pojūtis per atstumą panašus į minties jutimą per atstumą. Taip pat energija pagauna ir užfiksuoja kiekvieną vibraciją nuo pačių didžiausių reiškinų iki rožės žiedlapio kritimo. Psichinė energija visada budri ir pasiruošusi užfiksuoti visus veiksmus.

403. Senovės sakmėse neretai minima, kaip didvyriai turėjo praeiti baisius siaubūnus, kad atrastų lobį. Jie turėjo nejausti baimės, kitaip siaubūnai juos sudraskytų. Ypatinga žvilgsnio kokybė, kad žiūrėtum nematydamas jau buvo minėta. Bet dabar artėja psichinės energijos pasireiškimas, ir reikia ypač mokėti valdyti savo jausmus. Reikia juos ugdyti, kad galėtum paskatinti juos veikti arba sąmoningai užgesintum iki visiško apmirimo.

Būtent, kaip pasakyta, kad mokėtum žiūrėti nematydamas - tai bus geriausias jausmų valdymo pavyzdys. Juk psichinės energijos bandymui reikia mokėti sutramdyti savo jausmus, kad išsivadotum nuo išankstinių prielaidų.

404. Taip pat pasakyta, kad kartais nelengva prisiversti galvoti, bet dar sunkiau įsakyti sau negalvoti.

Mokėjimas valdyti mąstymą priklauso nuo nuolatinių treniruočių; patirčiai tokios treniruotės yra būtinos. Kiekvieną dieną galima liepti sau negalvoti apie kažką konkrečiau. Bet nedera savęs pagaudinėti, kad įsakymas negalvoti savyje jau gali neturėti minties.

Visiškas minties ir prielaidos atsisakymas jau yra didžiulė mąstymo disciplina.

405. Psichinės energijos stebėjimai priklauso nuo stebėtojo vidinio sąžiningumo. Tik tai jis pats gali spręsti, kada jis susilaikė nuo prielaidos; jis gali spręsti, kada jis išvengė noro.

406. Bandymo negalima tęsti ilgiau kaip valandą, nes galima išseikvoti pernelyg daug energijos, kas pasireikš po kurio laiko.

407. Duok išgerti gyvo vandens nuo tavo galvūgalio - taip buvo pasakyta viename senoviniame rankraštyje.

Vėlesni aiškintojai aiškino simbolinę posakio reikšmę: gyvasis vanduo reiškia išminties vandenyną, galvūgalis - pažinimo viršūnę. Tuo tarpu, kai užrašas turėjo medicininę reikšmę.

Mokinys prašė Mokytojo leisti išgerti įmagnetinto vandens, stovėjusio ties jo galvūgaliu. Galima atrasti daugybę posakių apie vandens įmagnetinimą. Senuosiuose atvaizduose galima matyti, kaip geria iš indo ar šventojo šaltinio.

Jau seniai žmonės žinojo apie du įmagnetinimo būdus. Vienas, kada įmagnetina rankų judesiais, o kitas natūralus, kada vandenį pastato prie galvūgalio. Be to, pirmąjį būdą taikydavo kai kuriems

negalavimams gydyti, bet antrasis buvo laikomas geresniu bendram jėgų palaikymui. Tokį vandenį arba gerdavo, arba juo apšlakstydavo.

Pasakoja, kaip viena Palmiros princesė įsakydavo savo artimiesiems nakvoti šalia baseino, paruošto apsiplovimui. Taip pat ir biblijinis pasakojimas apie karalių Dovydą rodo, kaip buvo vertinamas sveikas žmogaus spinduliavimas. Bendrabutyje reikia labai įdėmiai suderinti spinduliavimo emanacijas. Psichinė energija padės parinkti bendradarbius.

408. Žinomas audinio įmagnetinimas. Buvo siunčiamos skarelės ar aprangos dalys. Įmagnetinimas vyko tais pačiais dviem būdais: arba rankų judesiais, arba tokių rūbų nešiojimu. Egzistavo senovinis paprotys siųsti drabužį nuo savo peties. Senovės valdovai manė, kad tokios dovanos sustiprins artimųjų ištikimybę. Netgi yra pasakojimas, kad laikytis tokio papročio vieną karalių išmokė išmintingas atsiskyrėlis.

409. Įmagnetinimas natūraliu būdu yra pranašesnis, jis vyksta be jokios įtampos ir nuovargio, emanacijos nusėda dosniai ir laisvai.

Jūs jau žinote, kaip toli prasiskverbia spinduliavimas. Senus namus su senoviniais baldais būtina apgyventi, kad susikaupęs spinduliavimas nebūtų kenksmingas.

410. Galima stebėti energijos nuosėdas ant aukštumų sniego ir ant rasos. Seniai žmonės pastebėjo gydomąjį rasos poveikį. Apie tai primindavo ir pasakojimuose, kuriuose tam, kad taptum išmintingas, reikėjo septyniasdešimt dienų vaikščioti po rasą. Ir neseniai buvo atrastos gydyklos, kur buvo nurodomas vaikščiojimas po rasą basomis: negalima buvo panaudoti tiesiog vandenį, bet būtina buvo ypatinga rasos kokybė.

Taip pat gydomąsias savybes turi sniegas, pilnas meteorinių dulkių.

411. Jeigu norite padovanoti knygą, Patariu pasiųsti ją prieš tai perskaičius. Ir senovėje labai vertino knygas, kurias dovanojantysis perskaitė. Jau suvokė, kad skaitymo metu susikaupdavo ypatinga jėga. Taip pastebėkite visas energijų apykaitos galimybes.

412. Kada žmogus suvokia jėgą, jam priklausančią, vis tik negreitai jis suvoks, kaip tikslingai ją panaudoti. Atsirasi daug nenatūralių būsenų, bet į jas reikia žvelgti gana pakančiai.

Kada svetimtaučiai svečiai kalba netaisyklingai, šeimininkas nesijuokia ir bando suprasti ir padėti. Taip pat ir į subtilių energijų pažinimą reikia žvelgti dėmesingai. Žmonės gėdinsis ar perdės savo pojūčius, bet nedera įžeisti netgi pačio pirmojo bandymo. Neabejotina, dabar vyksta didžiulis sąmonės poslinkis. Ten, kur buvo galima laukti neigimo, būtent ten atsiranda galimybės. Džiaugsimės kiekviena pradžia.

413. Atstumti nedera, kur yra bent mažiausia trauka. Mokymas turi sudvasinti žinias ir priartinti etines sąvokas prie realių aukščiausiųjų jėgų. Nedera atsižadėti visko, kas gali priminti apie pamirštą tiesą.

Neatsitiktinai Pateikiu pavyzdžių iš pasakų ir padavimų. Kiekviena užuomina apie buvusį žinojimą jau yra žmogaus orumo požymis.

414. Vieni laukia žinių iš viršaus, kiti prideda ausi prie žemės. Nieko Pasaulio Sandaroje negalima nepaisyti.

Reikia suprasti artimiausias evoliucijos dovanas: pirmoji - psichinė energija, antroji - moterų judėjimas, trečioji - kooperacija. Kiekviena iš šių dovanų turi būti priimta visu dydžiu, neabstrakčiai. Mes jau daugelį kartų nurodėme psichinės energijos galią. Dabar dera taip pat atkakliai nurodyti kitų dviejų amžiaus ypatybių savybes.

415. Pasaulio Motina! Atrodytų, vien tik šių dviejų žodžių sąskambyje jau aiški sąvokos didybės prasmė, bet gyvenimas rodo ką kitą.

Poetai ir dainininkai neretai šlovina moterį, bet valstybės negali pripažinti paprasčiausios lygybės. Gėdingame istorijos puslapyje bus užrašyta, kad ir dabar lygybės nėra. Moterų auklėjimas ir išsilavinimas nesulygintas su vyrų, ir pati motinystė neapsaugota.

Kas pirmasis įvykdys tokį bendražmogišką veiksma, tas žengia kartu su evoliucija.

416. Moteris ir pati turi parodyti vienijimosi pavyzdį. Mes žinome, kaip retai tokia darna yra pasiekama. Bet jeigu pasakyta apie vieningą tikrąjį variklį, tai neįmanoma likti kurtiems dėl nevykusių įpročių. Žinoma, daugelis iš jų turi istorinį pagrindą, bet šie kliūviniai turi būti sunaikinti.

Savomis rankomis visų genčių ir tikėjimų moteris padės kurti evoliucijos pakopas. Delsti negalima!

417. Sutiksime dvi lygybės priešininke - viena, haremo pagrindų gerbėja, pasakys, kad nereikia drebinti amžių papročių; kita, skųsdamasi praeitimi, visur sau reikalau pirmenybės. Abi bus tolimos evoliucijai.

Negalima į ateitį nešiti praeties nuoskaudų. Neįmanoma ir saugoti atgyvenusios buities inertiškumo. Negalima kliudyti laisvam pažinimui. Tikrosios lygybės įtvirtinimą geriau pavadinti pilnateisiškumu. Suvoktos pilnateisiškumo pareigos išvaduos buitį nuo grubių įpročių, nuo piktžodžiavimo, nuo melo, nuo buities dulkių. Bet naujoji evoliucija turi prasidėti nuo mažų dienų, jeigu mintys apie ją nenušvito savarankiškai.

Galima įsitikinti, kad ir šiuo metu yra daug moterų, suvokiančių pilnateisiškumo reikšmę. Galima remtis jomis visame pasaulyje.

418. Žmonijos pilnateisiškumo visuotinumą turėtų būti laikmečio požymiu. Visuomeninė nuomonė turėtų įsakmiai reikalauti teisingumo. Toksai pilnateisiškumas turi tapti natūraliu įstatymu pasauliniame bendravime. Pilnateisiškumas yra pati būtinausia sąlyga.

Žmonės didžiuojasi vergovės panaikinimu, bet ar išties ji sunaikinta visur? Argi Žemės gyventojai gali ramiai miegoti, kada kažkur žmogiškasis orumas pažemintas iki gyvuliškos būsenos? Ar gali žmonės girtis išsilavinimu, kada žino, jog pilnateisiškumo?

Taip negalima pilnateisiškumo klausimo laikyti jau išspręstu.

419. Įteisinant pilnateisiškumą reiktų vengti, kad šis aktas atrodytų kažkuo ypatingu. Natūrali būseną turi būti ir priimta ramiai. Galima gailėtis dvasioje, kad tokia natūrali būseną neatsirado anksčiau. Tačiau nereikia didžiulis, kai atliekama tai, ką pati Gamta iš anksto nurodo.

420. Pilnateisiškumas sąlygoja ir pilną pareigą. Be tokio supratimo pilnateisiškumas virs savivale. Moteryse galima atrasti sąžiningumą, kuris suteiks evoliucijai kokybę.

Be įgimto kokybės siekimo negalima įvaldyti tobulėjimo pojūčio.

421. Moteris gali būti ir teisėja, ir gynėja, nes neteisybė sumažės, kada pačiuose teismuose blogio pradų bus bjaurimasi. Toks ypatumas turi perkeisti visą gyvenimą.

Kada Sakau: "Jūs, moterys, galite suvokti bendradarbiavimą", - tuo Noriu iš širdies gelmių iššaukti miegančias ugnis.

422. Kooperacija yra epochos požymis. Daug apie ją parašyta, bet gyvenimas reikalauja subtilesnio šios sąvokos supratimo. Visi skaičiavimai nepadės sustiprinti bendradarbiavimo. Jūs galėsite įsitikinti, kaip viena pikta valia jau pažeidė visą statinį. Nereikia manyti, kad siaubingą būseną galima paslėpti kokiais nors išoriniais išsipareigojimais. Jeigu nebus pasitikėjimo, tai bendradarbiavimas virs indu, pilnu nuodingų skorpionų. Teigiu, kad psichinės energijos suvokimas įtvirtins tvirtą kooperacijos pagrindą. Ne abstrakti sąvoka, bet akivaizdi energija suteiks naujų minčių.

423. Kiekviena gyvenimo sritis tapo tiek sudėtingesnė, kad visur reikalingas bendradarbiavimas. Negalima išvardinti nei vienos darbo srities, kurioje žmogus galėtų manyti esąs atskirtas, todėl kooperacija tampa tarsi gyvenimo mokslu. Bet, kad suteiktume jai mokslinį pagrindą, būtina pripažinti ją visame gyvenime. Negalima kviesti kooperuotis abstrakčiai. Kiekviename mokykliniame dalyke reikia nurodyti, kur yra bendradarbiavimas.

Kiekviena įstatymų leidyba turi skirti daug vietos kooperatiniam pradui. Tegu kiekviena sritis bus apsaugota tvirtais įstatymais. Gyvenimas įvairus, ir bendradarbiavimas negali būti apribotas vienu pasireiškimu. Subtiliosios energijos veikia kiekvieną darbą ir turi būti labai atsargiai saugomos įstatymais. Tokių subtilių energijų pasireiškimas pasiekia įvairias žmogiškas sąmones. Neįmanoma grubiu žodžiu apibūdinti subtilius derinius.

Mintis turi būti taip išauklėta, kad virš sąlygotumo jaustų patį naudingiausią panaudojimą. kažkas nesupras, kokį ryšį turi mąstymo ugdytas turi su kooperacijos įstatymais, bet bendradarbiavimas yra žmonijos harmonija.

424. Daug pasipriešinimo sulauks kooperacija. Vieni iš egoizmo išvis nepanorės jos priimti; kiti savanaudiškai ja pasinaudos, bet jos egzistavimą neigs; kiti kooperacijos sąvoką sujungs su visos tvarkos griovimu.

Bus daugybė prieštaravimų, todėl bendradarbiavimo įdiegimas tampa viena iš pačių sunkiausių užduočių. Pakils atavizmo bedugnė; bus pateikiami nevykę atgyvenusių amžių pavyzdžiai; bus išvardinti nusikaltimai, sukelti nesąžiningo bendradarbiavimo. Pernelyg dažnai kyla kliūtys ir pamirštos naujos gyvenimo sąlygos. Susižavėjimas mechanizacija gali būti protingai išspręstas kooperacija. Tuo pačiu kooperacija neturi būti apribota tiksliai kai kuriomis darbo sritimis.

Bendradarbiavimas turi būti priimtas kaip Būties pagrindas. Tiksliai esant visų plačiausiai kooperacijai galima atrasti tikrąjį valstybės ir tautos darbo santyki. Kitaip pražūtingos valstybės skolos augs. Tokios problemos sprendimas karu bus barbariškumo požymis. Ne apie tautų naikinimą reikia galvoti, o apie planetos sutvarkymą!

Kada psichinė energija užims deramą padėtį: kada moteris įžengs kaip kultūros sergėtoja; kada kooperacija taps kūrybos pagrindu, - visas gyvenimas pasikeis. Žinojimas ir kūryba užims aiškia padėtį. Sakau - aiškia ta prasme, jog tarp senųjų amžių galima atrasti mokslo ir meno suvokimo pavyzdžių.

Bendradarbiavimas atvers lengvus kelius į tobulėjimą.

425. Tobulėjimo ir tautos sveikatos klausimai labai susiję. Pakviesime moterį imtis vieno ir kito. Abejoms užduotims ne tiek reikia valstybinio įsakymo, kiek šeimyninio.

Neįmanoma įsakyti minties tyrumo, netgi negalima įsakyti kalbos tyrumo. Neįmanoma įsakyti sveikos namų švaros, tiktai švietimas įtvirtins dvasios ir kūno sveikatą.

426. Kokiais žemiškais žodžiais išreikšti tai, jog subtiliausioji energija pasireiškia kiekviename žmogaus judesyje? Kaip įtvirtinti, kad ta pati energija išjudina ir pasaulius? Kaip paaiškinti, kad ji ir mintyje, ir veiksme? Ji ir skatinanti, ir sustabdanti priežastis. Ji nematuoja didelio ir mažo. Kas suvoks, kur visko Pirmapradė Priežastis? Kas gi gali nešti žinojimą apie didžiąją energiją per visą pasaulį?

Gali būti parašyta knyga apie menkas priežastis ir didžiules pasekmes. Žinoma, toks apibūdinimas įmanomas tiktai žvelgiant žemišku matu. Bet pamokoma stebėti, kokios priežastis sukeldavo didžiules pasekmes galima stebėtis matomų priežasčių menkumu. Daugelis netgi išvis neprisimins niekingų paskatų. Pažvelkime, kaip galėjo gautis toksai neatitikimas? Paaiškinimą galima atrasti karminėse priežastyse. Be to, žmogus sunkiai skiria mažą nuo didelio.

Apreikšta psichinė energija turėtų priminti apie didžios energijos buvimą visur. Taip išmoksime apdairiai žvelgti į mažą. Mokėkite pagalvoti apie didžiąją energiją.

427. Rūpestingas požiūris visus reiškinius sunki pakopa. Reikia tvirtinti apie įžvalgumą, kad nepiktnaudžiauti šventa energija. Daugybę patarimų galima atrasti tokiam keliui. Meilė, gėris, geraširdiškumas ir daugelis kitų savybių nurodomos, bet jas reikia įtvirtinti didžiosios energijos suvokimu. Nelengva apie tai prisiminti gyvenimo bangose!

428. Kodėl psichinės energijos bandymuose moters dalyvavimas taip reikalingas? Kodėl moters prižiūrimos gėlės taip klesti? Kodėl sergant moters prisilietimai taip gydo?

Galima išvardinti daugelį reiškinių, kada būtent moteris gali suteikti psichinei energijai ypatingą įtampą. Bet į tokias moters ypatybes neatkreiptas pakankamas dėmesys. Gydytojai retai supranta, kodėl moters dalyvavimas operacijos metu gali būti ypač naudingas. Juk moteriškasis pradas dar neatrado teisingo aiškinimo.

Mokslininkai nepripažįsta, kad vien tiktai kai kurių žmonių buvimas prilygsta stipriausiam aparatui. Nevykdomi bandymai, kurie galėtų grafiškai užfiksuoti skirtingus žmonių poveikius. Neapsakomai vertingas kiekvienas psichinės energijos bandymas.

429. Niekas neturi neigti, kad jis kažkur neturi ypatingos reikšmės. Pritaikymas, galbūt, nerastas, bet tai nereiškia, kad nėra galimybių.

430. Daug požeminės ugnies. Niekas nekreipia dėmesio į įvykių atitikimą gamtos reiškiniams. Ne tiek iš nerūpestingumo tai kyla, kiek iš nemokėjimo susieti įvykių su kosminiais reiškiniais. Tuo tarpu, būtent šie metai gali suteikti įspūdingų reiškinių.

431. Kosminiai pasireiškimai atitinka ne tiktai fizinį karą, bet ir dvasios susidūrimus. Įtemptos energijos veržimasis gali sukelti sūkurius tolimalais atstumais.

432. Gali paklausti: iš kur kyla nuovargis psichinės energijos bandymuose? Be vidinės įtampos, turėtų būti kokios nors išorinės sąlygos?

Prielaida teisinga. Išsiskiriant įtemptai energijai gaunasi tarsi magnetas, kuris pritraukia ypatingą išorinės erdvinės energijos slėgį. Tokia išorinė įtampa sąlygoja nuovargį. Bet, iš kitos pusės, toksai magnetas pritraukia veržlų dėmesį ir veiksmą daro įtikinamą. Oratoriai ir dainininkai jaučia nuovargį ne tik dėl nervinės įtampos, bet taip pat dėl psichinės energijos, pritraukiamos iš erdvės, slėgimo. Gaunasi gana sudėtingas procesas: iš vienos pusės, įkvėpimas ir, iš kitos, įtampa.

433. Galima visiems pasakyti, koks būtinas yra vienijimasis. Jau nurodyta, kad vienijimasis yra realus variklis. Pasakyta, kad vienijimasis yra magnetas. Jis yra gydytojas, sveikata, jis yra skubus pasiekimas. Ką gi dar pridėti?

Jeigu pasakyta neveikia, tai bus beprasmiška sakyti, kad vienijimasis yra harmonija su Hierarchija. Jeigu nurodyta nepriimama, tai juo labiau nebus priimta Hierarchija. Bet tai reikš namą be pamatų. Kiekvienas viesulas sugriauš tokį siūbuojantį statinį. Iš kur gi atsiras jėgų pasipriešinti pirmajam viesului?!

434. Daugelis istorinių pavyzdžių įrodo, kad netgi stipriausi žmonės buvo paralyžiuoti mažesnių savo energija buvimo. Be to galima išvelgti, kad trukdantys išsiskiria į du tipus. Vieni trukdė tikrai konkretiems asmenims, kiti išvis nutraukdavo psichinės energijos sroves.

Pirmasis tipas suprantamas, nes kiekviena disharmonija jau pažeidžia energijos veržimosi laisvę, bet antrasis tipas atstovauja tarsi kosminį reiškinį. Nieko gero srovių nutraukime nėra, reikia turėti didelę neigiamą jėgą, kad nutrauktum netgi stipriausius poveikius. Tokie žmonės vadinami kosminiais vampyrais. Be to išoriškai jie neišsiskiria ir atrodo netgi nereikšmingomis būtybėmis.

Nereikia prievartauti energijos, jeigu pajusite tokią būtybę.

435. Galima apgailestauti, kad daugelis kalbų vienai sąvokai priskiria skirtingus išsireiškimus, užtemdančius esmę. Pavyzdžiui, melas paslepiamas apsimetinėjimu, nenuoširdumu, išdavyste, išankstiniu nusistatymu, išsigalvojimu ir daugeliu kitų

išsireiškimų, kurių esmė ta pati melo sąvoka. Galima išskirti skirtingas pakopas, bet esmė liks nepakitusi. Tą patį galima pasakyti apie daugelį sąvokų, kurios prievarta buvo suskaidytos žmonijos sąmonėje. Nenaudingas toksai suskaidymas, kada reikia mokėti mąstyti apie vienybę.

Kiek pavadinimų vienam ir tam pačiam!

436. Energijų apykaita yra natūralus reiškinys, bet svetimoms energijoms siurbimas neperduodant savosios jau yra neleistas. Šis reiškinys toks pat dažnas, kaip ir užkrečiamos ligos. Bet iki tam tikro laipsnio galima kovoti su tokiu aršiu egoizmu. Jeigu nuo mažens žmonės įteigs sau apie apykaitą ir bendradarbiavimą, tai jie su energija ir elgsis protingai.

Daugelis vampyriško rūšių ne kas kita, kaip tamsuoliškas pasileidimas.

437. Daug kas, ko neįmanoma išreikšti žodžiais, gali būti papildyta simboliais. Kiekviename simboliuje taip bus nepasakomoji dalis. Galima išvelgti slėpiningos prasmės vertę, tačiau žodžių tam nepakaks.

Reikia labai atidžiai žiūrėti į simbolius. Jie tarsi slapti hieroglifai, saugantys didžiojo Kosmoso esmę. Paprastai žmonės nemoka kreipti dėmesio į simbolius. Žmonės nemėgsta nurodymų, nes mano, kad jie slopina jų valią. Tačiau kai žmonės paliekami patys sau, jie laiko save nelaimingais ir apleistais.

Simboliai, kaip vėliavos, ties kuriomis gali susieiti kariai, kad išgirstų įsakymą. Vėliavos praradimas buvo laikomas kariuomenės pralaimėjimu. Taip pat simbolių nepaisymas gali atimti pasiekimą, žodžiais neišreiškiamą. Be to, simboliai yra ištiso Mokymo atsiminimas. Simbolio šventumas yra tarsi energijos įtampa.

438. Nusivylimas neprotingas, bet yra kitas ribinio įtempimo matas, kuris pasiekimui yra būtinas. Išoriškai jį galima beveik sutapatinti su nusivylimo riba, bet iš esmės jie bus priešingi. Nusivylimas griaunantis, o įtampos riba kurianti.

439. Chaotiška mintis nesukurs nuostabaus veiksmo. Kada Kalbu apie grožį, visų pirma turiu omenyje minties grožį. Mintis turi formą, vadinasi, minties grožis turi būti suvokiamas visais aspektais. Žmogus neturi mąstyti chaotiškai vardan Kosmoso.

Jūs žinote, kad ir Subtiliajame Pasaulyje vyksta chaoso sangrūdos. Mūšyje Subtiliajame Pasaulyje yra ir žygdarbis, ir bjaurus veiksmas. Siaubingos Subtiliojo Pasaulio sąlygos, kada erdvė apnuodijama juodais sviediniais. Jeigu žemiški sprogimai sudrebina Žemės pluta, tai subtilių energijų veiksmas daug pražūtingesni! Apie toki žemiško ir Subtiliojo Pasaulio santykį mažai mąsto: jeigu pasakyti žemiška kalba, subtiliausių energijų pasekmės daugelį tūkstančių kartų pranoksta žemiškus poveikius. Jie, žinoma, atsiliepia žemiškiems pojūčiams, bet daugelis juos aiškina tikrai blogu oru. Geriausiu atveju juos priskiria saulės dėmėms arba užtemimui. Bet toliau žmonija mąstyti nedrįsta.

440. Žinojimas aukščiau visko. Kiekvienas, kuris atnešė žinojimo dalelę, jau yra žmonijos geradaris. Kiekvienas surinkęs žinojimo kibirkštis bus Šviesos davėjas. Išmoksime saugoti kiekvieną mokslinio pažinimo žingsnį. Mokslo nepaisymas yra grimzdimas į tamsą.

Kiekvienas turi teisę gauti Mokymą. Perskaitykite darbą, kupiną Tiesos siekimo. Tamsuoliai sėja prietarus, patys nesivargindami netgi perskaityti knygos. Labiausiai teigiantį darbą vadina neigimu. Aukščiausių Principų pripažinimą laiko siaubingiausia šventvagyste. Išties, prietarai blogi patarėjai! Bet negalima apeiti viso surinkto pažinimo.

Nepamiršime dėkingumo tiems, kas savo gyvenimu įkūnijo žinojimą.

441. Kooperatyvas nėra uždaras bendrabutis. Bendradarbiavimas, pagrįstas gamtos dėsniais, turi savyje Begalybės elementą. Darbo pasikeitimas ir savitarpio pagalba neturėtų sąlygiškai apriboti. Priešingai, kooperatyvas atveria duris visoms galimybėms. Tuo pačiu kooperatyvai yra tarpusavyje susiję, ir, tokiu būdu, darbo tinklas apgaubs visą pasaulį.

Niekas negali numatyti, kokios bendradarbiavimo rūšys gali išsivystyti. Kooperatyvų įkurtos įstaigos, gali būti įvairios ir apims švietimo, pramonės ir žemės ūkio užduotis. Neįmanoma įsivaizduoti nei vienos srities, kurios kooperatyvas negali patobulinti. Negalima uždrausti, jeigu žmonės susiburs bendradarbiavimui visiškai naujame derinyje. Kooperatyvas yra valstybės ramstis ir visuomeniškumo šaltinis. Iš kur atsiras visuomenės nuomonė? Iš kur pavieniai darbininkai gaus pagalbą? Žinoma, bendradarbiavimas išmokys ir vienijimosi.

442. Daug kas įmanoma, tikrai reikia įvykdyti tai, kas skirta. Ypač dabar, kada žmonija jau dantimis griebiasi kiekvienos atamos. Neįmanoma manyti, kad atskirų turtuolių buvimas yra tautos gerbūvio požymis. Metas palikti paklydimą, kad šimtas rūmų jau yra valstybė. Metas suprasti ir pažvelgti į skurdo prieglaudą, tikrai taip galima spręsti apie tikrąją tautos būklę.

Jau atėjo metas suvokti, kur yra vertybė ir sąmonės vystymosi ramstis.

443. Kas gi tie, kurie nevertina ir nemėgsta vienijimosi? Jie niekada nepatyrė tvirtumo jausmo, visada susieto su vienijimusi. Jie nepažįsta narsumo, neatsiejamo nuo vienijimosi. Jie atmetė tobulėjimą, kuris yra stiprus vienybėje. Jie neprisijungė prie džiaugsmo, egzistuojančio vienybėje. Jie paniekino vienybės tvirtovę. Kas gi jiems liko? Arba linkti viesule, arba džiūti saulėje, arba pūti prietarų pelėsiuose.

Kas gi jie, paniekinę vienybę?

444. Pati ryškiausią Majos ir realybės pavyzdį galima atrasti dangiškuosiuose kūnuose. Galbūt, kūnas sugriautas prieš tūkstantmečius, bet Žemėje dar mato jo šviesą. Kas gi imsis nustatyti, kas egzistuoja ir kas yra vaiduoklis? Tuos pačius pavyzdžius atrasime ir tarp žemiškų reiškinių.

445. Žemiškieji nugalėtojai, kur gi jūsų būtybė ir kur vaiduoklis? Kas nustatys: pergalė ar tolimų įvykių aidas? Kur bus tikrovės riba? Tegu surenka visus skaičius, bet neatras sprendimų ženklų. Tikrai subtiliausiaji energija gali atskirti, kur gyvenimas ir kur apmirimas.

Bet žmonės linkę gyventi tarp vaiduoklių.

446. Daug išbandymo akmenų. Galima išbandyti žmonių sąmonę pačiomis esminėmis sąvokomis. Pasakykite jiems: "Evoliucija ir vystymasis, tobulėjimas ir žygdarbis", ir be jokio aparato pajausite, kaip priimtas toksai kvietimas. Jis turi būti priimtas džiugiai, ir narsiai, ir su įkvėpimu, bet dažniausiai pastebėsite svyravimą, abejonę ir savigailą.

Džiaugsmas negims iš savigailos ir narsa iš abejonės. Tuo tarpu, vien žodis apie žygdarbį gali įkvėpti. Vien mintis apie tobulėjimą turi dešimteriopai padidinti jėgas. Kas darbo šventajam visi drakonai! Jis nepastebi įniršusių žvėrių, nes įkvėpimas yra patikimas skydas.

Jau žinote, kaip įkvėpimas sujungia su pačiomis Galingiausiomis Energijomis. Jau kiekvienas išbandė, kaip nuovargį nuveja veržlumas. Kiekvienas vaikas žino, kaip galima įveikti, bet vėliau vargšas abejojantis suklumpa netikėdamas.

447. Patys žinote, kaip lengviau vadovauti veržliems žmonėms. Patys žinote, kaip judant strėlės nepasiekia ir sukimasis jas nukreipia į priešą. Daug kartų patys jutote, kaip augo sparnai ir uždengė erdves.

Ne nuovargis, ne susierzinimas, ne minties dvilypumas atves į tobulėjimą.

448. Kartą vienas mokinys pastebėjo, kad Mokytojas kalbasi su praeiviu šauliu. Vėliau mokinys nustebęs paklausė: "Kokią reikšmę galėjo turėti toks pokalbis?"

Mokytojas atsakė: "Klausiau jo, kaip jis padaro lanką tvirtu ir kaip pataiko į tikslą. Visada dera kalbėti apie tvirtumą, apie taiklumą, apie sugebėjimą".

449. Kiekvienas žmogus jaučia įkvėpimą, bet šiuos aukšto pakilimo kibirkštys būna pavieniai nušvitimai ir nepakeičia viso gyvenimo. Bet vis tik tokios dvasios būsenos yra įmanomos netgi sunkiomis sąlygomis. Įsivaizduokime, kad tokia pakili būseną taps nuolatine ir suteiks dar aukštesnį įkvėpimą. Juk visa būtis taip pakils, ir pati Gamta atsilies į šią evoliuciją.

Žmonės mano, kad evoliucija vyksta, ar, tiksliau, turėtų vykti, kažkokiais ilgais periodais, bet šis judėjimas gali būti pagreitinamas priklausomai nuo žmogaus noro. Jeigu žmonės panorės, jie gali

tobulėti greičiausiu būdu. Visi kiti elementai bus pasiruošę tokiam vystymuisi, bet žmonės turi panorėti. Jie neturi žudyti kiekvieno įkvėpimo. Jie turi tai pamilti kaip Aukščiausiąjį Bendravimą.

Meilei nereikia magiškų iššaukimų. Nereikia persisotinimo ten, kur Begalybė. Pačiu paprasčiausiu noru galima siekti tobulėti. Mąstymo augimas jau bus neišmatuojamas džiaugsmas.

Tiktai kartu su tikraisiais atradimais galima pasiekti nepraeinantį įkvėpimą.

450. Atminkite patarimą, kad Mokymo knyga gulėtų kryžkelėse. Nesikankinkite klausdami: iš kur ateis keleiviai? Iš kur ateis draugai, kurie nujaučia pažinimą? Nenusiminkite pro šalį praeinančiais, jie gali kažką pakviesti, patys to nežinodami. Jie gali piktintis, ir jų šauksmai pritrauks daugelį. Nevardinsime Nenusakomų Kelių. Jie negali būti išvardinti, bet širdis juos žino.

451. Būtina patvirtinti, kad įkvėpimo sąvoka priklauso visiems žmonėms. Paprastai ji priskiriama tiktai mokslininkams, poetams, muzikantams, dailininkams, bet kiekvienas, pasirūpinęs savo sąmone, gali gauti šią aukščiausią dovaną.

Pakilaus mąstymo būdo žmonėms toksai įkvėpimas turėtų būti ne retas svečias, bet jų gyvenimo pagrindas. Tiktai reikia pastebėti šiuos prisilietimus, paprastai jų kratosi kaip įkyrių mūsų, ir atrodo, kad žmogus nusprendė atsisakyti aukščiausių energijų, kurios dosniai jam suteiktos.

Patariu gerai pagalvoti, kas yra įkvėpimas.

452. Reikia padėti visur ir visame kame. Jeigu kliūtys pagalbai bus politinis susiskaidymas, ar tautinis, ar grupinės, ar tikėjimo, tai tokios kliūtys nevertos žmonijos. Pagalba visais būdais suteikiama tiems, kam jos reikia. Negalima žiūrėti į plaukų spalvą, kur gresia pavojus. Negalima klausinėti apie tikėjimą, kada reikia gelbėti nuo gaisro.

Visi Priesakai nurodo besąlygiškos pagalbos būtinumą. Tokią pagalbą galima laikyti tikroju įkvėpimu. Jau Sakiau apie tai, bet daugelis sąlygotumų verčia dar kartą įtvirtinti pagalbos laisvę.

453. Širdies nerimas neišvengiamas, jeigu žinote, kad kaimyno namuose negerai. Bet atviri centrai gali nurodyti daugybę artimų ir tolimų sukrėtimų, nuo jų virpa širdis. Nedažnai žmonės atkreipia dėmesį į širdies ženklus, jie linkę juos priskirti ligai. Bet teisinga būtų atminti, kad širdis plaka bendrai su visa būtimi. Kosminiai ir tautiniai sukrėtimai bus kaip kūjo smūgiai.

Kalba apie širdies ligų išplitimą. Žinoma, simptomų daugėja, bet plokščia būtų manyti tiktai apie amžiaus nervingumą. Kur gi sukrėtimų priežastys? Srovių sutirštėjimas kviečia psichinę energiją pasireikšti naujai. Bet žmonės jai neteikia reikšmės, iš to kyla šitiek sukrėtimų ir visokių susidūrimų.

Kažkas pasakė: "Nepriveskite energijos iki pašėlimo". Toks perspėjimas netoli nuo tiesos. Galima įsivaizduoti neteisingai įtemptų energijų šėlsmą, palūžusių ir paniekintų. Argi tokiaime chaose nesuvirpės širdis?

454. Dėkingumas yra didžiulis variklis. Niekas neprašo dėkingumo, bet šios galios kokybė didi. Dėkingumas veikia apvalančiai, bet visa, kas apvalyta, jau juda lengviau. Tokiu būdu, dėkingumas yra kelio pagreitinimo priemonė.

Kažkam atrodo, kad dėkingumo protrūkyje jis nusižemina. Koksai tamsuoliškumas! Dėkingumas tiktai kelia aukštyn, apvalydamas, jis pritraukia naujas energijas. Netgi mašina be dulkių dirba geriau.

455. Negirsime pernelyg labai svarbių jaunų mokslininkų istorinių psichinės energijos pavadinimų tyrinėjimų. Be abejo, skirtingos tautos seniai pastebėjo šios energijos buvimą. Kiekviename amžiuje buvo pastebimos naujos jos savybės ir savaip simbolizuojamos. Kai kurie psichinę energiją siedavo su šviesa, prijungdami prie jos nušvitimo ir švytėjimo sąvokas, kiti pastebėdavo magnetiškumą ir dinamiškumą, žaibiškumo pasireiškimas taip pat buvo pastebėtas.

Taip skirtingais amžiais žmonės surinko daug duomenų, kiekvienas pagal savo charakterį. Sudėkite panašius stebėjimus - ir gausite labai reikšmingus parodymus. Be to, galima matyti, kad tautos anksčiau buvo labai pastabios, galbūt, netgi pastabesnės, negu dabar. Būtina pasekti, kaip buvo renkamos ir užfiksuojamos didžiosios energijos savybės.

Filosofai, fizikai, istorikai ir kalbų mėgėjai gali apsijungti naudingam tyrinėjimui.

456. Bendradarbiavimas mokslininkų tarpe tampa būtinu. Reikia atrasti ryšį tarp skirtingų dalykų, nes daugelio dalykų skirstymas yra sąlyginis.

457. Dažnai pastebi, kad aiškiagirdystė ir aiškiaregystė paprastai suteikia padrikas žinias. Bet reikia prisiminti daugelį pagrindų, kad suprasti, kas vyksta. Neretai padrikumas yra tiktai iš žemiško supratimo taško. Žmonės nesuvokia subtilaus matyto ryšio. Galbūt, ryšys yra labai logiškas, bet žemiška logika skiriasi nuo Subtiliojo Pasaulio.

Taip pat nereikia pamiršti, kad Aukščiausiasis Pasaulis saugo Karmos dėsnius. Riba tarp leistino ir šventos Karmos sunkiai apčiuopiama. Žemiškais žodžiais neįmanoma apsaityti, kaip nustatyti Karmos vartus. Taip pat sunku nurodyti, kaip pats žmogus veikia savo aiškiagirdystę. Jis gali užkimšti ausis tūkstančiu nuotaikų. Visų pirma būtina plėsti sąmonę, kad visi kanalai būtų tyri.

458. Daugelį sąvokų reikia apvalyti, tarp jų mistika turi būti apibūdinta. Jeigu ji reiškia tikslų žinojimą, tada sąvoka gali būti išsaugota. Bet jeigu siekiama ne žinojimo, o miglotų struktūrų, tada šį žodį reiktų nustoti vartojus.

Mes siūlome žinias, naudingas žmonijos progresui.

459. Mūšis toks didis, kad įprastiems užsiėmimams negalima skirti laiko. Mes sargyboje, bet žmonės nesuvokia ypatingų aplinkybių. Netgi girdėję apie mūšį vis tik mano, kad nieko ypatingo nevyksta.

460. Nelengva įsivaizduoti, kad aukštose Subtiliojo Pasaulio sferose gyventojai susitinka nauja pakraipa; tarsi nukrenta žemiškas oksidas ir atrandamas tikrasis suvokimas. Galima matyti, kaip nukrenta žemiškos sancaupos, neatitinkančios naujos būsenos. Psichinė energija pradeda veikti laisvai, nevaržoma svetimų įtakų; jos esmė siekia Tiesos. Narsa įtvirtina geriausius sprendimus. Taip ir žemiškame gyvenime psichinė energija gali būti iki tam tikro laipsnio išlaisvinta. Taip galima priartėti prie Subtiliojo Pasaulio pažinimo.

Neįmanoma sunaikinti psichinės energijos, bet ją galima įsprausti į tokią nederamą padėtį, kad ji gali baigti žemiškąjį gyvenimą sprogimu. Visiška analogija su ištaisais pasauliais. Todėl, kada Sakau: "Saugokite širdį ir psichinę energiją", - Duodu patį reikalingiausią patarimą. Gydytojams taip pat reiktų išmokti paaiškinti ligoniams psichinės energijos esmę. Negana, kad pats gydytojas atiduoda savo psichinę energiją, jis turi paskatinti veikti ir ligonio psichinę energiją, tokiu būdu, bus išsaugotas ekonomiškai vertingos energijos panaudojimas.

461. Skęstantysis turi padėti savo gelbėtojo veiksams. Negalima žmogui virsti sunkiu maišu. Galima bandymu įsitikinti, kaip vien tik mintis padeda bendradarbiui, Tokius bandymus galima atlikti ir su gyvūnais. Viena, raitelis, mintimis raginantis žirgą, bet kita, jeigu ant žirgo sėdo siaubas ir pyktis. Galima nuolat įsitikinti, kaip veikia mintis, virsdama fizine energija.

462. Pastebėkite, kaip prieš veikiant psichinei energijai jai reikia duoti laisvą akimirką. Reikia tarsi atleisti žemiškas vadžias, kad leisti jai prisijungti prie Pirminio Šaltinio. Klaidinga iškart prievartauti energiją žemiškomis siuntomis. Reikia duoti jai kelią sutvirtinant ryšį su Aukščiausiuoju Pasauliu. Tokio ryšio neįmanoma įsakyti. Negalima pašto balandžiui įsakyti skristi, galia tiktai išleisti jį laisvėn. Jis žino, kur skristi. Lygiai taip pat iš kūno narvo reikia išleisti psichinę energiją; magnetinis ryšys atsiras akimirksniu.

Daugelis kalbės apie susitelkimą, bet tokia būseną jau numato įtampą Tuo tarpu, reikia tiktai išlaisvinti energiją, ir ji pradės veikti. Tokiam išlaisvinimui nereikia daug laiko, mažiausios sekundės pakanka energijai išlaisvinti. Taip visų pirma išlaisvinsime mūsų kalinį. Pasakose pakankamai pasakyta apie galingą nematomąjį.

463. Mes kalbame apie psichinę energiją kaip apie galingą variklį. Mes kalbame ne apie burtus, bet apie fizinį dėsni. Mes nurodome paprasčiausius tobulėjimo kelius. Mes primename apie tai, kas seniai žinoma, ir vis tik tamsuoliai mūsų pokalbius laikys kažkuo antgamtišku. Jie naudosis subtiliomis energijomis, bet pripažinti psichinės energijos nesutiks.

Taip dar kartą pakartosime, kad mes kalbame apie fizinį dėsni.

464. Ar teigimas apie fizinį dėsni jums neprimena, kaip savo laiku alchemikai turėjo išradinėti nereikalingus pavadinimus, kad tik atrastų tiltą į tėvynainių sąmonę? Taip žmonių sąmonė nuo tada nedaug tepakito.

465. Ektoplazma yra psichinės energijos saugykla. Išties, ektoplazmos medžiaga vidurys tarp žemiškos ir subtilios būtybės. Psichinė energija, kuri priklauso visiems pasauliams, visų pirma jungiasi su medžiaga, artima Subtiliajam Pasauliui. Iš to galima matyti, kad ektoplazmą reikia laikyti švaroje, kaip ir psichinę energiją.

Dera atminti, kad, duodamas ektoplazmą atsitiktiniams atėjusiems, mediumas yra dideliame pavojuje. Negalima tokios brangios medžiagos suteikti neprašytiems lankytojams. Juo vertingesnis yra Aukščiausiasis Bendravimas, jis nesekina mūsų jėgų. kitaip tariant, suteikia naują jėgų antplūdį. Reikia suprasti, kad psichiniai tyrinėjimai turi būti vykdomi kryptingai. Negalima siurbti kažkieno esmės.

466. Niekas negali teigti, kad psichinės energijos jėgos pasireiškimas negali būti užkrečiamas. Vadinamoji įtaiga didžiaja dalimi vyksta nesąmoningai. Reikia labai ugdyti mąstymą, kad pasiektum jautrumą.

Daug kalba apie įkvėpimą. Daug kartų mes kartojome apie vidinį žinojimą. Jis, žinoma, glūdi psichinėje energijoje, bet jo kibirkštis praeina ektoplazmos keliu. Reikia tausoti tokią didžią medžiagą. Jau senovės žmonės pasakodavo, kad žmogus išskiria antrininką, kuris gali atlikti protingus veiksmus.

467. Teisinga sugretinti praeities įvykius, kad išvelgtum ryšį su dabartimi. Tokie palyginimai gali būti didžiu vykstančio protingumo įrodymu, bet faktus reikia imti pilnai, nes dažnai žmonės išskiria vieną detalę pagal savo nuožiūrą. Visame kame reikalingas mokslinis metodas. Tikrai taip galima priartinti skirtingos įtampos sferas.

468. Tvirtai atminsime psichinės energijos savybes. Neretai žmonės, imdamiesi stebėti psichinę energiją, pamiršta pagrindines jos savybes. Netgi pačius paprasčiausius tyrimus žmonės apsunkina savo įpročiais. Greitis bus pagrindinė psichinės energijos savybė, bet žmonės pripratę manyti, kad ilgi apmąstymai bus patys stipriausi. Tokiu būdu, jie pamiršta, kad minčiai nereikia laiko.

Taip pat nekreipiamas dėmesys, kad ilgo mąstymo metu vyksta daugybė įvairaus stiprumo minčių siuntų. Tokio ilgo mąstymo metu prarandama siuntos koncentracija. Akimirksnio pasireiškimas turėtų išmokyti, kad trumpas minties smūgis atitiks psichinės energijos esmę.

Bet sugebėjimą mąstyti trumpai reikia ugdyti. Ne tikrai trumpumas, bet ir minties jėga turi būti apjungta su psichinės energijos siunta.

469. Niekas nesigauna iškart. Senai Mes kalbėjome, kad vieninteliu įkvėpimu persikeliame erdvėje, bet ir įkvėpti reikia mokėti. Atrodytų, viename įkvėpime pasireiškia psichinės energijos esmė, bet šis sugretinimas ne iškart pasiekia sąmonę. Primityvi vaizduotė labai lengvai kuria įvairiausių reginių Maja, bet kada sąmonė praplėsta, išvados tampa atsargesnės.

Daug vaiduoklių išnyksta psichinės energijos pažinimo metu.

470. Taip pat, kaip širdis, psichinė energija nežino poilsio. Širdies darbas negali nutrūkti ilgam, lygiai taip pat nepaliaujamai naudojama psichinė energija. Širdžiai nereikia žemiško pritaikymo buvimo Aukščiausiam Pasaulyje metu, bet psichinė energija niekada negali nutraukti savo srauto.

Pastovumas taip pat bus pagrindinė energijos savybė. Energijos veržlumas yra visos Pasaulio Sandaros spiralinių linijų judėjimas. Galima regėti nuostabią architektoniką visoje nesuskaičiuojamų energijos srovių damoje.

471. Psichinę energiją vadiname amžinai augančia. Iš Begalybės ji gali semti sau jėgos. Tikrai būtina jos suvokimo ir nukreipimo gėriui sąlyga. Be suvokimo energija liks kaliniu.

Paklaus: nejaugi tokia vertinga energija gali būti nukreipta blogiui? Bet koks piktnaudžiavimas ves prie griovimo. Gali būti skirtingi tokio griovimo terminai ir laipsniai, bet galutinis sugriovimas neišvengiamas.

472. Jeigu energija savo esme yra amžinai auganti, tai kaip nusikalstama yra iškreipti esminės medžiagos tėkmę!

473. Taip pat psichinę energiją vadiname savęs atsižadėjimo tvirtove, iš šios galios gimsta žygdarbiai. Ekstazės jausmas nepasiekiamas be psichinės energijos.

Teisingai pastebite: kodėl vadinamieji mediumai nėra šventieji? Bet jau pakankamai pasakyta, kad profesionalus mediumas tikrai kenkia ir sau, ir kitiems.

474. Psichinę energiją taip pat vadina magnetu, ir tokia apibūdinime daug tiesos. Juk traukos dėsnis ypač atsišaukia į psichinę energiją, ne energijos pagalbos neįmanoma pastebėti teigiamų ir

neigiamų savybių. Todėl priminimas apie magnetą bus gana tikslingas, kada nori nusakyti psichinės energijos trauką.

475. Taip pat tą pačią energiją vadiname teisingumu. Jeigu veikiant energijai galima nustatyti įvairias žmonių savybes, tai, žinoma, tai bus teisingumo kelias. Bandymuose su energija galima įsitikinti, kaip išorinis įspūdis neatitinka vidinės būsenos.

Mokėjimas į pagalbą pakviesti psichinę energiją bus tikrasis teisėjo papuošalas.

476. Taip pat psichinę energiją vadiname nepailstančia. Tiesa, žmogaus organizmas gali pavargti nuo energijos įtampos, bet pati energija bus neišsenkanti. Tokia energijos savybe parodo jos kosminį šaltinį. Energijos negali išnaudoti nei amžius, nei liga. Ji gali nutilti, jeigu nebus kviečiama veikti.

Bet kokia talpi turi būti žmogaus sąmonė, kad nesumenkintų žmogui duotosios galios dydžio?!

477. Energiją vadiname ir darbu. Pastoviamo sąmoningame veržimesi energija įgauna disciplinos. Darbo sąmoningumas yra sąmonės atsivėrimo pagrindas, kitaip tariant, psichinės energijos veiklos pradžia. Klaidinga manyti, kad vien tik įtampa jau išjudins energiją.

Kada Kalbu apie darbo sąmoningumą, Turiu omenyje nušvitimą, kuris atsiranda dirbant sąmoningai.

478. Jeigu įkvėpimas susijęs su psichine energija, tai ir grožis bus šalia to paties šaltinio. Todėl Sakau, kad psichinė energija yra grožis. Taip galima vardinti visas didžiosios energijos savybes, bet kadangi ji yra visuose gyvenimo reiškiniuose, tai teisinga ją pavadinti pirmine. Taip ir vadinsime.

Nuostabu jausti, kad kiekvienam žmogui duota tokia neišsenkanti jėga. Ta jėga mes galime judinti daiktus. Jeigu jėga neišsenkanti, tai ir daiktų apimtis sąlyginė. Šiandien galime judinti mažus daiktus, rytoj galima išjudinti kažką didesnio. Šioje progresijoje glūdi ir evoliucijos laimė.

Neseniai žmonės netikėjo, kad netgi fiziniai daiktai gali būti judinami šventa žmogaus galia. Bet dabar jūs matėte, kad ne išorinė jėga judina daiktus, bet jūsų energija veikia taip pat, kaip ir kosminė jėga.

479. Tiesa, reikia suvokti energijos vienybę, kitaip tamsuoliai gali ją priskirti tiktai žmogui. Vėl gali įvykti sumenkinimas.

Reikia įtempti suvokimą tiek, kad ir viršuje, ir apačioje jaustume Kosminį Kvėpavimą.

480. Kiekvienas, kalbėdamas su žmonėmis, prilygsta žvejui, metančiam tinklą. Reikia užmesti toliau, kad pagautum arčiau. Tiktai spėjote padrąsinti, kai jau reikia stebėti, kad nesipuikuotų. Gamta reikalauja vidurinio kelio metodų.

Bet ir įkvėpimas, ir grožis nėra viduryje, vadinasi, ir vidurys kaip pusiausvyra nemenkina, bet įtvirtina energijos įtampą. Tą patį vadiname Nirvana. Šis vidurys nėra Žemasis virpėjimas, bet aukščiausios įtampos pusiausvyra.

481. Psichinės energijos įtampa padidina gyvybingumą. Galima įsitikinti, kad psichinės įtampos periodų metu žmonės gyvena ilgiau. To negalima paaiškinti nei maistu, nei sanitarinėmis sąlygomis, nes sąmyšio metais gyvenimo salygos labai sunkios, ir vienintelė priežastis glūdi sustiprėjusioje psichinės energijos veikloje.

Bet dera suvokti, kame yra psichinės energijos įtampa. Jeigu silpnas žmogus perkraus save fiziniu darbu, tai tokia įtampa neduos geresnio rezultato. Energijos įtampa visų pirma suprantama iš psichinės pusės. Reikia nepamiršti, kame glūdi kiekvieno veiksmo impulsas. Taip galima išvysti, kad energijos pastangos sukurs fizinį refleksą, bet kiekvienas refleksas yra tikrai tikrosios priežasties atspindys.

482. Kada gydytojas žmogui, praradusiam pusiausvyrą, draudžia protinį darbą, jis elgiasi neišmintingai. Žinomi patyrusių gydytojų pavyzdžiai, kurie, priešingai, įtempdavo psichinės energijos veiklą. Žinoma, tokie gydytojai turėjo turėti dideles psichinės energijos atsargas, kad suprastų, į kokią pažinimo sritį nukreipti ligonį.

Nuovargis nenaudingas, bet įtampa suteikia gyvybingumo. Tačiau riba tarp šių dviejų būsenų labai sudėtinga. Patyręs gydytojas, išstobulinęs savąją psichinę energiją gali nurodyti, kur naudingos įtampos riba.

483. Ir ožiai kieme šokinėja, tačiau toks įtampos matas ne žmogui. Tegu labai geria ištiria kiekvieno sporto ypatybes. Daugelis tokios įtampos rūšių neskatina gyvybingumo.

Taip pat tegu vadinamieji auklėtojai subtiliau atsižvelgia į mokinių gabumus. Tą pačią tiesą reiktų pasakyti visiems, kurie ketina paskirstyti darbus ir atlygi pagal gabumus. Sprendimas teisingas, bet pirmiau reikia mokėti atskirti gabumus. Neįmanoma spręsti apie energijos kokybę, jeigu patys teisėjai apie ją nežinos.

484. Neatstumkite, jei kas nors nori tyrinėti energiją grynai moksliniais tikslais. Tikrai žiūrėkite, kad tikslas nepasirodytų esąs pseudomokslinis. Mokslinė užduotis pagrįsta geranoriška prielaida, bet pseudomokslinė pilna neigimo. Taip pat neapsunkinkite tyrinėtojo išankstiniais metodais. Kiekvienas tyrinėtojas turi teisę eiti savuoju keliu. Net jeigu jo kelias bus sudėtingas, jis, galbūt, atras netikėtą, naują detalę. Blogas tų pedagogų įprotis, kurie išjuokia kiekvieną savotiško užduoties sprendimo bandymą. Reikia sveikinti naujo priartėjimo prie tiesos paieškas. Jeigu tvirtas įsitikinimas, kad tiesa yra viena, negali būti baiminimosi, kad atsiras kokia nors kita tiesa.

Dera parodyti patį plačiausią supratimą, tikrai taip galima kurti bendradarbiavimą.

485. Įsitikinimas pašnekovo neteisumu turi būti kruopščiai patikrintas. Ypač turi būti atkreiptas dėmesys į išraiškos būdus. Dažnai žmonės kalba apie vieną ir tą patį visiškai skirtingais žodžiais. Taip pat ir priešingai, žmonės moka kalbėti taip pačiais žodžiais, turėdami omenyje skirtingas reikšmes.

Ypač kalbant apie aukštuosius dalykus reikia būti atsargiems, kad išvengtume nesusipratimų.

486. Apie viską, kas vyksta užduokite sau klausimą. Kodėl vyksta būtent tokia ir ne jokia kitokia forma? Kodėl dabar, o ne anksčiau? Daug minčių kils ties kiekvienu įvykiu. Mąstymas atras daugelį priežasčių, kartu daug ką nušviesdamas.

487. Miglotus svarstymus apie vaидуoklius, nuojautas ir įtaigas atiduosime tikrojo mokslo teismui. Nepabijosime duoti mokslininkams peržiūrėti visus reiškinius griežto mokslinio tyrinėjimo šviesoje. Bet tegu toksai tyrinėjimas bus išties griežtas, kitaip tariant, teisingas. Tikrai ši sąlyga yra būtina, kada prisiliečiame prie kosminių dėsnių.

Tegu minties perdavimą per atstumą palygins su radiju. Tegu regėjimams pritaiko televizijos pagrindus. Tegu prisimena naujausius atradimus, jie tikrai padės psichinės energijos klausimuose. Tegu nesibaimina sugretinti regėjimų su moksliniais atradimais.

Juk ne patyčioms ir savimanei galima naudotis visų gamtos sričių palyginimais. Fizika tegu patvirtins pačius aukščiausius psichinius pasireiškimus.

Jeigu psichinė energija yra energija, tai ji neprieštaraus fizikos dėsniams.

488. Visais būdais bandykite atverti geranoriškumą ir supratimą. Nerastume nei vieno mokslo teiginio, kurio jūs negalėtumėte priimti; tokiu būdu, jūsų pusėje bus pranašumas. Jumyse nebus priežasties susierzinti, nes jūs priimate bet kokią mokslinę prielaidą. Kartais jūs gailėsitės dėl išraiškos būdo, bet esmė atras vietą jūsų sąmonėje. Toks supratimas sukurs mokslinį pranašumą.

489. Kame gi Vadovavimas? Žinoma, pačios reikalingiausio nurodyme ir saugojime nuo pačio pavojingiausio. Reikia pagalvoti, ką reiškia patsai žodis. Paprastai žmonės jam priskiria savąją reikšmę, joje bus nepasitikėjimo užuomazgų, tai yra irimo užuomazga. Mokslininkas negali vykdyti bandymo, kupinas nepasitikėjimo. Galima stebėti, kad toksai bandymas praras tris ketvirtadalius tikimybės.

Apie Vadovavimą pagalvosime.

490. Visame kame vyksta judėjimas, taip pat vibruoja Vadovavimas. Aukščiausiomis Vadovavimo savybėmis bus atjauta, išvalgumas ir talpinimas. Blogas bus Vadovas, sustingęs viename įsakyme! Aukščiausias Vadovavimas ir nematomas, ir negirdimas. Ypatingas mokslas duoti nei daugiau, nei mažiau, atsižvelgiant į planetos sąlygas.

Nesistebėkite, kad vadovaujantieji neretai išvis nepripažįsta vadovavimo. Išties, Vadovas dėl to nenusimena. Plaukimo mokytojas palaiko naujai plaukiančiuosius ir skatina, šnabždėdamas: "Jūs patys plaukiate". Taip yra visose srityse. Neišmintinga būtų Vadovui vardinti visas kosmines ir karmines sąlygas. Tokios sangrūdos gali tikrai išgąsdinti ir sugniuždyti energiją.

Sudėtingas pasaulinių įvykių susilietimas - rasių ir genčių karma, asmeninė karma, fizinė ir subtili karma, senoji ir dabartinė karma, visi jie sudaro painius mazgus. Pakeisti karmą sunku, vis tik iki tam tikro laipsnio ją galima reguliuoti, šiuo požiūriu Vadovavimas yra būtinas.

Vadovavimo nereikia suvokti kaip kažko nežemiško, įvairaus laipsnio Vadovavimas vyksta ir fiziniame pasaulyje. Todėl nuo senovės duota daugiareikšmė Guru sąvoka, ir pagarba, ir ištikimybė, ir meilė gyvuoja apie šią sąvoką. Gyvas psichinės energijos laidas dirba tokiuose Mokytojo ir mokinio deriniuose.

Vadovavimas yra daugiastygė arfa!

491. Neretai girdite pasakojimus, kaip vienu metu atsiranda vienu ir tų pačių žmonių įsikūnijimai; gaunasi kažkas tamsuoliško ir žalingo. Įsikūnijimo neigėjai naudojami tokiais prasimanymais, kad paneigtų persikūnijimo galimybę. Tuo pačiu pamiršta priežastį, kiek susilpninančią prasimanymo nusikalstamumą. Kai kurie žmonės atsimesna tam tikros epochos detales, kada jie svajoto būti įžymia asmenybe, tokie svajonių prisiminimai ir sukuria įsikūnijimo įsivaizdavimą: suklystama asmenyje, o ne epochoje. Vaikas įsivaizduoja esąs karvedys ir toks vaizdinys jau įkrenta į jo taurę.

Daugelis prisimena savo praeitus gyvenimus, bet dėl sąmonės aptemimo iššaukia ir savo senus vaizduotės kūrinius. Reikia atsargiai ir ne pernelyg smerkti svetimus paklydimus. Be savimanos ir

tamsuoliškumo galimos tikrai dalinės klaidos be gėdingų paskatų. Žinoma, galimi ir įvairūs apsėdimai ir šnabždėjimai su piktais ketinimais, bet apie apsėdimą pasakyta pakankamai.

492. Mokytojas ir mokinys neatskiriami. Kiekvienas Mokytojas kartu išlieka ir mokiniu, nes Hierarchijoje jis bus Amžinybės Grandinės grandimi. Taip pat ir besileidžiančioje linijoje kiekvienas mokinys bus Mokytoju.

Klaidinga manyti, kad kažkokie tai įšventinimai pakylėja į besąlygiško Mokymo pakopas - tikrai nuolatinė pažinimo disciplina bus gyvas tobulėjimo šaltinis. Neieškosime ribų Begalybėje. Nesupraskime pažinimo kaip kažko baigtinio, tokia apribojime mes prarasime Būties džiaugsmą.

493. Neduodu, bet priimkite". Vadovas labai retai pasakys, kad Jis duoda. Tikrai esant būtinybei patvirtins Savo liudijimą ir suteiks Savojo Aš reiškinį. Visame gyvenime Vadovas pasakys: "Priimkite". Jis teigia, kad dovana per Jį eina iš Hierarchijos. reikia atminti šias formules, nes jose glūdi Hierarchijos, kuri dirba gėriui, džiaugsmas.

Negalima neapdairiai žvelgti į žodžius, juose tarsi glūdi ribotumo antspaudas. Nėra priežasties pamiršti gelbstinčio Hierarchijos ryšio! Todėl: "Neduodu, bet priimkite".

494. Gyvenimas simbolizuojamas upe ar veržliu srautu, niekada - ežeru ar šuliniu. Judėjimas lemtas gyvenimo. Viso ir visame judėjimas - būties pagrindas. Reikia pamilti ne tiek išorinį, kiek vidinį judėjimą.

Nepastebi dangiškujų kūnų judėjimo, nepaisant viso jų veržlumo. Žemė gyventojų akims atrodo nejudanti. Taip ir vidinis judėjimas žemiškai akiai nematomas, bet žmogaus esmė turi suvokti nepaliaujamą judėjimą, tikrai juo gali virpėti širdis. Neįmanoma įsivaizduoti savęs nejudančio, kada planeta rodo nepaliaujamo sukimosi pavyzdį, ji egzistuoja šiuo judėjimu. Taip negali žmogus išlikti nejudrus. Bet sąmonė pasakys, kad šurmulys yra tikrai menamas judėjimas. Vėl prieiname prie ritmo ir harmonijos kelio. Šurmulys yra disonansas, ir jis gali tikrai erzinti ir skaidyti sanaukas. Tikrai plati sąmonė suvokia, kur yra riba tarp veržlumo ir blaškymosi.

Daugelis išvis nesupranta, kam toks skirstymas, bet jie, tikriausiai, negirdėjo sferų muzikos ir nežino ritmo reikšmės.

495. Taip pat nepatyrę tie, kas mano, jog Gamtoje įmanoma tylą. Tylos sąvokos išvis nėra. Tikrai pradedantys poetai šlovina tylą ir patys tam prieštarauja. Bet mokslas atrado radijo bangas, kurias kai kurie žmonės girdi be aparato. Psichinė energija atveria vidinę klausą. Negali tylėti erdvė, ji pripildyta visų trijų pasaulių skambesio. Ji pilna, nes tuštumos nėra.

Tegu žmonės atmena, kad tylą galima tikrai kurtiems, bet netgi vadinamieji kurtieji turi vidinį skambesį, kuris netgi gali būti subtilesnis už išorinį.

496. Akli nuo gimimo, be abejonės, mato vidiniu regėjimu, bet nežino, kaip įspūdžius nusakyti žodžiais. Jų spalvos įvairios ir subtilesnės, nes jos siekia Subtilųjį Pasaulį. Reikia stebėti jų veido išraišką, kad pastebėtum vidines emocijas.

Akli ir kurti dažnai yra geri ir mažiau susierzinantys, ne tikrai dėl jų nutolimo nuo žemiško gyvenimo, bet ir dėl jų artumo Subtiliajam Pasauliui.

497. Įsivaizduokite, kad prie sudėtingos mašinos prieina tamsuolis. Jis negalvoja apie aparato prasmę, bet griebia pirmą pasitaikiusią svirtį, nesuvokdamas pasekmių. Visiškai tas pats vyksta su

žmogumi, kuris įsiminė tikrai vieną ištiso Mokymo detalę ir stebisi, kad nemato bendrų pasekmių. Taip, kaip neatsargus elgesys su mašina tamsuoliui gresia žūtimi, taip pat pavojuje yra žmogus, nepaisantis Mokymo esmės.

Kažkas atkreipė dėmesį tikrai į maisto kokybę, kažkas pasistengė nepiktžodžiauti, kitas - nesusierzinti, trečias - nebijoti, bet tokios naudingos detalės vis tik bus pavienės svirtys, kiekviena nepakels viso svorio. Reikia palaipsniui įsigilinti į Mokymo sintezę, tikrai sintezės vaivorykštė gali suteikti tobulėjimą. Jeigu kas pastebės, kad ji užvaldė viena pusė, tegu stropiai kartoja ir kitas duotųjų nurodymų dalis.

Duodame daug pridengto ir palaipsniui priartinam suvokimą. Tegų žmogus nesibaimina prieti arti, kol jis nesuvoks Mozaikos ritmo.

Taip priartėjimas prie sintezės išmokys naudotis visomis detalėmis.

498. Nenoriu varginti, bet Patvirtinu, kad detalių neharmoniskumas gali pažeisti visą statinį. Reikia pamilti kiekvieną augančią gėlę. Netaisytime savavališkai Būties dėsnių.

499. Ties sintezės sąvoka daug nesusipratimų. Kai kurie nors ir priima jos naudingumą, bet mano, kad sintezė tai visko po truputį. Jie pasiteisina tuo, kad šiuolaikiniame žinių augime žmogus negali žinoti visko. Bet argi sintezė yra visko žinojimas? Mokslas su visomis jo šakomis vieno žmogaus negali būti įsisavintas, bet jo prasmė turi būti suvokta. Ji gali būti pakankamai suvokta ir įtvirtinta sąmonėje.

Tikrai tamsuolis gali apsimetinėti, kad jam nesuprantama sintezės prasmė. Tamsuolis lengvai priima vieną mechaninę sritį ir pasiruošęs savo ribotumą paslėpti prietarų apie suderinimo negalimumą.

500. Reikia istoriniais pavyzdžiais įrodyti, kaip suvokimas ir suderinimas buvo proto aiškumo ir platumo požymiai. Greitai mašinos leis žmonėms atlaisvinti didžiąją dienos dalį. Reikia pagalvoti, kam bus panaudotas šis laisvas laikas.

Reikia pripažinti, kad keleto užsiėmimų suderinimas bus neišvengiamas, kitaip galima atbukti. Tikrai sąmonės plėtra gali padėti protingai paskirstyti dieną. Bet sąmonės plėtra vyksta iš meilės pažinimui ir iš aukščiausios kokybės siekimo.

Sintezė padės pamilti aukščiausią viso gyvenimo kokybę.

501. Kalba apie kažkokius ypatingus sintetinius charakterius, bet toksai pasiteisinimas yra neteisingas. Neegzistuoja prigimtinės sintezės be kruopštaus psichinės energijos ugdymo. Taip pat atkakliai teigia, kad fiziniai mokslai kliudo apibendrinimo augimui, bet kiekvienas žino didžiuosius fizikus, astronomus, chemikus ir mechanikus, kurie visų pirma buvo puikiais sintetiniais protais. Nevardinsime jų, bet galima pasakyti, didis mokslas išugdo ir didžius protus.

Daug įžvalgumo, nepailstamumo, ištikimybės buvo padėta kiekvienos sintezės pagrindui. Suprantama, kad žmogus, ugdantis pastabumą, pastebės aplink save daug apibendrinimų ir supras, jog šie platūs keliai daug patrauklesni. Būtent sintezė pagrįsta įtikinamumu ir patrauklumu. Sintezė taip plačiai aprėpia esmę, kad neigimas sintetiniam protui yra svetimas. Nereikia ypatingos sintezės dovanos priskirti kokiems nors laimingiesiems. Reikia darbu išugdyti savyje šią vertingą savybę.

502. Reikia atprasti priskirti sau įvairias išlaisvinančias savybes, kitaip tariant, savigaila kenksminga. Narsa išgriauziama kiekvieno savigailos prieuolio. Neišmintinga skaičiuoti, kas

negalėjo įvykti praeityje. Tokie skaičiavimai vadinami praeities šuliniu, daug geresnis yra ateities šaltinis. Kiekvienas gali atsigerti gyvybės vandens.

Reikia pamilti tai, jog dvasia gyvena ateityje.

503. AUM yra geriausių vibracijų derinys, vadinasi, greta tokių derinių reikia mokėti suvokti geriausias savybes. Reikia apvalyti mąstymą nuo visų trukdančių menkniekių. Reikia neauginti išideidimų ir nuoskaudų sodo. Reikia kiekvieną valandą suprasti kaip skirtojo darbo pradžią. Savo charakterį reikia ugdyti, kad niekas negalėtų trukdyti sąmonės atnaujinimui.

504. Reikia išbandyti visas naudingas savybes. Nepakanka įsivaizduoti narsos, pakantumo, ištikimybės ir viso, kas sudaro žygdarbio šarvus. Netinka į viršininkus tas, kuris neišbandė narsos veikime. Kiekvienas gali įsivaizduoti esąs narsus, bet veikime dažnai išeina atvirksčiai. Reikia pasipriešinti didžiuliam siaubui, kad įsitikintum: ar neįšliaužė baimė? Kai kalbu apie augimą, kurį skatina kliūtys, turiu omenyje tokius pačius išbandymus veikime.

Reikia priprasti, kad kiekvienas nurodymas yra artimiausias būtinas pažinimas. Taip Mes neretai matydavome menamus didvyrius, kurie pradėdavo drebėti pirmam pavojui pasitaikius. Taip pat matėme norėjusius būti pakančiais ir aršiai susierzindavusius ties pirmuoju prieštaravimu. Taip pat pažinojome tokių ištikimų žmonių, kurie pabėgdavo sulig pirmuoju antpuoliu. Galima vardinti daugelį atvejų, kada menamos savybės neegzistavo. Bet taip pat žinome daugelį žygdarbių, kada žmonės sąmoningai įveikdavo fizines negalias ir iš trūkumų padarydavo geriausius papuošimus. Toks valios ugdymas jau yra žygdarbis.

505. Taip pat dažnai žmonės įsivaizduoja esą darbininkai, bet ties pirmąją pastovaus darbo būtinybe dvasia sumenksta. Seniai pasakyta: būkite vienodi ir laimėje, ir nelaimėje, sėkmės lydimi ir kai nesiseka. Paprastai tokių patarimų netaiko gyvenime; mano, kad tai pasakęs, galbūt, pats netaiko savųjų patarimų. Bet Mes žinome apie taikančius šias savybes gyvenime. Žemiškoje būtyje šiuos pavyzdžius galima pavadinti įspūdingais.

Reikia gerbti tuos, kas sugeba dirbti pastoviai.

506. Abejonės kirminas yra labai pamokantis simbolis. Būtent kirminas kaip bacila, skaidanti psichinę energiją ir veikia netgi kraujo sudėtį. Kada nors mokslininkai parodys psichinę ir fizinę žmogaus, puolusio į abejonę, ypatybę. Tokios abejonės ligos pasekmės bus vienos labiausiai užkrečiančių.

Nuo mažens reikia taikyti geriausią profilaktiką prieš abejonę. Sveikas, protingas smalsumas nepagimdys abejonės, bet visoks tamsuoliškumas bus pačių bjauriausių abejonų šaltinis. Abejonė visų pirma bus bjauri ir, galų gale, prives prie išdavystės. Išdavystės epidemija jau yra planetos masto nelaimė.

Taip iš niekingo kirmino užauga siaubingiausias drakonas.

507. Psichinės energijos bandymams abejonė yra pati didžiausia kliūtis. Laisva, drąsi prielaida bus bandymo sparnais. Jūs pastebėjote, kaip mintis gali prašytis į laisvę. Jūs, galbūt, norite pririšti mintį prie vienos krypties, bet psichinės energijos esmė siunčia sąmonę į kitas sferas. Leiskite ir tokius skrydžius, nes minties darbas įvairus. Dvasios dalumo sąvoka nurodo ir minties dalumą. Bet yra aplinkybių, kai psichinė energija įtempta ir mintis taip veržiasi į tolimą paskirtį, kad tokia būseną gali pasirodyti neprotinga. Bet toksai pojūtis kyla dėl energijos krypties pokyčio.

508. Žinojimas atveda prie paprastumo. Žmonėms, kurie gerai vienas kitą pažįsta, nereikia ilgų ir sudėtingų svarstymų. Jie linkę apsieisti dalykų esme. Nuostabus žinojimas, vedantis prie prasmės, tikrai menamas mokslas springs sangrūdose ir tuo aptemdys savąją paskirtį. Pamokoma stebėti daugelį komentarų, kurie apsunkino pačias paprasčiausias pagrindų vietas. Ištisą tyrimą galima atlikti, stebint sudėtingus komentarų kelius. Komentatorių psichologija, įsisavinusi vietines sancaupas, dažnai visiškai prarasdavo pagrindinę užduotį. Toks pat likimas ištinga visus žmogiškus santykius, kada šurmulyje žmonės praranda suvokimą apie savąją paskirtį.

Bergždžiai beldžiasi psichinė energija, tačiau ledinė narkozės ranka numarina gyvastį teikiančiosios judėjimą. Paprastumo reiškinys tegu padės išsivaduoti iš kiauto.

509. Tas pats paprastumas padės įžvelgti, kur Gėris. Jūs jau girdėjote, kaip žodžiai apie Gėrį buvo vadinami blogio mokymu. Jūs jau žinote, kad piktieji nekenčia Gėrio; jiems jis bus ir žiaurus, ir neteisingas. Blogis nepripažįsta Gėrio. Tokia padėtis tokia akivaizdi, kad jos aiškinti nereikia. Tuo tarpu, kiekviename Mokyme atrasime labai atkaklius tuos pačius nurodymus. Tokie pasikartojimai įrodo, kaip nuolat reikia priminti, kad blogis nepripažįsta Gėrio..

510. Kiekvienas darbuotojas turi teisę pagerinti savo darbo sritį. Tegu tai bus ne tikrai teisė, bet ir pareiga. Kiekvienas darbas gali būti gerinamas. Tokia gerinimo kūryba bus darbuotojo džiaugsmas.

Galima įsivaizduoti, kad valstybė turi drąsinti ir skatinti kiekvieną gamybos pagerinimą. Bet kokio darbo priemonės gali būti nuolat gerinamus. Ne tikrai didiesiems išradėjams lemta praturtinti žmoniją, bet kiekvienas darbo dalyvis savąją patirtimi apčiuopia naujas galimybes ir pritaikymą. Tikrai nereikia atmesti tokių bandymų. Jie gali būti apjungti ir sėkmingai pritaikyti. Bet svarbiausia bus tai, kad kiekvienas turi jaustis esąs tikruoju bendradarbiu.

511. Vaisingas bendradarbiavimas padės suvokti darbo pastovumą. Žmogus negali daryti tikrai vieną ir tą patį. Bet kokybės pagerinimas ir naujų priemonių atradimas bus nuolatinis minties atnaujinimas.

Pamilti darbo pastovumą galima tikrai gerinant kokybę.

512. Reikia jausti, kokia didžiulė įtampa. Reikia pripažinti, kad tokio laikmečio dar nebuvo. Negali būti įprastų minčių neįprastu metu. Tai suvokti - jau priartėti prie pirmosios mūšio eilės. Pasireiškianti įtampa didžiulė, ir ateityje ne mažesnė. Taip pat reikia saugoti Pergalės suvokimą kaip tvirtą skydą. Reikia pripildyti erdvę pergalingomis mintimis, nes jose ozonas ir apsauga.

513. Nusikalstamumas auga; žiaurumas ir negailestingumas didėja. Būtina pažvelgti į tokių gėdingų reiškinų šaknis. Žmonija negalėjo be priežasties tapti blogesnė. Bet be kosminių priežasčių ir pačioje žmonijoje yra pagrindas būti sukrėstiems. Negalima be galo neigti psichinės energijos. Dėk kosminės įtampos ir žmonijos psichinė energija stiprina spaudimą. Ji ne tikrai nepripažįstama, bet netgi mindoma, sukeldama fizines ir psichines ligas.

Seniai nustatyta, kad nusikalstamumas yra psichinė liga. Taip pat ir sadizmas, ir žiaurumas, ir negailestingumas išlieka tos pačios psichinės epidemijos pasekmėmis.

Negalima išlaisvinti žmonijos nuo tokios rykštės, jeigu nekreipiamas dėmesys į psichinės energijos būklę. Jos spaudimas kyta. Ji, kaip sprogstamosios dujos, kelia sprogimo pavojų. Lieka

nukreipti ją į galingą skirtąją vagą, kitaip ji baigs evoliuciją. Bet tokie pirminės energijos poveikiai negali būti atsitiktiniai. Visoje planetoje turi atsirasti mokslininkai, kultūros židiniai, kurie bendradarbiaudami ugdys psichinę energiją. toksai tinklas gali įnešti mokslinės disciplinos pagrindus.

514. Neatidėliosime žmogaus kaip psichinės energijos nešiootojo lavinimo. Daug pavienių bandymų, bet dabar reikalingas tarsi kooperatyvas, tyrinėjantis šias energijas. Nereikia tokio naudingo darbo riboti sąlygotumais, nes patys netikėčiauši įvairūs bendradarbiai gali pasidalinti savąja gyvenimiška patirtimi.

515. "Mylėkite vienas kitą",- šis priesakas duotas išmintingai. Niekas negali geriau už meilę harmonizuoti psichinės energijos. Visi Aukštieji Bendravimai pagrįsti tuo pačiu jausmu ir taip pat palankūs psichinei energijai. Lengva pranajama taip pat stiprina energijos pagrindą. Taip žmonės turi rinkti ir įtvirtinti visą, kas naudinga psichinei energijai. Kiekvienas turi sekti psichinės energijos atsargas. Juk netgi vienintelis įkvėpimas jau suteikia jėgų atsinaujinimą.

Labai akivaizdu, jog psichinė energija visų pirma atsinaujina jausmu, o ne fiziniu poilsiu. Todėl pasakyta: "Apkraukite Mane daugiau, kada žengiu į nuostabų sodą". Būtent apkrovimas ir įtampa - stiprių jausmų tėvynė. Jeigu žmogus moka spręsti apie savo jausmus, jis tarp jų pasirinktų vertingiausią, ir tai bus Meilė.

516. Taip pat seniai pasakyta: "Mokantis mylėti turi ugninę širdį". Energijos sustiprinimui reikia ugninio užsidegimo. Jokie samprotavimai nesuteikia tos ugnies, kuri uždegama meilės jausmo kibirkštimi.

Kada statys minties mokyklas, tada išbandys ir jausmų reikšmę. Lyginant blogio jausmą su gėrio jausmu vėl pažins, jog gėris išvermingesnis už blogį.

517. Niekas negali manyti, kad mokoma nuvertinti jausmus, jeigu jie sugretinami su energijomis. Kažkas įsivaizduos, kad nedera minėti Aukščiausiojo Bendravimo kartu su energija. Kažkam energija yra kažkas, glūdinčio mašinoje, bet niekingi bus tokie žemiški vaizdiniai. Reikia taip pat pamilti patikėtą, apreikštą energiją, patikėta energija yra lašas iš Aukščiausios Taurės.

Taip be meilės nėra tobulėjimo.

518. Vėl atminsime, kodėl dauguma žmonių turi daugybę kartų skaityti Gyvųjų Nurodymų knygas. Vieni pasakys, kad tai seniai jiems žinoma, bet nevykdys; vėliau jie pavadins Nurodymus nežemiškais ir Žemėje nepritaikomais. Skaitydami trečią kartą jie atras, kad, galbūt, kažkur yra žmonių, kuriems šie patarimai naudingi, ir kartodami ketvirtą kartą prisimins ir apie save pačius. Kiti pradės peikdami visą knygą, paskui išneš knygą iš namų, vėliau, tarsi atsitiktinai prisimins apie ją ir, galų gale, pradės tvirtinti ištiesas mintis iš knygų.

Įvairūs sąmonės keliai, ir todėl reikia žmonėms pratintis priimti girdėtas mintis. Gaila stebėti nereikalingus kelio zigzagus, kylančius iš egoizmo, puikybės, kito nuomonės niekinimo. Taip žmonėms tenka daugybę kartų skaityti tai, ką širdimi galima būtų suvokti ir arčiau, ir greičiau.

519. Dagys sode yra nepakenčiamas, taip pat nepakenčiamas gyvenime blogis. Bet jeigu įžvalgios akys atskiria gėrio takelį, reikia jį saugoti. Tegu jis bus ilgas ir siauras. Tegu vietomis jis

bus apaugęs, bet kiekvieną gėrio grūdą išsaugokite. Tegu gėrio paukščiai ne visada čiulba suprantamai, bet kiekvienas gėrio garsas jau yra vertingas.

520. Radijo bangose kartais galima išskirti kažkokius įsiterpiančius balsus. Žinoma, tai bus kai kurių žmonių balsai, netyčia priimti aparatu. Taip ir tarp balsų iš Subtiliojo Pasaulio vis dažniau girdimi ir gyvųjų balsai. Šia aplinkybe nori pasinaudoti priešiški tamsuoliai, kad paneigtų pranešimus iš Subtiliojo Pasaulio. Bet jie pamiršta, kad psichinė energija visur viena. Ji negali būti mirusi ar gyva, nes ji priminė. Mintis nesunaikinama, ir ji vibruoja erdvėje.

Tamsuoliai neigia Subtilųjį Pasaulį ir tuo atmeta mintį. Visa tarnauja ne neigimui, priešingai, visa patvirtina vieną Tiesą.

521. Daug kartų buvo skelbiama Žemės pabaiga, bet planeta dar egzistuoja. Tamsuoliai vėl atras priežastį džiūgauti, bet Atlantidos žūtis išvakarėse irgi šaipėsi. Be to, planetai ne kartą grėšė pražūtingi susidūrimai. Jautrus aparatai šias aplinkybes galėjo numatyti. Dar neseniai planeta tik per plauką išvengė susidūrimo.

Jeigu yra žmonių, kurie nujaučia tolimus žemės drebėjimus, tai visai suprantama, kad ir kitos kosminės vibracijos gali būti jaučiamos. Nespręsimė, kodėl išvengiama daugelio pavojų,- priežasčių tam daugybė. Kai kurių salų būklė yra labai pavojinga, bet gyventojai jų nepalieka. Bet niekas nesijuokia iš mokslininko, tyrinėjančio judančias kranto linijas.

Tamsuoliška kritika turėtų būti labai atsargi tiek fizinių tyrinėjimų atžvilgiu, tiek psichinės išvalgos srityje.

522. Teisinga manyti, kad atskleidus vieną paslaptį, sekanti nesumenks. Pasakyta, kad kiekvienas atradimas yra tiktai vartai į artimiausią paslaptį. Bet taip pat pasakyta, kad kiekviena paslaptis apjuosta vis aukštesne siena, prieiti prie kurios vis sunkiau.

Tegu besibaiminantys iškart žino būsimus sunkumus. Nereikia vilioti lengvu pasiekimu. Tegu atranka vyksta, ir stiprūs dvasia pamils sunkų kelią, kitaip kur gi jie save išbandys.

Didžiulis paklydimas galvoti, kad visi išradimai turi tiktai pasaldinti gyvenimą. Taip kiekvienas atradimas suteiks tiktai langelį į Begalybę, ir vienas žvilgsnis nuspręs žmogaus prigimtį. Nedaug kas mėgsta pažvelgti į Begalybę, dauguma vien nuo minties apie begalinį kelią pajus siaubą. Netgi Žemėje nedaug klajūnų, kurie suprato tokį tobulėjimą.

523. Be to, žmonės turėtų peržiūrėti žodines sąvokas. Šiandien tinka pasakyti apie iškilmingumą, bet daugelis klaidingai supras tokią nuostabią sąvoką. Daugeliui iškilmingumas yra šventiškas nieko neveikimas, neatsakingas vaikštinėjimas ir atgyvenusių žodžių tarimas. Iš tikrųjų iškilmingumas yra pakilus visų geriausių jausmų aukojimas, visų nuostabių energijų įtampa, prisilietimas prie sekančių Vartų.

524. Žmonės mažai įsivaizduoja erdvinių srovių poveikį. Netgi išsilavinę mokslininkai ne visada suvokia, jog atmosferos kokybė nepalaujamai kinta, pernelyg didi regimybė, kad viskas aplinkui nejuda. Už šios sąlyginės regimybės slepiasi tikrovė.

Reikia ugdyti jaunimo sąmonę, kad aplink ją sukasi nuolatinis sūkurys, bet ne siaubą neša jis, apreikšdamas subtilių energijų galią. Išsilavinęs žmogus pakankamai turi žinoti apie amžiną judėjimą ir tai, jog reiškiniai nesikartoja. Taip pat lengvai jis įsisavins ir srovių, pripildančių erdvę, kaitą. Savo nuotaikas ir pojūčius žmogus derins su daugeliu išorinių priežasčių.

525. Taip pat žmogus turi išmokti išklaudyti išmintingus patarimus. Esant tokiai apjungiančiai nuomonei gimsta daugelis ugnių. Nereikia vengti aptarimų, juose sustiprėja srovių sūkurių ir energijų kaita.

Tegu keičiasi srovės, juk po sunkių ateis ir geros.

526. Vienas viršininkas atėjo pas atsiskyrėlį, prašydamas papasakoti jam apie gyvenimo pagrindus. Atsiskyrėlis pradėjo pasakoti ir pokalbio metu palaipsniui pylė vandenį į taurę. Viršininkas, pagaliau, pastebėjo, kad vanduo liejasi per kraštus, ir nurodė tai atsiskyrėliui. Šis atsakė: "Teisybė, todėl kitą kartą apsirūpink didesnės talpos taurę". Tokiais pasakojimais žmonės bandė įtvirtinti suvokimą, kad duodant daugiau, negu talpinama, išmintis leis veltui. Bet tas pats pasakojimas numato ir paskatinimą. Kiekvieną kartą galima atsinešti didesnę taurę.

527. Kodėl taip sunku priimti dėsnį, kad kiekviena energija kartu yra ir fizinė galia. Žmonės gali judinti raumenis valios dėka, vadinasi, ši energija yra fizinis svertas. Tą patį galima matyti lyginant fizinius atletų ir hatha jogų pratimus, kurie daugelį raumenų pasiekimų pasiekia valios įsakymu.

Taip neretai mąstantis žmogus neprarasdavo ir fizinės jėgos.

528. Nusiminimas yra ne kas kita, kaip pasileidimas. Nusiminęs žmogus, patekęs į pakankamai pavojingą padėtį, bus priverstas tapti žvaliu; bet sukrėtimo laipsnis turi būti didelis, kad priverstų žmogų pakeisti savo nuotaiką. Sukrėtimas netgi išgydo kai kurias ligas. Mirties baimė, atrodytų, pranoksta visas žmogiškas silpnybes, bet netgi ir toks laipsnis gali atrasti kažką didesnio. Egzistuoja daugybė pasakojimų, kai mirtinai ligai padėdavo tikrai pavojus. Kiek kartų paralyžiuotieji išbėgdavo iš degančio namo. Kiek kartų vidiniai pažeidimai išgijo, nes centras veržėsi kita kryptimi.

Kyla klausimas, jeigu žmonės pažins supantį pavojų, galbūt jie išsigydys nuo vienos iš pavojingiausių ligų - nuo pasileidimo.

529. Teisingai pastebėta, kad esminės sąmonės savybės beveik nepakito per tūkstantmečius. Galbūt, toks sukrečiantis įvykis, kaip Atlantidos žūtis, ir paskatino šią tokią sąmonės atsinaujinimą, bet sukrėtimo dydis turi būti ypatingas.

530. Skausmas yra organo pažeidimo požymis, kitaip tariant ligos šauklys. Bet gali būti ir kitoks skausmas, jis gali kilti ir dėl organo tobulumo lyginant su kitais. Ypač tai pastebima širdies skausmuose. Širdis gali būti sveika, bet tokia subtili, kad jai tarsi ankšta tarp kitų organų.

Paprastai sveiku laiko tokį organizmą, kuris nejaučia skausmų, bet toksai apibūdinimas yra primityvus. Pati sveikiausia širdis gali skaudėti, nes labai daug kas joje atsispindi.

Reikia, kad gydytojai labai aiškiai atskirtų skausmų priežastis. Psichinės energijos pažinimas jiems padės.

531. Erdvinių srovių savybių atpažinimas yra aukščiausios širdies būsenos laidavimo pradžia. Širdžiai negalima įsakyti jausti, jeigu ji dar nesugeba; tada pašaukta psichinė energija suteiks jautrumo impulsą.

532. ypatingą žalą sąmonės plėtrai padarė tasai, kuris supriešino dvasią ir materija. Žinoma, dažnai galima girdėti, kad materija yra sutankėjusi dvasia. Toksai apibūdinimas lengvai išklausomas, bet grubi realybė, nepaisant esmės, tvirtai laikosi seno skirstymo.

Nelengva aptemusiai vaizduotei įsivaizduoti visas dvasios būsenas! Galima prisiminti, kaip vienas laukinis užgavo draugą akmeniu ir prašė atleisti, nes manė, jog dvasios gabalėlis nesukels skausmo. Dvasios būsenų teigimas turėtų sustiprinti mokslą. Ir mokslas turi padėti žmogiškosios vaizduotės nušvitimui.

533. Kiekvienas sąlyginis suskirstymas daro žalą Vienybės esmei. Pirminės Jėgos suvokimas padės išsivaduoti nuo nereikalingų sanaujų. Dauguma sąlyginių pavadinimų kilo iš egoizmo, norėjusio pavadinti dalyką savaip. Žinoma, ir kalbų susimaišymas atnešė neįprastus apibūdinimus.

Dera rūpintis aiškių apjungiančių apibūdinimų susidarymu.

534. Kuo rūpintis - ankštu ar plačiu, trumpu ar ilgu? Pats paprasčiausias mąstantis žmogus pasakys: tegu geriau bus ilgas.

Palyginkime žemišką gyvenimą su antžemio buvimu. Su nedidelėmis išimtimis buvimas Subtiliajame Pasaulyje nepalyginamai ilgesnis. Vadinasi, mes turime ruoštis ne trumpiems sustojimams ir ypač turime vertinti tai, ko prireiks ilgo buvimo metu. Pirminė energija, mintis, sąmonė, vaizduotė ir įkvėpimas yra besvorė nuosavybė.

535. Galima suprasti, kodėl palyginti mažai pasakyta apie persikūnijimus Senuosiuose Mokymuose. Iš vienos pusės, apie juos buvo žinoma pakankamai, iš kitos, buvo nenaudinga atkreipti dėmesį į tai, kas buvo. Tikrai ypač plačios sąmonės žmonės gali pasinerti į praeitį nepakenkdami judėjimui pirmyn. Mažai sąmonei žvilgsnis atgal gali būti pražūtingas. Žmonės turi būti nuolat pasirošę ateičiai. Tikrai tokia sąmone jie gali harmonizuoti žemiškąjį gyvenimą.

Netgi persikeldami į geresnes patalpas, žmonės atsirenka geriausius daiktus, ir niekas nesiveža su savimi purvinių skarmalų. Taip pat apdairiai ir deramai žmogus turi paruošti sau namus Subtiliajame pasaulyje.

536. Žemės gyventojai karštu metu laiku persikelia į kalnus. Lygiai taip pat žmogus gali pakilti į aukštumas ir šį pakilimą padaryti ypatingai džiaugsmingu. Subtili psichinė energija padės apsibrasti su nauja aplinka. Ji pritrauks ir geriausius Vadovus. Ją vadina Magnetu, Tiltu, Vartais ir brangenybe visais geriausiais vardais, kad žmogus įsisaugotų savo tikrąją brangenybę.

537. Tikrai aiškus Subtiliojo Pasaulio suvokimas padės žmonėms suvokti žemiškąją nuosavybę be veidmainiškų atsižadėjimų. Žmogus supras, koksai turtas jam priklausos, ir žemiški daiktai atras deramą vietą ilgoje žmogiškoje būtyje.

Esmė ne atsižadėjime, bet ypač Nuostabaus suvokime.

538. Žmogus, suvokęs psichinės energijos buvimą savyje, gali pastebėti ją ir kituose. Pasakyta, kad pačio savęs pažinimas yra Kelias. Bet pirmoji savybė bus psichinės energijos būklė.

Daugeliui svarstymai apie psichinę energiją bus tarsi kliedesiai, jie išvis negali suprasti, apie ką kalbama. Jie nirš, kaip kiekvienas, dalyvaujantis jam nepasiekiamame pokalbyje. Reikia suprasti, kad pirmasis energijos supratimo blyksnis bus pats sunkiausias. Tikrai ramiau reikia žvelgti į tamsuolišką nesupratimą. Taip daugelis išvis negali įsivaizduoti būsenos po žemiškos būties

baigties. Tokie žmonės gali būti ir ateistai, ir tikintys, bet bus vienodai tolimi nuo priminės energijos suvokimo.

Gana pamokoma, kaip patys prieštarigiausi įsitikinimai gali vienodai klysti.

539. Galima miegančius palyginti su neigiančiais. Išties, nėra prasmės kalbėti giliai miegančiam!

540. Dabar jūs galite juo labiau suprasti, kodėl Mes nenurodome hatha jogos. Ji mažiau už kitas kreipia žmogų link pirminės energijos. Tiesa, ji per raumenų tobulumą ir valios įsakymą lėtai tobulina žmogų, bet nekreipia dėmesio į svarbiausią, nuo ko reiktų pradėti.

Kam eiti tiktai iš apačios, kada geriausios dovanos iš Viršaus. Argi pačios pagrindinės energijos pažinimas nebus greičiausias tobulėjimas?

Ne Hatha Jogas pasakė: "Pasaulis yra mintis".

541. Minties perdavimo metu reikia atsiminti kai kurias energijos savybes. Visų pirma reikia pripažinti netikėto atsakymo gavimo neišvengiamumą. Tokia savybė išlieka dėl žemiško ir subtilaus priėmimo skirtumo; subtiliosios energijos neišvengiamai susitinka su žemiškomis sąlygomis. Kiekviena žemiška užtvara, kaip negyvas šydas, užstoja priėjimą. Tegu tai bus akimirksniu, bet jau susikuria netikėtumo galimybė. Žmonės priprato matuoti žemiškais matais ir gali patys atstumti subtiliąją siuntą.

Todėl taip svarbu lavinti savąją subtiliąją energiją.

542. Ir kitą sąlygą būtina atsiminti. Širdis neišvengiamai užfiksuos siuntas. Tai ne širdies liga, bet srovės virpėjimas. Neįmanoma žodžiais nusakyti širdies pojūčių. Tikrai žmonės, pripratę prie minties perdavimo, gali suprasti, kame esti šis virpesys.

543. Netgi galimas skausmo pojūtis nerviniuose centruose. Galima suprasti, kad tokie jautrūs centrai turi atsilipti į išorines sroves. Tokių skausmų pasireiškimą dažnai vadina neuralgija, bet jos priežastys nesuvokiamos. Paprastai ieško priežasties peršalime ar pervargime, bet į išorines psichines priežastis nekreipia dėmesio.

544. Būti Agni Jogos Motina visai nelengva. Tikrai su laiku žmonės įvertins visa savęs atsižadėjimą, kuris būtinas skelbiant ugninę galią.

545. Reikia išsiugdyti dėmesingumą visiems reiškiniams, vykstantiems kosminių įtampų metu. Daug kas užfiksuoja, bet dar daugiau lieka nepastebėta. Žmonės taip nutolo nuo pirminės energijos suvokimo, kad nemoka atrasti žodžių akivaizdiems reiškiniams ir įvykiams. Juk negalima atskirti įvykio nuo psichinių reiškinių.

546. Netgi labiausiai patyręs priimti mintis žino, kaip pašaliniai įsiveržimai išmuša atskirus žodžius. Galima įsivaizduoti, kiek srovių susikerta erdvėje! Daugelį pamokančių bandymų galima atlikti ne tik tiesioginiu minties perdavimu, bet ir tyrinėjant susikertančius poveikius.

Daugelis srovių gali būti siunčiamos ir priimamos tiesiogiai. Bet be jų gali įsiveržti svetimos bangos, prilygstančios jėga ir kokybe, - tokias sudėtingas bangas reikia tyrinėti.

Tokių stebėjimų metu paaiškės, kad stipri srovė silpnesnėjai bus tarsi magnetas. Iš čia ir keleto bangų susilieėjimas. Jautrus imtuvas jaus sudėtinių vibracijų virpėjimą.

547. Taip pat gana įspūdinga, kad kai kurios bangos skausmingai smogia per aurą. Tokie smūgiai gali kilti dėl siuntų ne harmoningumo ir dėl bangų sudėtingumo.

Taip pat jau pastebimas skambėjimas ausyse. Be kai kurių glandų darbo, reikia suprasti, kad tokią įtampą galėjo sukelti atmosferos įtampa - savotiškas pripildyto sferų skambesio aidas.

548. Teisinga spręsti, kad ir šiandieniniai Jogos mokymai skiria daug dėmesio žmogaus nuotaikoms. Atrodytų, tokia pastaba visiems žinoma ir suprantama, bet realybė rodo, kad žmonės nesuvokia įkvėpimo ar tamsaus nusiminimo reikšmės.

Tegu mokslininkai ištirs minties perdavimą esant skirtingoms būsenoms. Be psichinių būsenų, galima stebėti ir temperatūrinės sąlygas. Karštis sustiprina priėmimą.

Žinoma, Kalbu apie padidintą organizmo temperatūrą. Ne pati liga, bet ugninių angų derinys audžia apsijungimo ir poveikio giją.

549. Kuri gi mintis priimtina? Seni žmonės sako: ta, kuri nuoširdi. Toks paprastas apibūdinimas yra teisingas. Būtent psichinės energijos būklė priartina ar nutolina minties priėmimą. Bet reikia įsivaizduoti, kiek nepriimtų minčių lieka erdvėje! Jeigu mintis yra energija ir ji nesuyra, tai kaip atsakinga yra žmonija už kiekvieną mintį!

Galima patikrinti bendrą visų minčių sumą, vienu metu nuskriejusių per pasaulį. Pamokoma sužinoti, apie ką galvoja žmonija kiekvieną minutę? Pasekmės bus visiškai netikėtos. Galima bus išskirti mintis į kelias kategorijas, ir labai nedidelis kiekis pasirodys nukreiptos bendram labui. Tokie skaičiavimai gali pateikti pačias siaubingiausias išvadas.

Nereikia svajoti, kad žmonės jau suvokė minties vertę. Nepaliaukite tvirtinti apie minties reikšmę, ir jūs būsite apkaltinti neleistinomis naujovėmis, būsite apkaltinti visuomeninių pagrindų sukrėtimu.

Kaip gali įrodyti, kad rūpinimasis mintimi pavojingas valstybei? Tuo tarpu, jus jau kaltina, kad įnešate kažką pavojingo. Bet į kokią žvėrišką būseną turi nugrimzti žmogus, kad priminimą apie mintį laikytų kažkuo neleistinu žmogiškoje buityje!

Reikia išklaudyti visas patyčias iš filosofijos, nes ji moko mąstyti!

550. Beveik nerasite žmonių, ištikimų mąstymo menui. Paprastą olimpinių žaidynių užduotį žmonės pajėgūs apdovanoti geriausiu vainiku. Bet kur gi minties suvokimas ir paskatinimas?

Ausys netalpina plojimų griausmo už šuolį, bet kiekvienas minties šuolis bus įtarinėjamas ir išjuoktas.

Tegu renkasi minties galiūnai!

551. Patyrusiu būdu turi būti ištirta visa psichinės energijos sritis. Neįmanoma leisti asmeninių prielaidų. Reikia su didžiausiu apdairumu naudotis senovės literatūros šaltiniais. Dera turėti omenyje, kad daugelį apibūdinimų savo laiku suprato kitaip, negu dabartine reikšme. Daugelis vadinamosios metafizikos savo laiku buvo visiškai realybė.

Daugelis senovės filosofų po savęs paliko tikrai simbolinius apibūdinimus. Jie arba sąmoningai slėpė tikruosius pavadinimus, ar kasdien naudodami mokymą vartojo sutrumpintus ženklus.

Įsigilinimas į skirtingas psichinės energijos pažinimo epochas įrodys pačias prieštaraujančias pažiūras. Nepaklyskite tokiuose žmogiško mąstymo labirintuose! Šie paklydimai kilo tikrai iš mokslinių bandymų nepakankamumo. Ne pasakos apie psichinę energiją reikalingos, bet žmonija

judės pirmyn rūsčiais bandymais, patikrintais įvairiose pasaulio dalyse. Tokiam patikimam patikrinimui reikalingas vienijimasis.

552. Motina išugdys pirmuosius psichinės energijos tyrinėjimo pagrindus; netgi vaikui dar negimus pastebės visą gyvenimišką aplinką ir mitybą. Būsimo žmogaus charakteris jau paženklintas motinos iščiose. Jau galima stebėti kai kurias ypatybes, kurios nulemia charakterį, apreiškstą pačios motinos troškimuose. Tiktai ir šiuo atveju reikia sąžiningai stebėti. Bet pačią stebėjimo galimybę reikia ugdyti.

Taip mes vėl atkreipiame dėmesį ne į teorija ir dogmas, bet i bandymus ir tyrinėjimus.

553. Nuovargį sustiprina išorinės sąlygos. Tokie stebėjimai taip pat reikalingi. Prislėgtumo ar nuovargio pasireiškimas gali įgauti epideminį pobūdį. Ištiesos sritys, netgi šalys gali atsidurti įtampos juostoje.

554. Netgi kūdikiuose galime stebėti psichinės energijos pasireiškimą. Bet reikia mokėti atskirti šiuos ženklus, kuriuose tiek daug Subtiliojo Pasaulio aidų, Jau buvusių gyvenimų reiškiniai pasireiškia vaikiškuose žaidimuose ir sumanymuose. Netikslu būtų pasakyti, kad visi vaikiški užsiėmimai vienodi. Netgi bendruose žaidimuose kiekvienas vaikas parodo savo ypatybes. Stebint tokius vaikus, galima praturtinti savo žinias apie psichinę energiją.

Klaidinga manyti, kad tiktai suaugę su išsivysčiusiais nervais gali būti stebėjimų objektas. Būtent vaikai, su nepažeista psichinės energijos jėga, duos geriausius bandymus.

555. Daug tenka kalbėti apie medicininius patarimus, bet be gydytojų niekas neužsiima esminės energijos klausimais. Daugelis pasakys, kad ne jų reikalas gilintis į medicininės užduotis, bet kiekviena tokia pastaba bus kenksmingas tamsuoliškumas. Gyvenimas - viskam, kas gyva, ir kiekvienas turi atnešti savo akmenį bendrai statybai.

556. Iš šventovės pažvelgsime ir į rūsį. Mokėsime išlaikyti savyje ne tiktai skrydį. bet ir atgailą. Kiekvienas žmogus turi atvirą žaizdą. Tiktai psichinė energija gali apčiuopti šį skausmą. Kiekvienas aukščiausios energijos tyrinėjimas išmokys ir suteikti pagalba. Taip pat ir noras padėti turi būti išugdytas.

557. Jeigu kiekvienas žmogus turi atvirą žaizdą, tai taip pat egzistuoja ir širdies karbunkulas, vadinamas Šventovių Šventovė, toks magnetas turi būti saugomas. Jį vadino brangakmeniu. Jau seniai kalbėjau apie brangakmenį, bet tada kažkas galėjo suprasti kaip abstrakciją. Bet dabar jau žinote, kad tai visiškai ne abstrakti sąvoka. Psichinės energijos mazgus lengvai galima pavadinti akmeniu, nes magnetiškumas žmonėms siejasi su akmens vaizdiniu. Magnetinis kalnas suprantamas lengvai, bet žmogaus magnetas nesuprastas. Tuo tarpu, jeigu Makrokosme egzistuoja daugybė magnetinių reiškinių, tai ir žmogaus mikrokosme tokia savybė yra neatsiejama.

558. Žmonės žino apie elektrinį ungrų, bet tokios pat iškrovos žmoguje jiems atrodo kažkokie fenomenai. Taip sunkiai sąmonė priima tai, kad žmogus talpina visiškai viską. Tokios savybės žmoguje turėtų paskatinti ypatingą rūpestingumą, bet tokia visą apimanti pilnatvė žmoguje lieka nepripažinta. Žodžiai "*Makrokosmas*" ir "*mikrokosmas*" kartojami neprotingai, be jokios vidinės reikšmės.

559. Taip pat ar gali būti suvokta didžioji Šventovių Šventovės sąvoka? Kartais subtilusis kūnas grįžta iš savo skrydžių su šiuo šauksmu, kad įtvirtinti tai žemiškajame gyvenime. Daug šviesių tiesų gali atsinešti su savimi subtilusis kūnas. Jis spėja pabuvoti įvairiose sferose, spėja susisiekti su gyvais žmonėmis įvairiose šalyse - visa tai begalybėje ir be laiko.

Argi visos tokios mikrokosmo savybės nedaro iš jo Aukščiausios Galios sosto?

560. Kai kurie žmonės siekia gauti tiktai naują, nesirūpindami įsisavinti ankstesnio. Daug pavojų slypi tokiuose šuoliuose ant nežinomos dirvos. Tokiais žmonėmis ne visada galima pasitikėti. Vargu ar jie gali apsaugoti tai, kas jiems patikėta.

Veržlumas yra vertingas, kad jis yra pilnos sąmonės pasekmė.

561. AUM kaip aukščiausioji vibracija gali skambėti suderinant psichinę energiją. kiekviena arfa turi būti suderinta, juo labiau psichinę energiją veikia visos kosminės vibracijos ir ji turi būti ramios būsenos. Senovės svarstymuose apie pirminę energiją dažnai būtent AUM turėjo patarimų eilutę.

Įvairialypė psichinė energija! Galima atrasti skirtingas jos vibracijas, turinčias ypatingus pavadinimus. Atkreipsime dėmesį į vieną aukštą energijos rūšį, vadinamą apsaugine. Nereikia manyti, kad ši savybė saugo patį tokios energijos nešiotoją, priešingai, jis apsaugo daugelį, dosniai skirdamas savo energiją, panašiai kaip dvasios dalumas, psichinė energija išsiskiria ten, kur ji gali būti naudinga. Toks gydytojas nepažįsta jo gydomų kenčiančiųjų. Sunkus, tačiau gerį nešantis darbas!

562. Vibracinis elektrinis masažas naudingas, jeigu suderintos vibracijos. Neprotinga apsupti ligonį jam svetimomis vibracijomis. Visų pirma reikia iširti jo psichinę energiją, jos savybes ir įtampą. Masažas pagrįstas ritmu, bet ritmas yra nepaprastai individualus. Galima įtrinti visiškai neatitinkantį susierzinimą.

Todėl medicinos mokyklose ritmas ir vibracijos turėtų būti tyrinėjami.

563. Agni-Puranos, Upanišados ir kiti senovės Priesakai savo pagrindinėse dalyse visiškai tiksliai perduoda Būties dėsnius. Reikia ne atmesti, bet labai įdėmiai įsiklausyti į Tiesos kibirkštis. Be ugnies negali būti sukalti du metalai, taip pat ir aukščiausios energijos srovę galima priimti tiktai ugnine širdimi.

Neatmesime bet kokių gėrio šaltinių. Kiekvienas, kuris suteps šviesų artimo rūbą, pasmerkė pats save.

564. Skirtingose religijose pastebima ypatinga maldų harmonizacija. Jeigu palyginti pačias seniausias, galima pastebėti įstabų toninės struktūros panašumą. Be to, galima atrasti nuostabius bendrus ritmus, įrodančius, kad tokių maldų sudarytojai giliai suvokė harmonizacijos reikšmę. Tokio esminio sutapimo neįmanoma priskirti paprasčiausiam perimamumui. Galima suprasti, kad juos veikė vienas Šaltinis. Negalima abejoti, kad vieninga pirminė Būties energija tam pačiam įkvėpimui suteiks panašų ritmą.

Išties, regintys gali visur atrasti didžiosios Vienybės įrodymų.

565. Jūs girdėjote, kad asmuo, kentėjęs dėl kalbos sutrikimų, staiga galėjo išsakyti nuostabų ir įkvėptą kreipimąsi. Vien tik asmeninė valia to pasiekti negalėjo, buvo reikalingas ir kitos energijos

dalyvavimas. kažkas pasiuntė Savo Apsauginę Jėgą. Galbūt, tokia Jėga visam laikui išgydys negalią? Galbūt, nerviniai traukuliai dings visam laikui, jeigu toks entuziazmo laipsnis, kuris pripildė pasakiusį nuostabią kalbą, bus išsaugotas. Tegu jis stebi savo širdies ritmą. Tegu prisimena, kaip harmonizavosi jo sėkminga kalba, kuri taip įkvėpė klausytojus. Išlaikyti apreikštą harmoniją jau bus pasiekimas. Daug galima pateikti pavyzdžių, kada psichinės energijos ritmas pakylėdavo žmogų ir padėdavo įveikti visus nervinius spazmus. Daug galima išvardinti atvejų, kai žmonės, Aukščiausios Energijos paveikti, visam laikui pamiršdavo apie savo negalias.

566. Bet kokia per didelė įtampa prieštarautų harmonijai. Reikia, kad sėkminga harmonija išliktų atmintyje be jokios prievartos. Atsiskyrėliai nurodydavo gilią bežodės maldos reikšmę - taip spręsti galėjo tikrai pažinę harmonijos galią.

567. Radioskopas supažindina su viena švytėjimo puse, bet tas pats aparatas gali patvirtinti psichinės energijos poveikį šviesos stiprumui. Galima stebėti, kaip skirtinga nervinė stebėtojo būseną keičia radioaktyvumą. Taip galima sakyti, kad žmogaus ir mineralo psichinė energija bendradarbiauja, būdamos vieningos. Srovės bendradarbiavimo ar nutrūkimo reiškinys priklauso nuo vadinamosios žmogaus nuotaikos. Dar neseniai toks teiginys būtų pavadintas beprotybe, bet dabar kai kurie jau suvokia tokį energijų bendradarbiavimą, o kiti vengia išjuokti taip juda pažinimas. Ypač reikia pripažinti, kad gera nuotaika jau yra pusė sėkmės.

568. Tegu žmonės pamilsta įtampą, nes atsipalaidavimas jau yra irimas. Niekas nepažins dalyko atsipalaidavęs. Jau vadinome dvasios tvirtumą šarvais, bet reikia priprasti prie kiekvienų šarvų.

569. Ar užrašų fragmentiškumas yra atsitiktinis? Galbūt šioje mozaikoje glūdi ritmas ir ypatingas piešinys? Tegu kartais draugai pagalvoja: kodėl pasirinkta tokia sistema? Ar joje neslypi ypatinga užduotis, kad veiktų įvairius centrus? Suvokimo savybės tobulinimas yra labai svarbus pasiekimas.

570. Patys įvairiausi terminai gali ateiti neišaiškinti. Rugsėjo Šešioliktąją gali pajusti tikrai nedaugelis - taip esti, kada gaisras jau siaučia už sienos, bet tauta renkasi pažiūrėti reginio, nesuprasdama, kad uždanga slepia sugriovimus. Terminas gali būti nulemtas kosminių sąlygų, bet žmonės nekreipia dėmesio į regimus ženklus. Lygiai taip pat patyręs gydytojas išmintingai numato ligos eigą, bet ateina nurodytas laikas, ir ligonis sutinka dieną šaipydamasis iš gydytojo, ir kiek kartų sekė atsakymas: negirk dienos be vakaro.

Jeigu paklaustume žmonių, kaip jie įsivaizduoja kažką labai svarbaus, jie papasakos pačias migločiausias prielaidas, ir nei viena iš jų nepalies vykstančio esmės. Tokie klaidžiojimai aplink dalykų esmę tikrai įrodo pirminės energijos, kuri gali nukreipti vaizduotę teisinga linkme, nepaisymą.

571. Žmogus savo viduje puikiai žino apie jam priklausančią energiją. užsigavęs, jis sužeistą vietą patrins ranka. Norėdamas atkreipti dėmesį, jis treptelės koja, jis žino, kad būtent galūnės spinduliuoja energiją. sakmėse žmogus pasakoja apie kibirkštis nuo rankos smūgio ir apie žemės ugnį kojų pėdsakuose. Bet buityje sunku žmogui pripažinti savo paties galią.

572. Ritmo įsisavinimas yra pakopa link tolimųjų pasaulių. Niekas negali priimti subtilių vibracijų, jeigu jis neįsisavino ritmo ir nesuvokia harmonijos reikšmės. Bet kažkam ji tikrai tuščias

garsas, bet yra ir tokių, kurie jau harmonizavo visą savo gyvenimą. Ne apreikštą blogos muzikos ritmą, bet ugninį širdies ritmą Turiu omenyje. kažkas, išgirdęs apie ritmą, pasamdė būgnininką ir liepė mušti į ausis - ir tikrai dar labiau atbuko toksai kvailys.

573. Žmonių pažiūros stebina savo sąlygotumu. Pavyzdžiu gali pasitarnauti perėjusio į Subtilųjį Pasaulį būsenos apibūdinimas. Apie tą patį asmenį bus pasakyta: jis žuvo, jis sunaikintas, jis kenčia, jis miega, jis ilsisi ramybėje, jis mokosi, jis kyla, jis džiaugiasi - taip kiekvienas sprendžia pagal savąjį Subtiliojo Pasaulio įsivaizdavimą. Bet kadangi žmonėms niekas nepapasakojo apie Subtilųjį Pasaulį, tai jie pradėjo spręsti pagal savąją vaizduotę. Bet vaizduotė ugdoma nedažnai. Tokiu būdu, pati artimiausia sfera vis dar išlieka vaiduoklių ribose.

Kada laidojant kažkas verkia, gali atsirasti kažkas, kas gailėsis tokio neišmanymo. Lygiai taip pat, jeigu kažkas tokiu atveju džiaugsis, žmonės pasipiktins bepročiu. Taip žmonės negali suvokti žemiškos būties santykio su antžemio būtimi. Galima išvardinti daugybę atvejų, kada žmonės matė savo artimuosius iš Subtiliojo Pasaulio, bet ir tokie įrodymai lieka tikrai tarp fenomenų. Neįmanoma žmonių įtikinti būties kaitos natūralumu. Jiems draudžiama galvoti apie persikūnijimą, ir jie sutinka būti prieš nežinomą bedugnę. Bet kiekvieni metai suartina pasaulius ir galima padidinti liudijimų apie praeitų gyvenimų prisiminimus skaičių. Jau kiekvienas gali pateikti daugybę pavyzdžių, tikrai reikia geranoriško požiūrio.

574. Toksai pat geranoriškas požiūris reikalingas ir psichinės energijos bandymuose. Nereikia jos klausinėti apie ateitį, bet galima užfiksuoti, kaip psichinė energija pati nujaučia artimiausius kelius. Ją vadino Dvasios Akimi, taip lygindavo su fizine rega. Jeigu akis natūraliai mato priekyje esantį daiktą, tai ir dvasios akis numato ateitį.

575. Ne tikrai kiekvienas centras yra dinamą, bet kiekvienas atomas jau generuoja energiją. argi psichinės energijos tyrinėjimus galima laikyti nenatūraliais ir nemoksliniais? Sakau tiems, kurie turi ypatingas energijos pažinimo galimybes ir taip dažnai priešinasi savo nuosavybei. Tauta turi mokytis, mokytis ir mokytis. Taip mokslas visu savo didumu suteiks pasiekimų galimybes.

576. Psichometrija laikoma ypatingų žmonių paskirtimi, bet bendros savybės duotos visiems. Kiekvienas žmogus kiekvienu prisilietimu prie daiktų jaučia įvairius pojūčius. Skirtumas tikrai tame, kad vienas į tai kreipia dėmesį, o kitas abejingai praeina pro šalį. Reikia kreipti dėmesį į kiekvieną pojūtį.

Kokia gyvenimo pilnatvė atsivers tiems, kurie vibruoja į visus pojūčius. Nesunku susigėsti pojūčių įvairovės. Kiekviena knyga, kiekvienas laiškas nešasi savyje ištisą aurą. kažkas nenusakomo, bet aiškaus širdžiai gausis nuo prisilietimo. Nėra priežasties manyti, kad tikrai kai kurie laimingieji turi dovaną, kurios kiti negavo.

Mintis apie galimybę jau y atveria kelią.

577. Psichinės energijos tyrinėtojas randasi visiškai kitokiose sąlygose, negu kiti tyrinėtojai. Jie savo tyrinėjimams gali skirti tam tikrą laiką, tuo tarpu psichinės energijos tyrinėtojas visą savo laiką skiria stebėjimams. Jis niekada nežino, kaip susiformuos nuostabus reiškinys. Jis negali palikti be dėmesio minčių sroves, kurios gali kilti

kiekvieną minutę. Jis turi mokėti atsibusti visiškai sąmoningai. Jis turi atkreipti dėmesį į žmonių ir daiktų auras. Jis turi turėti kantrybės ir geranoriškumo. Jis negali skųstis ir nusiminti. Taip daugelis sąlygų, tokių kaip vaizduotė ir vidinis žinojimas, stebėtojų yra būtinos.

578. Kas gali pasakyti, kad jis neturi visų būtinų sąlygų? Kas gali teigti, kad rytoj nepastebės to, ko nerado šiandien?

579. Prieš kosminius terminus gali jaustis įtampa ir netgi skausmingi pojūčiai, todėl Mes patariame ugdyti savyje iškilmingumo jausmą. Ši jausmą Vadiname sparnais. Žygdarbio spinduliai nešvyti be iškilmingumo. Įtvirtinimui taip pat reikalingas iškilmingumas. Toks Šventovės prieangis bus pats tinkamiausias.

Pripildysim širdį iškilmingumo.

580. Nuolatinis pasirengimas yra savybė, kurią reikia ugdyti. Pasirengimas nėra nervinis protrūkis, nėra laikina įtampa. Pasirengimas yra centrų harmonija, visada atvirų pojūčiams ir poveikiui. Žmogus, kupinas harmonijos, visada gauna ir visada duoda. Jo esmė nuolat tvirtėja nenutrūkstamoje srovėje. Nebūna davimo be gavimo. Nutraukti tokią srovę reiškia nutraukti tobulėjimą. Visą žinantis kartu bus ir visą duodantis. Suvoksime šią tiesą plačiai, neribodami fizinėmis sąlygomis.

Egzistuoja dėsniš, pagal kurį gavimas neturi būti suvokiamas kaip nuosavybė. Tokio supratimo suvokimas gali vykti širdyje. Jokie melagingi įtikinėjimai neapgaus širdies. Psichinės energijos sustiprinimas suteikia tvirtumo.

Nuolatinis pasirengimas yra sveikos psichinės energijos produktas.

581. Senasis Patriarchas psichinę energiją vadino Palaima. Šiuolaikinis gydytojas ją vadina dvasios sveikata. Reikia su didžiuliu dėmesiu stebėti senuosius apibūdinimus.

Būtų egoistiška ir tamsuoliška atmesti daugelio tūkstantmečių sanaupas. Bandytojas visų pirma išsivaduos nuo puikybės.

582. Mokinys kreipėsi į Mokytoją su didžiuliu savybių, reikalingų tobulėjimui, sąrašu. Jis tarė liūdnai: "Mokytojau, negaliu įvaldyti šių savybių". Mokytojas paklausė: "Nejaugi visų?"

Mokinys tęsė: "Man regis, kad neįsisavinau nei vienos šių savybių". Mokytojas paskatino: "Menka bėda, jeigu jauti, kad neįsisavinai visų reikalingų savybių. Blogiau, jeigu tau pasirodytų, kad tu įvaldęs jas visas".

583. Mokinys susierzinęs prisiartino prie Mokytojo, klausdamas: "Aš daug skaičiau Mokymą, ir vis tik nežinau, nuo ko pradėti jį taikyti?" Mokytojas atsakė: "Akivaizdu, jog tau visų pirma reikia išsivaduoti nuo susierzinimo. Šis rūkas trukdo tau matyti kelią."

584. Mokinys paklausė Mokytojo: "Nurodyk, kaip Mokymą pritaikyti gyvenime?" Mokytojas patarė: "Pradžiai tapk truputį geresnis. Nelaikyk gėrio antgamtiška dovana. Tegu jis bus tavo židinio pagrindu, ant jo sukursi ugnį, ir ant tokio pagrindo liepsna nedegins".

Taip prisiartino mokiniai, ir stebėjosi Mokytojas, kodėl po viso Mokymo prirėkė klausimo: nuo ko pradėti?

Ne pasaka, bet patsai gyvenimas primins apie tokį neatitikimą. Mokinys turi širdyje pajusti, kuri savybė jam artimesnė.

"Visuose keliuose pas Mane tave sutiksiu."

585. Galima pastebėti, kaip kosminės srovės sustiprina įvairių organų reakciją. Galima matyti tarsi klausos, regos svyravimus, saulės rezginio apsunkinimą, raiščių įtampą ir ryškų centrų degimą. Mikrokosmas atsiliepia į Makrokosmo audras. Kiek harmonijos skambėjimas. tvirtumo reikia atrasti savyje! Kaip žmogus gali įveikti erdvės įtampą? AUM gydys kaip

586. Dar kartą paraginsime visus, kas psichinės energijos bandymuose nusimena ties pirmąją nesėkme. Tegu jie prisimena, kiek sąlygų gali veikti ir kliudyti bandymui. Supantys žmonės ir daiktai, erdvinės srovės ir sveikatos būklė, pagaliau, mintys, gaunamos iš toli, - viskas gali arba sustiprinti, arba susilpninti pasekmes. Daug bandymų buvo nutraukti pačioje pradžioje, nes nevykusi pastaba ar priešiška mintis paralyžiavo energiją.

Apmadu, jeigu žmogus po pirmosios nesėkmės nusivilia. Tuo jis tikrai įrodo, kad jo psichinė energija yra visiškai palaida. Tada bandytojas turi sveikai pamąstyti, kaip išugdyti psichinę energiją, juk be bandymų žmogus neturi teisės laikyti priminės energijos chaotiškoje būsenoje. Tegu kiekvienas pradedantis tyrinėtojas išbando pats save įvairiomis aplinkybėmis. Tikrai įvairūs bandymai gali įrodyti, kokios būtent savybės dominuoja šioje psichinėje energijoje.

Taip pat tegu tyrinėtojas nesikankina savo energijos ypatingumu, lygindamas ją su kitų patirtimi. Kai kurie linkę perdėti, tačiau kiti iš kuklumo sumenkina, tuo būdu neretai nekreipdami dėmesio į pačias vertingiausias savybes. Tegu apsišarvuoja kantrybe ir ištikimybe stebėjimams. Nedera pasiduoti svyravimams ir impulsams, kurie taip dažnai priveda prie susierzinimo.

Taip nuolat rūpestingai palaikykite pradedantį stebėtoją.

587. Du žmonių tipai vieni linkę naudotis kitų darbu, kiti mėgsta patys pasiekti. Atkreipkite dėmesį į antruosius, tarp jų atrasite tyrinėtojus ir bendradarbius. Padėkite jiems, nes tokie žmonės ypatingai šventi ir įspūdingi.

Naujasis stebėjimų metodas neturėtų būti peikiamas. Daug pradėtų tyrimų buvo žvėriškai tamsuolių pažeisti. Apsaugokite subtilius apreikštus tyrinėtojus nuo budelių kankinimų. Kiekvienas savo akiratyje gali padaryti šitiek naudingo bendram labui.

Atsižadėsime savęs.

588. Netgi pačiame pirmąsčiame šamanizme meldžiantis, užkeikimų ir kreipimąsi metu buvo naudojamos prie burnos pridėtos rankos, vamzdžiai ir įvairios angos, kad tarsi sustiprinti ir sutankinti garsą. Tokius įtampos ir susitelkimo simbolius galima stebėti visais amžiais, kaip mažame, taip ir dideliame, netgi iki pačių aukščiausių maldų. Pučiamųjų garsas tarsi įtempia erdvę, ir mušamieji ritmai sutelkia. Žinoma, tokios primityvios pastangos nereikalingos, kur klostosi Aukščiausiasis Bendravimas.

Laikau, kad ir dabar reikia priminti apie širdies veržlumą. Taip jau senieji atsiskyrėliai siūlė kreipiantis mintimi įsivaizduoti priešais save tarsi tiesų begalinį kelią, kuria mintis turėtų veržtis. Egzistuoja daug vaizdinių, padedančių koncentruotis. Bet niekas nesiūlo įsivaizduoti minties klaidžiojančios labirintu.

Tiesumas ir paprastumas bus patys sėkmingiausi tiltai.

589. Nemanyskite, kad žmonės moka įsivaizduoti. Tokia kūryba nėra dažna. Keista, bet reginių gausybė visiškai neskatina vaizduotės augimo, netgi priešingai: vaizdiniai tarsi slysta nugaludinta plokštuma!

Nuolat galima įsitikinti, kad be širdies veiklos niekas iš išorės neturi reikšmės.

590. Būsime iškilmingi. Nedidinsime sąmyšio įtemptoje erdvėje. Nesiblaškysime, kada veiksmus galima nujausti. Neužsidengsime dulkių debesimi, kada reikalingas tyras horizontas. Išstursime meilės žodį kaip tvirtą skydą.

591. Leisdamasis į gilią olą kiekvienas nori turėti ryškų ir pastoviai deganti šviestuvą, o ne dūmijantį fakelą, kartais pažeriantį kibirkštis. Taip pat ir su psichinės energijos kokybe. Dūmijančių kibirkščių pliūpsniai padėties nepagerins. Bet kaip pasiekti pastovią šviesą? Tikrai nuolat mąstant apie pirminę energiją, kaip protingas bežodis veiksmas, širdies ritme stiprėja negęstanti Šviesa.

Tegu atsiskyrėliai, iš vienos pusės, ir mokslininkai, iš kitos, vienodai įvertins širdies šviesą. Švytėjimas atitinka tam tikrą įtampos laipsnį. Pažiūrėsime, kaip dažnai žmonės pastebi tokį švytėjimą, bet jie suras daugybę atsikalbinėjimų ir neigimų, ir gėdingų nutylėjimų, tarsi jie būtų blogesni už švytinti kelmą! Dažnai žmonės sugeba pripažinti pačio įprasčiausio daikto ypatingumą, bet tokias pačias savo galimybes neigia.

Jeigu po perskaitytų užrašų žmonės dar įdėmiau pažvelgs į savo psichinės energijos pasireiškimus, tai bus galima pavadinti sėkme.

592. Narsiai reikia stebėti ir teigiamus, ir neigiamus psichinės energijos reiškinius. Kartais ji nutyla, ir jokia valia negali jos iššaukti. Neprotingas tyrinėtojas gali sutrikti, bet patyręs bandytojas tame įžvelgs kažkokią ypatingą aplinkybę. Jis truputį palauks ir vėl atsargiai pratęs bandymą. Kiekvienas energijos svyravimas kartu parodys ir kosminį reiškinį.

593. Manyskite esą ne Žemės gyventojai, o Visatos. Tokiu būdu prisiimsite dar didesnę atsakomybę. Taip pat suprasite, koks įtemptas yra mūsų įsisavinant kiekvieną Begalybės sritį. Nemanyskite, kad prisiimdami didžiulę atsakomybę, jūs pasiduodate puikybei. Puikybės savybė priklauso tamsuoliškumui. Atsakomybė - kaip pareiga prieš save patį, prieš patį Aukščiausią. Mintis apie pareigą jau bus kuriantis veržlumas, bet tokiam keliui reikia ugdyti save nuolat.

Negali žmogumi vadintis tasai, kuris nemoka mąstyti apie apsijungimą su Aukščiausiomis Energijomis. Koksai gi bus jo Aukščiausiasis Bendravimas, jeigu jo širdis užverta įkvėpimui!

Mokėkite suvokti žodžius jų tikrąja reikšme, kitaip tokia aukšta sąvoka, kaip įkvėpimas, virstu tuščiu garsu.

Kaip į kelią Surenku jus, Rūpinuosi, kad šurmulyje nepamirštumėte pačio reikalingiausio. Neretai skubantys keleiviai apsunkena save nereikalingais daiktais ir pamiršta raktus nuo pačios reikalingiausios skrynelės.

594. Paklaus: koksai psichinės energijos kiekis gali būti atiduotas gydant? Nemenkas klausimas, nes netekęs psichinės energijos lieka kaip beginklis karys. Galima atiduoti pusę atsargų, netgi du trečdalius, bet trys ketvirtadaliai gydytoją jau įstums į pavojingą padėtį. Tokiu apsinuoginimu gydytojas prisiims ligą ir gali netekti gyvybės. Todėl taip tvirtai pasakyta apie auksinį kelią, viskas savo mastu, viskas harmoningai - atminsime.

595. Neharmoningas AUM atsigręš kaip griauantis ginklas. Patsai Aukščiausias Bendravimas virs piktžodžiavimu, jeigu jis nebus apvalytas širdies ugnimi. Daug kur širdies ugnies sąvoka bus apšaukta prietarų, bet pakvieskime mokslininkus ir išvysime, kad geriausieji iš jų sutars apie švytinčias energijas. Niekas jokių draudimų nesustabdys evoliucijos kelio. Tamsuoliai gali sukelti pažinimo traukulius, sukilimus ir sugriovimus. Būtent draudimu tamsuoliai iššaukia chaoso bangas, bet visatos dėsnis įveikia visas tamsiąsias pinkles.

Tamsuoliškumas turi būti išsklaidytas.

596. Ta pati energija dalyvauja perduodant mintis, tiek žemiškas, tiek ir iš Subtiliojo Pasaulio. Žemiškų ir subtilių pranešimų sutapimas labai sujaudino stebėtojus; jiems pasirodė, jog toksai atitikimas neįmanomas. Tarp nesusipratimų buvo praleista svarbiausia - niekas neatkreipė dėmesio, kad abu pranešimai buvo gaunami vienodomis sąlygomis ir ta pačia energija. Toks bandymas turėtų būti ypatingai išskirtas, jame išnyksta riba tarp pasaulių.

Argi nereikia įdėmiai įsiklausyti į visą, kas gali apjungti Pasaulius? Reikia gyvenime atrasti visus blyksnius, kurie gali vesti už kūniškojo pasaulio ribų. Nereikalingos miglotos prielaidos tenai, kur galima vykdyti mokslinius stebėjimus. Nereikalingos sutrikusios abejonės, kur akylos akys gali įžvelgti nekintamus dėsnius.

Neseniai jūs peržiūrėjote kai kurių įvykių logiškumą. Teisinga stebėti ir išorines, ir vidines priežastis. Daugelis nesuvokia, kodėl kažkas vyksta nei anksčiau, nei vėliau, jiems patys reikšmingiausi įvykiai lieka neapgalvotais ir atsitiktiniais. Bet patyręs stebėtojas pastebi, kaip kažkas vyksta neatsitiktinai.

Pastebėsime kiekvieną dėsnio pasireiškimą. Ir energija vieninga, ir dėsnis vieningas.

597. Daug kalba apie išbandymus. Baiminasi, jog netgi pasauliai išbandomi. Daug savigailos dėl sunkių išbandymų. Netgi įtarinėja, ar teisinga pati išbandymo sąvoka? Galima būtų visiems nesuvokiantiems padėti ir vietoj žodžio "išbandymas" naudoti "patikrinimas". Kiekvienas žmogus priėjęs tiltą būtinai įsitikina jo tvirtumu ir kitais savo veiksmais. Dėl savęs žmogus išbando visą aplinką. Žmogus nemėgsta išbandymo sąvokos, nes jis pasiūstas iš kažkur, bet patikrinimas savo paties patogumui žmogui priimtinas. Tegū jis suvokia, kad visi išbandymai tikrai jo paties labai. Reikia įtvirtinti, kad pasaulių suartėjimo samprata yra didžiulis išbandymas.

598. Nesuskaičiuojami individualūs psichinės energijos pasireiškimai. Pati energija vis ta pati, pagrindinis jos dėsnis nekintamas, bet tuo pačiu metu nėra dviejų gyvų būtybių su vienodai išreikšta psichine energija. Iš tokios įvairovės kyla daugybė paklydimų. Pedantai nepakelia įvairovės ir todėl vietoj esminės vienybės įsivaizduoja daugybę suskirstymų, vadindami juos išgalvotais pavadinimais. Per amžius užauga žalingiausia painiava, ir nedaug kas turi ryžto vėl atsigręžti į pagrindus. Tarp sangrūdų menkas mąstymas jaučiasi netgi saugesnis, bet tokios sangrūdos ne kas kita, kaip atliekų pylimai. Kažkada teks juos išvalyti; kažkada teks surinkti išbarstytas Ozyrio kūno dalis. Ar ne Izidė jas surinks?

Žmonija jau pripažįsta subtiliąją energiją. dar nemoka jos tyrinėti ir panaudoti gyvenime, bet pati sąvoka atskirose mokslo srityse įsakmiai ryškėja. Daugelis liudijimų užgriūva iš visur. Nemažai skeptikų jau nedrįsta prieštarauti ir šaipytis. Jau nebetoli tas laikas, kada pirminės energijos vienybė bus pripažinta. Energijos individualumas nebus kliūtis ją tyrinėti, bet žavės imlius protus. Gydytojais sustabdys bet kokias apsidėmimo epidemijas. Iš stebėjimų nuotrupų susiklostys išvados, ir gyvenimas įgaus daugybę sąmoningų priemonių.

Beldžiančiam - atidaryk; sergančiam - padėk; klaidžiojančiam nurodyk, bet būk atsargus su krebždančiais. Ypač, kada veržiesi link vienybės, palik visą, kas glumina, nes tai netinka Aukščiausiam Bendravimui.

Apsaugok bendradarbius, plaukiančius viename luote, kai kurie iš jų nepratę prie tolimų plaukiojimų. Juk ne visi perėjo tuos pačius terminus. Kam pasisekė geriau, tasai pažįsta ir kilniaširdiškumą. Jis jau patyręs kantrybę, be kurios bet kokie ieškojimai bus bevaisiai.

Kiekvienas pažinęs psichinės energijos reikšmę bus tyrinėtoju amžinai. Jis visada tobulinsis, vadinasi, jis išvengs senatvės.

Teigiu, jog psichinė energija ne tiktai leis tyrinėjama, bet jos srautas padidės, kai tiktai mintis jos sieks.

Mintis kartais vaizduojama kaip strėlė. Energijos veržlumas yra žmonijos sparnai.

599. Psichinės energijos nepaisymas yra daugelio ligų šaltinis. Galima pasakyti, kad ne tiktai kūniškos ir psichinės ligos, bet ir apsidimai visiškai priklauso nuo psichinės energijos būklės. Žmogus, praradęs imunitetą, bus praradęs ir psichinės energijos atsargas. Žmogus, pažeidęs dorovinę pusiausvyrą, jau įrodys savo psichinės energijos pasileidimą. Kiekvienam žinoma, jog lengviau neprisileisti pasileidimo, negu vėliau tramdyti jo beprotybę. Kiekvienas supranta, kad psichinės energijos sutrikimas yra daugelio nelaimių tiek sau, tiek kitiems, priežastis. Žmogus retai susilaiko vardan savęs, bet tegu jis dėl savęs išmoks pripažinti psichinės energijos reikšmę.

Tegu žmogus nesibaimina, jog pažinimo kelyje jis bus paliktas be tolimesnių žinių šaltinių. Veržimosi magnetas tyrinėtoju pritrauks geriausias galimybes. Daugelis paliudys, kaip netikėtai jie atrado priemones tolimesniam tobulėjimui.

Tegu tiktai abejonės neužstoja atradimų šviesos!

600. Aukščiausių energijų jungties simbolis yra AUM.

Darbo kelyje pažįstame ritmą ir energijos suvokimą. Kelyje, išties, galima suvokti judėjimą ir harmoniją. Nepaliaujamuose darbuose galime atskirti įkvėpimo kibirkštis. Dirbantis bus bendradarbiu.

* * *